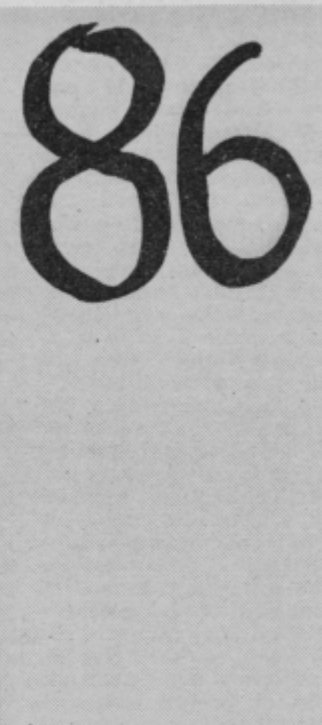

NOVI TEDNIK

Devilka 51-52 • leto XXXIX • cena 60 din

Celje, 26. decembra 1985

NOVI TEDNIK JE GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, MOZIRJE, SLOVENSKE KONJICE, SENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Jure Krašovec

Prelepo je res v deželi, če si ne delaš skrbi . . .

Koline

ot po navadi
o lani ob letu
et čunko zaklali.
pošto po bel'mu
o svetu poslali
o tistem seznamu
papirnati plahti -
k'teri vse piše
om vse smo si
»v žlahti«(?)

narodni praznik
e vselej koline,
koj pocedile
m v ustih se sline
družno smo, bratje,
mizo se vsedli
smo to slastno
ako kar snedli.

et smo pozab'li
resne nam čase,
upnikom našim
mo poslali
cel'ga praseta
klobase.
so po svetu
t pošte bezljale:
arte zamerit!
hitro mine
ot bi mignil
eto okoli -
im nove koline.

ev

brazdah prestopa
ak na korak;

od leve na desno
z desico vihti
ko zrnje mu zlato
drsi iz dlani.

Seje za žetev
novega leta
pa si od žuljev
plačila obeta . . .
A, upe mu zmede
zlih misli oblak,
ko čelo mu brazdajo
hude skrbi:

Kaj bo, če grâta,
če vse dozori,
kar posêjal sem
in kar sejejo vsi?!
Saj sejejo, sejejo
v pozne noči,
od zore do mraka,
od torka do srede,
od kresa do kresa,
da konca jim ni,
same besede, be-
sede . . .

Se zvito nasmehne
moj kmetič nato:
Vselej je bilo,
in vselej pač bo,
da roka opeša,
če kruha ne bo!
in najbrž z jezikom
je ravno tako?

Mlačev

Pika pok, pika pok,
gre na okrog.

Pika pok, pika pok,
mlatimo vsi v en krog,
pika pok, pok.

Pod cepci nam
kar frči,
zrnje na vse strani,
mlatimo, mlatimo
tudi skrbi.

Mlatimo zlati klas,
mlatimo tudi čas,
mlatimo kar tako,
kakor pač znamo,
včasih tud' slamo.

Presevamo, rehtamo
zrnje od plev,
tlačimo slamo,
snope ravnamo,
kadi se po gumnu
in trese se hlev.

Se trese tud' roka,
ko zrnje deli!
Je kašt preveliko!
sejalcu se zdi.
In ko je likof,
vali se skoz' dver
čudna povorka
tisti večer:

Kje so hodili
ko sem oral,
kje se mudili,
ko sem sejal?

Če bog je pravičen
tud' meni je prav?!

Trgatev

Prijatli! Obrodile
so trte vinske
nam slabo . . .
Je pač bolj malo
tekočine. Čeprav
je vince prav sladko.

Prezgodaj so trtice
cvetje odgnale,
pač mraza in slane
niso prestale -
na trsju obvisel
vsak drugi je grozd.

Podobne težave
imel je naš TOZD!

So cene cvetele
od svečnice že,
a mraz jih ni zmogel,
do danes še ne!

Pa so ob kresu,
ko sonce pekli,
v zisovski kleti
na misel prišli:
Če tozdi so cenam
pognali sokove,
če nam narava
pobira darove,
bomo pa morali,
ne gre pač drugače,
zamrzniti - plače!

Tukaj je zdaj žegen
tega ravnanja,
da od Martina,
ni več popraš'vanja
kakor je vina!

Za omizjem

Bratci veseli vsi,
holadra, holadri,
smo si prepevali,
hola di dri!
Smo se objemali
pri mizi obloženi
pač svoje dni!

Je miza polna b'la,
in se ji ne pozna,
koliko kdo pôje,
če pije za dva.

Zdaj več tak' polna ni,
nič več se ne šibi.

Zdaj se prepiramo,
grižljaje preštevamo:

Jaz imam manj kot ti!
Tebi trs več rodi!
Semtimarkruhatat,
da kupil si krožnik zlat,
ko žup'co vodeno
drži tud' plehnat.

Bratci, le kaj je to?
Bo moral' bit'
bolj hudo,

hudo kot je
tâkrat blo'
ko nam je za nohte šlo?,
da bi spet složni vsi
družno prepevali,
s knuto nad glâvo,
in lačnih želodcev,
kot zdaj smo oči?

Treznitev

Ko davi je petelin
jutro priklical,
s težko sem glavo
iz postelje vstal.
Sem najbrž se vina
nar'jenga nalokal,
pa mi je prav,
da sem te čudne
sanje sanjal.

Dobro, da nočna
mora spet mine,
da v glavo zbistrêno,
spet iskra prešine:

Bratci napijmo
zdaj novemu letu,
in kar je sejal,
privoščimo kmetu,
da bi nam gratale
dvojne koline,
ene za upnike,
ene za nas.

Da našemu TOZDU
napočil bo čas,
ko cene bo vagala
vrednost blaga,
da bi ob leti,
v bolj polni kleti,
bratsko prepevali,
tesno objeti.

Zdaj pa v
star čepur
vtika svoj »plajbezl«
zvesti vaš JUR.

Priključek razvitim

V Mozirju načrtujejo 5 odstotno rast družbenega proizvoda

Delegati zborov skupščine občine Mozirje so na letošnji zadnji skupščini poleg resolucije za prihodnje leto sprejeli tudi predlog dogovora plana za občino Mozirje za srednjeročno obdobje 1986-90. Komentar k predlogu in k temu, kakšno družbeno rast lahko v občini Mozirje pričakujejo v novem srednjeročnem obdobju, je dal Franc Finkšt, svetovodja in izvršni svetovodja skupščine občine Mozirje:

»V novo srednjeročno obdobje prenašamo precej slabosti, ki so posledica letošnjih slabih gospodarskih gibanj v občini, tako da bo vsaj v začetku težko uresničiti zastavljene cilje. Ti so po naših ocenah realni, sicer nekoliko višji od republiških in tistih v federaciji in vodijo k temu, da dosežemo povprečno raven razvitosti v republiki. Pri tem imamo nekatere primerjalne prednosti, ki jih še nismo izkoristili. Predvsem sta to lesna industrija in turizem, pa tudi drobno gospodarstvo, medtem ko smo v kmetijstvu že nad povprečjem, a so tudi tam še rezerve.

Kako cilje doseči? Največjo pozornost bomo namenili kadrovski problematiki, kjer smo najkrepkeje zaostali in zaradi česar se posledice kažejo na vseh področjih. Premalo smo namreč skrbeli za vzgojo lastnih strokovnih in kreativnih kadrov. Slab je naš razvoj, slabe so programske usmeritve, tudi v tehnološki smo zaostali. Vemo tudi, da rabimo predvsem tržno bolj zanimive proizvodne programe. Graditi moramo na kvaliteti, ne na kvantiteti. Pri tem ne bomo smeli pozabiti tudi na negospodarstvo, na sise materialne proizvodnje in družbenih dejavnosti, kjer smo ponekod daleč za. Začeti moramo seveda tam, kjer se ustvarja, v gospodarstvu.

Osebo mislim, da v dokumente ne vnašamo nerealnih ciljev. Industrijsko proizvodnjo nameravamo letno povečati 5,5 odstotno, kmetijsko proizvodnjo 4 odstotno, načrtujemo pa 5 odstotno rast družbenega proizvoda. S tem bi se lahko naša občina priključila povprečno razvitim.

logiji smo zaostali. Vemo tudi, da rabimo predvsem tržno bolj zanimive proizvodne programe. Graditi moramo na kvaliteti, ne na kvantiteti. Pri tem ne bomo smeli pozabiti tudi na negospodarstvo, na sise materialne proizvodnje in družbenih dejavnosti, kjer smo ponekod daleč za. Začeti moramo seveda tam, kjer se ustvarja, v gospodarstvu.

1540 otrok v vrtcih

Redne oblike vzgojno-varstvene dejavnosti bo prihodnje leto v žalski občini obiskovalo okrog 1540 otrok, od tega pa jih bo okrog petsto obiskovalo celoletno pripravo na osnovno šolo, skrajšana priprava pa 150 otrok. Predvidevajo tudi povečanje števila ur za izvajanje skrajšane priprave na osnovno šolo in sicer iz sedanjih 120 na 180 ur. Otroci, stari od tri do pet let, ki ne bodo vključeni v redne oddelke vzgojno-varstvenega zavoda Jančko Herman, bodo obiskovali programe, ki bodo trajali 120 ur ali štirideset ur več kot so trajali letos. To obliko bo obiskovalo okrog 430 otrok.

J. V.

Po novem letu usklajevanje

Občine s prostorom ne morejo več delati samovoljno

Celjski načrtovalci bodo do konca leta zbrali še zadnje pripombe, ki jih v teh dneh, ko se traja javna razgrnitev grafičnih prikazov prostorskih sestavin osnutka dolgoročnega načrta za obdobje od leta 1986 do 2000 in grafičnih prikazov osnutka srednjeročnega načrta celjske občine, dajejo krajanje. S tem pa delo še zdaleč ni končano, kajti takoj po novoletnih praznikih se bo začelo usklajevanje pripomb.

Delovna skupina za pripravo planskih aktov celjske občine, ki jo je imenoval izvršni svet, je že izdelala kar enajst parcialnih študij in tri sintezne študije, ki so služile

kot osnova za izdelavo osnutkov dolgoročnega in srednjeročnega načrta.

Delovna skupina je ob tem nezadovoljna s temeljnimi nosilci načrtovanja, ki v večini primerov še niso izdelali lastnih osnutkov srednjeročnega in dolgoročnega načrta. Poleg tega je imela delovna skupina nemalo težav zaradi novih zakonskih določil in sprememb v zadnjih letih. Tako so morali najprej uskladiti sedanji srednjeročni načrt z interventnim zakonom o kmetijstvu, ker sicer ne bi mogli izdelati osnutka dolgoročnega načrta.

Poleg Zakona o družbenem planiranju ureja načrto-

vanje prostora tudi Zakon urejanju prostora, ki je izlani in podzakonska določila, ki so v veljavi šele od tošnjega junija. Bistvo tega je, da je treba grafične prikaze prostorskih sestavin poslati v recenzijo ustreznim republiškim organom, kar pomeni, da občine o tem nimajo več glavne besede in ne morejo delati s prostorom vga, kar jim pade na pamet. Poleg tega morajo biti kar v merilu 1 : 5000, pred tem veljalo merilo 1 : 25.000, da lahko vsak natančno do najmanjših podrobnosti vidi, kaj se bo dogajalo s prostorom.

Pripomba je razmeroma veliko, zato usklajevanje ne bo niti malo lahko. Iz njih je razvidno, da krajane še kako nimajo, kaj se bo v naslednjih letih dogajalo s celjskim prostorom, podzakonska določila pa nedvomno pomeni novo kakovost v odločanju prostora.

V Celju so se odločili, da zamaknejo pripravo planskih dokumentov v naslednje leto, srednjeročni in dolgoročni načrt v februar, marec, dogovor o temeljnem plana pa v januar. Zaradi tega bo prišlo do sprememb pri financiranju posameznih materialne proizvodnje in družbenih dejavnosti, se bodo nekaj časa financirali po posebnem občinski odloku.

V.

Trije stebri razvoja v Konjicah

Na trdna tla postavljen družbeni plan občine

Točno opoldne bodo v Slovenskih Konjicah sedli v delegatske klopi delegati vseh treh zborov skupščine občine. Med drugim bodo obravnavali tudi predlog dogovora o temeljnih družbenega plana občine za obdobje 1986-1990.

»Ker je bila javna razprava izredno široka, saj so gradivo obravnavale vse strokovne službe, samoupravne interesne skupnosti, delovne organizacije in izvršni svet, ki

so dali pripombe in predloge k vsebini, danes večjih pripomb ni pričakovati,« meni Tone Turnšek, predsednik skupščine občine Slovenske Konjice.

»Nosilno vlogo v gospodarski strukturi občine bo še naprej ohranjala industrija, predvsem kovinsko-predelovalna, kemična industrija in industrija nekovin, medtem ko se bo razvoj lesno predelovalne industrije prilagodil surovinam. Industrijska proizvodnja se bo povečevala s 5 do 6 odstotno letno stopnjo, odvisno od panoge. Za takšno predvidevanja, ki presegajo republiška, a so zasnovana na trdnih temeljih dosedanjega razvoja, bo v prihodnjem obdobju možno doseči 7 odstotno realno letno rast izvoza blaga in storitev, uvoz pa bomo povečali po 5,5 do 6 odstotni stopnji, s tem, da bo uvoz opreme rasil hitreje kot uvoz reprodukcijskih sredstev.

Pospeševanje kmetijstva bo druga pomembna naloga v naslednjih letih. Nadaljevali bomo z melioracijskimi in komasacijskimi deli in na teh zemljiščih pridelovali intenzivne poljskine in krmne rastline v skladu z proizvodnimi programi. Predvidena je 4 odstotna rast kmetijske proizvodnje.

Ker vseh dejavnikov razvoja na tem mestu ni mogoče izpostaviti, naj omenim še razvoj turizma in gostinstva kot tretji stebel našega razvoja. Glavni nosilec turizma bo seveda RTC Unior, ki bo pridobil 1000 novih postelj, trgovino in restavracijo ter sedežnico v vrednosti ene milijarde. Tak razvoj gospodarstva pa bo uravnaval tudi razcvet družbenih dejavnosti.

MATEJA PODJED

Mladi težav ne rešujejo skupno

Delo medobčinskega sveta mladine je bilo v preteklem obdobju usmerjeno le v pripravo različnih manifestacij, pohodov in kvizov, so ugotovili mladi na svoji volilno-programski konferenci. Poleg tega jih je pestilo pomanjkanje denarja, tako da so pri posameznih akcijah morale vselej prispevati še občinske konference. Ugotovili so tudi, da pri svojem delu niso imeli dovolj podpore ostalih družbenopolitičnih organizacij.

V razpravi, ki je sledila, se je pokazalo, da so v posameznih občinskih konferencah usmerjeni le v reševanje težav v lastnih okoljih, ne vidijo pa skupnih problemov, ki bi jih lahko reševali v okviru sveta. Razprava je bila slaba, kar naj bi bil še en dokaz težavnega stanja v mladinski organizaciji.

V programskih usmeritvah za delo v naslednjih letih, zato zapisali, da bi se morali ukvarjati z družbenopolitičnim položajem mladih, vzgojo in izobraževanjem, pomeni mladinskih delovnih akcij, hkrati pa se vključevati v dogajanja v gospodarstvu in boj za čim boljše rezultate gospodarjenja. Pri tem pa so sebeje poudarili, naj se v prihodnje ne bi toliko ukvarjali z kadrovskimi vprašanji, ki letos dvignila precej prahu. V programsko-volilni konferenci so nazadnje izvolili novo vodstvo kljub temu, da se s kandidato predsednice ostalih družbenopolitičnih organizacij niso strinjale. Predsednik sveta mladine na Celjskem postal Anka Vetrh, sekretar pa Mirko Paj.

Niti polovica članov na konferenci

Osnovna organizacija komunistov v krajevni skupnosti Šentjur-center je s približno 50 člani najštevilnejša v občini. Vendar pa se že nekaj let ubada z neaktivnostjo članstva.

Menijo, da je vzrok v zelo pestri strukturi članov. Zelo veliko je upokoencev, ki so na eni strani med najaktivnejšimi, po drugi pa njihova aktivnost niha glede na zdravstveno stanje. Se večji problem pa je ta, da so pred leti vključevali vse tiste komuniste, ki v svojih delovnih sredinah niso mogli oblikovati osnovne organizacije. Ti pa so sedaj med najmanj aktivnimi. Kljub temu se je osnovna organizacija vključevala v vse priprave za izvedbo samoprispevka, volitev, bili so eni prvih, ki so menili, da je treba referendumske programe sestaviti tako, da bodo zanimivi za krajane. Vendar pa je pri vseh teh aktivnostih sodeloval le del članstva.

Izvršni svet skupščine občine Celje

obvešča občane,

da bodo upravni organi delovali na dan 3. januarja 1987 nadomestili z delom v soboto, 11. januarja 1986.

Slovesnosti in priznanja ob Dnevu oboroženih sil

Osrednja slovesnost na Celjskem ob Dnevu naših oboroženih sil je bila v nedeljo dopoldne v vojašnici Jožeta Meniha-Rajka v Celju, ko so se postrojile enote z bojnimi zastavami. Ob tej priložnosti so tudi podelili priznanja in nagrade najboljšim starešinam in vojakom (na sliki). Po slovesnosti pa sta komandant celjske garnizije Ratko Cvijanović in predsednik celjske občinske skupščine Edi Stepišnik pripravila sprejem za starešine iz celjske vojašnice.

Proslave ob Dnevu naših oboroženih sil so pripravili v vseh občinah na Celjskem, to priložnost pa so izkoristili tudi za podelitev priznanj. V celjski občini so priznanja prejeli Jože Zupančič, Jože Kopitar, Anton Firšt, Anton Moga, Ignac Petelin, Sonja Videc, Leopold Klovhar, Hinko Jordan in Astronavtično in raketno društvo Celje.

V mozirski občini je predsednik skupščine pripravil sprejem za pionirje, ki so napisali najboljše spise o narodnoosvobodilni borbi, za

praznik pa so predstavniki občine, družbenopolitičnih organizacij in krajevnih skupnosti obiskali obmejni vojaški postojanki Savinjski partizan in Strelčev vrh. Osrednja proslava pa je bila v Mozirju, priznanja Republiškega sekretariata za ljudsko obrambo pa sta prejela Krajevna skupnost Nazarje in Lucija Prepadnik, po domače Havdejeva mama iz Robanovega kota.

Na slovesnosti v Šentjurju so podelili več priznanj in pohval članom Zveze rezervnih vojaških starešin in enot teritorialne obrambe. Plaketo ZRVS Jugoslavije je dobil Peter Knez, plaketo ZRVS Šentjur pa Goce Kalajdžiski in ekipa mladincev, ki se je udeležila pohoda Jožeta Kebeta. Pohvalo komandanta republiškega štaba teritorialne obrambe Slovenije sta prejela Stanko Arzenšek in Franc Urbajs, pohvale in priznanja pa so dobili še: Jože Mernik, Janko Pušnik, Marjan Gradišnik, Bogdan Hvalec, enota TO v krajevni skupnosti Ponikva, Dušan Jereb, Jože Pušnik, Drago Kovačič, Friderik Rezar,

Mirko Pajek, Zdravko Jug, Peter Tovornik in Slavko Bračun.

V laški občini so dobili pohvale Pavel Kavšek, Blaž Kravogel, Zlatko Pavčnik in Irma Prosen, denarno nagrado pa Davor Wimmer. Priznanje pa je dobila tudi enota pod poveljstvom rezervnega oficirja Blaža Kravogla, ker je, kar se tiče vzdrževanja orožja in opreme, med najboljšimi v republiki.

Priznanja društvom

Koordinacijski odbor za sodelovanje z družbenimi organizacijami in društvi pri OK SZDL Celje vsako leto podeljuje posebna priznanja društvom in družbenim organizacijam, ki so v zadnjem obdobju svojega delovanja dosegla rezultate, pomembne iz širših družbenih vidikov, so vzgledno samoupravno organizirani in katerih uspehi temeljijo na množičnosti in prostovoljnem delu vseh članov društva. Priznanja z denarno nagrado bodo po sklepu KO prejela naslednje družbene organizacije in društva: Krajevna organizacija RK Nova vas, Društvo za cerebralno paralizo Celje, Društvo upokoencev Hudinja, Društvo za varstvo živali Celje, Turistično društvo Vojnik, Čebelarstva družina Celje, Akademski pevski zbor B. Kidrič Celje, Moški pevski zbor Anton Bezenšek Frankolovo, TVD Partizan Celje - mesto - sekcija dvigalcev uteži.

VIKA NENDL

Pridelki v kaščah, seme v zemlji

Konjiški izvršni svet o odpravi škode po zimski pozebi

Konjiški izvršni svet je dejal, ki je bila 18. decembra, celoti namenil obravnavi kmetijske problematike. Sprejel je poročilo o spravi kmetijskih pridelkov in o sesenski setvi. Obravnavali so tudi program sanacije škode po zimski pozebi.

Vsi kmetijski pridelki so pod streho, je ugotovil izvršni svet. Bili so pospravljeni pravočasno in pravilno skladiščeni. Letošnja proizvodnja žit ni bila dosežena v celoti, tako kot so načrtovali, saj je bil pridelek nekoliko slabši, medtem ko je bila jesenska setev uresničena v skladu s setvenim programom za gospodarsko leto 1986. Setveni načrt predvideva, da v kolobarju posejejo 20 odstotkov žit, 35 odstotkov krompirja, 23 odstotkov ostalih kultur in 2 odstotka oljke repice, in sicer na skupnih površinah 2900 hektarjev. Ta kolobar je nujen poseben zato, ker je v občini tudi taka struktura potrebnosti. Kruza je predvsem namenjena za krmo živini. V naslednjih obdobjih pa bodo bili v konjiški občini večji poudarki pridelavi krompirja predvsem v tem smislu, da bi povečali hektarske donose, in da bi tudi k proizvodnji krompirja pristopili na bolj organiziran način.

Pri izvajanju jesenske seve je bilo precej težav

predvsem zavoljo suše, saj je bilo zato izredno težko oranje, povečala se je tudi poročna naftnih derivatov in semen, saj marsikje seme ni vzklilo. Izvršni svet je zato zadalžil strokovne službe, da ukrepajo tam, kjer je morebiti prišlo do izpada jesenske setve, kar bo potrebno nadoknaditi v pomladanski setvi. Poseben poudarek je treba dati proizvodnji na melioriranih površinah, so bili soglasni na izvršnem svetu in zagotoviti, da bo proizvodnja tekla v skladu z predvidenimi načrti kolobarjenja.

Škoda po zimski pozebi je bila v konjiški občini izred-

no velika. Izvršni svet jo je obravnaval že na juljski seji in je tokrat samo preveril, kako so ti sklepi uresničeni. Škoda v sadovnjakih in vinogradih je bila ocenjena na 420 milijonov dinarjev, kar predstavlja 3,55 odstotka družbenega proizvoda gospodarstva občine. Vloga za republiško solidarnostno pomoč za sanacijo škode po zimski pozebi ni bila ugodno rešena, zato je sprejel svoje sklepe, kako čimbolj in čim hitreje sanirati škodo iz lastnih rezerv. Med večimi sklepi in stališči so tudi zapisali, da bodo sredstva, ki jih gospodarstvo občine namenja

regijskemu skladu za pospeševanje kmetijstva, nakazali občinskemu samoupravnemu skladu za kreditna sredstva. Izvršni svet je priporočil skupščini samoupravnih interesnih skupnosti, da za nadomeščanje izpada dohodka oprostijo Kmetijsko zadruzo - tozdr lastna proizvodnja plačila prispevkov iz osebnih dohodkov in čistega dohodka za leto 85 ali za leto 86. Vsem lastnikom, ki so utrpeli škodo v sadovnjakih in vinogradih pa naj se odpisujejo davek od katarsterskega dohodka za to ih prihodnje leto.

MATEJA PODJED

Skupščina društva za pomoč prizadetim osebam

V preteklem tednu so se v Celju zbrali člani društva za pomoč duševno prizadetim osebam.

Na skupščini so obravnavali minulo delo ter izrekli priznanje za uspešno delo Milici Bizjak in jo imenovali za častno predsednico društva.

V celjski občini se je veliko naredilo za umsko zaoznanje ljudi, še vedno pa je polno nerešenih nalog. Celjsko društvo je povezano z vsemi občinskimi društvi v zvezi za pomoč duševno prizadetim osebam. Predstavnik Zveze je člani na minuli skupščini seznanil s programom dela za prihodnje leto. Skupščino so člani društva za pomoč prizadetim osebam zaključili s prijetnim občutkom, da so v letošnjem letu zadane naloge opravili.

prof. LIDIJA TOMINŠEK-HRNČIČ

Stanovanjski dinar združevati nam, kjer delavci živijo

Samoupravna stanovanjska skupnost Laško se bo še naprej zavzemala za spremembo zakona o stanovanjskem gospodarstvu. Določila o združevanju sredstev solidarnosti naj bi namreč premenili tako, da bo v zakon uveljavljen domicilni princip.

Za spremembo tega določila se poleg Laške zavzema več kot dvajset drugih slovenskih občin, od koder se kaže število delavcev dnevnih vozi na delo v sosednje, aviloma večje in bolj razvite občine. Njihovo pobudo je publika skupščina obravnavala že na juljski seji in je edlog zavrnila. Iz obrazložitve sodeč, pa je prišlo do sporazuma med predlagalji in skupščino.

Res je namreč, da zakon o inovanjskem gospodarstvu določa, da stanovanjska upnost združuje sredstva solidarnostno delitve stanovanj in delno nadomeščanje stanarin za delavce, ki se evno vozijo iz drugih občin na podlagi posebne samoupravnega sporazuma z domicilnimi in sedežnimi občinami. Tendar v prizadetih občinah pravijo, da ne gre za solidnost po načelih, po katerih naj bogatejši prispevajo najmanj zato, da ne bo prevelikih razlik pri osnovnem

standardu. Gre preprosto za zahtevo, da domicilna občina dobi prispevek, ki ga njen občan plačuje v občini kjer dela in tudi rešuje svoje stanovanjske probleme. Tu pa ne gre zgolj za sredstva solidarnosti, temveč tudi za druga sredstva namenjena stanovanjskemu gospodarstvu - kot na primer sredstva za prenosov starih družbenih stanovanj, za kadrovska stanovanja in drugo. Ta sredstva pa ostajajo v občini, kjer občan dela.

Kako obstoječi princip funkcionira, pogledimo na primeru občine Laško. Od stotih stanovanj, ki so jih podelili v tej občini, so jih 28 dobili prosilci, ki so zaposleni v drugih občinah. Stanovanjska skupnost Laško pa je dobila od sedežnih občin sredstva v višini 160 milijonov dinarjev, kar bi zadoščalo za nakup treh do štirih stanovanj.

Napake pa se pojavljajo tudi pri izvajanju obstoječega določila. Prvič zato, ker je dogovarjanje med matičnimi občinami in občinami, kamor se delavci vozijo dolgotrajno, drugi pa zato, ker se vedno upoštevajo podatke o številu vozačev iz leta 1976. Število vozačev pa se je v

povprečju v zadnjih letih povečalo za polovico.

Delegati stanovanjske skupnosti Laško so v celoti podprli predlog skupnosti, katere pobudnik je bil TIM Laško, da se ta problem ponovo da v razpravo na republiško skupščino in da se omenjeni zakon spremeni že v prihodnjem srednjoročnem obdobju.

VIOLETA V. EINSPIELER

Brez izgub v Emu ne bo šlo

Neuresničevanje spremenjenega gospodarskega načrta pomeni slabšo startno osnovo za prihodnje leto

Emo ni uresničil novemberskega spremenjenega gospodarskega načrta, od njega pa bo precej odstopal tudi ob koncu leta. Z drugimi besedami - brez izgube v tem celjskem kolektivu ne bo šlo, bo pa bistveno manjša, ker se je v začetku prejšnjega tedna izvršilni odbor Ljubljanske banke Splošne banke Celje odločil, da bo oprostil Emo plačila tečajnih razlik in plačila obresti, v skupni višini približno 200 milijonov dinarjev. Z novembarskimi rezultati poslovanja v Emu se je prejšnji teden seznanil tudi celjski izvršni svet.

V novembru niso dosegli proizvodnega načrta Emovi tozdi: Posoda, Kotli, Odpreski in Emokontejner. Najslabše so uresničili proizvodni načrt v tozdu Kotli, kjer so dosegli le 63 odstotkov načrtovane proizvodnje in v tozdu Emokontejner, medtem ko so morali delavci tozda Odpreski, načrt je bil uresničen 84-odstotno, zaradi izpada koristiti celo nekaj dni prisilnega dopusta. Načrt zunanje prodaje so v Emu dosegli 81 odstotno, izvozni načrt pa so presegli za 25 odstotkov.

Kot zaenkrat kaže, poslovni rezultati tudi ob koncu leta ne bodo bistveno boljši, ker se trgovine zaradi letnih inventur branijo zalog in ker je vse bolj občuten pritisk konkurence.

Še vedno ostaja odprto vprašanje, kje bo dobil Emo milijardo dinarjev, ki jih potrebuje za uresničitev sanacijskega programa, medtem ko bo dobil 875.000 dolarjev po uradnem kursu od Splošne banke Celje. Kar zadeva potrebno milijardo dinarjev, se celjski izvršni svet dogovarja z bankami in republiškimi izvršnim svetom.

Gre za dokaj zapleten položaj, kajti zaradi neuresničevanja spremenjenega gospodarskega načrta, bo lahko Emo januarja, ko naj bi začel z uresničevanjem sanacijskega programa, startal bistveno slabše kot je predvideval še pred nekaj meseci.

Ob tem se v Emu zavedajo, da bi bila vsaka preoptimistična napoved le lažna iluzija. Zastavili so že poslovno politiko za prvo četrtletje prihodnjega leta, načrtovanih 900 milijonov dinarjev ostanka dohodka ob koncu prihodnjega leta, pa pomeni,

da bodo tudi prihodnje leto poslovali na robu rentabilnosti. Takšen ostanek dohodka namreč za kolektiv, ki bo imel približno 35 milijard dinarjev celotnega prihodka, ne pomeni veliko.

Povsem očitno je tudi, da bo potrebno Emo kadrovske okrepiti, pri čemer skuša kolektiv pomagati celjski izvršni svet. Eden bistvenih problemov, ki pa ni le problem Ema, temveč celotnega celjskega združenega dela, je namreč pomanjkanje strokovnih kadrov, ki bi bili sposobni hitreje premostiti težave.

VILI EINSPIELER

Priznanje celjskim sindikatom

Občinski svet Zveze sindikatov Celje je prejel za dolgoletno tvorno sodelovanje diplomo ob 40-letnici izdajanja časopisa Zveze sindikatov Jugoslavije Rad.

MBP

POGLED V SVET s kovinotehno

Leto pravzaprav sploh ni bilo slabo

Novoletni čas ne trpi slabe volje, čemernosti, zamer, prepirljivosti. To je že od njega dni prilika, da na ljudi in stvari gledamo iz bolj vedrega zornega kota, vidimo predvsem svetle, manj pa senčne strani življenja, ki ga živimo, in sveta, v katerem živimo.

Zatorej bo moje novoletno premišljanje optimistično obarvano. Na srečo je iztekajoče se leto prineslo precej dogodkov, ki upravičeno podpirajo vedro razpoloženje.

Leto 1985 je bilo - nikakor ne nazadnje - leto, v katerem je občestvo stotih držav in dveh osvobodilnih gibanj, združeno v gibanju nevrščenih, po sorazmerni dolgotrajnem zastoju v svoji dejavnosti spet zaživelo. Znano je, da je k pozitivljanju nevrščenosti kot politike in kot kolektivnega nastopa članic gibanja prispevala skupina tradicionalno najbolj aktivnih nevrščenih držav, med njimi Jugoslavija. Tako je tudi prišlo do ministrske konference nevrščenih v angolskem glavnem mestu Luandi. Na tem sestanku so strli enega najtrših orehov: kje in kdaj naj bo naslednji vrhunski sestanek voditeljev držav in vlad nevrščenih. Dogovorili so se, da bo vrh v Zimbabveju, v glavnem mestu Harare septembra 1986. leta.

Izbira Zimbabveja ni naključna. Polovico članstva gibanja tvorijo afriške države. Nevrščenosti kot nasprotniki kolonializma in rasizma posvečajo še posebno pozornost in podpirajo upor črnske večine v Južni Afriki proti rasističnemu režimu apartheida. Razen tega Južna

Piša Jože Šircelj

Afrika drži pod okupacijo Namibijo. Zatorej je prav, da bo osmi vrh nevrščenih ravno v državi na afriškem jugu, v neposredni sosednji Južni Afrike.

Drugi svetli dogodek letošnjega leta je bila Ženeva, srečanje med ameriškim predsednikom Reaganom in sovjetskim voditeljem Gorbačovom. Za svet, za mir na svetu, za popuščanje mednarodne napetosti, za vsaj rahlo odjugo v hladni vojni je bilo zelo pomembno, da sta se prva moža obeh supersil sploh sestala. Spomnimo se: leta in leta so med Washingtonom in Moskvo letele samo ob-

tožbe, kritike, očitki. Pomembno je, da sta se Gorbačov in Reagan razšla v miru, da sestanek ni propadel. In še pomembnejši je sklep, da se bosta kmalu, bržkone že v naslednjem letu spet srečala. Razumljivo, en sam sestanek ne more prinesiti velikanskega preobrata v smislu mirnega sožitja, prinesel pa je precejšen preobrat.

Že tadva dogodka, od katerih ima vsak svojo specifično težo, bi zadostovala za optimistično sodbo o letu, ki gre h kraju. Količkanj pozoren opazovalec svetovnega dogajanja pa je lahko zasledil še druge pozitivne pojave. Recimo pogumen spopad s tujimi dolgovi in inflacijo v nekaterih državah, recimo v Peruju in v Argentini. Slovo nekaterih latinsko-ameriških držav od režima vojaških hunt. Dejstvo, da se je po letih strahotne suše in lakote, ki je pobirala ljudi v več kot 20 afriških državah, seznan držav, obsojenih na najhujšo lakoto, v tem letu skril.

Kaj pa slabe novice? O leh bo na žalost še priložnost pisati, ko pride novo leto. Dotlej pa: držimo pesti, da bo naslednje leto po svetu prineslo vsaj toliko optimizem zbujačih dogodkov in pojavov kot je leto 1985!

ZDRAV SEM

Prispevke za nadaljevanje izgradnje in posodobitev novih prostorov BOLNIŠNICE CELJE lahko nakažete na naslov:

SKLAD ZA MODERNIZACIJO BOLNIŠNICE CELJE
Žiro račun: 50700-640-100084

Zlatarne na pragu leta kakovosti

Vsi gospodarski dosežki so letos nad načrtovanimi

Kolektiv Zlatarn Celje je 140 letnico tovarne proslavila prejšnji petek s slavnostno sejo delavskega sveta v celjskem Narodnem domu ter s srečanjem delavcev. To je bil uvod v jubilejne aktivnosti, ki se bodo vrstile v Celjskih zlatarnah do aprila prihodnje leto. Leto 1986 pa so Zlatarne Celje razglasile za leto kakovosti.

V tem letu naj bi Zlatarne uredile vse tisto, kar se je v mnogih letih razvoja zlatarstva v Celju uveljavilo doma in v svetu na eni strani, po drugi pa naj bi utrdile temelje za načrte, ki so si jih zastavili v lastni program in v skupne načrte grupacije jugoslovanskih zlatarjev.

V prvi vrsti gre za izboljšanje kakovosti izdelkov. Večji poudarek bodo dali maloserijski in unikatni proizvodnji, ki naj bi jo prihodnje leto povečali za dvakrat in jo tudi plasirali v izvoz. Kajti tako bi izvozili več lastnega dela in

Kakovost je pravzaprav vodilo celotne proizvodnje in poslovne politike celjskih Zlatarn. Zato naj bo ta vgrajena v sleherni tehnološki postopek, v nenehno skrb za boljšo tehnološko opremljenost, v razvoj inovacijske dejavnosti, v celotni delovni proces in organizacijo dela in nenazadnje v odnos do kupca, so povedali.

znanja, v celoti pa bi prišla do izraza posebnost celjskega in s tem jugoslovanskega zlatarskega oblikovanja. Iz

biro izdelkov iz plemenitih kovin bodo še naprej širili z izdelki, ki že osvajajo zlatarsko tržišče, to pa so turistični in darilni nakit ter zlate in srebrne ure.

Na slovesnosti ob 140-letnici so najvišje priznanje delovne organizacije - kipec izpiralca zlata, prejeli: Stane Dolanc, Anica Brglez ter kolektiva rudnika Bučim in rudnika ter topilnica svinca Mežica. Državna priznanja red zaslug za narod so prejeli naslednji delavci Zlatarne: Ivan Hanzl, Slavko Jerič, Jože Kodre, Olga Rojnik in Anica Šibanc, Marija Drogenik pa je prejela medaljo zaslug za narod.

Poleg nakita, ki ostaja najvažnejši proizvodni program Zlatarn in naj bi to proizvodnjo povečali prihodnje leto za 19 odstotkov, bodo za polovico povečali tudi proizvodnjo programa zobotehnične opreme in materialov Dental ter industrijske zlitine.

Od celotnega izvoza Zlatarne izvažajo 75 odstotkov proizvodnje na konvertibilni trg (letos so izvozili za 6,6 milijona dolarjev), vendar želijo izvoziti še več. Ker pretežno izvažajo v Združene države Amerike, menijo, da imajo še velike možnosti za prodor na druga zahodna tržišča. Prihodnje leto naj bi izvoz povečali za 12 odstotkov, če bodo imeli dovolj osnovne surovine - plemenitih kovin - bi lahko izvoz povečali celo

za polovico in dosegli 10 milijonov dolarjev konvertibilnega izvoza.

Rast proizvodnje bi težko zagotovili z 800 zaposlenimi, kolikor jih sedaj dela v Zlatarnah, zato razvijajo kooperantsko proizvodnjo (trenutno imajo 70 kooperantov) prihodnje leto naj bi povečali število ljudi, ki bi delali na domu. Sedaj sodelujejo z 12 osebami.

Na prvi pogled so načrti za prihodnje leto dokaj zahtevni, a v primerjavi z lanskimi

plani so dosežki tudi dvakrat večji. Celotni prihodek je večji za 62 odstotkov in znaša 16 milijard dinarjev, primerljivi dohodek je večji za 95 odstotkov (2 milijardi dinarjev), dvakrat večji je čisti dohodek (1,6 milijarde dinarjev), akumulacija (600 milijonov) in tudi osebni dohodki so se povečali za dvakrat tako, da znaša povprečni osebni dohodek v tem letu 63.602 dinarja. Produktivnost je za 5 odstotkov večja.

VIOLETA V. EINSPIELER

V kulturnem programu ob otvoritvi nove tovarne so poleg Godbe na pihala Zarja iz Šoštanja, mešanega pevskega zbora Svobode in učencev COŠ Biba Roeck sodelovali tudi najmlajši iz Vzgojno varstvene organizacije Šoštanj.

Foto: EDI MASNEC

Več za naložbe

V prihodnjem srednjeročnem obdobju naj bi realni družbeni proizvod gospodarstva občine Zalec naraščal letno za štiri do pet odstotkov. Pri tem naj bi rast industrijske proizvodnje znašala od tri do štiri, rast kmetijske proizvodnje pa od pet do šest odstotkov.

Nekoliko manj naj bi na realno rast družbenega proizvoda vplivala rast števila zaposlenih, saj naj bi leta 1990 znašala manj kot dva odstotka. Produktivnost naj bi naraščala tako, da se bo njen delež v prirastu družbenega

proizvoda iz sedanjih petdeset povzpela na 55 do 65 odstotkov. Produktivnost naj bi naraščala po tri odstotke letno.

Izvoz naj bi se v letih naslednjega srednjeročnega obdobja letno povečeval od sedem do osem odstotkov, sam konvertibilni izvoz pa naj bi bil vsako leto večji za devet do deset odstotkov. Zato ne bo smelo biti težav oskrbo z repromateriali in surovinami, potrebna pa bodo tudi večja vlaganja v novo zastarele in dotrajan opreme, zlasti iz uvoza. Uvo naj bi zato naraščal tako kot izvoz. Z uresnitvijo teh namlog naj bi predstavljali izvoz družbenemu proizvodu 35 odstotkov, pokritje uvoza z izvozom pa naj bi bilo 175-odstotno.

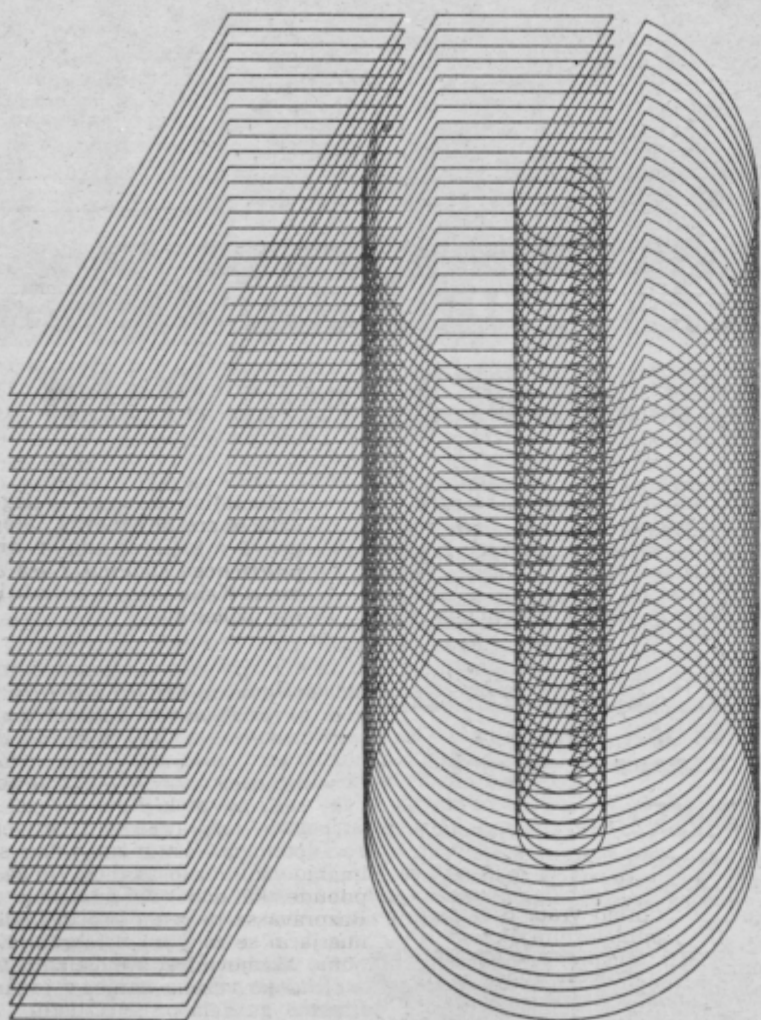
Naložbe bodo torej še kako pomembne za nadaljnji razvoj gospodarstva občine Zalec. V strukturi družbenega proizvoda naj bi predstavljale petino, to pa pomeni, da bodo za naložbe v naslednjem obdobju vsako leto namenjali dobri pet odstotkov več sredstev.

O vsem tem so govorili tudi na včerajšnjem zasedanju zbora žalske občinske skupščine, na katerem so sprejeli predlog dogovora o temeljih družbenega plana občine za obdobje do leta 1990.

JANEZ VEDENIČ

Družina bralcev Novega tednika je vse večja. Ste že njen redni član?

ljubljska banka
Splošna banka Celje

SREČNO 1986

Podvojena proizvodnja hlač

Nov proizvodni obrat Elkroja v Šoštanju

Z otvoritvijo novega proizvodnega obrata Elkrojevega tozda Konfekcija v Šoštanju se je uresničila nekajletna želja šoštanjskih konfekcionarjev po sodobnejših proizvodnih prostorih. Proizvodni obrat, ki so ga odprli v soboto, je tudi za eno proizvodno linijo večji od dosedanjega, kar pomeni, da bodo lahko že čez dve leti proizvodnjo hlač v Šoštanju podvojili.

Modernizacija in dograditev je Elkroj veljala 300 milijonov dinarjev, od tega 250 milijonov za gradbeno delo, preostalo pa za opremo. V letu 1987 bodo v Šoštanju izdelali 200 tisoč hlač, dvakrat več kot letos, ob tem da bodo imeli z dvesto delavci tudi dvakrat več zaposlenih. Približno 85 odstotkov te proizvodnje bodo poslali na tuji trg. Nov proizvodni obrat bo kasneje dobil še likalnico, s tem pa še dodatno zaposlene, kar je za velenjsko občino, kjer je za ženske vse manj možnosti zaposlitve, še posebej pomembno.

Elkrojeva pridobitev, na slovesnosti sta zbranim spregovorila direktor Ivan Kramer in Ivo Marenk iz CK ZKS, je že tretja v letošnjem letu, saj so pred tem že odprli proizvodni obrat v Lučah ter trgovino v Trzinu. Prihodnje leto, najkasneje aprila, bodo odprli tudi tovarno v bosanskem Odžaku, kjer proizvodna hala že stoji, čakajo le še na opremo. Pri tej investiciji sicer ne gre toliko za povečanje proizvodnje temveč predvsem za ukinjanje kooperantskih poslov in uvajanje lastne proizvodnje, s čimer naj bi v Elkroju pridobili na kakovosti izdelkov za domače tržišče, s tem pa

ustvarili tudi pogoje za naaljno usmeritev v izvoz.

Skoraj vsa letošnja nova proizvodnja je namreč namenjena tujini, saj se v Elkroju poleg »lohen« poslov

Treba bo izvažati

Mizarstvo iz Rogaške Slatine je delovna organizacija, ki si uspešno utira pot na slovensko in jugoslovansko tržišče. Na tuje zaenkrat še niso stopili, razmišljanja pa zadnje čase vodijo tudi v to smer.

Delovna organizacija s 120 zaposlenimi se je razvila iz leta 1928 ustanovljene mizarске delavnice v okviru Zdravilišča za potrebe vzdrževanja. Osamosvojila se je leta 1953. Še pred dobrimi petimi leti je bil zanjo značilen obrtniški način dela in poslovanja, danes pa že lahko govorimo o industrijski proizvodnji, ki spreminja tudi miselnost delavcev. Nova organiziranost vključuje vse faze delovnega in poslovnega procesa, posebno pozornost pa posvečajo planiranju, ki ga do sedaj praktično niso poznali.

Letos naj bi ustvarili 222 milijonov dinarjev celotnega prihodka in zagotovili 12 milijonov dinarjev sredstev za reprodukcijo. Računajo, da bodo letošnje načrte krepko prekorčili.

Mizarstvo iz Rogaške Slatine poslovno sodeluje s Slovenijalesom in Lesnino iz Ljubljane ter z LIK Savinja Celje, kjer želijo poglobiti poslovne stike in se skupno vključiti v izvoz. Delovna organizacija se je že uveljavila pri opremljanju zdravilišč,

lotevajo tudi klasičnega izvoza. Tako so ravno v začetku tega tedna poslali prvih tisoč hlač tudi na ameriško tržišče, v San Francisco.

R. PANTELIC

imajo še opremo hotelskih objektov v Bohinju in Kranjski gori ter izdelavo notranje opreme za občinsko sodišče in občinsko skupščino v Osijeku.

Za večja vlaganja se še niso odločili, zaenkrat imajo v mislih samo izboljšanje pogojev dela z obnavljanjem vzdrževalnih del. V pripravi je načrt za ureditev sanitarnih, garderob in skupnega prostora za delo samoupravnih organov in za sestankovanje. Zavedajo se, da bo treba stare stroje kmalu zamenjati z novimi, zato bodo morali pričeti tudi izvažati.

M. AGREŠ

26. DECEMBER 1985

Vsak ima možnost odločanja o kandidatih

Kakšni delegati nas bodo zastopali in kdo bo opravljal odgovorne dolžnosti bomo odločili vsi – če bomo hoteli

Neutemeljeno in pretirano bi bilo pričakovati, da bo leto 1986 prelomno, nedvomno pa bo politično pomembno. Kongresi in konference družbenopolitičnih organizacij, predvsem pa volitve za delegatske skupščine že sami po sebi to potrjujejo. Ker bo naš nadaljni razvoj in premagovanje težav najbolj odvisen od ljudi, ki nas bodo naslednja štiri leta predstavljali v delegatskih skupščinah, nam res ne more biti vseeno, če bodo to najboljši, najspodobnejši ljudje ali ne. To pa se odloča že sedaj, v pripravah na volitve. O njih in sploh o dejavnosti socialistične zveze na celjskem območju smo se pogovarjali s predsednikom Medobčinskega sveta SZDL Filipom Beškovnikom.

Do volitev je še kar nekaj časa in veliko dela bo do njih še treba opraviti v delegatskih skupščinah. Delegatom pa kot da pohaja sapa. So kritične ocene upravičene?

Na programskih konferencah občinskih organizacij SZDL je bilo povsod slišati veliko kritik na delovanje delegatskega sistema. Nobena radkost ni ocena, da so ljudje brezvoljni, apatični. Mislim, da ni tako. Morali bi določno povedati, kje ne gre. Če pomislimo, da je povsod vključenih ogromno ljudi v delo družbenih organizacij in društev, v velenjski občini na primer celo za polovico več kot je prebivalcev, potem ne moremo govoriti o neaktivnosti. Ljudje se vključujejo, torej smo v naši družbi za to tudi ustvarili potrebne pogoje. Tudi gmotne. Delo organizacij in društev zahteva veli-

Kjerkoli se zberemo, govorimo le o slabem. O tem pišemo in poročamo. Le o slabem, ne pa o dosežkih. Iz tega izvira pasivnost. Pa smo vendar toliko dosegli. Kar pogledajte si naša bivalna okolja in jih primerjajte s tistim, kar je bilo.

Tudi v vseh teh okoljih ni vse kot bi naj bilo. Slišati je celo, da ljudje grozijo, da bodo bojkotirali volitve, ker v njihovem ozemju okolju ni bilo narejeno, kar je bilo dogovorjeno.

Nobenih objektov ne bomo delali zaradi volitev. Ni pa prav, če načrtov nismo uresničili in če ljudem nismo pojasnili, zakaj je do tega prišlo. Inflacija je naredila svoje in ljudje bi to razumeli. To pa seveda ne pomeni, da dogovorjenega in ne narejenega nikoli ne bodo imeli. Ne moremo govoriti o nezaupanju ljudi v aktivnost družbenopolitičnih organizacij in občinskih skupščin. Referendumi o samoprispevkih so, na primer, praviloma uspeli. Ljudje vedo, da se morajo vključevati v izboljševanje družbenega standarda in bivalnega okolja, uspešnost referendumov pa je seveda odvisna od tega, kako so bili stari programi uresničeni in kako so jim bili novi predstavljeni. Če v programu vsak vidi svoj osebni interes – šolo, vrtec, cesto, vodo, potem odločitev ni težka.

To so določne stvari in vsakdo si lahko živo predstavlja, kaj bo z njimi pridobil. Izbiro delegatov in volitve le ne moremo tako neposredno povezati z interesom posameznika za odločanje.

nih list in ne potrebe po selekciji na volitvah.

Ljudje se bodo odločali na kandidacijskih konferencah – če bodo nanje prišli.

Če jim je res do tega, da kandidate spoznajo in se o njih odločijo, bodo prišli. Naša dolžnost je, da so ljudje obveščeni o vseh sestankih, nanje pa jih ni mogoče pripeljati. Dogovorili smo se, da bodo povsod spregovorili o vseh, ki so bili evidentirani. Vsi ne morejo postati kandidati, a tudi evidentiranje je priznanje.

Je zaskrbljenost, da marsikdo ne bo ravno navdušen nad svojo kandidaturo, upravičena?

Gotovo, saj gre za velike obveznosti. Delegat, ki pozna svoje delo, pozna tudi obveznost, da mora z gradivi seznanjati svojo volilno bazo, da se ta vključi v razreševanje problemov. Govorim o kupih materialov. To daje ljudem misliti.

Vsi, v vseh okoljih, bi se naj odločali o kandidatih. Kako pa je ob tem s koordinacijo kadrov?

Naloga občinske konference SZDL in občinskega sveta ZSS je, da pregledajo sezname delegatov za odgovorne funkcije v skupščinskem sistemu, ugotovijo, če izpolnjujejo kriterije in se odločijo, koliko kandidatov za posamezne funkcije bodo ponu-

Milena Brečko Poklič

daje predvsem širši pogled na vsa dogajanja.

Po obisku volišča je mogoče najbolj neposredno oceniti trenutno družbenopolitično razpoloženje. Kaj mislite, da bo pokazal prihodnje leto?

Naredili bomo vse, da bodo ljudje prišli na volišča, da bo vzdušje primerno. Vseh načrtovanih nalog v posameznih okoljih sicer nismo opravili, a za to so objektivni razlogi, ki jih vsakdo razume. Tudi gospodarske razmere na celjskem območju niso kritične. Realni osebni dohodki so letos po-

o denarja, za katerega se dogovarjajo prelo samoupravnih interesnih skupnosti, recer pa ga pridobijo sami s svobodno enjavo dela z organizacijami združenega la.

Za družbene organizacije in društva res lahko potrdimo, da dobro delujejo, pa tudi za občinske skupščine to v veliki meri velja. S skupščinami samoupravnih interesnih skupnosti pa so ves čas težave.

V delegatski sistem je vključenih nad 10 istotkov prebivalcev. V manjših krajevskih skupnosti skoraj ni možnosti za menjaj delegatov, vsi pa tudi niso za vse. A bolj ot to bremeni delo v skupščinah samoupravnih interesnih skupnosti položaj v užbenih dejavnostih. Skupna poraba je s čas omejena in strokovne službe ne orejo na čudežen način ustvarjati različh alternativ za porabo v posameznih devnostih, o katerih bi se delegati lahko ločali.

Kljub omejitvam se v interesnih skupnostih obrača ogromno denarja, ki ga prispevajo zaposleni, a interesa za nadzor ni.

Vse skupaj je proces. Občinske skupščine so že tradicija in tudi skupščine samoupravnih interesnih skupnosti bodo to pole. Ljudje bodo spoznali, da tu odločajo veliko več denarja kot na občinskih upščinah.

Menite, da je aktivnost ljudi, posebej delegatov, odvisna le od njihove zavesti, da torej ni nekih določnih razlogov za nedelo – če lahko o njem sploh govorimo?

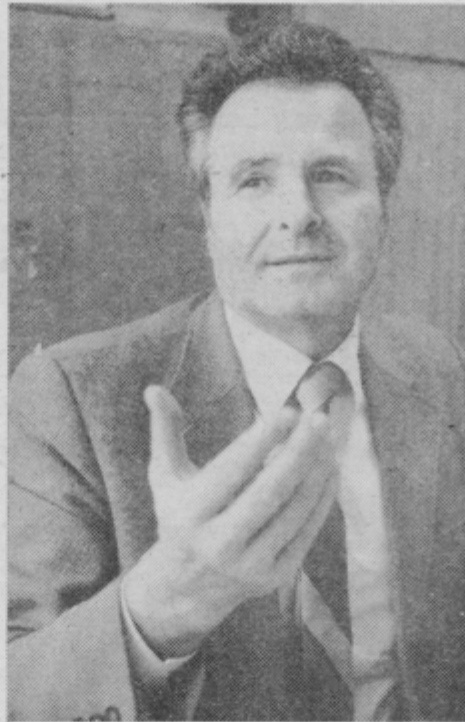
Ljudje vedo, kaj so volitve in kaj pomenijo. Zavedajo se pomena svojih odločitev, zato še toliko bolj zamerijo praksi iz preteklosti, ko so ponekod imeli premalo vpliva na izbor sprva odbornikov in potem delegatov. Tokrat smo s pripravami na volitve pravočasno pričeli. Spodbujali smo evidentiranje v temeljnih okoljih, nismo pa dajali pobud za nosilce vodilnih funkcij v občinah in republikah. Tudi njih so ljudje sami evidentirali.

So jih res?

So, a žal še v preskromnem obsegu. To je slabost, ki jo bo treba v bodoče še odpravljati. Še bolj kot sedaj bo treba izkoristiti tudi velike možnosti, ki jih imajo pri evidentiranju družbene organizacije in društva. Za mesta, kjer se ljudje sicer slabo poznajo, je to izredno pomembno. Letos je tega več, a še premalo.

Vsakdo je lahko vplival na evidentiranje. Bo lahko tudi na kandidiranje?

Šele pri kandidiranju lahko pride do očitkov, da smo sami postavljali kandidate. Januarja se bodo pričeli postopki in morali bomo poskrbeti, da bodo ljudje v temeljnih okoljih na kandidacijskih konferencah res lahko vplivali na izbor kandidatov. Ne moremo pa si delati utvar, da bodo povsod to tudi naredili. V organizacijah združenega dela ne pričakujem težav, saj se tam ljudje poznajo in znajo skupaj odločati. V Socialistični zvezi pa je veliko odvisno od vaških in uličnih odborov ter od zborov stanovalec, ki pa povsod niso zaživel. Če bomo kandidiranje dobro speljali, potem tudi ne bo problema odprtih ali zaprtih kandidat-

dili delegatom. Tudi za prevzem odgovornih dolžnosti velja, da vsi, ki so bili evidentirani, niso pripravljeni prevzeti dolžnosti – še bolj kot pri delegatih, saj so njihove obveznosti večje. Ljudje sicer imajo tudi v sedanjih delovnih okoljih obveznosti, a ne tolikšnih.

Govorimo o odgovornosti za prevzem dolžnosti?

Govorimo. A to je stvar prepričevanja. Posameznik mora imeti trden razlog za zavrnitev funkcije. To so praviloma družbenopolitični delavci, ki jih ljudje poznajo. Mnogi so se tudi opredelili, da izpolnjujejo program Zveze komunistov. Zanje je prevzem funkcije dolžnost, odločiti pa se mora-jo sami.

Za nosilce odgovornih dolžnosti bi naj izbrali najspodobnejše. Od česa je odvisno, če bodo dolžnosti tudi prevzeli?

Predlagamo vedno po svojem prepričanju najspodobnejše. Včasih, če pregovarjanje ne uspe, se odprejo vrata tudi manj sposobnim, a bolj ambicioznim. Prevzemanje novih dolžnosti pa je predvsem odvisno od tega, kako bomo znali zagotoviti prava dela ljudem, ki so odgovorne dolžnosti doslej opravljali. Da ne bo vprašanj, kaj bom pa delal čez štiri leta. Včasih so resnično težave, a se rešijo. Nobenemu funkcionarju na celjskem območju še ni bilo potrebno čakati na zaposlitev šest mesecev, kolikor je najdlje predvideno. Za strokovnjake v proizvodnji pa se tudi ne morem strinjati, da bi v štirih letih v stroki ostali zadaj. Tudi opravljanje družbenih funkcij je šola, ki

rasli od 5 do 8 odstotkov. Socialna varnost ljudi je primerna kljub mnogim težavam. Doslej nam je uspelo, da so ljudje vedno imeli delo in se ni posebno povečalo število ljudi, ki še čakajo na zaposlitev. Reševanje življenjskega standarda pa je osnova za zadovoljstvo ali nezadovoljstvo.

Socialistično zvezo poleg volitev čaka še ena odgovorna naloga – razprava o kritični analizi družbenopolitičnega sistema. Časa zanjo bo malo. Kako se pripravljate in kaj od nje pričakujete?

Od te razprave si obetamo podrobno razdelavo vprašanj v zvezi z Ustavo in Zakonom o združenem delu, za katerega je bil na zvezni ravni dosežen sporazum. Gre za 20 ustavnih določil in 140 določil Zakona o združenem delu. Težko bo, če se bomo lotevali vsega povprek in ne le tega, že dogovorjenega. Razprava o vsem drugem bi bila brez pomena. Za dogovorjene stvari pa imamo vso možnost predvsem za dodatne pobude, kako odprta vprašanja razrešiti. Razprava se pričinja v drugi polovici januarja in se zaključuje februarja in če se bomo v krajevnih skupnostih lotevali vprašanj, ki so vezana nanje, v organizacijah združenega dela pa spet tistih, ki so tod najbolj živa, bo lahko razprava uspešna.

Mar ni to bolj referendum o predlaganih spremembah kot javna razprava?

Je. Ampak zelo pomemben. Kot so pomembne volitve. Vse to veliko delo pa bomo speljali le ob dobri organiziranosti.

Sporazum o financiranju KS

V Šentjurju pripravljajo samoupravne sporazume, s katerimi bi krajevnim skupnostim zagotovili stalen dotok sredstev iz dohodka delovnih organizacij. Doslej takšen način financiranja delovanja krajevnih skupnosti v občini ni bil uveljavljen in skoraj vse so v svojih referendumskih programih zapisale, da bo del zbranega denarja namenjen tudi njihovu delovanju.

Če bodo delovne organizacije sporazume podpisale, bi odpadle vse dodatne prošnje za finančno pomoč različnim društvom in organizacijam. Pa tudi delež iz samoprišteva za delovanje krajevnih skupnosti bo lahko manjši.

Po predhodnih dogovorih v občini ugotavljajo, da so delovne organizacije pripravljene podpisati sporazum.

me. S tem bi iz dohodka združevali po 0,20 odstotka, kar bi bila edina dodatna obremenitev gospodarstva. Iz tega denarja pa bi 70 odstotkov namenili za delovanje krajevnih skupnosti na osnovi domicilnega principa, ostalo pa bi dobile štiri nerazvite krajevne skupnosti v občini (Loka, Prevorje, Dobje in Kalobje) kot solidarnostno pomoč.

TC

Ivan Marovt

Marija Esih

Asim Fišekovič

Erna Kušnik

Upokojenci so veseli srečanja

Tovarna nogavic na Polzeli ima okrog tisoč tristo zaposlenih in 350 upokojencev. Upokojenci so bili v tem kolektivu vedno dobrodošli, spomnili so se jih za vsak tovarniški praznik, tudi ob Novem letu in žensk za osmi marec.

Letos iz stabilizacijskih vzrokov niso pripravili srečanja za 9. september, ko se je ponavadi zbral ves kolektiv z upokojenci. Prav zato so se dogovorili, da bodo sedaj, v prednovoletnem času, pripravili srečanje za upokojence. Na srečanju so se zbrali vsi, ki jim je to zdravje dopuščalo, o svojih vtisih pa so povedali takole:

Ivan Marovt: »Upokojil sem se leta 1967 in priznati

moram, da sem vsake pozornosti s strani tovarne zelo vesel, pa naj bo še tako skromna. Človek se ne počuti odrezanega, še naprej spremlja razvoj kolektiva, v katerem je dolgo let delal. Današnje srečanje pa gotovo vsakemu izmed nas mnogo pomeni.«

Marija Esih: »Pet let je, odkar sem se upokojila in vezi, ki me vežejo s tovarno, so še vedno zelo čvrste. Če človek dolga leta hodi na eno delovno mesto, mu to postane drugi dom in, ko gre za služeno v pokoj, ga zelo pogreša. Zelo lepo je od naših nekdanjih sodelavcev, da so nam pripravili to srečanje in s tem pokazali, da smo še vedno del kolektiva.«

Asim Fišekovič: »Dolga

leta sem delal kot trgovski zastopnik Tovarne nogavic Živim v Sarajevu in imam malo priložnosti, da bi hodi v tovarno. Pravzaprav sem danes prvič po treh letih tukaj. Zelo lep program so nam pripravili, lepo so nam pogostili, danes sem srečen, ker sem med svojimi nekdanjimi sodelavci.«

Erna Kušnik: »Enkratni je! Čeprav je bilo tudi drugič, ko so nas povabili na praznovanje, zelo prijetno, ni bilo tako kot danes. Skupaj smo obujamo spomine, uživamo v lepem programu, petju, čisto kdo hoče, lahko tudi pleše skratka, podobna srečanja so zares prijetna.«

T. TAVČAR

V Aeru zemeljski plin

V Aeru, toz Kemija Šempeter bodo prihodnjo jesen namesto mazuta začeli uporabljati zemeljski plin. Najprej bodo z njim kurili en večji kotel, potem pa bodo postopoma prešli samo na plin, medtem ko bodo imeli mazut v rezervi. V bližini tovarne že gradijo stavbo za merilno regulacijsko postajo, skozi katero bo v končni fazi steklo toliko plina, da bodo z njim nadomestili kar 1500 ton mazuta.

Zemeljski plin že dalj časa uporabljajo v Tovarni nogavic na Polzeli, poleg Aera pa se zanj odločajo že tudi nekatere druge tovarne v Savinjski dolini. Zemeljski plin sicer ni cenejši, je pa oskrba z njim bolj zanesljiva, pa tudi mnogo manjši onesnaževalec okolja je kot mazut.

T. TAVČAR

Rešena preskrba z vodo

Na Rečici ob Savinji te dni zaključujejo gradnjo dveh 120 kubičnih metrov velikih vodnih rezervoarjev, s katerima bo oskrba te krajevne skupnosti z vodo rešena za dalj časa. Kljub suši je bilo letos na Rečici vode sicer še dovolj, vendar pa so v krajevni skupnosti menili, da je potrebno zaradi predvidene industrijske in družbene gradnje, pa tudi zaradi vse večjega obiska v avtokampu Varpolje, zgraditi večje rezervoarje. Investicija bo Rečičane veljala deset milijonov dinarjev. Večji del, tri petine, je referendumskih sredstev, ostalo pa so prispevali združeno delo in krajani. Dela izvaja obrtnik, ob zasutju cevi pa bodo s prostovoljnimi delom sodelovali tudi krajani. Ob lepem vremenu bi lahko nov vodovod odprli že takoj v začetku januarja 86 sicer pa zgodaj spomladi.

RP

Novoletno srečanje na Ostrožnem

V celjski krajevni skupnosti Ostrožno vsako leto priredijo novoletno srečanje krajanov z namenom, da utrdijo medsebojne odnose, se še bolj spoznajo, izmenjajo svoja mnenja in morda dogovorijo kakšno skupno akcijo za prihodnje leto. Srečanje je bilo v nedeljo. Združili so ga z obiskom dedka Mraza. Vsak krajan je dobil novoletno darilo, za slavnostno kosilo pa so prispevali sami. Srečanja se je udeležilo 70 krajanov.

VVE

Sto let šolstva v Andražu

Iz kombiniranega pouka bi radi prešli na »čiste« razrede

Podružnična štirirazrednica v Andražu je praznovala letos svojo stoletnico. Devetindvajset učencev je skupaj s svojimi učiteljicami ta častitljivi jubilej že proslavilo, saj so povabili medse vse nekdanje učitelje na andraški šoli, vsi skupaj pa si najbolj želijo, da bi ob 101. rojstnem dnevu šole že lahko telovadili v novih prostorih.

Tako hitro seveda ne bo šlo, saj je na andraški podružnični šoli potrebno obnoviti še veliko drugega. V zadnjih desetih letih so šolo sicer že delno obnovili in uredili centralno ogrevanje, vendar učiteljici Anka Špiljak in Martina Ograjenšek

skupaj s svojimi devetindvajsetimi osnovnošolci upata, da bodo na matični osnovni šoli Vere Šlander na Polzeli v prihodnje bolj mislili na svojo podružnico. Že zato, ker bo šolske klopi v Andražu prihodnja leta drgnilo več učencev. V šolskem letu 1986/87 bo na šolo že vpisanih devet učencev več, za naprej pa računajo, da bodo iz kombiniranega pouka lahko prešli na »čiste« razrede.

Seveda pa bo do takrat potrebno šolo nekoliko razširiti. Sedaj imajo namreč urejeni le dve učilnici, pa manjši prostor obložen z blazinami, ki mu pravijo kar »zasilna telovadnica«, in ostale nujno potrebne prostore kot so na primer kuhinja in sanitarije.

Tradicija šolstva, ki v Andražu traja že stoletje, se kaže tudi v dobrem sodelovanju šolarjev in krajanov. Pravzaprav imajo na tej šoli, ki deluje v izredno skromnih

razmerah, toliko interesnih dejavnosti, da se jih ne bi sramovala niti kakšna večja šola. Šolarji sodelujejo s kulturnim društvom, z gasilci in člani TVD Partizan Andraž. Sami pa imajo pevski zborček, dramsko-recitacijsko sekcijo, prometni krožek in svojo malo knjižnico. Vse več zanimanja je tudi za sodelovanje v »veseli šoli«, pa varčevanje v pionirski hranilnici in tekmovalstvu za »bralno značko«. Pa še nekaj velja pohvaliti na andraški štirirazrednici. Učenci do četrtega razreda osnovne šole, ki polnijo svoje znanja željne glave z novimi spoznanji v Andražu, se namreč lahko fakultativno učijo tudi angleščino. In to jim še kako prav pride ob prehodu na višjo stopnjo, ko nadaljujejo s poukom na osnovni šoli Vere Šlander na Polzeli.

IVANA FILDER
FOTO: EDI MASNEC

Novoletno srečanje v Ljubnem

V četrtek, 26. decembra bosta KK SZDL Ljubno in KS Ljubno že osmič priredili tradicionalno novoletno srečanje in pogostitev ostarelih krajanov. Nanj so vabljeni vsi krajan starejši od 70 let. Takih je v KS Ljubno okoli dvesto. Srečanje je postalo tako priljubljeno, da se ga iz leta v leto udeleži več starostnikov. Organizatorji pričakujejo, da se jih bo letos zbralo že okoli 120.

Kljub temu, da se pojavljajo zadrege ob financiranju srečanja ostarelih krajanov, pa si je KK SZDL Ljubno zadala nalogo, da to srečanje mora ostati tudi v prihodnje, kajti z nobenimi besedami se ne da opisati veselja teh ljudi, ko vidijo, da niso čisto pozabljeni in postavljeni na rob družbenega dogajanja.

Srečanje ostarelih krajanov bodo finančno omogočili gospodarske organizacije, društva, obrtniki in KS.

RAJKO PINTAR

UNIVERZALNI OPTIK
WEILGUNY ZVONKO
63000 CELJE
TOMŠIČEV TRG 12 - TEL. 21-414

*Cenjenim strankam čestitamo
Novo leto 1986 in se zahvaljujemo
za izkazano zaupanje.*

Se priporočamo za sodelovanje!

Papirničarji za Trubarja

Prijetno so presenetili radeški papirničarji, ki so izdelali stenski koledar za leto 1986, posvetili pa so ga 400-letnici smrti Primoža Trubarja. Naslovni list so tako le izpisali:

»Usahnil je kakor staro izčrpano drevo, seme njegovih

misli pa je ostalo široko posejano po slovenski zemlji. Umrl je mož, ki je brezimnemu alpskemu ljudstvu dal ime - Slovenci; ki je preliživo govorico tega ljudstva v pisano besedo in mu dal - prvo knjigo;

ki je ustanovil slovensko

cerkev in dal Slovencem prvo slovensko šolo;

ki je prvi spoznal zgodovinsko pomembnost jezikovnega, kulturnega in političnega zblizovanja vseh južnih Slovanov;

ki je raje trpel v izgnanstvu, kot da bi se udingal močnejšem. Umrl je - velik človek.

Trubar je zapustil ta svet v prepričanju, da je v slovensko zemljo posejal seme trajnega napredka.

Oblikovalec Simon Serbec je na štiri liste določil po tri mesece v letu, vse pa opremil s povečavami faksimil Trubarjevih tekstov iz njegovih temeljnih del. Koledar je v vseh pogledih vzorno kulturno dejanje. Ne le zaradi tega, ker so v tovarni mislili na pomemben jubilej iz naše kulturno-politične preteklosti, ampak tudi zaradi tega, ker je izdelava takšnega koledarja neposredna oblika boja proti še vedno preveč prisotnemu slabemu okusu in kiču ter potrošniškim blazinam.

DRAGO MEDVED

Novoletni koncert

Novoletni koncert postaja v Celju tradicionalna prireditve. Ideja je zorela 10 let in se uresničila v letu 1982.

Klasična dejavnost Celjskega godalnega orkestra v komorni zasedbi in plesno-zabavna dejavnost Plesnega orkestra Zabe je postala preozka. V želji, da bi približali simfonično kot revijsko glasbo čim širšemu krogu ljubiteljev glasbe sta se oba ansambla združila in pritegnila v svoje vrste še druge glasbenike iz celjske regije ter študente.

Letos so na sporedu dela Brucha, Suppeja, Straussa in Beatlesov v priredbi Janija Goloba.

V tem letu se organizaciji pridružujeta tudi Zavod za kulturne prireditve Celje in Zveza kulturnih organizacij v Celju.

Novoletni koncert je bil v Žalcu 25. 12. 1986, v Celju bo 26. 12. 1986 ob 19.30, v Slovenskih Konjicah bo 28. 12. 1986 ob 19.00 in v Rogaski Slatini 30. 12. 1986 ob 19.30.

Ob razumevanju združenega dela in interesnih skupnosti bo novoletni koncert zaživel vsako leto.

P. R.

Vrata, ki se odpirajo za razigrano skupino šolarjev, sicer ne vodijo v pekarno Mišmaš, andraški učenci so nam povedali, da jim njihova kuharica včasih za malico postavi mize še okusnejše dobrote od tistih iz pravične pekarnice.

Upokojenci pojo za bolnišnico

Mešani pevski zbor Zveze društev upokojencev Celje je imel 21. decembra slavnostni koncert. Ves čisti dohodek so namenili za modernizacijo celjske bolnišnice, za kar gre zboru vse priznanje. Pod taktirko zborovodje Toneta Tržana so moški, ženski in mešani pevski zbor pred prenapolnjeno dvorano predstavili pregled svojega dela. Z nežnimi glasovi, izvrstno dikcijo, čistimi toni, odlično povezavo in velikim smislom za kulturo petja so odpeli težek program. Občinstvu je predsednik zbora Jože Jarnovič predstavil zgodovino zbora, Alojz Žuntar pa se je zahvalil za prispevek za bolnišnico.

Upokojenci ob tem kličejo vsem Celjanom: Posnemajte nas. Upokojenci smo za bolnišnico zbrali že več kot milijon in pol dinarjev.

K. Š.

Najstarejša v Celju

Jožefa Ušaj iz Skalne kleti je praznovala 100. rojstni dan

Vsak obisk pri Jožefi Ušaj iz Skalne kleti je vsako leto resenečenje zase. Ko je došla sto let je imela še veliko energije v sebi, da si je na vrhovi življenja želela nanizati še nekaj. Lani je želje že ni bilo več, rekla je, da je betežna preveč in v upanju na druge, vendar je še osposodila.

Letos ne kuha več, zato za njo skrbi nečak Joško v njeni veliki zadovoljstvo. Naša stara znanka ne hodi več en, pravi pa, da jo bo spadalansko sonce še zvalilo, da ga bo le dočakala.

Kaj počne v teh zimskih dneh? Pestuje svojo ljubljeno mucko, posluša radio in izgublja v spominih. Ti red njo vstajajo tako živo, kot da bi se dogajali pred njim. Ve povedati o svoji mladosti, ki jo je preživ-

ljala na Primorskem, pripoveduje o tem, kako je prišla v Slovenijo in po dolgih letih preseljevanja našla dom v Celju, kjer je njena gostilna že pred prvo svetovno vojno žela velik ugled. K njej so zahajali sami znani Celjani ter oficirji, ki so pri njej jedli, kar so si zaželeli, saj je gostilničarka Jožefa poznala veliko narodnih jedi iz različnih dežel.

Spomini, da, vsakdan pa je za njo dolg, ker ne more delati več, vsaj tako ne, kot je bila vajena celo življenje. Njen recept za dolgo življenje je znan - trdo delo, zdrava hrana in mirno življenje.

Jožefi Ušaj iz Celja želimo ob njenem praznovanju vse, kar si sama najbolj želi, tudi tisto, kar nam ni povedala ob našem obisku.

T. TAVČAR, Z. S.

Zbor najmlajših celjskih Partizanovcev

Preko 220 aktivnih članov od cicibanov do članov, 10 ur redne tedenske vadbe, vrsta široko zasnovanih rekreativnih akcij, predvsem pa čvrsta naravnost in temeljno telesno vzgojo. To je le najbolj groba podoba dela društva za temeljno telesno vzgojo »Partizan« Nova vas, ki je kot samostojno društvo pričelo z delom letos spomladi. Na redni letni konferenci minuli četrtek so dosedanje delo dobro ocenili, za prihodnje obdobje pa so zastavili količinsko sicer skromen, a vsebinsko bogat program, za katerega pravijo da ga bodo tudi v celoti uresničili. Dosedanje delo kaže, da jim velja verjeti.

B. R.

Razstava ob dnevu JLA

V dneh pred praznikom JLA je bila v razstavišču Laški dvorec v Laškem odprta bogata razstava vojaških zvez, lahke oborožitve pripadnikov teritorialne obrambe in radioamaterske dejavnosti v Laškem.

Pripravili so jo: Občinski štab za TO, Oddelek za ljudsko obrambo občine Laško in Radio klub Laško. Na razstavi so prikazali dejavnost Radio kluba Laško, ki je lani praznoval 35-letnico obstoja, tehnično opremljenost teritorialne obrambe in vojaških zvez občinskega centra za obveščanje z namenom, da se delovni ljudje in občani bolje seznanijo z tovrstnim področjem SLO in DS v njihovi občini, kakor tudi z delom radioamaterjev. Svoj prispevek na razstavi so dali tudi modelarji.

V. MAROT

Uspešen skupni lov

lovski družini Loče pri Poljčanah in lovska družina Poljčane sta drugo decembersko delo pripravili na obmejnem področju svojih lovišč v revirjih Lubečna in Zalonč. Uspešen skupni lov na divje prašiče. V teh revirjih, ki se raztezajo med Konjiško goro in Bledom, je divji prašič stalna divjad, zato člani obeh lovskih društev namenljajo veliko skrbi in pozornosti pri gojitvi te vrste divjadi. Med številne naloge lovcev sodi tudi redno čiščenje divjih prašičev na posebej izdelanih krmiščih, s čimer v veliki meri preprečujejo širjenje bolezni na poljščinah.

Na skupnem lovu je sodelovalo preko 60 članov obeh lovskih društev, z njimi pa je bil tudi gost Andrej Marinc, predsednik centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije. Bil je lov uspešen, zgovorno pričajo podatki, da so člani zelene bratovščine ob zaključku lova pozdravili lovino ob kar šestih uplenjenih ščetinarih.

Foto: BOŠTJAN KRANJC

Jubilejni koncert

Pihalni orkester Štorskih železarjev je dobil letos za novo leto in za 15. letnico svojega delovanja prav gotovo najljubše darilo, komplet novih instrumentov Yamaha. Ta prizadevni glasbeni kolektiv, ki ga vseh 15 let vodi Franc Zupanc, se je uspel iz skromnih začetkov uvrstiti med najboljše slovenske pihalne orkestre. To potrjujejo številna gostovanja po vsej domovini, uspehi na tekmovanjih v Mariboru in na Bledu, kot tudi vabila za razne nastope.

Ob praznovanju tega jubileja pripravljajo v Štorskem samostojen koncert, ki bo v petek, 27. tega meseca ob 18. uri v kulturnem domu v Štorkem, kjer bodo pripravili tudi razstavo starih instrumentov.

Mala čarovnica

Člani gledališkega krožka na osnovni šoli Primož Trubar v Laškem so pod mentorstvom učiteljice Anice Bregar priredili pravo presenečenje za vse svoje sošolce in ves šolski kolektiv. Še sami niso verjeli, da jim bo novoletna igricala Mala čarovnica, ki ni znala biti hudobna, tako uspeha, da jo z navdušenjem gleda staro in mlado. Ko si bodo igrice pogledali vsi učenci te šole, teh je okoli tisoč, se bodo odpravili na gostovanje.

VVE

Štirje fantje muzikantje na štorskem odru

Minuli četrtek je mladinska skupina amaterskega gledališča Železar Celje-Štore pod režijskim vodstvom Ane Tomažin pripravila malčkom v prednovoletno veselje igrice Miroslava Košute po Grimovem motivu, Štirje fantje muzikantje.

Otroci so zvesto spremljali živahno dogajanje na odru in se ob koncu razveselili še prihoda dedka Mraza, ki je prišel s košem bonbončkov.

V ponedeljek so si igrice ogledali otroci delavcev Kovinotehne, v soboto pa bo skupina gostovala v kulturnem domu v Sentjurju. Načrtujejo pa še več gostovanj tudi po drugih krajih na našem območju. Na fotografiji: štirje muzikantje: Mladen in Slavica Žujič, Vladimira Skale in Emil Kačičnik.

MP

Malo sindikalnih počitniških zmogljivosti

V občini Celje najslabše v zdravstvu in najboljše v bankah

Čeprav še staremu letu nismo dali slovesa, se zimске počitnice neusmiljeno bližajo. Marsikdo, predvsem pa tisti, ki jim zimski oddih več pomeni kot letni, jih že nestrpno pričakuje. In teh ni malo kakšne so prava prava možnost letovanja v delovnih organizacijah?

Majhne, lahko rečemo že takoj v začetku, predvsem pa mnogo manjše kot poleti, saj večina naših sindikalnih počitniških zmogljivosti stoji ob morju. Agencijske cene pa, takšne kot so, niso pristopne vsakomur. Koliko delavcev ima pravzaprav sploh možnost cenejšega zimskega oddiha preko svojih sindikalnih organizacij?

Anketo so izvedli pri komisiji za letovanje in oddih pri Občinskem svetu ZSS Celje, zajela pa je 37 tisoč delavcev. Združeno delo v občini Celje je imelo letos 1723 počitniških ležišč, 155 več kot lani. Ob regresu, ki je bil med 4 do 21 tisoč din, je v sindikalnih počitniških domovih, bungalovih in prikolah letovalo 16 odstotkov delavcev. Razveseljivo, vsaj po anketi sodeč je to, da so v večjih kolektivih pripravljene odstopiti proste zmogljivosti kolektivom, ki so brez

njih. Žal je med slednjimi tudi trinajst takšnih delovnih organizacij, kjer zaradi kolektivnih dopustov te možnosti ne morejo izkoristiti. Že zaradi teh je usmeritev celjskih sindikatov za ustanovitev počitniške skupnosti na mestu, vendar pa petletna prizadevanja na tem področju niso obrodila nikakršnih uspehov, ker v kolektivih z mnogo počitniških zmogljivosti mislijo, da bodo z ustanovitvijo Počitniške skupnosti del postelj izgubili. Vendar to ni namen Počitniške skupnosti, v okviru katere naj bi šlo predvsem za izmenjavo zmogljivosti, ki naj bi jih delovne organizacije odstopile takrat, ko pri

njih ni dovolj zanimanja za letovanje, skratka takrat, ko so proste. Če so odgovori v letošnji anketi o pripravljenosti takšne izmenjave resnični, potem je čas za razmišljanje o ustanovitvi skupnosti ravno pravi, saj je takšno pripravljenost izrazilo 28 organizacij združenega dela.

Skupnost bi rabili tudi zaradi preskromnih zimskih počitniških zmogljivosti, ki jih premorejo le največje organizacije. A tudi v teh je zanimanje tolikšno, da teh svojih sindikalnih počitniških postelj ne morejo oddajati tudi drugim interesentom, saj morajo zaradi prevelikega zanimanja tudi sami

skrajševati dekada letovanja, da pride tako čimveč delavcev na vrsto. V tem primeru bi seveda kazalo razmišljati o lastnih zmogljivostih v okviru Počitniške skupnosti ali pa vsaj o tem, da bi tudi zimski oddih regresirali, kot to že počno v sosednji Hrvaški. Pobudo o delitvi na

Več pozornosti bi morali nameniti tudi preventivnemu zdravstvenemu oddihu delavcev, za kar naj bi neposredno skrbel sindikat. Malce se je stanje izboljšalo pred dvema letoma, a še vedno ne tako, kot bi si želeli. Zato bodo predstavniki sindikata marca prihodnje leto obiskali vse delovne organizacije, teh pa v Celju ni malo, kjer preventivnemu zdravstvenemu varstvu ne posvečajo dovolj pozornosti.

letni in zimski oddih so celjski sindikati v republiki že sprožili, a razprave zaradi številnih nasprotujočih si mnenj še vedno niso zaključene. Delno pa bi seveda problem rešili tudi z nakupom novih kapacitet, predvsem tam, kjer to možnost imajo, pa o tem ne razmišljajo veliko.

R. PANTELIC

Razporeditev počitniških kapacitet v občini Celje

delavcev	Število ležišč	Število na delavca	Št. ležišč
kovinska ind.	9600	640	0,06
gradbeništvo	4840	350	0,07
promet in zveze	4270	230	0,05
tekstilna ind.	1570	28	0,02
obrt	1230	100	0,08
banke	1075	150	0,14
zdravstvo	3250	8	0,00
družbeni organi	740	80	0,11
šolstvo	1670	120	0,07
kultura	140	17	0,12

Stanje je najslabše v zdravstvu in tekstilni industriji, najboljše pa v bankah, kulturi in družbenih dejavnostih.

Boutique

ČRNA MAČKA

Akcijska prodaja vzorčnih tkanin in presežkov izvoza

od 20. 12. do 20. 1. 1986

Tudi zasebni gostinski lokali so pomembni za naš turizem

Da je turizem ena izmed izredno pomembnih gospodarskih dejavnosti v Jugoslaviji, ni nobenega dvoma. Prav tako ni dvoma, da lahko k splošnemu vtisu precej pripomorejo tudi zasebna gostišča. Ni torej naključje, da so se ponedeljkove otvoritve znanega gostišča Štorman v Šempetru udeležili tudi predstavniki žalske občinske skupščine ter številnih organizacij združenega dela.

Gostišče je sedaj razširjeno. V njem sta dve restavraciji z osemdeset sedeži ter aperitiv bar, zaposlenih pa je dvanajst delavcev. Predstavniki žalske občinske skupščine so poudarili, da so veseli lokala kot je Štormanov, saj je poznan po vsej Sloveniji, predvsem zaradi solidnih uslug. Pred leti je v občini stekla akcija ocenjevanja gostišč, ki so jih razvrstili v tri kategorije glede na splošno urejenost ter ponudbo. Takrat se je ponudba, zlasti tudi hrana, marsikje popravila, z leti pa so na akcijo pozabili in tako se žalska občina sicer uvršča med prve v Sloveniji po številu gostišč, nikakor pa tega ne bi mogli reči za ponudbo in splošno urejenost. Izgovori, da se hrane ne izplača pripravljati, so bržkone zares le izgovori, saj redki posamezniki, kot Štorman dokazujejo nasprotno.

JANEZ VEDENIK

SLOVENSKE ŽELEZARNE DO ŽIČNA CELJE

Po sklepu odbora za delovna razmerja objavljamo naslednja prosta dela oz. naloge

1. Opravljanje manj zahtevnih skladiščnih del (komisionar)

2 delavca

Pogoj: prodajalec kovinske stroke in 3 leta delovnih izkušenj

2. Izvrševanje vratarskih poslov (varnostnik)

11 delavcev

Kandidati morajo izpolnjevati z zakonom predpisane pogoje in imeti najmanj popolno osnovno šolo.

Kandidati pod točko 2. bodo sklenili delovno razmerje po predhodno opravljenem preizkusu, skladno s pravilnikom, ki ureja dolžnosti in obveznosti varnostnikov.

Nastop dela možen takoj.

Kandidate vabimo, da svoje vloge z dokazili pošljejo v 8. dneh po objavi na naslov: SZ DO ŽIČNA CELJE, Ipavčeva 20, ali se osebno zglašijo v kadrovski službi.

Dodatne informacije lahko dobite po tel. 31-931, int. 35.

Kandidati bodo o izbiri obveščeni v 30. dneh po izbiri.

PETROL TOZD Trgovina Celje PE Drobna prodaja

Komisija za delovna razmerja

objavlja prosta dela in naloge za nedoločen čas

— prodajalca

za bencinski servis Šmarje

— prodajalca

za bencinski servis Podčetrtek

Pogoji: KV prodajalec, odslužen vojaški rok in najmanj eno leto delovnih izkušenj.

Pri izbiri imajo prednost kandidati iz neposredne bližine bencinskega servisa.

Pisne prijave sprejemamo 8 dni po objavi na naslov: PETROL, TOZD Trgovina Celje, PE Drobna prodaja, Trnovlje pri Celju 215, Komisija za delovna razmerja.

Spodbudna turistična vzgoja

Sredi decembra je Celjskega turistična zveza v okviru svojega programa o turistični vzgoji šolske mladine organizirala za učence osnovnih šol celjskega turističnega območja pisanje testa o poznavanju turizma, sočasno pa je v prostorih šole za gostinstvo in turizem organizirala tudi predavanja za mentorje, ki v posameznih šolah vodijo turistične krožke.

V temah, ki so jih pripravili za letošnje srečanje, so učenci pisali test o poznavanju zdravilišč na celjskem območju, spomenikov NOB ter o poznavanju zimskega turizma. Prijavilo se je 40 ekip, učenci pa so se dobro obdelali, medtem ko se pripombe komisije, ki je izdelke ocenjevala, nanašajo predvsem na skromnejše splošno znanje in tudi na slabše obvladovanje slovenščine.

Posebna komisija za turistično vzgojo pri CTZ je z svojim delom pričela pred

tremi leti, ko so bili ustanovljeni tudi prvi turistični krožki na naših šolah. Danes je teh krožkov že 19, s čimer so pri zvezi, kljub temu da je vseh šol 63, kar zadovoljni. Zoran Vudler to tako ocenjuje: »Letos se je večina krožkov preimenovala v podmladke, ki imajo tudi svoje delovne programe. Nekateri teh programov so sistematični in metodični, drugi sestavljeni ad-hoc za posamezne akcije, največ za urejanje krajev. Okvirni program je sestavila naša zveza, omenim pa naj še delovna programa turističnega podmladka Gornji grad, ki je po našem mnenju uspešna kombinacija turistične teorije in prakse in delovni program podmladka Vojnik, ki ima poudarek na hortikulturi in urejanju kraja«.

Temu velja dodati, da so na našem območju za turistično vzgojo mladih storili precej, ter da so z izjemo Gorenjske, rezultati po drugih slovenskih območjih skrom-

ni. Vsekakor velja, da je z delom treba nadaljevati, ter vzgajati predvsem mladino, če želimo našo Slovenijo res napraviti za turistično deželo. Pri tem pa bomo uspeli, če bodo zagotovljena potrebna materialna sredstva za šolsko turistično vzgojo (del-

O problemih turistične vzgoje mladih so obširneje spregovorili na predavanju za mentorje. O celotnem razvoju te dejavnosti na našem območju je spregovorila profesor Zoran Vudler, z referatom o pomenu takšnega usposabljanja pa je sodelovala mgr. Danica Zorko iz turistične zveze Slovenije.

no iz turistične takse, dotacij OZD, iz sredstev izobraževalne skupnosti...), če bodo na voljo ustrezno kvalificirani kadri, ter potrebni učni pripomočki. V premislek, na dveh šolah na Gorenjskem imajo turizem že kot fakultativni predmet.

RP

Nizozemci v Preboldu

V nedeljo je v hotelu Prebold prišla prva skupina petdesetih gostov iz Nizozemske, ki bo v Preboldu do konca leta. V naslednjih mesecih bo prišlo še najmanj pet skupin.

Gostje iz te države bodo zimski oddih izkoristili predvsem za smučanje na bližnjih smučiščih in še zlasti na Golteh. V delovni organizaciji Gostinstvo-turizem pravijo, da je tudi cena ugodna, saj plačajo tudi gostje polpenzion po 3000 dinarjev. Kot vse kaže pa bo preboldski hotel zaseden vse zimske mesece, saj imajo sklenjene tudi pogodbe z gosti iz različnih vojvodinskih mest, ki bodo prav tako zimski dopust izkoristili za smučanje.

JANEZ VEDENIK

KRAJEVNA SKUPNOST DOLGO POLJE

Vrunčeva 39 - Celje

razpisuje dela in naloge

tajnika organov krajevne skupnosti Dolgo polje

s posebnimi pooblastili in odgovornostmi za dobo 4 leta

Kandidat mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- znanje pridobljeno na srednji stopnji strokovne zahtevnosti in 3 leta delovnih izkušenj ali na višji stopnji in 1 leto delovnih izkušenj,
- poznavanje področja dela krajevne samouprave ter odročja SLO in DS (upraviteljstvo obrambnega načrta),
- družbenopolitična razgledanost in aktiven odnos do uveljavljanja načel samoupravljanja,
- ustvarjalnost, samostojnost, organizacijske sposobnosti in sposobnost dela z ljudmi.

Pisne vloge s potrebnimi dokazili o izpolnjevanju pogojev sprejemamo 8 dni od dneva objave.

Izbrani kandidat bo obveščen 15 dni po zaključku postopka in pridobitvi vseh soglasij.

V četrtek, 26. 12. ob 17. uri športno-zabavna prireditve pod geslom »podarim vstopnico - dobim bolnišnico«.

Program:

- srečanje v malem nogometu med zdravstvenimi delavci Celja in Zlato selekcijo Nedeljskega
- gosta prireditve: Bojan Križaj in Tone Vogrinec
- moped show
- plesna skupina Krik
- kantavtor Dušan Uršič
- zlata harmonika Ljubečne Viki Ašič - mlajši
- Nataša Majerič - miss Slovenije
- in druga presenečenja.

Vsi nastopajoči se odpovedujejo honorarju. Ves izkupiček je namenjen za Celjsko bolnišnico.

Vabljeni!

Mlečni lok od rojstva do smrti

Kravl bi moral človek postaviti izjemen spomenik

Nad človeškim življenjem se pne poseben mlečni lok od rojstva do smrti. Z materinim mlekom komaj rojeni dojenček začne v bistvu piti življenje, v starosti si z mlekom človek krepi zrahljano zdravje; lahko bi tudi rekli, si daljša življenje. Torej smo z mlekom usodno povezani in vprašanje je, če se tega vedno dovolj globoko zavedamo. V kakšnem priročnem leksikonu je za mleko mogoče prebrati zelo skopo definicijo: je izloček mlečnih žlez samice sesalcev po porodu, je hrana novorojenčkov; različne domače živali izločajo zaradi selekcije več mleka, zlasti krava, koza, ovca.

O mleku je mogoče razmišljati tudi drugače. Poznamo materino, kravje, sladko, kislo, posneto, pi-njeno, konzervirano, kondenzirano, mleko v prahu. V naših geografskih širinah in dolžinah, nas seveda ta hip zanima kravje mleko, čeprav so ljudstva, ki so usodno odvisna tudi od drugega mleka: bivolgja, kobiljega.

Skušali bomo na mleko in mlečne izdelke pogledati skozi sedanji okvir mlečne pridelave in predelave na Celjskem, vodile pa nas bo-

do izkušnje in opažanja mlekarjev Hmezdove mlekarne v Arji vasi.

Od kanglice v roki do plastične vrečke

Celjska mlekarja se je po vojni iz majhne konzumne mlekarne razvijala postopno. Leta 1960 je mlekarja v Celju odkupila komaj milijon 238.000 litrov mleka v letu in toliko ga je tudi prodala. Čez dve leti je nova mlekarja ob Ljubljanski cesti dnevno že odkupila 20.000 litrov. Kako smo ga kupovali včasih, se spominjajo starejši. Da smo ponj hodili s kanglicami, se še komaj spominjamo. Srednji rod se bo pred 1960. letom še spomnil posebnih mlečnih steklenic. Jogurt se je pojavil šele 1964. leta, plastična embalaža pa 1969. leta, ko je bila celjska mlekarja posodobljena in je dnevno predelavo povečala na 40.000 litrov mleka.

Letni odkup pa je hitro naraščal, še zlasti iz kooperacijske proizvodnje v zadnjem desetletju. Nekaj malega statistike najbrž ne bo odveč, zato si večanje odkupa in predelave mleka oglejmo na posebni tabeli.

Proizvodnja mleka

Leto	Odkup v litrih na leto	Konzumno mleko na leto	Jogurt v kozarcih
1960	1.238.471	1.225.458	
1964	2.440.265	2.215.372	466.761
1970	10.603.000	8.021.212	3.985.103
1975	19.565.000	9.761.270	11.142.387
1980	36.737.374	11.801.029	14.920.193
1984	45.646.411	13.991.300	12.580.870
1985	47.268.000	12.843.000	13.115.000

Iz tabele je lepo razvidno, da odkup mleka močno narašča, pri prodaji konzumnega mleka in jogurta pa je opaziti relativno upadanje. Danes mlečno odkupno območje Hmezdove mlekarne v Arji vasi obsega v celjski regiji občine Celje, Laško, Slovenske Konjice, Senteur, Šmarje, Velenje in Žalec; na Koroškem občini Ravne in Dravograd; v Zasavju Trbovlje in Hrastnik-Dol, v Posavju Sevnico in v podravski regiji Slovensko Bistrico in Oplotnico.

Kako še do več mleka?

Čarobno formulo za večji odkup mleka je mogoče strniti v pet nalog: povečati proizvodnjo mleka po kravi s kakovostno krmo, razširiti zbiralne mlečne proge, zajeti na splošno več krav v odkup, specializirati rejce-kmete za pridelavo mleka in okrepiti strokovne službe, ki delajo na pospeševanju mlečne proizvodnje.

Spet si bomo lahko pomagali s preglednico, koliko krav je po občinah v celjski regiji zajetih v odkup. Podatki veljajo za leto 1984.

Občina	Število govedi	Število krav	Zajetih v odkup	%
Žalec	15.836	5.948	4.677	79
Celje	7.560	3.638	1.217	33
Senteur	7.309	5.200	3.880	75
Sl. Konjice	8.102	3.541	2.120	60
Laško	6.941	2.700	1.650	61
Šmarje	17.100	8.780	5.301	60
Velenje	6.300	2.262	1.287	57

Če upoštevamo celotno odkupno območje mleka Hmezdove mlekarne v Arji vasi, velja naslednja ugotovitev: v odkup mleka je zajetih 23.258 krav oziroma 56 odstotkov celotnega staleža krav.

Predrage mlečne proge

Preveč bi se podali v statistiko, če bi objavili še preglednico rejcev in krav po kmetiji. Verjeli bomo analizi mlekarne, ki ugotavlja, da je od vseh 7.056 rejcev, kmetij, kar 70 odstotkov takšnih, ki redijo eno do tri krave. Le dva odstotka je takšnih kmetij, kjer redijo 10 ali več krav. Lani je sicer opazno povečanje števila kmetij, kjer redijo nad 10 krav, (skoraj za 60) vendar je odstotek razporeditve kmetij po številu krav enak letu 1983. Lani se je število rejcev-kooperantov na vsem odkupnem območju mlekarne v Arji vasi povečalo sicer za 11 odstotkov, število krav pa le za boren odstotek.

Predaleč bi zašli, če bi ob teh podatkih skušali izmeriti bistvo sedanje živinorejske krize, toda poudariti kaže: ob tako razdrobljeni mlečni proizvodnji, ko 70 odstotkov vsega mleka pobiramo na kmetijah z eno do treh, krav je že pravi čudež, da lahko mleko plačujemo v trgovinah po sedaj veljavni ceni - seveda, gledano iz zornega kota odkupa in predela-

ve mleka, ne z očmi potrošnika z vse tanjšo denarnico.

To trditev je mogoče dokazati še z drugimi podatki, na primer o tem, ob kako majhnih mlečnih zbiralnicah se morajo ustavljati mlekarja vozila. Lani se je število zbiralnic povečalo za 30, tako jih je na vsem odkupnem območju 366. Vendar je nadvse zgovoren

Blagovna znamka Celela

Pred leti je bilo dogovorjeno, da bo mlekarja v Arji vasi postala slovenska »kraljica jogurta«. Celela jogurti so namreč po testih prinesli slavo najboljših. Mlekarji v Arji vasi pravijo, da kakovost ni upadla, čeprav je zbledela slava Celela jogurta zaradi dviga kakovosti drugih jogurtov.

podatek, da je skoraj 40 odstotkov zbiralnic z dnevnim prevzemom mleka do 200 litrov. Še bolj pa je zgovoren podatek, da morajo mlekarji iz Arje vasi pobirati mleko iz 7 zbiralnic s komaj do 40 litri in v 42 zbiralnicah s komaj do 100 litri mleka.

Kako težko se izide stroškovna računica pri takšnih mlečnih progah, je lahko jasno tudi manj poučenemu. V Avstriji, s katero se radi primerjamo, zbiralnih bazenov z vso hladilno tehniko za tako majhne količine mleka sploh ne poznajo, ker je pobiranje mleka preprosto neekonomično oziroma preveč drago.

Pri kravi premalo namolžemo

Uspešnost količinskega večanja odkupa mleka se nam prikaže v povsem drugačni luči, če pogledamo, kakšen je odkup mleka po

Pure-pack embalaža je iznajdba nove mlekarne v Arji vasi. Toda uvožen pure-pack se je dražil iz dneva v dan, cena mleka na policah je rastla in začetno popularnost je spodneslo nezanimanje za dražje mleko, čeprav gre prav za pure-pack embalirano Celela mleko v Ljubljani neverjetno dobro v prodajo.

kravi v kooperacijski in družbeni prireji. Vsekakor je odkup po kravi v družbenem, farmskem tipu, daleč največji, čeprav je to »družbeno mleko« stroškovno najdražje in njegova prireja stagnira. Odkup po kravi v družbenem sektorju je 3.814 litrov v povprečju, v zasebnem, kooperacijskem, pa le 1.752 litrov po kravi, kar tudi velja za povprečje kooperantske pridelave. Dejstvo je, da imamo v obeh sektorjih tudi velike razlike med najboljšimi in najslabšimi proizvajalci mleka. V družbenem je najboljši odkup po kravi tudi 5.212 litrov, letno, kar naj sodi v evrop-

Ali lahko pričakujemo kmalu spet dražje mleko? Odgovor je pritrdilen, čeprav ga ni, ki bi točno napovedal. Uradni krogi so za leto 1986 vendarle napovedali, da bi bila prva podražitev v marcu, nato pa še trikrat. Ko smo to izdali, se bomo sedaj vrgli na zaloge mleka v prahu?

Ali bomo začeli verjeti v pravljico, da bo prodajna cena mleku začela subvencionirati država, podobno kot v Avstriji? Še posebno, če vemo, da je mleko predvsem hrana dojenčkov, študentov in upokojencev. Kakšni so njihovi žepi je tudi povsem jasno.

ske dosežke, medtem, ko je najboljši odkup po kravi v kooperacijski, zasebni proizvodnji 2.552 litrov, skoraj polovica pa dosega doli nižji odkup - najnižji je komaj 1.196 litrov letno.

Bistvena je kakovost mleka

Higienska podoba odkupljene-ga mleka je po področjih in po letnem času spremenljiva, v vseh letnih časih pa v glavnem izredno slaba. Lani smo v Sloveniji začeli s kampanjo za kakovostnejše mleko, letos smo to kampanjo samo postrčili in jo sankcionirali pri denarju, ki ga dobi mlečni proizvajalec za mleko. Higiensko nemarni proizvajalci pa bodo lahko tudi izločeni iz odkupa, ne samo denarno destimulirani. Z državami, kjer so do kakovosti mleka izredno zahtevni, se že daleč ne moremo

primerjati, saj po izjavah mlekar-skih strokovnjakov tam dosežejo že v hlevu, pri kravi, takšno kakovost, kot jo pri nas šele po pasteri-zaciji v mlekarji.

Kmetje zaprli mejo

Ne pri nas. To so storili kmetje-pridelovalci mleka v Avstriji prejš-nji teden. Razburila jih je odločitev ministrstva za kmetijstvo, ki jim je povečala »kazensko tarifo« za liter mleka od 25 na 46 grošev. Ta dajatev je namreč v Avstriji prispevek kmetov - mlekarjev v poljedelski fond. Gre namreč za naslednje: država v Avstriji subvencionira prodajno ceno mleka in zato ne mara, da ga kmetje prodajajo več, kot se to od njih pričakuje.

Dodajmo za naše razmere: ni se bati, da bi država naše kmete kdaj tako razburila, da bi zaprli meje. Če jih bi, jih bo sama od sebe, še najmanj s pomočjo kmetov. Žal, tu di ni bojazni, da bi se država kmalu toliko vmešala, da bi končno pogruntala enovito in pametno kmetijsko politiko, ki bi vendarle slo-nela na ekonomiki pridelave in pri-reje.

Nedvomno tičijo glavni razlogi za higiensko še preveč oporečno mleko v razdrobljeni proizvodnji, saj pri proizvodnji nekaj litrov na dan kmetje niso pripravljeni vlagati denar v izboljšanje pogojev za bolj kakovostno pridelavo mleka; končno tudi pri svojih nepo-

Kaj je v kravjem mleku?

V njem je 84 do 90 odstotkov vo-de, 2,8 do 5,5 odstotkov tolsče, 3,3 do 4 odstotke beljakovin in 3 do 5,5 odstotkov mlečnega sladkorja, raz-en tega pa še vitamini in rudnine.

membnih količinah niso finančno tako prikrajšani, četudi doživijo občasne sankcije zaradi slabe kakovosti mleka. Verjetno je, da se bo borba za kakovostnejše mleko še bolj zaostila in, da se ne bomo v mlekarjih borili zgolj za minimalne kakovostne in zdravstvene standarde ter se pri proizvajalcih posluževali samo odbitkov pri denarju.

Kako pa bomo pri tej borbi za kakovost uspešni, pa je ob sedanji razdrobljenosti mlečne proizvodnje na kravico ali dve po hlevih, seveda zelo vprašljivo. Dolgoročne rešitve so samo v preusmeritvi in specializaciji za mlečno proiz-vodnjo, kjer za zgled lahko služi

Tolsča polnega mleka je surovina za pridobivanje masla in sira, kot ostanek pa nastaneta sirotka in pi-njenec. Pri kisanju mleka se spre-meni mlečni sladkor zaradi delova-nja bakterijskega kislega vrenja v mlečno kislino.

Gornja Savinjska dolina, ki v svoji pasemski mlečni selekciji sodi ne samo v evropski, ampak celo v svetovni vrh. Res pa je, da mleko od tam pobirajo ljubljanski mlekarji, že od časov, ko se o razvoju mlekarstva okrog nove mlekarne v Arji vasi še pogovarjali nismo.

Zakaj so v mleku tudi izgube?

Delen odgovor na zastavljeno vprašanje je mogoče poiskati v že

Mitja Umnik

zapisanem, pri mlekarji v Arji vasi pa kaže dodati še nekaj dejstev. Lani smo jo odprli, celo predčasno, sicer bi stara mlekarja s sistemom mlečne preskrbe lahko dobesedno razpadla. Denar zanjo smo zbirali po polževo, gradili in zgradili pa v času, ko se je kapital za posojila bistveno dražil iz dneva v dan. Marsikdo od sedanjih mlekarjev v Arji vasi ve, da bi danes imeli usta razpotegnena do ušes, če bi mlekarja v tek poglali 1980. leta ali še bolje, leto prej. Tako pa današnjih 850 milijonov dinarjev izgub lahko 80-odstotno pripišejo zgolj obrestim za posoji-la in tečajnim razlikam.

Mlekarja v Arji vasi danes uresničuje sanacijski program pod dežnikom družbenega varstva. Pred dnevi se je z novim mlečnim izdelkom, edamskim sirom, uvrstila med največje sirarne v Sloveniji. Če bo mlekarja v Arji vasi uspelo kakovostno pokriti izgubo ter si v začetku prihodnjega leta priskrbeti nekaj kravvo potrebnih obratnih sredstev (500 milijonov), obljublja novo vodstvo tekoče poslovanje brez izgub.

Spodbudno je, da je mlekarja sprejela za svojo temeljno poslovno strategijo predelati vse odkup-

Mleko v prahu nastane tako, da ga posušijo na vrtečih se pločevinastih valjih, ki se od znotraj grejejo, ali tako, da ga razpršijo v vročem zraku.

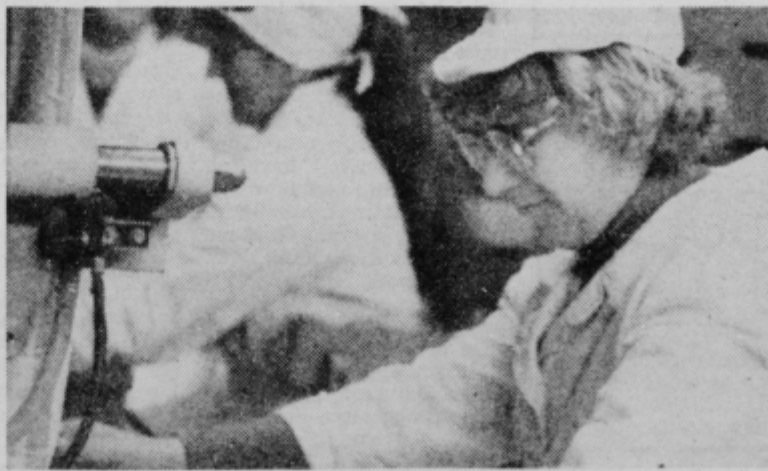
ljeno mleko, da se usmerja v kakovostne nove mlečne izdelke, da se vključuje v okviru zadržanokooperacijskih povezav v borbo za boljšo kakovost mleka, da z izdelki na višji stopnji predelave išče akumulativnost in, da se že danes lahko pohvali z dobrim strokovnim kadrom, od katerega je vendarle odvisen kakovosten razvoj mlekarje predelave, pa četudi je jasno, da bomo morali z bolj pametno ekonomsko politiko hitreje reševati agrarno krizo, ki je v bistvu kriza cenovnih (ne)sorazmerij.

Če na nov mlečni izdelek, edamski sir iz Arje vasi, gledamo kot na simbol nove poslovne prodornosti mlekarjev, potem gre vendarle verjeti realnim optimistom, da regijska mlekarja v Arji vasi še zda-

Jogurt in kefir sta turški besedi, pri čemer gre pri jogurtu za kremasto, dišečo kislino mleko iz zgostene-ga toplaga mleka, skisano od bakterij ali posebnih fermentov. Kefir, ki je bil pred leti tako zelo popularen pri nas, da smo ga delali v domačih hladilnikih, pa je pijača, dobljena s fermentacijo mleka s kefir zrnci (simbioza bakterijskih in kvasnih celic, vsebuje alkohol).

leč ne more iti po stopinjah zgrešenih naložb. Seveda pa je mlekar-na tudi s svojo reprodukcijsko verigo, še vedno eden izmed členov širše verige v živinoreji mlečnega tipa, kar po domače lahko razložimo s potjo krme skozi kravji gobec v vamp in skozi vime na jogurt ali sir. Ta pot pa še zdaleč ni odvisna zgolj od mlečnih pridelovalcev, predelovalcev ali krav, ampak od kmetijske politike na višji, manj na republiški, ali še bolje na državni ravni.

Spomnimo se: mlečni lok se z nami pne od rojstva do smrti. Prav zaradi tega loka bi kravi že davno morali postaviti mogočen spomenik. Pa ne spomenik iz kamna, ampak s pametno ekonomsko politiko, iz katere se bo cedilo kakovostno mleko, ne pa izgube.

Bo dala našemu upu zavetje?

Vprašanje iz naslova je zadnji verz Fritzove pesmi Vprašanje in ne po naključju je bilo rdeča nit ob razmišljanju Draga Medveda predsednika skušine kulturne skupnosti Celje o kulturi.

– Zakaj?

»Preprosto zato, ker brez upanja ne moremo, pa še to je premalo. Samo upanje še ne pomaga, treba je nekaj storiti, da je in da bo drugače.«

– Na kakšno mesto je postavljena kultura v Celju glede na specifičnost življenja v tem mestu?

»Posebno vlogo je odigrala kultura že mnogo pred narodnostnimi boji in pred mladjo narodov, a za naš prostor je to premalo raziskan čas. V dobi pospešene iskanja nacionalne identitete je imela posebno vlogo, kot jo je imela med obema vojnoma in med drugo svetovno vojno. Povojni čas je terjal nadaljnji razvoj, včasih bolj ali manj posrečen.«

– Danes smo na razpotju: ali bomo pristali na kulturo kot na porabo ali na kulturo kot na način življenja.

»Če zmaga prvo, smo človeško izgubljeni brez kakršne koli možnosti, da bi ustvarjali socializem za življenje in bili sposobni za kakovostno samoupravo misel in dejanje. Za drugo pa bomo morali več storiti za materialno osnovo kulture, kajti z njo bo rastla tudi produktivnost splošnega značaja.«

– Kaj smo v celjski občini naredili v zadnjem letu?

»Uspeli smo ohraniti status poklicnim kulturnim ustanovam, vsi podatki kažejo, da si vedno več bralcev izposoja knjige v knjižnicah (manj denarja je za nakup novih, kar ne velja za vse sloje!), gledališče je vedno bolj polno in tudi druge kulturne prireditve so vedno bolj obiskane. V regiji resno teče akcija za gradnjo novih prostorov Zgodovinskega arhiva. Vsak je v svoji hiši dosegel zahtevane rezultate pod nenehno grožnjo, da bodo omejitve takšne ali drugačne stopnje. To na račun plač in standarda. Kot smo se pred leti veselili 100-letnice Pokrajinskega muzeja, nam je zdaj pomembna desetletnica organizirane plesne dejavnosti v Celju – sodobni izrazni ples. Letos je celjska regija na čelu s Celjem edina v Slo-

veniji dosledno speljala pevsko revijo vseh zborov, izpeljali smo Mladinski pevski festival in Teden domačega filma. V dvorani Union smo pridobili oder za koncerte velikih korpusov – prvi je nastopil simfonični orkester Slovenske filharmonije, relativno dobro smo rešili problem prostorov za godbenike »Prešerna« in tamburaše, gabska Svoboda pa se je v tem letu preselila v druge prostore, kjer se bori za legitimne pravice preseljenca. Gledališčniki – ljubitelji, so pokazali svojo vero, kjer se pa ni zgodilo nič bistveno novega. Njihovi poklicni kolegi pa so poželi priznanja na Borštnikovem srečanju. Izdelali smo analizo lastnega stanja in jo predložili celjskemu izvršnemu svetu in vsem trem zborom občinske skupščine. V tem letu smo prišli tudi do novega sodelovanja v regiji: ustanovili smo koordinacijski odbor za vprašanja kulturnega razvoja v regiji, ki je že opravil nekaj delovnih zadolžitve. Skupen regijski uspeh pa je gotovo usposobitev prostorov Muzeja revolucije v Celju – akcija je pokazala več kot dobro voljo.«

– In misel ob koncu leta?

»Za nami je leto, ki nas ni vsebinsko bistveno prizadelo, ni pa nam omogočilo normalnega razmaha. In ker je kultura po svoji vsebini izredno usmerjena in v dosežanih produktih ni poznala izgub, bi morala biti zavetje za naše upanje!

MATEJA PODJED

Začetki organiziranega zborovskega petja v Zrečah segajo v leto 1925, veliko prelomnico pa pomeni leto 1935, ko je prišel v Zreče Vladko Mohorič. Na fotografiji zbor iz leta 1936.

Pol stoletja za ubrano pesem

Jubilej organiziranega zborovskega petja v Zrečah

Začetki zborovskega petja v Zrečah segajo že v leto 1925, ko je zreški kmet Albin Sadek ustanovil manjši zbor. Sadek je bil glasbeni samouk, njegov zbor pa je prepeval slovenske narodne in cerkvene pesmi.

Veliko prelomnico in pravi začetek organiziranja zborovskega petja pa pomeni leto 1935, ko je prišel v Zreče Vladko Mohorič. Vsa nadaljnja desetletja so tesno povezana z Mohoričevim vztrajnim in predanim delom na glasbenem in sploh na kulturnem področju. Prvi zbor je štel 35 članov. Poleg petja

je zbor gojil tudi dramsko dejavnost in kar je bilo tedaj posebno v modi – spevoigre. Med njimi je najbolj uspela Mlada Breda. Pevci so bili tudi organizatorji in izvajalci iger in spevoiger. Tik pred vojno, leta 1940, so uprizorili igro Domen. Pevci so veliko tudi gostovali, čeprav je bil velik problem prevoz. Navadno so v goste krenili kar peš, pa tudi s kolesi, medtem ko je bila konjska vprega že pravo razkošje.

Pesem je kmalu prekinila druga svetovna vojna. Mnogi pevci so se vključili v narodnoosvobodilno gibanje. Veliko se jih ni vrnilo. Tisti, ki so

ostali doma, so se med vojno skrivaj sestajali na Gračiču pri Mernikovih in peli slovenske pesmi. Slovenska pesem je morala utihniti tudi v cerkvi, vendar pevci niso hoteli peti nemških pesmi, raje so se odločili za latinska besedila.

Leta 1945 je svoboda spet strnila pevce in pesem je ponovno privrela na dan. V vsesplošnem veselju so se vrstili mitingi in praznovanja in povsod je bilo slišati slovensko pesem. Zborovsko petje se je ponovno razcvetelo in pol stoletja pesmi in prepevanja daje slutiti še večji razmah organiziranega zborovskega petja v Zrečah pod okriljem delavsko-prosvetnega društva Svoboda.

Društvo združuje okoli 350 aktivnih članov in med njimi je več kot 200 pevcev, ki žanjejo priznanja. Moški pevski zbor Svobode Zreče je prejel številna laskava priznanja na občinski in medobčinski ravni. Z usposobljenimi kadri, zborovodji, je težko. V Zrečah imajo srečo, pravijo pevci, da so za Vladkom Mohoričem dobili novega zborovodjo, Francija Kovača. Vsi trije odrasli pevski zbori in mladinski v šoli pa dobro prepevajo in vztrajno gojijo pevsko kulturo. Dobivajo se v novi, večnamenski dvorani v Zrečah, ki je za kulturni utrip kraja velika pridobitev.

MATEJA PODJED

Tradicija zborovskega petja v Celju živi naprej

Prav na kratko bi lahko rekli: Mešani komorni zbor, ki ga vodi Pavle Bukovac, šteje trideset pevcev, deluje pa že leto dni.

Prvikrat smo mu lahko prisluhnili letos spomladi na občinski reviji odraslih pevskih zborov celjske občine, ki je bila na Dobrni. Obiskovalci so mu z zanimanjem prisluhnili, ocenjevalna komisija pa ga je izbrala za sodelovanje na medobčinski reviji v novembru 1985 v Celju, kjer je zbor svojo kvaliteto le še potrdil. Ocenjevalci so ga predlagali za tekmovalno Našo pesem Maribor 1986, kjer lahko tekmuje le 30 zborov iz celotne Slovenije. Kvaliteta in uspešnost zbora torej nista vprašljivi.

Pretekli petek pa se je zbor predstavil ljubiteljem zborovskega petja v celjskem Narodnem domu na svojem prvem letnem koncertu. Koncertni program je obsegal pesmi Bacha, Banchierija, Simonitija, Adamiča, Lebiča in Petroviča. Višek prvega dela je gotovo predstavljala Madrigal, skladba Radomira Petroviča. Doživeto, zvočno polno petje, v vseh dinamičnih stopnjah lepo zlit glasovi, natančni vstopi posameznih glasov v tej pesmi naj bodo pevce in dirigentu vzor na poti k še večji kvaliteti.

V drugem delu smo lahko prisluhnili domači in tuji ljudski pesmi. Nastopili so dobri solisti: Vida Bukovac, Berti Korošec, Lidija Kovač in Cvetka Jagodič, ki jih je poslušalstvo sprejelo z navdušenim ploskanjem. V dodatku je zbor odpel še tri pesmi, od katerih je bila zlasti Adamičeva »Če ti ne boš moj« čudovit zaključek drugega dela in celotnega koncerta.

Oceno bi lahko strnila z ugotovitvijo, da je bila publika z nastopom zadovoljna. Ne gre prezreti tudi tega, da je bilo v dvorani videti tudi nekaj pevcev in dirigentov drugih celjskih zborov. Najbrž ne bi bilo narobe, če bi postali taki koncerti tudi srečanja pevcev in glasbenih delavcev Celja, saj bi kot kritični in strokovno usposobljeni poslušalci lahko ocenjevali izbere in izvedbe pesmi. Taka srečanja bi pomenila hkrati sprostitve, obenem pa bi nedvomno vsak posameznik postal za izkušnjo bogatejši. Zborom in zborovodjem pa bi večja udeležba pevcev in dirigentov drugih zborov ne glede na njihovo dosedanje kvaliteto gotovo pomenila priznanje in vzpodbudo.

DRAGICA ŽVAR

V mladih je dovolj veselja

Celjani upravičili desetletni jubilej plesne dejavnosti

Dnevi plesa 85, ki so bili v Ljubljani v času od 13. do 15. decembra so potrdili, da je sodobna plesna dejavnost v polnem razmahu in da se vsako leto pojavljajo nove skupine z vse več mladimi plesalci. Večletna praksa organiziranja raznovrstnih poletnih plesnih šol, je obrodila bogate sadove v smislu tehnične izurjenosti plesalcev in iskanja samosvojega plesnega izražanja.

Ravno v slednjem so morda letošnji Dnevi plesa nekoliko zaostajali za lanskimi, vendar je bilo očitno, da so domala vse skupine dosegle visoko raven gibalne tehnike. Zato ni bilo naključje, da je bilo skoraj polovica petkovskega in sobotnega večera na katerem so se predstavljale različne slovenske ljubiteljske plesne skupine, še precej pod vplivom rekli bi revijalnega plesa, kjer je bil poudarek na gibu, ritmu, glasbi in obvladovanju prostora, manj pa na vsebini in izpovednosti posameznika in skupine kot take. Seveda je tehnika predpogoj za nadgradnjo, za nova iskanja v plesnem izrazu. Vendar so skupine, ki so začele in nadaljujejo z iskanjem tistega, kar jim ples nudi kot samosvoje umetniško izrazno sredstvo. V to skupino nedvomno sodijo vse tri celjske skupine s koreografi Ano Vovk-Pezdir, Gordano Stefanovič in Igorjem Jelenom. Njihova predstavitev v celovečernem sobotnem programu je upravičila pozornost plesnih kolegov ob 10-letnici plesne dejavnosti v Celju. Od vsega, kar smo videli v programu celjskih plesalcev je očitno najbolj ples-

no in vsebinsko izdelan Prepir med udi. Čeprav gre za koreografijo, ki jo je skupina Akt prvič postavila na oder pred tremi leti, je dosegla tisto, kar navadno najbolj pogrešamo pri skupinski kreaciji: uigranost ansambla, kjer vsak gib in vsak ud polno zaživi kot živi člen s svojo individualno posebnostjo (plesalca) v celotni zgodbi. Za to delo je koreografinja Ana Vovk-Pezdir prejela eno izmed dveh priznanj za iskanja na letošnjih dnevih plesa.

Občinstvo v Cankarjevem domu pa je najbolj navdušilo solo ples Ritem, Irene Tabakovič, v koreografiji Igorja Jelena. Fascinantni gibi in gibko telo Irene Tabakovič, te komaj 16-letne plesalke, so seveda šele pogoj za tisto več o čemer smo uvodoma govorili.

Osvežitev v vsebini – v glavnem so bile koreografije mladih avtorjev dokaj temne, problemske, ki navezadnje izražajo notranjo stisko mladega človeka in njegov kritični odnos do stvarnosti, je bila Enigma, Gordane Stefanovič. Gre za živahno, na trenutke komično a sproščeno, morda gibalno še ne dovolj izdelano, kreacijo, ki pa je s svojo igrovostjo pokazala, da je v mladih tudi dovolj humorja in veselja.

Vsekakor pa je to komičnost v plesu na zrelejši in profesionalno dognano raven pripeljala Ksenija Hribar v koreografiji predstave Koncert v izvedbi ljubljanskega plesnega studia. In je nedvomno ta celovečerna

predstava, ki smo si jo ogledali kot premiero v zadnjem, nedeljskem, celovečernem programu, pomenila tudi vrhunec letošnjih Dnevov plesa 85. Zanj je Ksenija Hribar prejela prvo nagrado strokovne žirije, medtem ko ostalih dveh nagrad in Grand Prix žirija letos ni podelila. Za iskanja pa je drugo diplomato prejel Matjaž Farič, koreograf iz Murske Sobote.

VIOLETA V. EINSPIELER

Pika stara 40 let

Obletnico so praznovali v knjižnici v Titovem Velenju

»Ker biki rogov ne čutijo, bik ne ve, da nima več rogov. Znova se zapodi v Piko, in če bi bil namesto Pike kdo drug, bi se spremenil v čežano.«

Marsikom ni težko uginiti, da gre za eno od nešteti domislic Pike Nogavičke, ki je oživela v knjigi švedske pisateljice Astrid Lindgren pred 40 leti.

Zanimivo in hvalevredno je, da sta se tega jubileja spomnila Kulturni center Ivan Napotnik iz Titovega Velenja in Pionirska knjižnica iz Maribora in skupaj pripravila razstavo, ki je v celoti posvečena temu jubileju. Odprli so jo v petek, 20. decembra v knjižnici v Titovem velenju ob uvodni besedi Kristine Brenkove, ki je Pike prva prevedla v slovenščino in Lene Holmqvist, ki prevaja tudi druga dela

Astrid Lindgren. O srečanju s pisateljico na letošnjih Zmajevih otroških igrah v Novem Sadu pa je pripovedovala Darka Tancer-Kajnik iz Pionirske knjižnice Maribor.

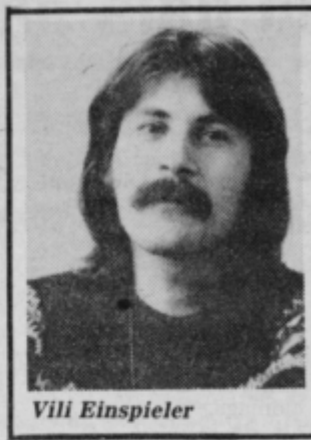
Na ogled je 40 prevodov Pike Nogavičke v razne svetovne jezike in vseh 22 izdaj Pike Nogavičke, ki so doslej izšle na Švedskem, nato ilustracije Marlenke Stupice, ki je Pike pred 30 leti prvič upodobila za slovenske prevode. Zbrano je tudi gradivo o avtorici Pike in risbe ter lutke učencev osnovnih šol velenjske občine, ki so se na to razstavo že dlje časa skrbno pripravljali. Ivan Razboršek iz Ljubljane pa je izdelal tudi poseben ex libris za Pikin jubilej. Pikine knjige v raznih jezikih so zbrali prijatelji velenjske knjižnice in zdomci.

MATEJA PODJED

»Poezija je bila zame vedno neizčrpen rudnik lepote . . .«

»Človek, ki zna živeti, živi povsod!«, pove pesnik Josip Bačić iz Titovega Velenja.

Vili Einspieler

Brezskrbno se sprehaja Josip Bačić-Savski po velenjskih ulicah, deli sladkorčke rdečeličnim otročjem, odsotno zre v pisane oblake in škrlatne zvezde, sanjari, snuje pesem o zalih krinolinah. »Delavec, ki služi svoj vsakdanji kruh v tovarni nima veliko časa za pesnjenje«, pravi Josip Bačić.

Ceprav ne dela za tekočim trakom ali v jami, mu delo projektanta v delovni organizaciji Elektrostrojna oprema sozda Rek Franc Leskošek-Luka vzame veliko časa: »Največ pišem ponoči in nemalokrat se mi utrnejo najboljše misli sredi najlepšega spanja. Da ih ne bi pozabil, jih zapišem kar pod odejo.«

Vi, vi grobarji živega, naravnega,
res niste vedeli, da zrno
v zdravi zemlji kali, da bilka
le v čistem okolju raste in dozori?

(Obsodba)

»Delavci nimajo domovine«, je svoj čas zapisal Karl Marx, pesniki jo najdejo povsod, bi lahko zapisali ob izidu pesniške zbirke »Portreti« hrvaškega pesnika Josipa Bačića-Savskega iz Titovega Velenja, ki je moral izbojevati prenekatero bitko s samim seboj, da se je izoblikoval tudi kot slovenski pesnik.

»Rdeča nit se kaže v posameznih ciklih, ki jih prepleta skupni vodilni motiv. Tako lahko s pesniško prevaro en portret opazujemo v več slikah. Prav tu gredo vse Bačićeve pesmi v nadčuten svet, opredelijo se metafizično. Odpeljejo se z vprežnim vozom.«, je zapisal v spremni besedi Ivan Stropnik, Spiritus.

Voz pelje življenja,
težke misli, lahko pesem,
kletve, molitve, snubce
skopuhe, pogrebce, potepuhe . . .

(Večni voz)

Josip Bačić-Savski se je rodil 23. oktobra 1932. leta v Županji na Hrvaškem. Po nižji gimnaziji, ki jo je obiskoval v Županji, je končal tehniško šolo v Zagrebu in odšel na specializacijo v tujino. Preromal je domala pol Evrope, v Švici pa je ostal kar deset let. Ves čas je delal pri firmi Brown Boveri.

Pred desetimi leti se je zaposlil v delovni organizaciji Elektrostrojna oprema sozda Rek Franc Leskošek-Luka iz Titovega Velenja, kjer se danes opravlja delo projektanta. Že od mladih nog se je ukvarjal s pesništvom, kar ni presenetljivo, saj je bil njegov stric Ferdo Bačić, ki je umrl pred petimi leti, priznan hrvaški pesnik in član Zveze književnikov Hrvaške.

Pred slovensko pesniško zbirko »Portreti«, ki je izšla letos v nakladi 500 izvodov, je izdal v svojem materinem jeziku zbirko otroških pesmi »Od godine do godine«, ki so izšle leta 1965 in zbirko »Kroz život«, ki je izšla natanko deset let kasneje.

pesnikovanjem, vendar mora imeti vsak svoj hobi in bolje je da piše pesmi, kot da bi zahajal v gostilne.«

Nič manj kritičen, vendar vseeno bolj prizanesljiv, je bil Aleš Debeljak, ki je v kritiki v Naših razgledih, ob izidu Bačićeve pesniške zbirke »Portreti«, med drugim zapisal: »Intelektualistično rezoniranje se tukaj cepi na prvine prisiljenega protesta proti znanosti in tehniki, ta pa tem pesmim navzame najslabše, saj jim brani, da bi prišle na dan s svojo elementarno poštenostjo in nepotvorjeno avtetičnostjo.«

Ne kličite sedaj nas, navadnih ljudi,
vi, rekorderji izgub
in megalomanskih obljub!
Vi, ki onečujete našo skupno skledo,
ki ste zaradi sle po oblasti
izzvali v naravi zmedo . . .
zaradi vas danes umirajo gozdovi,
jutri bodo polja in človeški rodovi . . .

(Obsodba)

Josip Bačić ni nejevoljen: »Kritika v Naših razgledih je dobra, čeprav nisem proti znanosti in tehniki. Zavzemam se za bolj smislen kompromis med naravo in razvojem. Ljudje sicer pravijo, da je kompromis samo dežnik za dobro streho, vendar brez njega v življenju ne gre.«

Beg pred potrošniško mrzlico

Je v soncu zažarela slavonska ravnica ali je dež neusmiljeno bobnel po strehah pesnikov rojstne Županije, ko je 23. oktobra 1932 prilezel na svet Josip Bačić? Ne spominja se, ni pa pozabil svojih desetih let, ki jih je pd prihodom v Titovo Velenje preživel v Švici.

Uprla se mu je potrošniška mrzlica: »Kmalu sem spoznal, da se ritem življenja v Švici precej razlikuje od tempa življenja pri nas. Če človek želi, da ga zahod sprejme za svojega, mu mora nameniti vse svoje sile, ves denar in prosti čas, a tega kar mu ponuja v plačilo, v bistvu sploh ne potrebuje. Ponuja mu vse, kar je moderno, umetno, drago in ga sili, da se še bolj peha za denarjem in nepomembnim ugledom. Človek v takih razmerah postaja do skrajnosti siromašen, oropan samega sebe, vsega človeškega, saj mu časa zase in za družino skoraj ne ostane.«

Josip Bačić se je vrnil v domovino, z ženo Slovenko in sinovima si je ustvaril dom v Titovem Velenju: »Na srečo sem vse to še pravi čas opazil in dojel. Poleg tega sem si v

Švici ponovno ustvaril družino, ki si je za vedno tudi nisem mogel zamišljati na tujih tleh, v tistem divjem, vedno nekam drvečem svetu.«

Iskal sem te povsod!
Po mstih, gradovih, vrhovih,
na morjih . . . povsod, povsod . . .
Po gostilnah, trgovinah – bleščečih trgovinah sveta!
Od izložbe do izložbe, od pulta do pulta.
Spraseval sem se, čemu to, čemu ljudje,
ko ni nje, kaj vidite da je ni?!
Kam je šla? Kje se skriva?
Se je izgubila, odšla, spremenila?
Ali je mogoče?

(Neobjavljena pesem, še brez naslova)

Že deset let živi Josip Bačić v Titovem Velenju in kot sam pravi, so ga Velenjčani sprejeli kot svojega. Ne obžaluje, ker je zapustil tujino, vendar mu vse le ne gre v račun: »Nazadovol sem kot strokovnjak, kajti tehnološki razvoj je pri nas mnogo počasnejši kot v tujini. Zunaj se nikoli ne zgodi, da bi ostal brez dela, pri nas pa si lahko tudi nekaj dni brez dela, ker i tega ali onega. Ne bom se spuščal v razmišljanje, kdo je za to odgovoren, ker bi zašel predaleč. Če bi bilo v praksi vse tako kot je zapisano v teoriji, ne pa da iščemo vse mogoče bližnjice, bi bil naš samoupravni sistem povsem dober.«

Nasedli smo na ideološko finto

»Nobena skrivnost ni, da med jugoslovanskimi narodi še nikoli doslej ni bilo toliko medsebojnega nezaupanja, sumničenja, sem in tja celo prikrite mrznje. In sicer po štiridesetih letih življenja v državi, ki je proglasila bratstvo in enotnost med narodi kot eno izmed temeljnih izhodišč mnogonacionalne države . . .« (France Bučar: »Socializem in nacionalno vprašanje pri nas«, Nova revija, št. 15–16, 1983)

Tekel je kot brez glave, za seboj je pušal krvavo sled, v ušesih mu je še vedno bobnelo: »BOSANEC, Bosanec, bosanec . . .« opotekel se je proti vratom, se zgrudil na tla, stemnilo se mu je pred očmi in padel je v odrešilno brezno pozabe . . .

Gotovo bi kdo izmed delavcev iz drugih republik takole začel opisovati svojo življenjsko zgodbo, kajti človeška neumnost in primitivizem velikokrat ne poznata meja. Prav tako trditve Franceta Bučarja niso povsem iz trte zvite. Zato je toliko pomembnejše, da živijo med nami tudi ljudje, kot je hrvaški pesnik Josip Bačić-Savski, ki nima neprijetnih izkušenj z nacionalističnimi in sovinstičnimi izpadi in ki se je uspel, kljub svoji narodnosti, povsem enakopravno uveljaviti v ožji in širši slovenski družbenopolitični skupnosti.

»V našem podjetju nihče ne gleda tako ozko, tako da delavci iz drugih republik nimamo problemov zaradi nacionalizma,« pravi Josip Bačić. Nadaljuje: »Človek, ki zna živeti, živi povsod! Če prideš v drugo republiko, se moraš najprej naučiti jezika, kar je povsem normalno, če hočeš uspeti in še zdaleč ne pomeni asimilacije, če imaš ob tem možnost negovati tudi lastno kulturo.«

Da se je Josip Bačić resnično vživel v slovenski vsakdan, ne priča le izid pesniške zbirke »Portreti«, ki ga je omogočila delovna organizacija Elektrostrojna oprema sozda Rek Franc Leskošek-Luka. Josip Bačić je član centralnega delavskega sveta sozda, predsedstva krajevne konference Socialistične zveze v krajevni skupnosti Salek-Gorica, literarnega odbora pri velenjski Kulturni skupnosti in član sekcije pesnikov slovenske rudarske pesmi.

V knjigo »Slovenske rudarske pesmi«, ki je izšla pred dvema leti in je prva takšna zbirka v Sloveniji, so uvrščene tudi tri njegove pesmi. Tine Lenarčič, ki je uredil knjigo, ga je prosil, da napiše nekaj rudarskih pesmi, ki jih bo moč uglasbiti. Josip Bačić se je dogovoril z velenjsko glasbeno šolo in pesmi že vneto piše. Sodeloval je tudi na srečanju v Sloveniji delujočih pesnikov in pisateljev začetnikov drugih narodov in narodnosti in njegove pesmi so izšle tudi v knjižici »Izbor literarnih del«, ki sta jo izdala Republiški svet Zveze sindikatov in odbor za literarno dejavnost pri Zvezi kulturnih organizacij Slovenije.

Kako sem srečen,
jaz, otrok iz krajev
ob veliki reki,
z zlatih žitnih polj,

jaz, otrok tvojih sestra –
z Odre, Visle, Buga,
Dnjepa, Dnjestra,
Pripjatskega močvirja –
jaz, otrok Slovanov.

(Slovenska mati)

»Nasedli smo na ideološko finto, da je vsako samozavestno poudarjanje svoje narodnosti – in pravic, ki gredo vsakemu narodu – nacionalizem! Da je vsaka skrb za materin jezik nacionalizem, fašizem, arijstvo! – In kar je najhujše, tudi zares smo se začeli vesti po tem predpisanem obrazcu! Kakor da bi nas nekdo ujel v magično formulo neusmiljenega obrazca: s silo se bomo spremenili . . . Sila ne rodi ljubezni.« . . . (Spomenka Hribar: »Tihe groznje«, Nova revija, št. 19–20, 1983)

»Ni bilo lahko, vendar če človek resnično nekaj hoče, je ni prepreke, ki bi ga zaustavila«, pravi Josip Bačić. K temu brž doda: »Zelo dobro sem opremljen s slovarji in pravopisi, prevajam tehnične tekste iz nemščine in hrvaščine v slovenščino. Sem tudi član Zveze tehničnih in znanstvenih prevajalcev Slovenije.«

Slovenska sodobna lirika tava v megli?

V oporo pri pesnjenju so bili Josipu Bačiću domala vsi slovenski pesniki in pisatelji. Z branjem del Gregorčiča, Prešerna, Zupančiča, Cankarja, Javorška, Zupana, Kocbeka in drugih je nenehno bogatil svoj besedni zaklad in si obenem ustvaril mnenje o slovenski literaturi in poeziji. »Slovenska lirika že dve do tri desetletja tava v gosti megli. Znani bolgarski pesnik Pantelejev, ki je med drugim prevedel slovenske klasike kot sta Oton Zupančič in Edvard Kocbek, noče prevajati sodobne slovenske poezije, ker zanjo to sploh ni lirika.«

Avto, motor, letalo, rakete, iluminacije,
dišave, sodobni in čarobni svet elektronskega
utripa. Bujne sadeže uma in narave.
Sokove, ki grenkobo in obup pretvorijo v doživetje
lepote zavesti in telesa.

(Kaj hoče svet moderne dobe)

»Na desetine takšnih pesmi bi lahko napisal«, pravi Josip Bačić. Očitno nenaklonjen sodobnim umetniškim tokovom dodaja: »V svetovnem merilu pomeni slovenska sodobna literatura zelo malo, ker se skuša izogniti vsem šablonam, ki jih mora biti resnično čimmanj, vendar povsem brez njih ne gre. Kar na primer objavljajo mladi v literarni prilogi ljubljanskega tednika Mladina, je brez prave vrednosti, vendar je vseeno bolje, da pišejo slabe pesmi, kot da bi počenjali neumnosti.« Na svoj način z njim soglaša tudi njegova žena Viktorija, ki pravi: »Nisem ravno ponosna nad njegovim

Srce in spretni roke oblikujejo glino

Kmečka žena in ljudska umetnica Pepca Hajnšek iz Šentjurja izdeluje drobne kipce ljudi in živali

Ljudska umetnost je stara kot je staro človeštvo. Človek, ki je shodil, je sedel h glini, da bi jo oblikoval in s tem olepšal svoje okolje. Ko je družba napredovala, so se posebej nadarjeni oblikovalci povzpeli med obrtnike – umetnike, še pozneje so se združevali v cehih. Prostor za ljudske umetnike je postajal čedalje tesnejši in ko so se naposled pojavile še likovne akademije, so se pota med ljudskimi in šolskimi ustvarjalci docela razšla. Prvi in drugi so skušali svojim stvaritvam vdihniti dušo, vendar je bila umetnost šolanih namenjena višjim slojem, ljudska umetnost pa predvsem preprostemu ljudstvu. A tudi to je znalo ustvarjati mojstrovine, ki so nam še danes pri srcu, naj je šlo za poslikavo domače skrinje, slike na steklu, bogca v kotu ali panjske končnice.

Tudi še danes, ko nas preplavljajo vsi mogoče umetniški dosežki, ostaja ljudska umetnost neposreden odmev avtentičnega človeškega čustvovanja in prav zato nam je, na svoji ravni kajpak, še vedno blizu in domača.

Roke kmečke žene Pepce Hajnšek so ostale kljub kmečkemu delu lepe, tanke in male, brez starostno zateklih členkov, čeprav vihtijo, vezejo, kuhajo, kosijo, obrezujejo, okopavajo, kopljejo, obirajo, pobirajo, sušijo, barvajo, gnetejo že polnih petinšestdeset let.

Ni manj lep ni njen obraz. Starostne gube so tako hudomušno razpredene po njem, da ne razbereš trpljenja, ki ga zdaj ni več, bilo pa ga je polno v njeni mladosti. Tegobe so prešle in starost je lahko čudovita, kar ponovno izpričuje mati Pepca. Polna je optimizma, delovna in pravi, da bi rada dočakala stoletje in pol, ker le tako bo lahko uresničila sanje, ki se porajajo v njenih nespehli nočeh ali tedaj, ko s svojimi rokami spretno oblikuje osebe in živali iz gline.

»Kako kruto je to, da moram že pri svojih letih misliti na smrt,« zavzdihne in zaobrne oči. Da, modre in iskriče, kot bi bile v obrazu dvajsetletnice. Z rokami in z njimi izrazi vse. Svojo radost

»Jaz sem rastle v revščini. Otrok, ki je sam, ima večkrat solzne oči. Ko bi vse tiste solze skupaj spravila, bi se stekle v en potoček, ki bi se zliil na mlinjski kamen. Kolo bi se usuknu in bi zmlel toliko moke, da bi jo bilo za kos kruha, da bi lahko rekla, jedla sem kruh, prepojen z lastnimi solzami.«

nalost, začudenje, hrepenenje, hudomušnost, obžalovanje, načrte za prihodnost, trpljenje v mladih letih, željo po ustvarjanju.

Slednje se kot rdeča nit

vleče skozi vse njeno življenje.

Ena izmed sedmih knapovskih otrok

S trebuhom za kruhom je šel tudi Pepcin oče, čeprav je bil doma iz velikega grunta,

»Spominjam se, kako nas je naša mati talala po hišah. Ko je prišla v eno, je ena od gospodaric ravno krave pasla, druga sestra pa me je predstavila. Prva je rekla: a ravno tegale je še potrebno pri naši hiši! Da se bo okoli mize plazilo, pa ocvirke dol pobiralo, jaz pa, ko delam, bom brez ocvirkov jela.

Mama je bila žalostna in jima je rekla: otrok se praga ni prestopil, pa mu že hrano spodnašate, kaj šele bo. Mati so se obrnili dol po dolin in me potlej pustili nedaleč, pri hiši v Podgorju pri Šentjurju, kjer so se me usmili in sem potlej podedovala od njih cel grunt.«

ki pa le ni mogel preživeti vseh lačnih in doraslih otrok. Kot knap je pristal v Trbovljah in ker se je udeležil štrajka, je ostal brez kruha, brez najnujnejšega, da bi preživel osemčlansko družino. Tu se je leta 1910 rodila Pepca, potem pa je njen oče pobasal culo ter odšel v Nemčijo, v Westfalijo.

»Ko sem gledala film Boj na požiralniku, sem se spomnila, da se je z nami dogajalo prav tako, le da je v filmu ostalo brez očeta pet sirot, nas pa je bilo sedem, ko je ateka ubilo. Utopil se je v vodi, blatu in premogu. Mama je ostala sama z nami, en otrok je ob atekovi smrti umrl, ena sestra pa je odšla takoj služiti na Poljsko. Pisalo se je leto 1918, ko smo z mamom prišli v Šentjur. Dobro se spominjam, kako so tukaj namesto zdajšnjih topolov rastle jabolka, ki sem jih takrat prvič videla.« Mama Pepca še pripomni, da so

nekoč znali bolje izkoristiti zemljo kot jo zdaj.

Ko sta jo vzeli v rejo samski gospodarici v Podgorju, je bila deveta po vrsti. Osem deklet je bilo že v hiši, vzgoja pa je bila stroga, da je kaj Pepca je bila sirota vseh sirot, zlasti, ker je niso pustili v šolo. Doma raste kruh, sta ji rekli, v šoli ti ga ne bodo dali. In tako je mala zvedava Pepca napravila le pet razredov, enega v Nemčiji. Še od takrat zna govoriti nemško.

V šoli je rada risala in delala ročna dela. Ko je rejnico prosila za krpo, da bo na njej vezla, jo je zavrnila, da naj ji jo da kar učiteljica. »Samo hodni cvirni so mi dali, z njim pa se ni dalo delati.« A ker jo je imela učiteljica rada, ji je priskrbelo pravo tkanino. Potem je Pepca vse dohitela, prva končala in njen izdelek je bil celo najlepši. Še danes ga hrani. Letnica 1913 je napisana na njem.

Vsa Pepcina duša je v njenih kipcih

»Kot otrok sem šla v hosto grabit listje in ko sem ostala sama, sem se ozirala naokoli, kako bi lahko pobegnila od hiše, kjer so me vzeli za svojo. Preko vseh hribov bi šla, magari v Afriko. Otroku brez staršev se bolj svita kot tistemu, ki jih ima.« A kljub brihtnosti je ostala priklenjena na zemljo. Namesto, da bi sanjala, je morala okopavati koruzo, kositi travo, pobirati po hosti. Na pašo je niso spustili, ker je tam lahko uresničevala svoje sanje, segla po zemlji in iz nje delala svoje umotvore, medtem pa so ji krave pobegnile na sosedovo njivo.

Najbolj srečna je bila v gozdu. Tam je našla toliko stvari, ki jim je znala vdihniti svojo dušo. Pobrala je storž in že iz njega napravila palčka. V zviti korenini je ugle-

dala obraz hudička, iz kostanjeve bodice je naredila ježa. Njena fantazija že takrat, pri desetletnem dekletcu, ni imela meja.

Ko je s kravo peljala dračje iz hoste domov, se je med kravjimi parklji nabirala glina. Da je krava lažje hodila, ji je mala Pepca izza parkljev

»Mene je vedno grenilo, zakaj sem kmetica, zakaj nisem kaj drugega. Ker izviralo mi je v glavi, to in ono zdaj lahko izkoristim. Še marsikaj bom naredila. Imam tako čisto misel, kot da bi moko presjal na fino sito. Toliko si zmislim, nič ne pozabim. Rada bi še slikala, naredila velikega dekleta iz gline, Rdečo kapico ali Sneguljčico. Rada bi napravila Prešernov grob, takega iz gline in s Prešernovim napisom. Prešeren je bil preprost, saj so ga poklejšali, ko so uvideli, kaj je naredil za nas Slovence. Rada bi ustvarila še Arafata, prav s tako klofedro, ki jo nosi vedno na televiziji. Tisti šal s črnimi pikami pa bom že znala narediti.«

pobirala glino, jo mečkala v roki in ustvarjala svoje prve izdelke. To so bili oslički, kravice, ovce, petelinčki, ježki in še vsa ostala živalska menažarija. Vse to je počela skrivoma, da ne bi bila doma kregana, češ, spet delaš nekaj po svoje, za živino pa ne skrbiš.

Izvedenci so zgodaj prepoznali njen dar za oblikovanje. Ko je kot petnajstletno dekle začela hoditi na celjsko tržnico, iz Šentjurja jo je mahal kar pes, je med različno zelenjavno robo podtaknila tudi kakšno svojo figurico. Opazili so jo in ji dali pogum. A kaj, ko je bilo za takšno igrakanje premalo časa.

Ko je podedovala posestvo in se z enainvajsetimi leti poročila, se je njena ljubezen do ustvarjanja morala umakniti. Prednost je imela družina, mož Martin, otroka. In delo na velikem gruntu. Ko je tega pred petnajstimi leti prodala in se preselila k sinu Martinu v Šentjur, je prišel njen čas.

»Da ne ostajam le v okviru svojega gnezda, rada berem. Če je kaj zanimivega, potegnem daleč v noč ali v jutro. Včasih sem najraje prebirala revijo Življenje in tehnika, kjer sem bila na tekočem z znanostjo celega sveta. Zanimalo me je, kako se potaplja in kaj delajo pod morjem v potapljaških hišicah, kjer so živeli potapljači mesec dni in več. Zanimajo me še danes hitri avtomobili, tisti, ki drviijo po gumi in razvijajo neizmerno hitrost.

Zanimajo me vere in običaji tujih ljudstev, njihovi žalni obredi ter pokopavanja. Zelo je za mene zanimiva Kitajska s svojimi običaji, navadami, religijo. Kaj ni to nekaj posebnega? Kaj ne da je? Uh, ko bi vse to lahko videla sama ...«

»Življenje imam zdaj rajsko!«

»Tisti, ki je jezen po naturi, tega ne more delati,« pravi mati Pepca in pri tem misli na svoje številne izdelke, ki jih izdeluje zdaj kar v velikih količinah. Ko smo jo obiskali, jih je imela v sinovi delavnici, kjer v glavnem opravlja

Zdenka Stopar

svojo »obrt« okoli 500, izdelava jih pozimi tudi po 2000. Pod njenimi spretnimi rokami nastajajo figurice iz mitološkega, narodnega in živalskega sveta, največ pa izdelava tako posvete, kot da bi vzela za modele bližnje sosed. Vražički bi bili lahko tudi angelčki, če bi jim namesto rožičkov, ki jih je izdelala iz piščančjih krempljčkov, nataknila perutnice. Obrazki so pri vseh enako mili. Nič gloriol in svetniških sijev nimajo. Ponavadi so pobarvani izredno naravno, obleka pa je nadvse svečana in v

»Piščančka pa takole naredim. Tukaj bolj malo gor zasuknem, vidite, tukaj kljunček naredim, takole krofek, zdaj pa repek gor vzdignem, bo kar kmalu gotov, tukaj pa rabim suhe prstke, da mu naredim grebenček, da je tanek kot svil, vidite? Jamica za oko, črna učka, ste videli, in zdaj je piščanček gotov. Potem ga sušim, potem žgem in dvakrat barvam. Vsega skupaj pa vzamem v roke petkrat, ovčko pa sedemkrat. Je podoben piščančku? Je? Potreba po izpovedi in oblikovanju izvira iz človeka. Če bi jaz dala vse ven, kar je v meni, bi bila ena dvorana premalo. Ne bi vse postavila vanjo, kar imam še v mislih. Izsipam iz sebe ...

Moja kri je zastrupljena s tem.«

močnih barvnih tonih. Nekaj izjemnega so njene živalske figure, ki jih izdelava z vsemi detajli. Tu ne more zatajiti, da je kmetica, da ji je sol življenja zemlja in vse kar raste in živi na njej. Kose še zdaj ne sme videti. Letos je kosila deset ur skupaj na najhujšem soncu, pa ji ni bilo nič. Sploh je vse življenje zdrava kot dren, zato boleznij ne pozna. Dovzetna je za šalo, pripoveduje okrogle, vrtnari okoli hiše, vzgaja rože (preko štirideset vrst trajnic goji), plete in kvačka, že šestdeset let hodi na celjsko tržnico, zadnja leta že z vlakom.

»Z vsem tem delom zelo pohitim, da se potem vrnem k svoji prvi ljubezni,« se smeje v brk in hiti razlagati, kako je letos napravila že 1700 komadov različnih figuric, pa ni nobeno zapacala. »Samo enemu otroku sem naredila preveliko učko. Kožico je najtežje narediti, zlasti, ker ne sme biti pri vseh enaka,« modro dodaja in hiti razkazovati. Jo jemljemo resno? Malo podvomi, ko pa vidi, da nam njeno delo ugađa, je srečna.

Bila bi tudi brez hvale. Takšna je pač. Zadostuje ji njeno delo, ne ve pa, da je ena redkih ljudskih umetnic s pristnim človeškim čustvovanjem.

Navajena skromnosti, a si želita več

Redke so srečne družine. Predstavljamo vam eno, ki svoje bogastvo tke iz nič

Vera Kolar, Rado Racki in njuna otroka, štirinajstmesečni Denis in tri in pol letna Tanja, so mlada delavska družina, ki že deset mesecev živi v solidarnostnem stanovanju na Hudinji v Celju. Živijo tako kot večina podobnih družin, ki jim je edini vir preživetja osebnih dohodkov. Nimata premožnih staršev, nimata sorodnikov, po katerih bi lahko kaj podedovala, pa tudi ne strica v Ameriki, ki bi jima primaknil kak dolar. Skratka živita od žuljev svojih rok.

Njuna zgodba je podobna mnogim drugim, pa vendarle drugačna, ker ima pač vsaka družina svoj svet, ki prične živeti svoje posebno življenje, ko mlada dahneti svoj »Da«.

Vera in Rado sta se odločila za skupno življenje pred petimi leti. Prvič pa sta pomislila na poroko pred tremi leti. Meseca maja naj bo, sta si rekla. Samo, katerega maja? Letos sta imela trden namen. Celo »rinčke« sta si kupila. Potem sta dobila stanovanje in kdo bi zmogetl še za poroko? »Enkrat bo že ta pravi maj,« pravi Vera in naše razglabljanje o poroki zaključiti z ugotovitvijo: »Morda bo tudi pri naju tako kot pri moji stari mami, ki se je poročila istočasno kot njena hčerka, moja mama.«

Rado se seveda muza in meša čokolino za Denisa, ki se nikakor ne more sprijazniti, da je nekdo tako nenadoma v celoti zasedel mamico in me prav karajoče gleda z velikimi modrimi očmi in v varnem zavetju očetovega naročja.

Velik in močan fant je. Če bi le tudi Tanja bila takšna. Mamici je zaspala kar v naročju.

Vera je stara 23 let. Dela v domu upoko-jencev v Celju kot strežnica. Zadnja dva meseca je zaslužila okoli 38.000 dinarjev mesečno. Izhaja iz delavske družine. Od sedmih otrok je druga najstarejša, le starejša sestra je že pri kruhu, ostali pa so še v šoli. Po osnovni šoli se je vpisala na poklicno frizersko, vendar je po enem letu pustila šolo, ker ni imela gmočnih pogojev za izobraževanje in se zaposlila v domu upoko-jencev.

ju. Vročino ima in spet hrope. Veri je bridko: »Ko bi vedeli koliko živcev in energije mi je šlo ob njeni bolezni. Težave so se pričele kmalu po porodu. Rodila se je z nerazvitim desnim pljučnim krilom in s srčno napako. Dve leti je bila več v bolnišnici kot doma. Sedaj ji je bolje. Pozimi se ji zdravje nekoliko poslabša. Zaradi zraka in centralne kurjave. Zato želiva zamenjati stanovanje za takšno na klasično gretje. S pomočjo stanovanjske, pa tudi sama sva že poskušala. Vendar ne gre. Soudeležba za novo stanovanje je previsoka in ta je že nekaj ponudnikov odvrgla od zamenjave. Preostane nama še možnost – vsaj misliva, da je to mogoče – da nama izključijo centralno gretje. Napisala bova prošnjo z zdravniškimi priporočili na komunalo in upam, da nama bodo ugodili. To bi ublažilo deključne težave pri dihanju, ne bi jih pa odpravilo. Tanja bo pač vse življenje dihala le z enim pljučnim krilom.

Novo stanovanje pa je res lepo. Dvosobno, z bivalno kuhinjo. Toda Veri in Ivanu je kmalu splahnelo veselje, ko sta po dveh mesecih ugotovila, da je njuno stanovanje v zadnjem, osmem nadstropju, vlažno. Na zunanjih stenah se nabira vlaga, na stenah se že dela plesen, zrak je zatohel, stene so mrzle, stanovanje nikoli dovolj ogreto. Perilo morata sušiti zunaj, ker bi bil sicer zrak v stanovanju še slabši. Da za bolno Tanjo to ni ravno najboljša terapija, je menda jasno. Žal se Ingrad ne zgane, čeprav so si delavci že dvakrat ogledali stanovanje. »Takole naju res ne morejo pustiti. Nekaj bodo menda že uredili, drugače bo stanovanje takšno, da se ne bo dalo živeti v njem,« meni Vlado.

Trudita se, da bi bili pogoji v tem stanovanju čim boljši za otroka. Zato ob vselitvi nista mislila na pohištvo, temveč sta kupila topli pod za kuhinjo in itison za otroško sobo, sedaj pa Vlado pregrajuje steno v dnevni sobi, da bosta imela še eno manjšo otroško sobo.

Sicer pa, kdo si danes lahko privoščiti v novem stanovanju tudi novo pohištvo?

»Najprej sva živela v vlažni podnajemniški sobici na stari kmetiji v Vojniku. Za plačilo sva pomagala lastniku,« pove Vera. Potem sem zanosila. V domu upoko-jencev so nama odstopili eno sobo, sanitarije in

kopalnica pa so bile skupne. Takrat sva dala vlogo za solidarnostno stanovanje in ga tudi dobila, ko se nama je že rodil drugi otrok. Za soudeležbo sva dala 60 tisoč dinarjev. Od tega odplačujeva polovico s posojilom. Za silo sva si stanovanje opremila s starim pohištvom, ki so nam ga dali sorodniki in prijatelji. Sedaj varčujeva za kuhinjo. Imava že okoli 90 tisoč dinarjev, vendar se bojim, da si s tem ne bova kaj prida pomagala. Najcenejša kuhinja stane okoli 200 tisoč. Rada bi imela dnevno sobo pa otroško sobo bi rada opremila, preden gresta otroka v šolo.

Vera pripoveduje, jaz pa jo gledam. Ali res verjame, da bo vse to lahko kupila. Kot bi uganila moje misli se zasmeje in reče: »Midva sva optimista. To je pač najin dolgoročni načrt.«

In ko se takole meniva, kaj imajo in kaj ne, se spomnim neke ankete, ki sem jo delala kot študentka. Kot merila za standard prebivalstva so tarat navajali: hladilnik, štedilnik, barvno televizijo, avto in še kaj.

»Hladilnik sva dobila, v kratkem bova zamenjala tudi tale star štedilnik. Imava celo majhno črno-belo televizijo, o avtu pa sploh ne razmišljava.«

Večer se je kradel v kuhinjo. Denis je postajal vse bolj pogumen in že je »pospravjal« predal v dnevni sobi. Zelo rad bi pokukal tudi v mojo torbo, potem pa je raje ponovno zlezal očetu v naročje ter ga z največjim veseljem cikal za nos in ušesa.

»Veliko se ukvarja z otroki. Sploh pa vse delava skupaj: kuhava, pospravljava, naku-pujeva. Mož tudi marsikaj sam napravi in

Violeta Vatovec
Einspieler

popravi. Jaz pa delam gobeline, pletem vsa oblačila otrokom, lahko bi tudi šivala, pa nimam stroja. Kljub temu vsak mesec daja za otroško garderobo od pet do deset tisoč dinarjev. Tako hitro vse prerasteta. Za najino garderobo nič ne ostane. Nazadnje sem vzela 20 tisoč dinarjev kredita za garderobo preko sindikata. Za to sem dobila le jakno in hlače. Potrebovala bi še kaj, pa ne gre. Če bi bili tako ugodni krediti kot nekoč, potem

Vlado je star 27 let. Celjan. Po osnovni šoli ni nadaljeval šolanja. Zaposlil se je najprej v Gorenju, nato pa v STC Javnih skladiščih, v Celju. Po zadnjih povišanjih osebnih dohodkov, prejema 35.000 dinarjev na mesec. Tudi on izhaja iz delavske družine, s tremi otroci.

bi že nekako zmogla, vsaj najosnovnejše pohištvo. Tako pa živiva iz meseca v mesec.

»Pa hrana,« ji nekoliko vsilim vprašanje. »Postali smo že skoraj vegetarijanci, se nasmeje in doda, da tudi to ni slabo. Dvakrat na teden imajo meso, v glavnem kupujeta drobovino. Pa mleko je za zajtrk in večerjo glavna hrana. Po tri litre ga popijejo na dan, seveda z različnimi dodatki za otroke. Pa sadje za otroka, to pač mora biti.

Blizajo se prazniki. Kam bosta šla za novo leto je vprašam, čeprav mi je že znan odgovor.

»Za praznike ne hodiha nikamor. Nikoli še nisva bila. Tega si ne morva privoščiti. Obisakala bova starše, sorodnike. To je tudi vse.«

Toda Vera ima svoje načrte za boljšo prihodnost. »Saj tako ne more naprej. Enkrat mora biti tudi nama bolje. Vpisala se bom

Za stanovanje, kurjavo in ostale stroške odštejeta okoli 18.000 din na mesec, vsak drugi mesec pa plačata elektriko – 2000 dinarjev.

Otroka jima varuje tašča. Imata tudi majhen vrt, ki jima ga je odstopila oskrbnica Olimpijskega nogometnega igrišča. »Za povrnino je dovolj,« pravi Vera. Pri-delala sva si dovolj čebe za vso zimo.

na aranžersko šolo. Izobraževala se bom ob delu. Potem bi mogoče kdaj lako imela obrt. S tem poklicem bi lahko bila tudi terapevtka v domu upoko-jencev ali kje druge. Takšno delo bi me veselilo, pa še smisel imam zanj.

»Pa bo slo?« Vprašam.

»Mora! Več denarja potrebujeva, če hočeva bolje živeti. Mlada sem še in se ne mislim kar sprijazniti s takšnim življenjem. Res sva navajena skromnosti, vendar si želim več.«

Trda tema se je že spustila, ko sem se poslovila od te prijetne mlade družine. Celo Denis mi je prijazno pomahal v pozdrav in bi kar šel z mano, ko sem ga povabila, da greva »pa pa«. Spremil me je do dvigala in nato stekel nazaj k očetu.

Vera in Ivo imata vsemu navkljub nekaj, kar marsikdo nima: urejeno družino, polno razumevanja in veselja, ki ga v vsakem trenutku uživajo drug ob drugem. Ljubezen imata. Največje bogastvo sveta.

FOTO: EDI MASNEC

Kmet dobro pretehta, kdaj se bo zadolžil

Prednovoletni klepet s kmetom Jožetom Zavolovškom iz Homec Brda

Osební podatki: Jože Zavolovšek, 66 let, kmet iz Homec Brda, (v trikotu med Zadrebko in Gornje Savinjsko dolino), kooperant zadruga in gozdnega gospodarstva, trenutno še predsednik temeljne organizacije kooperantov in predsednik kreditnega odbora pri Zgornjesavinjski kmetijski zadrugi. Pred kratkim prejel državno odlikovanje, Red dela s srebrnim vencem. Pred vojno eden prvih, ki je v gornje Savinjski končal kmetijsko šolo, potem borec, po vojni prvi kmetijski referent v občini, odbornik, skratka predstavnik ljudske oblasti. Človek, po izkušnjah ravno pravišnji za prednovoletna razmišljanja o našem kriznem položaju v gospodarstvu in kmetijstvu, razmišljanja o tem, je napreden kmet vidi izhode iz te krize.

»Žal se moram pri razmišljanjih o današnji krizi povrniti štirideset let nazaj in mogoče ponoviti tudi nekaj tistega, kar je marsikateri borec že povedal. K takšnemu načinu razmišljanja me spodbujajo bližnje volitve, zato je prav da si malce osvetlimo spomin. Ko smo mi sprejemali dolžnosti, smo se namreč dobro zavedali odgovornosti, da je treba borbo za lepši jutri nadaljevati. Brez dnevnih kilometrine za seje, kajti na te smo hodili peš ali se vozili s kolesom. Ob pripravljanju, da bomo uspeli, tudi ni bilo težko prevzemati nalog. Prve petletke smo uspešno uresničili, a žal kasneje prehitro jemali iz malhe. Sam sem bil pre-

pričan, da bo do krize, v kakršni smo, prišlo prej, a žal smo se dolgo slepili. V takšnem položaju je našim delegatom sicer težje, a preveč je malodušja in izgovorov na pamet, češ, saj naša beseda bolj slabo zaleže. A kaj bo, če bomo stali ob strani in čakali, da rešitev pade z neba? Izhod je le v poštenosti ljudi in v tem, da bodo mladi, četudi oni niso krivci takšnemu položaju, odgovorno sprejeli naloge. Sicer pa, ali sem sploh povedal kaj novega?»

Verjetno lahko postrežete tudi s kakšno konkretno »zablodo« v gospodarstvu vaše občine?

»Seveda, lahko pa ostanem kar v gozdarstvu in lesni industriji. Mislim, da smo naredili veliko napako takrat, ko smo v dolini zgradili kar dvakrat večje lesno predelovalne zmogljivosti, kot so surovinske možnosti našega območja. Tako se vsako leto vsi na vse pretege trudijo, da bi les dobili doma, tega pa seveda ni zadosti. Resnica je tudi v tem, da bi kmetje več sekali, če bi bil »denar« več vreden, a kljub temu so te možnosti omejene. Že tako se mi zdi, posebno še, ker se kažejo prvi znaki umiranja gozdov, da bi morali naše etate krepko znižati.«

Ste med prvimi, ki je v občini končal kmetijsko šolo. Znanje v kmetijstvu je tudi danes velika deviza?

»Zato sem sedaj poslal v kmetijsko šolo tudi sina, četudi sva z ženo Marijo sama na kmetiji in na-

ma ob tem, da sem preživel infarkt in imam tudi izrabljene kolke ni lahka, vendar, znanje je osnova, predvsem pa deviza za naprej. Danes namreč, ko prehajamo nazaj na ekstenziven razvoj kmetijstva, znanje nima več takšne veljave, kot bi mu sicer pripadala. Tudi sam se moram pri teh letih še vedno izobraževati, slediti novim dosežkom, tehnologiji obdelave in strojni tehnologiji in tako naprej. Tako bi moralo biti povsod, tudi v industriji.

Rešitve za kmetijstvo pa, kaj naj rečem, mislim da je v ospredju spet denar, drugačno stimuliranje. Če ni tako, naj mi prosim kdo odgovori, kam naj potrosim sto kilogramov nitrofoskala, za katerega sem odštél 6900 din, da se mi bo ta denar povrnil? Drug problem so obresti. Sem predsednik kreditnega odbora pri zadrugi in lahko zardim, da je sredstev za kredite zadosti, a problem je v tem, da se kmetje zaradi znanih pogojev ne določajo zanje.«

Problem pa je tudi, da se kmetje otepajo novotarij, imenovanih melioracije, zložbe zemljišč in podobnega?

»Ne kmetje, polkmetje. To dokazuje tudi zadnja akcija v Pobrežju, kjer je le pet čistih kmetov, ostali pa so takšni, da si kruh služijo tudi v tovarni. Ti mislijo, da jim bo zemlja z agromelioracijo odvzeta. Zaradi takšnega mišljenja in tudi zato, ker imajo ti že

določeno socialno varnost, menim, da jih tudi v prihodnje ne bomo uspeli prepričati o prednostih takšne ureditve naših njiv. Pravim kmetom pa manjka socialne varnosti, saj te v današnjih pogojih ne nudijo niti deset hektarjev velike kmetije. Vsi se preusmerjamo na osnovno krmo, iz žaklja (krmil) dobi živina danes bolj malo. Torej nazadujemo. Tudi sami imamo sedaj manj živine v hlevu kot pred leti.«

Vedno ste bili odprte besede, pa tudi pravih dejanj. Kako sprejemate državno odlikovanje?

Zadovoljen, saj tako vidim, da nisem čisto pozabljen. Presenečen sem pa vseeno bil, saj smo kmetje pri takšnih rečeh bolj malokrat na vrsti. Torej vesel sem, bil bi pa tudi vesel, če bi v roke nas kmetov v preteklosti prišel vsaj delček tistega, kar mora danes vračati država. Kmetje namreč dobro pretehtajo, kako in kdaj se je potrebno zadolžiti.«

Rado Pantelič

»Nočni prijatelji«

Precej pisana družina je to, vsi pa imajo eno skupno značilnost – bili so gostje naših »nočnih cvetk«. Med njimi so klateži, pijančki, narkomani, tatovi, nezadovoljni možje, ki pretepajo žene ... Nekateri so redni gostje rubrike, večina pa, k sreči, vendarle občasni.

Ker lahko objavljamo le kratice teh nočnih prijateljev, se večkrat zgodi, da sosedje, znanci, obsodijo kakšnega nedolžnega. Reakcije so v takšnih primerih različne, ponavadi pa se prizadeti oglasi v naši redakciji in zahteva pojasnilo v časopisu (kot na primer znani celjski obrtnik) ali pa le pisno potrdilo z žigom, da ni sodeloval v naši rubriki.

Bolj resno pa je bilo, ko se je v naši redakciji oglašil mož iz šentjurske občine, ki je bil žrtev cele vrste naključij. Največje naključje je bilo, da ima enako ime kot nek drugi celjski razgrajec in tudi njegov priimek se začneja z isto črko. Še večje naključje je bilo, da je bil mož v Celju prav tisti dan, ko se je odigrala naša nočna cvetka (v kateri pa seveda ni bil udeležen). Pa še zadnje naključje: tudi možakar iz šentjurske občine ga je rad dajal na zob in potem razgrajal. Le da je obljubil, da se bo poboljšal.

Objavljena nočna cvetka je skorajda postavila na glavo vsa njegova prizadevanja in bil je precej obupan. Doma ga je napadla žena, vsi so spet kazali s prstom nanj, o njegovem primeru pa so celo razpravljali na krajevni skupnosti. Nič mu ni verjel, da ni bil udeležen v tistem razgrajanju, ki smo ga objavili v nočnih cvetkah. Iz neprijetnega položaja ga je spravilo šele pojasnilo v našem časopisu.

Usluga za uslugo

Takšne reakcije so kar pogostne, kar kaže, da so tudi Nočne cvetke precej brana rubrika. Nenazadnje so dobrodošlo gradivo za celjske čenče, že zaradi tega, ker so napisane tako, da je mogoče dodati marsikakšno podrobnost.

Miličniki pa pravijo, da je rubrika tudi vzgojna in marsikateri razgrajec se je umiril, ker je imel zaradi »gostovanja« v nočnih cvetkah preveč težav. Seveda pa je med »nočnimi prijatelji« nekaj takšnih, ki se že leta nočejo poboljšati. Silvester S. na primer. Silvester pravzaprav najraje kakšno ušpiči, ko mu zmanjka denarja in včasih mu le uspe dobiti zastoj hrano in

prenočišče. Vse pa kaže, da Silvestra tudi rado zebe, zato so pozimi njegovi izgredi pogostnejši in tudi večkrat mu uspe, da prespi na toplem v prostorih za treznenje, v šali mu pravijo kar »hotelski« del v kletnih prostorih zgradbe UNZ ob Ljubljanski cesti.

Prostori res ne premorejo prevelike udobnosti, toda letos poleti, ko so miličniki prenočili precej vinsko razgretega znane celjskega razgrajca, je bila ena soba v precej bornem stanju. Razgrajec se tudi ponoči ni mogel umiriti in razbil je pograd. Naslednji dan, ko ga je minila alkoholna popadljivost, pa je bil kar malo v zadregi.

Nekateri si, tako kot Silvester S., prav prizadevajo, da bi prišli v zapor, kjer imajo vsaj streho nad glavo. In hrano. Tako je bilo tudi z Gorazdom K., ki je že bil ovaden zaradi nasilništva. Toda zdelo se mu je, da sodni mlini prepočasi meljejo. Da bi pospešil postopek, je tri dni zapored povzročil precejšnje težave miličnikom (in tudi drugim), nazadnje pa mu je vendarle uspelo.

»Kakšen pograd pa je to, če je sestavljen iz iverice?« se je jel opravičevati miličnikom. »Morali bi imeti močno desko, ki se ne bo dala razbiti.«

»Gost« je obljubil, da bo sam poskrbel za močno desko. Obljubo je držal, miličniki pa so ga zato tudi nagradili: obljubili so mu, da je poslej ta soba rezervirana zanj.

Prešušnik in »hišni« prijatelj

Seveda je med stalnimi gosti prostorov za treznenje tudi precej bolj grobih tipov. Večinoma končajo v zaporih, potem ko jih miličniki ovadijo za nasilništvo. Tako je bilo na primer z znanim Jupijem, ki je dolgo razgrajal v celjskih gostilnah, zadnji prizor v letošnji bogati gostilniški karieri pa je odigral v restavraciji Kladiivar. Tam se je stebel in pristal v priporu.

Taka sta tudi brata Srečko in Mirko B., ki sta bila dolgo časa redna gosta nočnih cvetk, letos julija pa so Mirka obsodili na šest mesecev zapore. Gradiva za nočne cvetke je bilo dovolj tudi brez njunih izpadov, vendar pa se bo Mirko te dni vrnil domov in obeta se spet kakšen razburljiv pretep.

Pač pa ni bilo vseč, da so ga ovadili in priprli, mlajšemu celjskemu prešušniku. Čeprav je bil poročen, je nadlegoval druga dekleta. Večkrat na javnih mestih in na precej nesramen način. Ko se je nabralo dovolj takšnih prekrškov, je moral za zapah. Takoj pa se je našel tudi »hišni prijatelj«, ki je hotel »potolažiti« njegovo osamljeno ženo. Toda žena je bila le bolj poštena in »hišni prijatelj« je ostal pred vrati.

Strup v hrani

Čeprav je velika večina nočnih cvetk obrnjena na smešno plat, pa se v njih skriva tudi precej tragedij. Takšni so na

Dobrodošle stranke v nočnih cvetkah so tudi naivni tatovi. Ko je neznan tat vlomil v kiosk v Celju, je bil razplet takšen kot v tretjeražredni kriminaliki: pustil je sledove v novozapadlem snegu in še isti večer so ga prijeli. Podobno se je končala tudi kraja dveh vreč krompirja in vreče čebule iz vrta ob Mariborski cesti.

primer družinski prepiri, v katerih pogosto najbolj trpijo otroci. Le kakšno življenje mora biti pri Vidu G., če se gospodar nekajkrat na mesec napije in pretepa domače. Včasih, čeprav zelo redko, se zgodi, da v hiši nosi hlače žena in v takih primerih jo skupi mož. Takšni možje še bolj trpijo, ker so deležni tudi posmeha in marsikdaj se zasmilijo tudi miličnikom.

Precej hušje težave pa je imel mož, ki si je vtepel v glavo da ga hoče žena zastrupiti. Počasi in premišljeno, je zatratil. Zato je prinesel na postajo milice hrano, da bi jo analizirali. Izkazalo se je, da je bilo v loncu le nekaj sredstva za pranje posode. Mož torej ni zaužil nič več strupa kot večji.

Večino nočnih cvetk zakrivi alkohol, letos pa se je najbolj izkazal alkoholno nastrojeni voznik, ki so ga miličniki ustavili na Mariborski cesti, ga zvelikli iz vozila in avto parkirali na parkirišču pred Prodajnim centrom. Vinski korenjak je po odhodu miličnikov spet sedel za volan in vozil – v krogu. Bil je tako pijan, da ni našel izhoda s parkirišča. Alkohol bo verjetno tudi še naprej eden glavnih vzrokov za nočne cvetke.

na drugih ljudi, zaradi bojazni pa je nekaj dni jedel v restavraciji. Ker pa smo njegov »primer« objavili v nočnih cvetkah, so ga začeli zbadati znanci, zato smo poskušali

Srečko Šrot

nekoliko zabrisati sled, da ne bi mož še naprej trpel.

Precej nerazčiščenih stvari ostane tudi med bivšima zakoncema. Primeri, ko mož obišče bivšo ženo, se pogosto končajo s pretepom. Bolj zabaven pa je bil primer Barbare iz Slovenjgradca, ki ji se na pamet ne pride, da bi stopila v zakonski jarem. Barbara je nekaj dni prenočevala v hotelu Celea – vsak dan v drugi postelji. Ko je zmanjkalo strank, se je Barbara tako razburila, da je na pol naga vpila v hotelski avli. Za en večer so ji priskrbeli prenočišče miličniki v prostorih za treznenje, kjer je delala družbo pijančkom, že naslednji dan pa je Barbara odšla iskat sranke v druge kraje.

Več znancev me je že vprašalo, kje dobivam podatke za nočne cvetke. Vsi po vrsti so bili razočarani, ko sem povedal, da na Postaji milice v Celju. Toda, pomislite, kako naporna služba bi bila, če bi moral spremljati »nočne prijatelje« na njihovih gostilniških pohodih.

Pridni »kmetovalci«

Včasih se znajde med gosti nočnih cvetk tudi kakšen narkoman. Za enega izmed njih se je na primer precej nedolžen pretep in spanje v prostorih za treznenje končalo s precejšnjo finančno izgubo. Miličniki so naredili preiskavo pri njemu doma in mu zaplenili pol kilograma marihuane.

Poznavalci celjskega »podzemlja« pravijo, da ne gre za »dilerja« (preprodajalca), ker naj bi njegova mamila izhajala z nasada. Gre torej le za pridnega »kmetovalca«. Takšnih pa naj bi bilo v našem mestu kar precej, saj v teh podnebnih razmerah indijska konoplja celo bolje uspeva kot pa v primorju in za kakšnega pridnega pridevalca pol kilograma marihuane ne predstavlja kdo ve kako velike izgube.

Pri Dečarjevih v Gorenju družina rada sede skupaj in zapoje. Da stara ljudska pesem ne bi šla v pozabo, jo ob očetu Janezu in mami Majdi zvesto povzemata tudi hčerki Darja in Lidija.

Nocoj je pa en lep večer

Pri Dečarjevih v Gorenju nad Zrečami radi zapoje

Zadnji jesenski dan tega leta mi bo še dolgo ostal v spominu. Bila sem pozni gost Dečarjeve družine iz Črešnov v Gorenju nad Zrečami. Domenili smo se bili, da se bo tistega sne zbrala vsa družina, in da bodo oče Janez, mama Majda in hčeri Darja in Lidija skušali pričarati večer s staro ljudsko pesmijo na deželi, pod Pohorjem, kjer živi še nekaj družin, ki ohranjajo in prenašajo na mladi rod domačo pesem in kmečke običaje.

Pri Dečarjevih tudi rado pojo. Se že najde kakšna prilžnost, čeprav sta Janez in Majda polno zaposlena v zreškem Cometu in potem še pri domačih opravilih, 17-letna Darja v Srednji ekonomski šoli in 13-letna Lidija v osnovni šoli v Zrečah.

Minuli petek, ko se je za večerno zarjo kazal prvi zimski dan, je bila tudi ena takih prilžnosti. Tokrat na ljubo bralcem pričujočih vrstic.

V prostorni in svetli kuhinji nove hiše, kjer se pozna, da so pri hiši pridne ženske roke, je za dobrodošlico zazvenela pesem:

*Prelepa vas bezovska ti,
oj, tam moj dom stoji
okrog pa travn'ki prelepi so,
zeleni prav lepo...*

»Ne samo pri nas, tudi v drugih družinah veliko prepevajo,« je povzel veselo glavar družine. »Tu so pač takšni kraji, da prilžnosti za petje ne zmanjka. Res pa je, da smo včasih še več peli. Pri kmečkih opravilih, seveda, ki jih danes izpodrinjajo sodobni kmetijski stroji, kjer ni potrebna pomoč sovaščanov. Tega se tudi sami zavedamo in skušamo ohranjati pesem in običaje na majhnem, pretesnem odru v šoli. Ponosni smo na rojaka Jurija Vodovnika in njegove pesmi radi prepevamo. Posneli smo jih tudi na kaseto z naslovom O pohorskem kmetu vam hoč' mo zapet.«

Kadar se pevci zbero na prireditvi v šoli, je razred veliko premajhen, da bi sprejel vse razgrete poslušalce, ki bi tudi radi pritegnili nastopajočim ali pa si zapomnili katero od njih pesmi. Najbolj vneti so se priključili zboru v dolini, v Zrečah, kjer je vsak pohorski glas dobrodošel in dragocen. Spet drugi si žejo po izpovedi pesmi in običajev gasijo drugače. Kot Dečarjev Janez, na primer, ki si često oprta svoj bas bariton, da potem v družbi s trobento in harmoniko gode po vaseh na ohceti.

»Včasih ga kar nekaj dni ni domov,« je bolj v šali kot zares ali očitajoče pristavila Majda, ki ve, kako se taki reči v teh

Ohceti brez muzikantov si ni mogoče zamisliti. Prvi so pri hiši in zadnji odidejo s prizorišča. Najbolj vneto igrajo (na sliki), ob prihajanju svatov v hišo. Tedaj pade tudi kakšen cekin. Tak je običaj.

kraji in vaseh streže. Godci morajo biti prvi pred dvermi in zadnji zapustijo prizorišče, pa če so žulji od igranja še tako boleči. »No, zdaj že tudi mlajša hči potegne meh na kakšnem furežu,« je pohvalil Lidijo ata Janez, ki ne skriva zadovoljstva, da se za staro pesem zanima tudi mladi rod. »Kadar se zberemo mladi v našem kraju, se veselimo in se znamo zabavati kot vsi naši vrstniki,« je pripovedovala starejša Darja, »ampak vselej zapojemo tudi kakšno domačo, staro pesem, ki nam je prišla na uho na godovanju, ličkanju, pri trgatvi. Veliko prepevamo.«

Tudi oče Janez je začel tako. Še dobro se spominja: »Bilo mi je kakšnih 15 let, ko sem dobil trobento, ker sem imel silno veselje do petja in igranja. Kar sam sem se naučil igrati in po treh mesecih sem že igral na prvi ohceti. Štirje fantje muzikantje smo šli igrati v Osredok nad Zrečami in ta ohcet mi je ostala najbolj v spominu. Zda jih imam za seboj, svoje seveda ne štejem, več kot 150.«

Ljudsko izročilo skuša ohraniti tudi domače kulturno društvo Janez Koprivnik v Gorenju, v dolini pa prosvetno društvo Svoboda Zreče, ki prav v tem času zbira pojoče družine za prireditev in nastop ob slovenskem kulturnem prazniku.

Vasi, kot so: Gorenje, Skomarje, Bezina in še katera na obronku Pohorja, žive s pesmijo in besedo svojih dedov in babic.

Mateja Podjed

Stare šege in navade

»V petek zvečer gremo špilat kranc,« je jel pripovedovati Janez in pri tem pestoval svoj bariton, s katerim je v ohceti-nih dneh nerazdružljiv. »Tokrat pridejo tudi pevci nevesti podoknico pet. V nedeljo jutro se začnejo zbirati svati, in muzikanti nena smemo zamuditi. Prvi moramo biti tam. Tak se šika. Tak je običaj. Ob prihodu svatov igramo marše in koračnice, kakor tudi po poti od ženina k nevesti, ko krene sprevod. Toti mlajši muzikanti igrajo tudi valčke, če korač-nic še ne znajo.

Nevesto in ženina spremljajo vsi povabljeni. Na čelu smo muzikanti. Za nami pa so starešina, vodila, protfirer z družico, žlahta in ostali svati. Vseh skupaj je na kakšni ohceti tudi 60 ali 80 povabljenih.

Že že, ženin in nevesta! Kdo pa je protfirer? »Tisti, ki streže in truca goste, naj jedo in pijo,« zna podučiti Janez. »Starešina ima ob sebi vodilo, ki je vselej ženska in ki mu pomaga pri njegovih opravilih. Starešina drži govor in tudi podpiše zakonsko listino. Zakon je sklenjen. Ko je polnoč, se kranc dol pleše in zapoje:

*Družička moja ima venčeka dva,
pa tak dolgo bom plesal, dobil bom oba...*

Nevesta mu pojoč odgovarja:

*Mam venčeka dva,
pa ne dam ti oba,
pa zato ne dobiš, ko včasih drugam letiš...*

Ženin se ne da:

*Po Ljubljanci sem hodil
sem klobuček zgubil,
se družički pridružil,
nazaj ga dobil.*

Nevesta mu vrne:

*Če b'cimer bolj bil,
bi klobuček dobil,
ti pa takšen falot,
si ga išči drugod...*

Ta stara ohcetna pesem izpod obronkov Pohorja ima še več kitic, s katerimi se ženin in nevesta dražita in dvigata razpoloženje med svati. Ko je kranc ples končan, vzame protfirer družici kranc z glave, ženin pa nevesti. Protfirer in družička zapojeta:

*Družička moja je v štacunico šla,
je kup'la kranc, pa pušelca dva...*

Prilžnosti za pesem in petje ne zmanjka. Zlasti ne v prednovoletnem času, ko po vaseh še hodijo koledniki. Tudi ta navada je v teh krajih še živa. Koledniki hodijo od hiše do hiše in zbira darove, vmes pa prepevajo:

*Mam'ca po dilah stičejo,
nam klobasice iščejo...*

In če se nameri, kar pa je redko, pravijo pri Dečarjevih, da jim pri kakšni hiši ne odpro, najdejo tam zjutraj »strica« na pragu ali na okenski polici. Stric pa nič drugega, recite in pišite, kot bodeča neža!

Tudi ob Pustu zna biti včasih prav zabavno in za fanta, ki se ni oženil, sila neprijetno. Ponoči mu namreč mlajši vrstniki nastavijo v drevo ali v bližnje grmovje ob hiši s slamo nagačeno nevesto in fantov jutranji pogled na tisto strašilo iz slame in cap ni nič kaj vesel.

A navadno je neljubi dogodek kaj kmalu pozabljen, v vasi so si vsi spet brž prijatelji, ki po Pustu kmalu zapojejo vigredi v pozdrav, drug drugemu pritegnejo ob prvi košnji, na jesen pri spravilu pridelkov, pri trgatvi. In če je že teh kmečkih opravil zavoljo strojev dandanes vse manj, na domenjeni prireditvi v učilnici šole ali pri komu v domači hiši.

Tako se obračajo štirje letni časi po vaseh pod Pohorjem. Nič počasneje kot v dolini, v mestih, le da jih znajo tam gori okriti s šegami in navadami iz babičine skrinje.

Vsem občanom želimo zdravo, srečno in uspešno NOVO LETO 1986

SKUPŠČINA OBČINE MOZIRJE
IZVRŠNI SVET SKUPŠČINE OBČINE MOZIRJE
OBČINSKA KONFERENCA SZDL MOZIRJE
OBČINSKI KOMITE ZKS MOZIRJE
OBČINSKI SVET ZSS MOZIRJE
OBČINSKI ODBOR ZZB NOV MOZIRJE
OBČINSKA KONFERENCA ZSMS MOZIRJE

DELOVNA ORGANIZACIJA GOSTINSTVO, Ljubljana, n. sol. o.

TOZD Restavracija Tepanje, n. sub. o., Slovenske Konjice

Zahvaljujemo se za izkazano zaupanje v letu 1985, svojim strankam pa želimo zdravo, srečno in uspešno NOVO LETO 1986

Deset Bosancev v baraki, da o Slovencih ne govorimo

Star angleški pregovor pravi: »Možje gradijo hiše, žene ustvarjajo dom!«

Z enim od njih sem se domela, da se dobimo. Po četrti uri popoldne naj bo, takrat se večina vrne s šitov.

Dolga lesena baraka, kakršnih je bilo leta 1974 na Kozjanskem veliko: zasilnih in začasnih prebivališč mnogih družin, ki jim je potresni sunek razmajal ali porušil domove.

Prav takšna je še danes sredi Mestinja, tik ob enotni železniški progi z nezavarovanim prehodom. Velika tabla opozarja, da je baraka last komunalnega podjetja Go-kop iz Rogaske Slatine. Dostop je težaven, kamor stopiš, blato.

Gotovo me bodo najprej vprašali, kaj me je prineslo, razmišljam, preden vstopim. Bosance v barakah bi lahko našla še kje drugje, ne le v Mestincu. Naj jim rečem, da sem prišla zato, ker sem nekje slišala, da v mestinski baraki živijo »pridni Bosanci«, takšni, ki se ne pretepajo, ne kradejo, ki ne pošiljujejo, ki so vzorni delavci in ki so se lepo vklopili v okolje, kjer živijo? Ne, s to »izjemnostjo« jih ne bom razveselila in s tem razgalila segment neke kulture samopašnih Slovencev.

Je pa res, da me je pripovedovanje o njih pritegnilo. Začelo me je zanimati, kako ta skupnost desetih delavcev živi med nami, kakšno je to življenje pod isto streho.

Ne zaradi gosta

Od deseterice jih je bila v prijetno topli sobi polovica. Da ženskih obiskov niso vajeni, sploh pa takšnih ne, mi povedo za začetek, jaz pa dobim takoj občutek, da so to veseli in

Od leve: Hilmo Velić, Bajro Hušić, Kemal Velić, Suad Keranović, in Senad Velić.

prijazni ljudje, z obilico zdravega humora. Za mizo sedimo in pogovor steče kot naman. Mojo pozornost pritegnejo tri skrbno postlane postelje in red, ki vlada po sobi. »Je vedno tako, ali pa samo danes, ko ste pričakovali žensko v hišo?« jih pobaram, pa mi povedo, da se s postiljanjem postelj začne njihovo delovni dan.

Vsi iz Sanskega mosta

Različno dolgo so v Mestincu, vsi pa so prišli iz občine Sanski most, iz dveh vasi, Vrš in Hrustovo. Trije so tu že okoli petnajst let, dva, najmlajša, sta šele prišla. Med njimi so tudi trije bratje Velić: Hilmo, najstarejši, Senad in najmlajši Kemal. Najstarejši stanovalec je Hilmo Zukić, star enainpetdeset let, povprečna starost te

skupnosti pa je petintrideset let. Vsi so se zaposlili pri komunalnem podjetju Go-kop v Rogaske Slatini, kjer opravljajo najrazličnejša, povprečni težka, najtežja dela. »Za denar delamo vse,« pravijo.

Kazen za počasneta

Za mizo sedimo: Hilmo, Senad in Kemal Velić, Suad Keranović, Bajro Hušić in jaz. Najzgovornejša sta brata Hilmo in Senad. »Živimo, a le malo uživamo,« pravi Hilmo. »Smo pač terenci, težaki. Ker smo vsi pod eno streho, moramo imeti svoja pravila, mora biti red, čistoča, disciplina. Čim se nekdo ne podreja pravilom večine, ga skupnost izloči že s tem, ko se takšen človek med nami ne počuti dobro. Ponašanje odide sam, včasih pa mu moramo povedati, naj gre.

Takšnim rečemo, propadli študenti.«

Vsi so urejeni, človek bi rekel, da so pravkar prišli iz pisarn. V sobi je vse pospravljeno, zloženo, skratka, red, ki ni značilen za moško skupnost. Senad Velić je najhitrejši: »Tako smo navajeni in ni nam težko. Kuhamo skupaj, starejši učimo mlajše. Osebnostno peremo kar na roke, posteljno dajemo v čistilnico. Likamo pa ne, je treba že prej tako obešiti, da ni treba. Zakuri tisti, ki prvi pride, posodo pa pomije tisti, ki zadnji odloži žlico.«

Zgrešene investicije

Hilmo je oženjen. Doma ima še tri hčerke, enkrat na mesec so skupaj. Ko ga vprašam, če bo vztrajal do sina, se zasmeji in zamahne: »Veste, jaz zaradi

tega nisem razočaran, čeprav moram priznati, da bi rad imel tudi sina. Glavno je, da so otroci zdravi. Sicer pa pravi pregovor, da kdor ima rad ženske, mu jih še bog da. Moj sosed je imel že štiri hčerke, pa ni odnehal, naslednji mu je žena rodila dvojčici. Temu jaz rečem zgrešena investicija.«

Ko pride domov, je gost. Otroci vedo, da jim bo prinesel darila. Razveselijo se ga, vendar so si tujci. »Dom, otroci, vrt, vse to je ženina stvar. V vzgojo se ne mešam, niti nimam te pravice, ko pa ne živim z otroci. Jaz domov nosim denar, naša hiša bo kmalu gotova. Vsi si v domači vasi postavljamo hiše. Vemo, da se bomo nekega dne za stalno vrnili. Kdaj bo to? Bojim se, da nas bo večina tu v Mestincu ostala kar do penzije. Sicer pa – kaj nam manjka? Ženske nas čakajo, otroci lepo odrasčajo, mi pa služimo. Se vsaj kregamo ne.«

Osemnajstletni Suad Keranović je tihe sorte fant. Pravi, da se z vrstniki iz Mestinja lepo razume in da so mu slovenska dekleta všeč, bi pa raje oženil dekle iz svojega kraja. Z mladinci največkrat igra nogomet, sicer pa se bolj malo zabava. O prihodnosti ne razmišlja veliko.

»Malo smo izolirani,« pripoveduje Senad. »Čim greš kam ven, so ti veliki stroški. Mi pa smo prišli sem delat, ne za pravljat. No, v bližnji bife že stopimo, tam se srečamo z domačini, ki so nas lepo sprejeli, zato smo se v to okolje tudi hitro in lahko vživeli. Vsi nas poznajo po imenih.« Da so jih v Mestincu zares sprejeli za svoje, sem se sama prepričala. Krajani vedo o njih povedati le najboljše. Senad nadaljuje:

Marjela Agrež

»Veste, mi veliko damo na svoje ime, na čast, in zares slabo se piše tistemu, ki bi nam hotel dobro ime oskruniti. Takšen med nami nima kaj početi. Sicer pa morebitne nesporazume med sabo rešujemo po mirni in demokratični poti.«

O Slovencih pa raje ne govorimo...

Bosanci v mestinski baraki so mladi moški. Polovica je poročena, ostali so še samski. Vsak dan se srečujejo s slovenskimi dekleti. Kakšno mnenje imajo o njih? Senad Velić jih takole ocenjuje: »Ne bi mogel reči, da so kaj drugačne od naših deklet. Rada se lepo oblačijo, se zabavajo. Ženske so ženske, Slovenke znajo biti morda boljše prijateljice. Sicer pa o njih raje ne govorimo, ker nas doma čakajo naše. Če boste res o nas kaj napisali, jim bomo dali to prebrati. Za ljubi mir – hiši torej o Slovencih samo tako malo.«

Poslovili smo se v bližnjem bifeju. Tja smo stopili le toliko, da smo si natočili vina in nazdravili. Dobremu Novemu letu!

Razočaranje Matevža Babiča

Zabukovski rudarji imajo sramotno majhne pokojnine

Kdo ve, kateri treutki v življenju Matevža Babiča so bili najtežji? Življenje ni bilo lahko. Prepleteno je bilo z mnogimi razočaranji. Prvo veliko razočaranje je bilo leta 1941 v taborišču Mauthausen, kamor so ga odpeljali že leta 1941. Matevž je bil razočaran nad človekom, kajti zverinstev, ki si jih lahko privoščijo človek nad sočlovekom, ni mogel dojeti.

V času Informbiroja je sledilo novo razočaranje, kajti niti v sanjah ni mogel pomisliti, da bi se lahko komunisti med sabo skregali. Razočaran je bil nad Stalinom in trdno verjel v našo pot in našo odločitve.

Leta so tekla in Matevžu znova prinesla novo razočaranje. Prejel je prvo pokojnino.

Pa vendarle 78-letni Matevž Babič iz Migojnic pri Grižah še veruje v bodočnost.

Matevž se spominja leta 1935. Takrat je Albin Vipotnik v Zabukovici ustanovil partijsko celico. Tri leta kasneje so v Komunistično partijo sprejeli 34-letnega Matevža Babiča. Pri Albinu Vipotniku doma so se mladi komunisti izobraževali, študirali Marxa in Engelsa... Zabukovski rudnik je rojeval napredne ljudi in napredne misli. Potem je prišlo usodno leto 1941. Matevža so takoj odpeljali v Stari pisker, kjer je bil mesec dni, od tam pa v taborišče Mauthausen.

Poslušam Matevža in zdi se mi, kot da se pred mano odvija grozljiv film. Buldožerji porivajo trupla v izkopane jarke in jih zasipajo... Po 200 stopnicah, ki vodijo navzgor, nosijo izčrpani jetniki težke kamnite skale, pod vrhom stopnic pa jih bičajo ljudje, ki so jih prav tako rodile matere... Matevžu je sredi stopnic zdrsnilo, omahnil je in pod sabo podrl še nekaj nesrečnikov. Vsakdanji prizor, resničen, a komajda verjeten.

Leta 1942 se je Matevž, bolan, z enim od treh podobnih transportov vrnil iz Mathausna. Živi okostnjak je bil in na smrt bolan. Spravili so ga v celjsko bolnišnico, kjer mu je doktor Grile rešil življenje. Moko vnetje rebrene mrene je imel in iz njega so

Ana in Matevž Babič iz Zabukovice nista poznala solza za življenjske stiske.

načrpali pet litrov vode. Potem se je vrnil v Zabukovico, do konca izčrpan, a trdno odločen, da se ne da. Matevževa domačija je bila nad Zabukovico in ves čas varno zatočišče partizanov. Sem so prihajali Albin Vipotnik, Vinko Poteko, Vili Reberšak, Betka Cilenšek in mnogi drugi. Žena Ana jim je prala perilo, kuhala čaj in žgance ter mleko. Varen in zanesljiv dom partizanom je bil Babičev dom. Ko je Matevž za silo ozdravel, je vedel, kam mora.

Časa za družino skoraj ni bilo

Prišlo je leto 1945. Ani in Matevžu je tistega maja vriskalo srce. Po vojni je Matevž opravljal mnoge pomembne dolžnosti. Moral bi tudi v šole v Ljubljano, vendar je bilo to nemogoče, kajti doma je bilo pet otrok, ki jih je bilo treba preživeti.

Kljub temu, da je Matevž ostal doma, časa za družino skorajda ni bilo, kajti bil je aktivist, ki so ga po delu v rudniku Zabukovica čakale mnoge dolžnosti. Matevž je bil vedno dosleden in sprejete naloge je hotel izvršiti tako kot je treba. Ženi Ani to ni bilo vedno po godu, čisto na tihem pa si je vedno priznavala, da tako mora biti in da Matevža pač ne gre ovirati pri nečem, v kar trdno veruje. Matevž je bil član odbora občine, prvi partijski sekretar po vojni v Grižah, imel je pomembne dolžnosti v okrajnem komiteju...

Sramotno nizke pokojnine zabukovskih rudarjev

Matevž je aktiven še danes. To velja tako za borčevsko organizacijo kot tudi za osnovno organizacijo

Zveze komunistov. Brez spominov na zabukovski rudnik ne more. Trdno so prežeti s spomini na nekdanje sodelavce, rudarje, ki danes prejajo sramotno nizke pokojnine. Te so mnogo manjše kot pokojnine velenjskih tovarništev. Večina rudarjev iz Zabukovice danes nima niti 30.000 dinarjev pokojnine. Ljudje pa so dolga leta garali pod nemogočimi pogoji, puščali globoko pod zemljo svoje zdravje...

Vsak kilogram premoga iz Zabukovice je bil prepojen z znojem pridnih ljudi, ki danes za zaslugo le živijo. Plače takrat pač niso bile najboljše in to jih še danes tepe. Matevž nikdar ni bil za uravnilovko, trdno prepričan pa je, da se godi krivica tistim, ki so že itak delali pod težjimi pogoji in prejeli manjše plače. Ko je Matevž prejel prvo pokojnino, je sedel za mizo in ni ga bilo sram solza. Stvari bi bilo treba nekako urediti, ne pa čakati na leto 1988, ko naj bi bil sprejet nov pokojninski zakon. Če že danes vemo, da ni pravičen, meni Matevž, potem je še bolj krivično to, da se tolažimo s tem, da bo pač po letu 1988 bolje. Seveda pa je res, da so pokojnine odvisne od plač. Enotnih plačilnih razredov po vsej državi tudi Matevž ne odobrava.

Beseda nanese na lik komunista. Matevž redno prebira časopise in gleda televizijo. Trdno je prepričan, da je nepoštenosti preveč. Mnogim pomeni članstvo v Zvezi komunistov le odskočno desko za kariero in položaj. Matevž nikakor ne more doumeti, zakaj je med tistimi, ki kradejo in delajo mnoge prekrške tudi toliko komunistov. Vedno manj velja moralne vrednote, po drugi strani pa imamo vedno več zakonov. Veliko jih je zato, da jih lažje izigravamo, kajti že nekaj let se nihče več ne sprašuje, kako je treba izvajati sprejete zakone, pač pa so uspešni tisti, ki v njih najprej najdejo luknje. Matevž spomni na besede Mitje Ribičiča, ki je dejal, da je med komunisti mnogo takšnih, ki v partijo ne sodijo. Vse preveč je forumskega dela in vse premalo dejanskega stika z ljudmi. Delavcev iz neposredne proiz-

Janez Vedenik

vodnje je med komunisti premalo. Vprašajmo se, zakaj, pa si odgovorimo. To velja tako za občino, republiko kot federacijo. Kako je mogoče ne razume Matevž, da se v občinah pojavljajo skupnine, ki nasprotujejo drugim, se ukvarjajo z intrigami in počenjajo vse kaj drugega kot to, kar bi bilo v interesu poštenih, delovnih ljudi.

Vse to bo seveda treba vrniti iz zlasti mlade prevzema malodušje. To ni dobro! Mlade imamo takšne kot smo jih vzgojili, toda mladi in sposobni ljudje so naša bodočnost. Matevž je v to trdno prepričan. Tako je prepričan v našo Jugoslavijo, in v vse njene poštene ljudi. Navse zadnje je malo držav, ki bi imele toliko rodovitne zemlje in rudnih ter drugih naravnih zakladov. Vse to moramo izkoristiti, za kar je skrajni čas. Ne smemo se več zanašati le na pomoč od drugega. Matevža so po strani gledali že kar takoj po vojni: ko je vsepovsod trdil, da je kmetijstvo še kako pomembno za bodočnost Jugoslavije. Danes vemo to vsi: Matevž je tudi vedno trdil, da lahko Jugoslavija obstaja le na doslednem izpolnjevanju načela bratstva in enotnosti. Težak ekonomski položaj poraja tudi mnogo nacionalizma vseh vrst. Toda če jih bomo dopuščali, se nam ne piše nič dobrega. Vsekakor pa je treba razumeti prave mehanizme in težave drug drugega. Razu mevanje samo na eni strani je premalo.

Zdravnik, ki zdravi ljudi in naravo

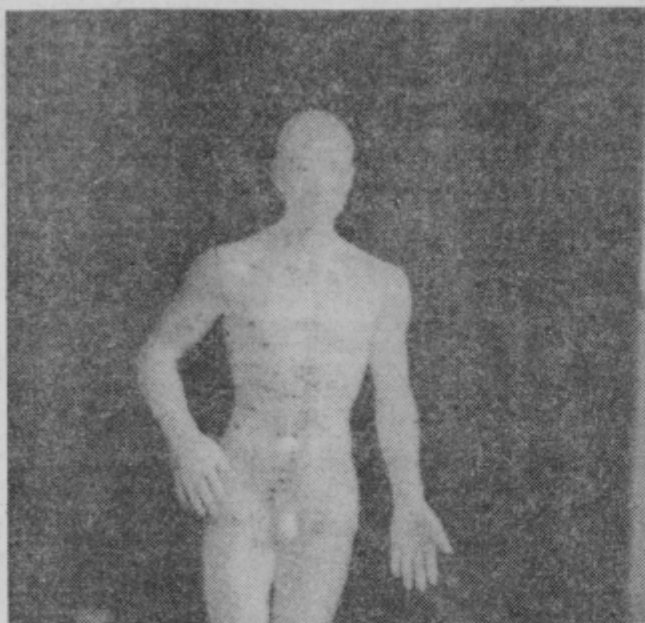
Doktor Ivan Moser iz Šentjurja je bil med začetniki akupunkture pri nas

Ob desetih zapre doktor van Moser svojo redno ordinacijo v zdravstvenem domu v Šentjurju in prijem se nato zvrstijo pacienti z najrazličnejšimi težavami z vseh koncev Slovenije. Doktor Moser jim skuša pomagati z akupunkturo, otem, ko so preizkusili številne druge metode zdravljenja. Pri vseh zdravljenjih uspešno, mnogim pa olajša težave ali jih v celoti odpravi.

»Akupunktura je izziv za zdravnika«, pravi dr. Moser. Zahodna medicina nas uči, a iščemo vzroke za nastanek bolezni in jo nato zdravimo, akupunktura pa mehanizma svojega delovanja ne na pojasni. Zato se zdi mnogim, gledano z evropskega vidika, vse skupaj precej mistično. Vendar pa je bitveno, da dojameš kitajsko razumevanje bolezni,« razlaga dr. Moser. Sam je prehodil pot od prvih spoznavanj akupunkture v različnih njigah do njenega priznanja kot zdravstvene metode in organiziranja posebne ordinacije v ta namen. Pot pa ni bila lahka. Mnogi zdravniki so se norčevali iz prvih poskusov zdravljenja z akupunkturo pri nas in še danes nekateri prepričani, da zdravljenje temelji na sugestiji pacienta.

»Zame je bilo odločilno, ko so v Zagrebu pripravili tečaj o osnovnih mehanizmih in tehniki akupunkture. Predavali so strokovnjaki s kitajske in tako smo lahko tudi v praksi videli in preizkusili kitajsko šolo akupunkture, ki se nekoliko razlikuje od evropske. Vsi pa ga seveda niso bili deležni, danes je zanje posebno žko, ker ne morejo potovati na Kitajsko, da bi se tam učili praktične uporabe akupunkturnega zdravljenja.«

V začetku je bilo v Sloveniji sedem zdravnikov, ki so se ukvarjali z akupunkturo, danes pa jih je 78. Združeni v sekcijo pri zdravniškem ruštvu in s ponosom lahko pvedo, da so vse zdravstvene skupnosti v Sloveniji priznale akupunkturo kot metodo zdravljenja in v ta

Za razumevanje akupunkture je pomembno poznavanje kitajske miselnosti, ki jo obvladuje občutenje protislovne dvojnosti svetlobe in teme-prva dobra, druga zla, npr.: slabo in sončno vreme, nebo in njegovo nasprotje zemlja... Od takih dvojic nasprotij se prvo imenuje jang, drugo jin. Tako je na primer sonce jang, luna jin. Poimovanje ravnotežja med jangom in jinom je temeljna prvina kitajskih nazorov, po katerih so urejeni njihova naravnost, filozofija in medicina.

namen tudi prispevajo sredstva. »Žalostno pa je,« pravi dr. Moser, »da stikov s Kitajsko tako rekoč nimamo, odkar je JAT ukinil polete. Tako sedaj samo prevoz stane približno 700.000 dinarjev, štipendijo pa tudi zelo težko dobiš. Upamo, da nam bo uspelo, da bi ekipa kitajskih strokovnjakov ponovno prišla v Slovenijo.«

Akupunktura je le del zdravljenja

»V večini primerov z akupunkturo samo pomagamo pri zdravljenju, ki mora zajemati tudi druge metode. Tako je, na primer, akupunktura uspešna pri odvajanju od

je gotovo dieta. Mnogi debeluh razlagajo, da sploh ne jedo veliko, kar je verjetno res. Vendar pa je ta hrana bolj koncentrirana in redilna. Pri tem tudi ne velja, da se debelost podeduje, pač pa se podedujejo prehrabene navade. Še vedno namreč velja, da je zdrav tisti otrok, ki je debel.«

Seveda pa debeli ljudje niso edini, ki pri dr. Moserju iščejo pomoč. Prihajajo tudi z migrenami, z bolečinami v križu in pri takšnih težavah je lahko zdravljenje tudi najbolj uspešno. Med pacienti so celo otroci, ki so zelo nemirni, pa tudi taki, ki so v razvoju zaostali. Akupunktura lahko pomaga tudi njim, vsak pa mora priti vsaj petkrat.

Skrb za ljudi in okolje

Morda je na prvi pogled videti, da vse ostalo, s čimer se doktor Moser v življenju ukvarja, nekako ne sodi k njegovemu zdravniškemu poklicu. Poleg dela z bolniki ga čaka še cel kup papirnatega dela, saj je hkrati predstojnik Zdravstvenega doma in strokovni vodja zdravstvene ekipe. Tudi tu dela ne zmanjka, saj jim glede na potrebe primanjkuje tako prostora

kot kadrov. Za več kot 19.000 prebivalcev je zaposlenih le 56 delavcev, kar je precej manj kot v drugih podobnih občinah. Kljub temu dosega pri delu uspehe. Pohvalijo se lahko, da imajo zelo nizko število staležev in izdanih zdravil v regiji, kar je gotovo zasluga tudi dobro organizirane preventivne zdravstvene službe.

Skrb za človeka pa se tesno povezuje s skrbjo za okolje. »Odkar pomnim, sem ribič, zato ni vseeno, kakšne so naše vode,« pravi dr. Moser. »Največjo škodo delamo z regulacijami, saj spravimo vode v kanale in s tem uničimo v njih vse življenje. Pridobimo sicer nekaj rodovitne zemlje, to pa se bo maščevalo pri podtalnici, poplavih, življenju v rekah in ob njih. V Šentjurju bomo imeli čez 15 let čistilno napravo, vendar pa bo čista voda tekla po kanalih in narava ne bo od tega imela nič.«

Kot predsednika Komisije

Kitajski zdravniki so ugotovili na koži 787 točk, ki ustrezajo različnim znamenjem bolezni in so povezani med seboj s 24 meridijani-navideznimi črtami, po katerih se pretaka življenjska energija. Točke so razvrščene v glavne, komplementarne in sekundarne ter posebne. Zdravljenje z akupunkturo priporočajo zlasti pri krčih v drobovju, pri vnetju sluznice, pri različnih bolečinah, pri nevrovegetativnih motnjah in pri nekaterih psihosomatskih boleznih.

(Po Medicinski enciklopediji I, Lj. 1980)

za varstvo okolja v občini Šentjur ga skrbi, kako bo z zrakom v Šentjurju. Ponašajo se z neslavnim rekordom, saj so na petem mestu v Sloveniji po onesnaženosti. Predlogi komisije pa vedno ne naletijo na pravičen odziv. Kljub temu pa jim je pred leti uspelo prepričati gradnjo prašičje farne v Šentjurju, ker bi ta preveč onesnaževala okolje.

Doktor Moser je prepričan, da lahko vsak sam največ stori za varstvo okolja. »Lani smo organizirali akcijo Vsaka družina - eno drevo, namesto načrtovanih 5000 dreves in grmovja pa

Ivanu Moserju. Očitno ni nikoli zadovoljen z opravljenim delom, vedno išče nekaj več, nove načine, kako pomagati ljudem. Pri tem ni treba poudarjati, da govorijo njegovi pacienti o njem z občudovanjem in spoštovanjem. Za vsakega najde prijazno besedo, tudi tiste opogumi, ki jih je strah pred številnimi akupunkturnimi iglami. V velikem naslonjaču ob njegovi delovni mizi v prijaznem klepetu razprši strahove in dvome in ko za slovo reče: »Pa dobro se imejte,« verjameš, da bo dan že zaradi spomina na to srečanje prijetnejši.

Tatjana Cvirn

smo jih posadili le 500. Spomladi bomo to nadoknadili, saj se vse več ljudi zaveda, kako onesnažen je zrak, že zato, ker ga morajo vsak dan vdihavati. Predlagali pa smo tudi, da bi okrepili dimnikarsko službo, saj je četrtna kuršč neprimernih in bi bil že z manjšimi popravili učinek precejšen.«

Takšne in podobne zamisli se plejejo po glavi doktorju

vulkanizacija

Triintrideset delavcev zaposlenih v Vulkanizaciji, obrtnem in proizvodnem in storitvenem podjetju v Celju, uspešno zaključuje letošnje leto ter želi vsem delovnim ljudem in poslovnim partnerjem uspešno, zlasti gospodarsko leto 1986.

SPOŠTOVANI VLAGATELJI

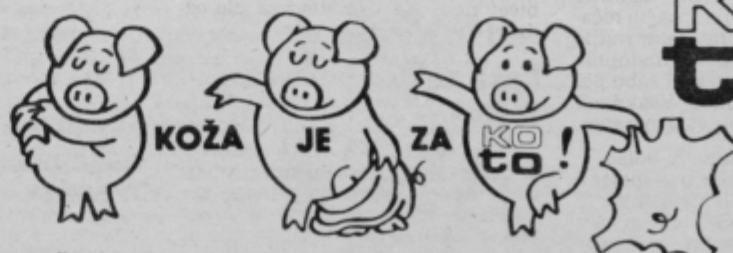
Ob pričakovanju novega leta 1986, se vam zahvaljujemo za dosedanje vaše varčevanje, za kar se priporočamo tudi v naprej v vašo korist in naši kreditni dejavnosti, za vašo in skupna družbena prizadevanja za ohranjanje in povečanje proizvodnje hrane in osebnega standarda.

V prihodnjem letu bomo naše poslovanje posodobili z novim računalnikom, da vam bomo lahko naše usluge kvalitetneje izvajali.

Hkrati vam želimo zlasti zdravja in dobrih uspehov pri vašem delu.

Hranilnica in posojilnica
kmetijstva in gozdarstva
Žalec

ODKUPUJEMO SVINJSKE TER VSE OSTALE ŽIVALSKO KOŽE

KO
TO

KOTO
Koteka tobak
in zbiralnica
kmetijskih zadrug

SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO 1986!

Pravo bogastvo je biti prijatelj prijatelju

Jure Cekuta je v svetu uspel bolje kot v rodni Celju

Mlad celjski likovni ustvarjalec Jure Cekuta se je že dobro uveljavil doma in še bolj v svetu, njegova slika pa krasi tudi delovni prostor generalnega sekretarja OZN Pereza de Cuellarja, ki ga je na pogovoru v spremstvu našega veleposlanika Ignaca Goloba zadržal namesto skromnih pet kar razkošnih trideset minut.

Vrata v njegovo stanovanje so bila odprta, kot je odprta tudi njegova umetniška duša, ko začne z vso razkošnostjo svojega besednega zaklada sočno in doživeto pripovedovati o vsem, kar je kljub nepreštevilnim letom že dosegel, videl, doživel... V delovnem prostoru polnem ne samo njegovih slik (gre za majhno galerijo, za katero je škoda, da je ne more videti več ljubiteljev umetnosti, še posebej likovne), knjig, plošč in ostalega, kar sodi v takšen prostor, najprej ponudi kavo. Sam jo skuha. Dobra je. Potem nas okara, zakaj smo pol ure zadržali na dogovorjeni zvezi, kajti pri njem je vsaka minuta dragocena, postavljena na pravo mesto. Rad in breznjih ni uspeha v poslovnem in umetniškem svetu. Namesto pogovora najprej opravi nekaj telefonskih pogovorov in prestavi ostale zvezi, kajti ve, da se bomo zadržali nekoliko dalj.

Začetno veselje ali vsaj dobra volja kljub zamudi se prevesi v čudno otožnost. Kot da bi mu na obraz padel mrak, srce otrpnilo, osivelo.

Zadnjo razstavo sem pripravil v hotelu Radin v Radencih. To razstavo sem v življenju najtežje pripravil, kajti prvič sem jo urejeval brez najboljšega prijatelja Marjana Bolariča, ki ga je na vrhuncu njegove neizmerne življenjske moči pobrala cesta. 52 razstav sva pripravila skupaj. Zdaj ga ni bilo več zraven. Razstava je bila prodajna in ves dohodek sem namenil njegovi družini. Vse je šlo v prodajo. Še več bi, če

bi bilo. To je bila razstava spomina na najboljšega prijatelja. Vendar, življenje teče dalje in v novi akciji se je treba čimprej ujeti. To pa se lahko samo z delom.

Veliko je na cesti... »To je vrag! Hitimo kot norci, kajti želimo ujeti čimveč zdaj, ko imamo energijo. Vsak dan je prekratek. Cesta pa ima toliko pasti in nit je lahko v trenutku pretrgana. Konec je ustvarjalne poti. To se je zgodilo tudi Marjanu, s katerim sva sodelovala celih deset let. Bil je velik ljubitelj umetnin. Zame je njegova smrt velika izguba.«

Jure povsod dela

»Izredno veliko potujem,« pripoveduje med počasnim, kot obred spoštuječim srkanjem dišeče kave, »povsod, kjer se ustavim pa delam, delam, delam. Na potovanjih dobim čudovite navdihe in treba jih je uresničiti.

Najmanj sem znan v Celju, kjer sem doma. Povsod sem lepo sprejet, tu pa imam občutek, da ne cenijo mojega dela. V Celju tudi nisem imel neke posebne razstave in to mi je žal. Menim, da bi vsako mesto, ki ima galerijo, moralo vsaj enkrat letno predstaviti svoje ustvarjalce, ne pa da druge vlečejo z vseh koncev in krajev. Zadnjič me je obiskal Emil Rojc in mi predlagal, da bi pripravil večjo razstavo doma in to že prihodnje leto v Muzeju revolucije. To je izziv, ki mi ga vsakega toliko časa da kakšen posameznik in seveda ga sprejemam.

Amerika je njegova druga domovina...

»27-krat sem bil tam! Vsi vtisi se težko povedo v eni sapi. To je skupek študijskih potovanj in zato sem tudi uspel. V Ameriki imam še velike načrte, posobno v New Yorku, ki je zadnjih deset let prevzel vlogo Pariza na likovnem področju. Vsaka pot mi daje iztočnico za novo delo. Letos sem bil v Ameriki štirikrat, tja pa bom potoval predvidoma spet februarja. Spoznavanje različ-

nih ljudi se akumulira v meni in ko se nakopičijo čustva, jih prenesem na papir. Na papirju je tako tisto, kar preko ljudi doživljam jaz. Ne slikam portretov in narave, pač pa človekovo notranjost. To želim čimbolje ujeti! Kritiki to različno ocenjujejo, vendar vidim, da me poskušajo razumeti. Z ljudmi se pogovarjam na razstavah in prijetno je, ko vidim, kako sprejemajo slike. To je notranja nuja, kajti vprašanje je, kaj bi delal, če ti ljudje ne bi sprejeli mojih slik.«

Tudi prihodnje leto bo veliko delal in veliko potoval. V načrtu ima tri večje razstave – v New Yorku, Celju in Parizu. Zadnjikrat je bil v Ameriki pred dvema meseci, kjer »sem razstavljal v imenitnem prostoru«. Pove še, da je bilo to takrat, ko je Ameriko zajel strašen orkan Gloria, ki je bil najbolj nezaželen gost njegove razstave, saj obiskovalcev seveda ni bilo. Se pa je kasneje situacija močno izboljšala. Potem se dotakne svojih treh večjih likovnih ciklusov z naslovi München (25 slik), Chicago in San Francisco. »To so trije resnični ciklusi, ki so nastali spontano. Okolje namreč name strašno deluje. V Chicagu sem bil šest mesecev. To je izredno tipično ameriško mesto. Slikal sem kot nor in sploh ne vem kaj. Sproščal sem se. Pa je prišel nekdo v atelje in rekel, ti pa slikaš Chicago. To mi je bilo potrdilo, da delam prav.« Ima že tudi vabilo za Moskvo... »To bi bil lep skok.«

Dela praktično 24 ur na

veliko pomeni uspeti v tem mestu. Potem sem se še enkrat vrnil, ker sem bil sprejet. V začetku je bilo izredno lepo. Skupaj smo delali v ateljeju tudi po 15, 16 ur na dan. To je bil nov svet. Ogromno sem slikal, denarja pa sem imel vsak dan manj. Po nekaj mesecih sem bil na dnu, ker v Ameriki pač ne moreš živeti brez denarja. Slike so visele po stenah, stala po dva tisoč dolarjev, nihče pa jih ni kupil. Če bi imel denar za avion, bi se takoj vrnil domov. Potem pa se je posvetilo, kajti prav na moj rojstni dan, 6. junija 1981, sem bil izbran za slikarja meseca v tem mestecu in s tem

je v roko in začel naštevati imena krajev, ki jih je verjetno prebral v katalogu in tako je omenil tudi Celje. Nisem vedel, kaj naj naredim, izročil sem mu sliko, on pa me je povabil, naj sedem. Jaz pa ne, ker je Golob tako rekel. Potem sva bila skupaj več kot pol ure in se zelo konstruktivno pogovarjala o umetnosti, ki je most med narodi. Je izreden človek, miren, izredno pameten, organiziran.

Ko je prišel v Jugoslavijo je vprašal zame. Ker so me prepozno obvestili, do srečanja ni prišlo. Rekli so mu, da sem v Ameriki, jaz pa sem bil v Portorožu.

Tone Vrabl

dan... »Za mene niso toliko pomembne razstave, kot ustvarjanje, delo. Slike lahko delam nekaj let. V meni mora dozoreti, fizično opravilo je potem krajše.«

Prelomnica pred petimi leti

»Prelomnica v mojem delu je bila pred dobrimi petimi leti. Hvaležen sem bil človeku, ki mi je odprl oči v Chicagu. Sem že hotel vse slike vreči v stran, zdaj pa jih skrbno hranim. Iz Chicaga sem se podal v mesto Carmel v Kaliforniji, ki ima komaj 5000 prebivalcev in kar 164 galerij. V to mesto pride vsako leto po dvanajst milijonov turistov, od tega kar 80 odstotkov zaradi umetnin.

To so same prodajne galerije. Štirinajst dni sem bil na preizkusu in ugotovil, kako

se je začela nova zgodba. Odprlo se je! Slike so začeli kupovati in začutil sem, da živim, delam in da imam pogoje za obstoj.«

Skozi vrata OZN

»Oktober 1984 sem razstavljal v jugoslovanskem kulturnem centru v New Yorku, ki ga je odprl naš veleposlanik Ignac Golob in takrat sem bil povabljen h generalnemu sekretarju OZN Perezu de Cuellarju. Ta je nekako prišel do mojega kataloga in me povabil. »Jure, imava tri minute časa, nič ne bova sedela, dal boš sliko in bova šla,« mi je dal napotke Ignac Golob. Imel sem takšno tremo, da sem se še po mašno skoraj pozabil obleči. Ko sva prišla v palačo OZN, sva šla skozi ogromno številno povsem praznih sob, nato pa prišla do Pereza. Segel mi

S Havajev v Tokio

»Med obiskom Havajev sem na plaži spoznal veliko ljudi, tako tudi nekega Japonca, ki si je v ateljeju ogledal mojo razstavo in me takoj povabil na Japonsko. Slika je stala dva tisoč dolarjev, kupil pa jo je za tisoč. Slike ni vzel. Rekel je, da jo bo, ko jo bom prinesel sam na Japonsko. Na Havajih je bilo toplo in sem odpotoval kar v špagaricah in svetlih hlačah. Na Japonskem pa mraz. Japonci me je čakal, vzel sliko in mi dal tisoč dolarjev! Potem sem razstavljal, nadaljnje sodelovanje pa je še v fazi dogovarjanja. Bom pa še razstavljal, ker je to moja obveznost.«

Pogledamo v kamin, ki je bil še hladen...

»Saj ga zakurim, vendar popoldne. Lepo ga je gledati, kajti v njem se stalno nekaj

dogaja. Tako je tudi v avionu. Gre za strašno velike stvari, dogajanje, stalno dogajanje. Kar stresa me, nervozen postanem.«

Poleg slikanja se rad ukvarja s športom, igra tenis, smuča. Za gobarjenje nima potrpljenja in živi mu popustijo, če takoj ne najde gobe. Živi z družino – ženo Nuško in sinom Juretom (»me ni bilo doma, pa se žena ni spomnila drugega imena, ko se je rodil,« pripomni). Njihovo stanovanje je galerija, družabni prostor. Velikokrat pridejo prijatelji na klepet, zato Jure največ dela ponoči, ko je sam, zbran, spočit v svojem likovnem svetu. Ko končujemo, se vrne v Radence...

Kot da je nekako izgubljen v svojem delovnem prostoru – iztisne, da je najlepše bogatstvo biti prijatelj prijatelju.

Foto: EDI MASNEC

Še enkrat: Nas mlekarne zafrkava?

Tovarišu Š. M. iz Klanca nad Dobrno pojasnujemo svoje organizacijsko navodilo in odgovarjamo na njegovo pismo v NT št. 49. V svojem pismu Š. M. navaja, da so mleko proizvajalci do »izdaje navodil« dostavljali ohlajeno na zbiralnico enkrat dnevno, pri tem pa ni bilo nobenih problemov in takšno navodilo so prejeli od pospeševalca.

Zakaj je nabavna služba mlekarne izdala, za tovariša Š. M., tako »čudno« navodilo?

Pravilnik o mleku določa, da mora biti mleko, v kolikor ni štiri ure po molži predelano, hlajeno pod 8 stopinj C, zaželeno na 4 stopinje C, zaradi preprečevanja razvoja bakterij.

Proizvajalci, ki niso opremljeni s primerno hladilno tehniko, morajo dvakrat dnevno takoj po molži nositi mleko v zbiralnico, ki je opremljena z ustrezno hladilno tehniko.

Glavni razlog izdanemu navodilu je slaba kakovost (higiena) mleka. Mlekarne je močno zainteresirana za večje količine mleka, vendar mora biti mleko ustrezne kakovosti.

Od 1. januarja 1986 dalje bodo proizvajalci, ki bodo prinašali oporečno mleko, denarno sankcionirani, in to po sklepu Živnorske poslovne skupnosti in Zadrugne zveze Slovenije. Tovarišu Š. M. predlagamo, da drugič bolj skrbno prebere navodila, za pojasnilo morebitnih nejasnosti pa naj se oglasi v nabavnem oddelku mlekarne v Arji vasi.

HMEZAD MLEKARNA
Nabava osnovne surovine

Škrat ne miruje

Zahvaljujem se novinarju Viliju Einspillerju in fotoreporterju Ediju Masnecu za zares zanimivo, predvsem pa pristržno napisano reportažo iz vsega tistega, kar sem pripovedoval novinarju.

Ne morem pa mimo tega, da tiskarski škrat tudi pri Novem tedniku ne miruje. Spopad med Andražani in Polzelani zaradi gorooljskih (tako govorijo Andražani!) zvonov seveda ni bil 1942. leta, kot je zapisal škrat, pač pa 1924. leta. Ne bi se sicer vtikal v škratove posle, toda prav leto 1942 je bilo eno najhujših za Andražane (pa tudi za Polzelane): tega leta je okupator izseljeval iz Andraž številne družine z otroki

vred, streljal talce itd. pa je zato povsem razumljivo, da tega leta ne Andražani in ne Polzelani niso mislili na gorooljske zvonove, pač pa na vse kaj drugega.

Morda bi bilo vendarle dobro opozoriti bralce Novega tednika na opisano skratovo vtikanje.

Sicer pa želim (tudi kot dolgoletni naročnik Novega tednika) Vam in vsem sodelavcem Novega tednika veliko uspehov tudi v prihodnjem letu.

BORIS STROHSACK,
Andraž

Rešimo prihodnost

Iz tedna v teden v Novem tedniku beremo »zanimivo nadaljevanje« o celjskem kulturnem dogajanju in zavajanju, ki se tiče tudi plesalcev in prav je, da povemo svoje.

Pustimo zgodovino (Sonja Gorjanc, D. Z. Freya) saj zdaj smo tukaj novi, mladi ustvarjalci, ki stojimo na trdnih temeljih, s katerih nas ne more nihče premakniti in smo prepričani kaj in zakaj delamo.

Nima smisla pogrevati »stare juhe« saj je trenutnih problemov preveč in čas je predragocen. Prav v zadnji sezoni se je v Celju na plesnem področju mnogo premaknilo. Plesno gledališče in plesni ansambel Igen sta se povezala pod eno streho, ki bo nosila naziv Plesni studio Celje, v katerem dela 300 ljubiteljev plesne umetnosti od 5. do 30. leta, razdeljenih v 15 skupin (Metuljčki a, b, c, d, Packa a, b, Igen a, b, Uganka a, b, c, 2 ansambla Igen in PGC, plesna rekreacija in manekenski studio) pod vodstvom Goga Stefanovića in Igorja Jelena (oba imava profesionalni status kulturnega delavca na plesnem področju), vzgajamo pa že svoje mlade kadre, kot sta Betka Štrozak in Darja Kodrič.

Povezava v Plesni studio Celje je nadvse zanimiva, saj skupne oblike dela omogočajo smotnejšo organizacijo, učinkovitejši plesno-pedagoški proces in večjo raznolikost pri ustvarjanju, predvsem pa še močnejše odpiranje in sodelovanje navzven.

Od 10. septembra 1985 pa do danes je Plesni studio Celje (Igen + PGC) imel preko 80 izvedb različnih koreografij (koreografi Igor Jelen in Goga Stefanović). Med njimi naj naštejemo najpomembnejše: republiški predstavnik na »Mladosti Sutjeske Tjentište 85«, »Večer sodobnega plesa« v Novi Gorici,

Dravogradu in Žalcu, gostovanje v Sarajevu, snemanje za TV Zagreb in Sarajevo, »Dnevi plesa 85« Ljubljana, Dom Ivana Cankarja – samostojni celovečerni program ob 10. letnici sodobnega plesa v Celju (PGC + Igen + Akt), novoletne predstave za vse osnovne šole, ki nosijo naslov: Ritem, Enigma, Dan zmage ali rojstvo boljšega človeka, Kompozicija belih teles, Oborožitev strahu, Odsevi v razbitem ogledalu, Amadeus, Glasbeni plesi in plesne koračnice, Vizije, Narobe svet ter okoli 25 modnih revij v okviru Sejma Vse za otroka.

Ugodne ocene (med zadnjimi Dnevi plesa 85 – Delo, ponedeljek 16. 12. 1985 – Andreja Tauber) in priznanja so dokaz, da sploh ne gre več za amatersko delo, ampak da prihaja čas razmišljanja o profesionalnem ansamblu Plesnega studia Celje (že zdaj delajo plesalke vsakodnevno, sobote, nedelje in praznike, iz ansambla Igen pa odlično izstopa plesalka Irena Tabanović, pa Betka Štrozak in še bi lahko naštevali), ki pa ga zavirajo finančne in prostorske težave.

Kako naj izpeljemo sezono polno načrtov z dotacijo, ki je znašala v sezoni 1984/85 272.480 din, potem pa tožimo in »vlačimo« po časopisih drug drugega.

Funkcijo mora vsekakor

prevzeti poleg ZKO tudi Kulturna in izobraževalna skupnost občine Celje. Med njimi pa je tudi nekaj ljudi, ki najdejo predalček v svojem srcu za ples.

Na primer zavod ŠRC Golovec in tovariš Marguč, ki nam tretjo sezono odstopa vsakodnevne vadbene prostore, poleg SDS in Prve osnovne šole, pri OK ZSMS pa nam pomagajo z začasnim odstopom delovne pisarne.

Toliko torej na kratko o nas – plesnih entuziastih, ki celjski sodobni ples usmerjamo v sam jugoslovanski vrh.

IGOR JELEN,
Plesni studio Celje

Zakaj ni kruha

Pred letom dni smo v naši vasi Stenica pri Vitanju dobili novo trgovino in smo zelo zadovoljni. Težave pa imamo s kruhom. Pekarna Rogla vozi mimo omenjene trgovine kruh v Vitanju. Domeseno imamo, da nam dvakrat tedensko, v torek in petek, dostavimo kruh. Imamo pa smolo, če je praznik na petek (kakor letos za dan republike). Takrat ostanemo brez kruha, ker se menda šoferju dan prej ne ljubi dostaviti.

Zdi se nam, da smo zato zapostavljeni. V vasi smo pač sami starejši občani in kruh kupujemo tukaj. Mislim, da smo vsi občani slovenskih Konjic enakopravni.

K. B. Stenica

Zavarovalna skupnost Triglav Območna skupnost Celje

razpisuje na podlagi sklepa Izvršilnega odbora dela in naloge s posebnimi pooblastili in odgovornostmi

Vodenje sektorja za samoupravno organiziranost in kadre

Poleg splošnih, z zakonom določenih pogojev, morajo kandidati izpolnjevati še naslednje pogoje:

- da imajo visoko ali višjo strokovno izobrazbo pravne smeri
- najmanj 5 let delovnih izkušenj na pomembnejših delovnih področjih v organizaciji poslovanja
- izpolnjujejo pogoje, ki jih zahteva zakon in veljavni družbeni dogovor o kadrovski politiki
- kandidati morajo vlogi priložiti razvojni program dela in opredeliti svojo vlogo pri realizaciji le-tega

Kandidati naj svoje pismene vloge s potrebnimi dokazili pošljejo v roku 8 dni po objavi razpisa na naslov Zavarovalna skupnost Triglav, Območna skupnost Celje, Ulica XIV. divizije 4, Celje – za razpisno komisijo.

Kandidati bodo o izbiri obveščeni najkasneje v 30. dneh po končanem zbiranju vlog.

FERRALIT ŽALEC
Cesta žalskega
tabora 10

Komisija za delovna razmerja DSSS ponovno objavlja naslednja prosta dela in naloge

Razvijanje novih izdelkov

- 1 izvajalec
- Pogoji:
- dipl. inž. strojništva in 4 leta delovnih izkušenj na področju razvoja in konstrukcij
- aktivno znanje enega tujega jezika
- Hkrati vabimo k sodelovanju

Diplomirane inženirje strojništva

- ali
- Inženirje strojništva
- (lahko pripravniki)
- Delovno razmerje sklepamo za nedoločen čas s tromesečnim poskusnim delom.
- Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite v 15. dneh po objavi na naslov
- FERRALIT ŽALEC, Cesta žalskega tabora 10.
- O izidu bomo kandidate obvestili v 15. dneh po opravljeni izbiri.

PRIREDITVE

Slovensko ljudsko gledališče Celje

Četrtek, 26. dec. ob 9. Eric Vos: PLEŠOČI OSLIČEK. Zaključena predstava za OŠ Celje in Občinsko zvezo prijateljev mladine.

Petek, 27. dec. ob 9. Eric Vos: PLEŠOČI OSLIČEK. Zaključena predstava za OŠ I. celjske čete Celje.

Ob 15. Eric Vos: PLEŠOČI OSLIČEK. Za izven z obiskom dedka Mraza.

Sobota, 28. dec. ob 18. Georges Feydeau: BOLHA V UŠESU. Za izven.

Kulturni dom Šmartno ob Paki

V kulturnem domu bo danes ob 19. uri gostovalo Slovensko ljudsko gledališče iz Celja z delom Iva Brešana Slavnostna večerja v pogrebem podjetju. Predstava bo ob 19. uri.

Dom krajanov Vrbje

V soboto, 28. decembra bo ob 20. uri v domu krajanov premiera komedije Večer v čitalnici avtorjev Vilharja in Mahničarja ter v priredbi Bogomira Verasa, ki je komedijo tudi režiral. Predstavo bo uprizorilo amatersko gledališče Vrba domačega kulturnega društva. Z isto predstavo se bodo krajanom Vrbja igralci amaterskega gledališča Vrba predstavili še 5. januarja ob 16. uri.

Kulturni dom Šentjur

V kulturnem domu v Šentjurju bo v soboto, 28. decembra ob 15.30 uri predstava Miroslava Košute Štirje fantje muzikantje, ki jo bo uprizorila mladinska skupina amaterskega gledališča Železar Celje Store. Po predstavi pa bo novoletni program z obiskom dedka Mraza na Titovem trgu za najmlajše.

Dom kulture Šoštanj

V domu kulture v Šoštanju bo v soboto, 28. decembra ob 18. uri novoletni koncert, na katerem se bodo predstavile kulturno umetniške sekcije Svobode Šoštanj.

Cerkev sv. Martina v Šmartnem pri Velenju

Prihodnji četrtek, 2. januarja bo v cerkvi sv. Martina novoletni koncert moškega pevskega zbora Slava Klavara iz Maribora, ki se bo predstavil s pesmijo od Gallusa do Kodalyja. Na orglah bo igrala Ema Zapušek, študentka Akademije za glasbo.

Klub kulturnih delavcev Ivan Cankar Celje

Jutri ob 20. uri bo v klubu kulturnih delavcev Ivan Cankar novoletno srečanje članov kluba s programom, ki ga bodo pripravili vsi člani kluba in se predstavili s svojimi deli.

Kulturni dom Štore

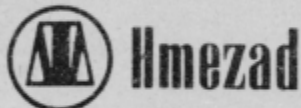
V kulturnem domu v Štoreh bo jutri ob 18. uri jubilejni novoletni koncert ob 15. letnici delovanja Pihalnega orkestra Štorskijh železarjev iz Štor. Pripravili pa so tudi razstavo starih instrumentov, notnega gradiva, plaket in diplom orkestra.

Likovni salon Celje

V Likovnem salonu v Celju je na ogled razstava kiparskih del akademskega kiparja Toneta Demšarja. Razstava bo odprta do 15. januarja.

Center za klubsko dejavnost Celje

Center za klubsko dejavnost pripravlja v soboto, 28. decembra za svoje obiskovalce Novoletni žur.

SOZD HMEZAD ŽALEC DS SKUPNE SLUŽBE

Komisija za delovna razmerja delovne skupnosti Skupne službe SOZD Hmezad Žalec objavlja prosta dela in naloge v kadrovskem oddelku SOZD

Programiranje in organiziranje izobraževanja

- POGOJI:
- VII/1 stopnja strokovnosti (visoka strokovna izobrazba) kadrovske ali organizacijske smeri
- 3 leta ustreznih delovnih izkušenj
- pasivno znanje enega tujega jezika
- Delovno razmerje bo sklenjeno za nedoločen čas.
- Kandidati naj pošljejo pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev v roku 15 dni na naslov:
- SOZD Hmezad, DS Skupne službe Žalec, 63310 Žalec, Žalskega tabora 1 (za komisijo za delovna razmerja)
- Kandidati bodo o izbiri obveščeni v roku 15 dni od dneva izbire.

Zavod ŠRC GOLOVEC organizira VELIKO SILVESTROVANJE

- Zabavali vas bodo:
- ansambel Vitamin
- narodno zabavni ansambel Henček
- gost večera Randes Vous
- Modna revija 86, vsaka 100. vstopnica nagrajena.

Cena silvestrovanja v predprodaji 1000 din, na dan prireditve 1500 din.

Ponovitev silvestrovanja v petek, 3. 1. 1986 za vse tiste delavce, ki na silvestrovo delajo, seveda pa tudi za ostale. Cena 800 din, na dan prireditve 1000 din.

Predprodaja vstopnic pri blagajni bazena, izletniku in Globtouri.

Vabljeni!

Alojz Diacci

Janko Ojsteršek

Irena Mulej

Radovan Marvin

Bori Zupančič

Drago Vornšek

Vili Vybihal

Franci Ježovnik

Največ si obetamo od boljšega dela in volitev

Novo leto, nove želje, nova pričakovanja. Res! A samo na pol. Kot so soglasni naši anketiranci, so pričakovanja velikih sprememb utvara, želje pa so seveda nekaj drugega. Te so v glavnem stare. Težave, ki jih pričakujemo, nas pestijo že sedaj. Da bi se le cene umirile, pa bo nekako šlo. No, kmetovalci so prepričani, da se morajo njihovi pridelki in tisto, kar priredijo, podražiti, ker drugače ne bo nič z razrešitvijo cenovnih neskladij. Več denarja bi potrebovali tudi v družbenih dejavnostih, v kulturi, v telesni kulturi, v zdravstvu. Saj ne, da ne bo šlo. Šlo bo že, a bolj na dosedanji ravni, kot naprej. Ampak kar smo si skuhal, moramo sami pojesti. Preko možnosti ne moremo - torej se moramo soočiti z resničnostjo.

Čeprav nekateri sodijo, da nam primanjkuje volje za spremembe, je večina prepričana, da smo razmere sposobni izboljšati. Največ si obetajo od dobrega dela. Veliko več kot od kongresov. Za veliko kongresov smo že rekli, da bodo prelomni. Če bodo podprli prizadeva-

nja za še večjo vlogo vseh v vsakdanjem življenju in delu, če bodo zaostriili odgovornost, če bodo prinesli na vrh mlade, sposobne ljudi, bodo že veliko opravili. Tako kot lahko vsi skupaj v pripravah na volitve in volitvah samih. Sedaj je še prenekateri funkcija v rokah ljudi, ki veliko govorijo, narediti pa niso pripravljene dosti. Dajmo torej prostor mladim, vsem tistim, ki so se pripravljene spoprijeti s težavami in so jih tudi sposobni razreševati.

Težav še ne bo zmanjkalo. Gospodarske in družbene ter politične razmere se bodo po pričakovanjih še zaostriile, socialno ogroženih še ne bo zmanjkalo. Treba bo pomagati njim, treba bo še več narediti v organizacijah združenega dela, pa v krajih, organizacijah in družtvih. Saj nam slabe razmere, draginja in skromna sredstva za preživljanje niso usojena. Bo že šlo, pravijo anketiranci. Samo od sebe ne pribijamo mi! Vendar bo šlo! Zakaj ne bi verjeli, saj smo pripravljeni verjeti še vse kaj drugega.

Alojz Diacci, direktor velenjskega rudnika lignita: V velenjskem rudniku lignita smo, kljub nevzdržnim razmeram v elektrogospodarstvu in premoškovništvu, optimisti, vendar svetle bodočnosti ne moremo napovedovati, ker je še povsem nejasno, kaj nam bo prineslo prihodnje leto. Čeprav smo letos dosegli največji izkop premoga, tako dnevni kot tedenski in mesečni in bomo znatno presegli letni načrt izkopa premoga, ki bo največji v dosedanji 110-letni zgodovini velenjskega rudnika, bomo imeli ob koncu leta več kot 2 milijarde dinarjev izgube. Cenovna razmerja so povsem neustrezna, čeprav smo se z resolucijo dogovorili, da bodo cene energije rastle hitreje kot cene industrijskih izdelkov. Od volitev in konresnega leta v Zvezi komunistov pričakujem, da z raznimi dogovori ne bomo le popisali gore papirja, ampak da se jih bomo v bodoče tudi držali. Zaostriiti moramo odgovornost in izvoliti tiste delegate, ki bodo sposobni strokovno in argumentirano odločati.

Janko Ojsteršek iz Laškega, učenec 2. letnika železniške srednje šole v Ljubljani: V naši usmerjenega izobraževanja pričakujemo, da nam bo prihodnje leto, ko bodo uvedli nekatere spremembe v učni program, vnesli več predmetov iz stroke in več praktičnega dela. Zlasti na tistih, rekel bi proizvodnih usmeritvah. To načelno velja za večino usmeritev v srednjih šolah. Naša šola pa ima na srečo v primerjavi z drugimi precej praktičnega dela, čeprav mislim, da bi morala biti nekoliko večja kadrovska selekcija, saj je delo delavca na železnici zelo odgovorno.

Materialni položaj nas, ki smo na tej šoli, je v primerjavi z drugimi boljši, saj imamo poceni internat, hrano in vsi tudi stipendijo in zagotovljeno zaposlitev. Idealno bi bilo, če bi bilo tako povsod. Tega pa verjetno nikoli ne bomo dočakali.

Irena Mulej, učiteljica prvega razreda na osnovni šoli Primož Trubar v Laškem: Aktualno vprašanje je že nekaj časa materialni položaj prosvetnega delavca in z njim v zvezi tudi ugled našega poklica. Po pravici povedano, zdi se mi, da kakšnih bistvenih sprememb tudi v prihodnje ne bo. Tako kot je bilo doslej, tudi v prihodnjem letu pričakujem predvsem veliko novega na področju dela, ne pa tudi financiranja. Miselnost, da je vzgoja in izobraževanje poraba, bo težko preseči. S sredstvi, ki jih namenjamo za to področje, bomo težko uresničili zastavljene cilje takojenovane male šolske reforme. Z njo smo pričeli pred tremi leti in se dogaja podobno kot ob prejšnjih reformah, da le ta sloni pretežno na učiteljevih ramenih. Vsaka sprememba zahteva poleg dodatnega usposabljanja, ki je v našem poklicu nujno, vendar ga očitno nobeden ne vrednoti, tudi več učno vzgojnih pripomočkov. Zanje ni denarja ali jih celo sploh ni in jih učitelji sami izdelujemo.

Radovan Marvin, glasbeni pedagog: Najprej moram poudariti, da sem zadovoljen z razumevanjem posameznikov za našo dejavnost v letošnjem letu in če bodo vsi tisti, ki so nam pomagali dosedaj, pokazali toliko razumevanja za naše delo tudi v bodoče, bom povsem zadovoljen.

Upam tudi, da bodo ljudje, ki bodo izvoljeni na odgovorne funkcije na bodočih volitvah, začutili potrebo, da je treba kulturno dejavnost pri nas dvigniti še na višjo raven, kajti ni vse v sportu in podobnih dejavnostih. Kulturni delavci se namreč večkrat počutimo, kot bi delali sami zase in nekateri nam dajo razumeti, da je to dobro za našo osebno uveljavitev. Prav gotovo pa ni tako. Želimo dokazati, da je potreba po dojemanju kulturnih dobrin v vsakomur, le prebuditi jo je treba.

Bori Zupančič, svobodni umetnik: Vse to dogajanje pred Novim letom okoli statusa svobodnega umetnika me ne navdaja z najboljšimi upi v prihodnjem letu. Zato menim, da bo tudi v prihodnje vse preveč odvisno od iznajdljivosti vsakega posameznika. Zaradi tega se kaj lahko zgodi, da bodo posamezni kolegi tudi socialno ogroženi. Še posebej zato, ker, to velja še posebej za likovnike, pri nas ne more zaživeti tista prava ponudba in prodaja naših izdelkov. Zato je toliko bolj pohvalna ideja o prodajni razstavi, ki je bila decembra v Likovnem salonu v Celju in upam, da bo podobnih prireditev čimveč tudi v prihodnje.

Želel bi tudi, da bi bilo v prihodnje več posluha za pravo kreativno dejavnost, to je za tisto, ki prinaša nekaj novega, živega. Razen tega bi želel več stikov s kulturnimi uradniki, da bi tudi ti včasih obiskali nas, ne da moramo vedno samo mi tkati na njihove duri.

Drago Vornšek, pomočnik komandirja Postaje milice Celje: Mislim, da naslednje leto ne bo bistveno drugačno kot to, vsi skupaj se bomo morali truditi in verjetno iskati nove možnosti, da bi prebrodili sedanje težave. (Če bomo na odgovorna mesta postavili res prave ljudi, ni toliko odvisno od volitev kot od tega, kakšne bodo kandidatske liste. Če bodo na njih res tisti, ki so sposobni opravljati določene funkcije in pripravljati delati, potem bodo tudi volitve uspešne. Je pa res, da je v tej situaciji težje opravljati odgovorne funkcije, ker je vsaka napaka še bolj na očeh javnosti.)

Nakongresu bi se morali dogovoriti, kako bomo delali in najti bi morali izhodišča, kako še bolj okrepiti zaupanje ljudi v ZK.

Na Postaji milice se trudimo, da po svojih močeh prispevamo tisti delež, ki ga družba od nas pričakuje oziroma naredimo še nekaj več. Rezultati niso izostali in kar je najpomembnejše - naši občani se danes počutijo varne.

Vili Vybihal, urednik glasila sozd Hmezd Hmeljar: Toliko časa že pišem o kmetijski problematiki, da niti slučajno ne mislim, da se bodo razmere v kmetijstvu prihodnje leto kaj bistveno izboljšale. Problemi so se kopičili dolga leta in danes imamo takšno kmetijstvo, kot si ga zaslužimo. Vesel bom že majhnih sprememb na bolje. Pri Hmeljarju si bomo seveda še vnaprej prizadevali za to, da bi pisali odkrito, opozarjali na probleme in težave, ki jih imajo naši kmetje, pa tudi na nepravilnosti, ki se dogajajo.

Včasih sem imel zaradi pisanja že nekaj težav, vendar mislim, da postaja pisanje vedno bolj svobodno. Tako je tudi prav. Sicer pa je čas najbolj pošten razsodnik. Tudi sicer mislim, da postajajo sredstva javnega obveščanja vedno bolj odprta in kritična, kar je seveda prav, kajti ni, da bi se slepili in si zakrivali oči pred resnico. Le-ta lahko bistveno prispeva k napredku vse družbe.

Franci Ježovnik, krajevna skupnost Grize: Prihodnje leto bo v znamenju volitev in mislim, da je to zelo pomembno, kajti od novoizvoljenih ljudi marsikaj pričakujemo. Moram pa priznati, da v krajevnih skupnostih ni več takšne pripravljenosti za prevzemanje funkcij kot pred leti. Eden izmed glavnih vzrokov za to je pomanjkanje denarja. Financiranje krajevnih skupnosti je neurejeno in ljudem, ki so funkcionarji, se že upira prosjačenje denarja na vsakem koraku in to za uresničevanje osnovnih skupnih interesov vseh krajanov. Sicer pa menim, da so volitve velika priložnost za nas vse, kajti novi ljudje prinašajo nove ideje, nove ideje pa pomenijo tudi napredek.

Avugst Škoda, taborišnik s tako nizko pokojnino, da dobiva stalno priznavačino v višini 3000 dinarjev; doma v Celju: Če bo draginja tako naraščala, cene tako skakale kot letos, bom moral v dom upokojencev, kjer pa moja pokojnina ne bo zadostovala za mesečno oskrbino. Od novih delegatov si obetam, da bodo boljši od sedanjih, od članov zveze komunistov pa pričakujem, da ne bodo odstopali od njihovih načel. Do zdaj so nekateri to počenjali.

Kar pa se tiče ustalitenih prizadevanj mislim, da se morajo cene enkrat umiriti. Preveč je v trgovinah zalogo. Če nam jih bo uspelo zmanjšati, se bo izboljšal tudi naš gospodarski položaj. Predaleč smo zabredli. Na takšno stanje, v katerem smo zdaj, bi morali misliti že pred leti. Gospodarsko rast postopoma načrtovati in veliko več izvažati. Če se nam bo to posrečilo popraviti, bomo nekako zvozili, upam.

Jože Kosmatin, član zveze borcev in upokojeni oficir iz Celja: Od novoizvoljenih delegatov pričakujem več kot od dosedanjih. Tako, da nam bo podstavo boljše. Zveza borcev bi morala odigrali bolj odločno vlogo v naši družbi, naša avantgarda - zveza komunistov pa zaostriiti odgovornost, najprej med mladimi, nato, potem šele drugje. Tisti, ki ne izpolnjujejo obveznosti partijskih forumov, nimajo kaj iskati v zvezi komunistov. Mislim, da bodo takšna izhodišča prevladovala tudi na kongresu prihodnje leto. Sicer pa se mi zdi, da je v naši družbi preveč kongresov, ker je njihov rezultat ničev. Resolucije se ne izvajajo, preveč je birokracije, ki duši ustvarjalno delo.

Povojna generacija je odrinjena ali pa sprejema celo očitke, da je ona kriva za sedanje stanje, ker je gledala le na sedanjost, ni pa upoštevala bodočnosti. Tako smo se znašli v trenutni krizi, katero bomo rešili, če bomo na odgovorna mesta volili prave ljudi.

Kazimir Franc, delegat iz Aera za zbor združenega dela SO Celje: V tem mandatnem obdobju je naša delegacija plodno delovala. Veliko smo se vključevali v razprave in to je tudi obrodilo uspehe, ki so nas navdali s še večjo voljo za delo. Kljub obsežnim gradivom nam ni bilo vedno vse razumljivo, zato smo zahtevali dodatna pojasnila in na njihovi osnovi sprejemali stališča. Pri izbiri novih delegatov dosledno gledamo na osebnost delegata, na njegove interese in siceršnje vključevanje v družbeno življenje, ne pa na strukturo. Ljudje, ki sodelujejo v amaterski kulturi, ki jih zanima razvoj kulture v občini, bodo tudi kot delegati kulturne skupnosti dobro delovali. Ker izbiramo take delegate, sem prepričan, da bo delegatski sistem pri nas še naprej živ, da se bo še okrepil. V doslednost delegatskega dela nas silijo tudi zahtevni pogoji gospodarjenja. Mislim, da smo z dogovarjanjem in iskanjem skupnih interesov sposobni racionalno gospodariti in izboljšati gospodarske razmere.

Prim. dr. Franc Fazarinc, član predsedstva KPO Zdravstvenega centra Celje: Obeti za bolnišnično in specialistično zdravstveno varstvo so dobri in slabi. Dobri zaradi tistega, kar smo že dosegli in kar v kratkem pričakujemo. V novem objektu bolnišnice bomo 1. maja

odprli 14 specialističnih tudi uvoz potrebne opreme slovanja v laboratorijskih zadržki pri hitrejši obravi pravljeni. V novo leto st hemodializo, še vedno p rentgenske opreme. Strol li, a to bo težko.

Z novo opremo in vserr li obsega dela, pač pa bon za zdravstvene delavce k kakovost usluj. Pomemb nim centrom Titovo Vele med našo bolnišnico in kjer bo sodelovanje koris jo ortopedskih bolnikov, nikov.

Stane Mele, sekretar o munistov Celje: Po nara da je prav, da vemo, kje j gradimo malo nad njo. P nje. Gospodarske razmer cija med boljšimi in slabš znal prilagoditi, bo moral ti proizvodnjo. Težko bo t tem pa ne trdim, da se Nasprotno. Prepričan s vat.

Tudi v ekonomskih p mo kakovostno, če se o pa bo treba poskrbeti, cev in del ogroženih del hodnjem letu so pomemb delili odnose zveze komi organizacije, predvsem de usipanje članstva ter stop

Opredeliti pa moramo t mov naše družbe. Naredil mo pa pričakovati revoluc zmanjšali notranji red, ki mo ga čuvati. Zveza komi jektivnimi silami je to dol mo in napredujemo. Mir j želimo.

Poldica Čopar, konfeko si želimo izhoda iz sedanje vsem v doslednejšem ure skih načrtov. V vseh sredi praksi dogajalo do sedaj. E od političnih delavcev, naj nizacijah. Vsak, ki spreje svoje odgovornosti. To vel

Med željami v delovni o v Elkorju prihodnje leto b nam bo to uspelo, saj le nismo sami krivi. Naša s nekurantnega blaga, zara finančnih učinkov, a bo z boljši.

Marjan Trontelj, direktu bodo volitve prinesle svež in da bo delo delegatskih s zadnjem času. Predvsem i za delegate naše delovne niso udeleževali skupščin, krat govorili v svojem im posvetili še posebno skrb mu in gostinstvu tudi v s slej. Učinkovitejšo delo pr litičnih organizacij, predv skrbel le za družbeni stan

Sicer pa se nam gostin saj lahko zaradi padca nje padanje prometa. P razvoj našega turizma umiranje gozdov. Pravi dolino pa vse večja, kar s naš stacionarni turizem predvideli, zato bomo mo

Slavko Čoh, mojster b drij Rogaska Slatina: Na kratkem času dobro spel bi nam steklarjem prine resnici z njo, ne moremo vodilnim in našim stroko

Drago Kotnik

Ernat Boršič

Jože Zupanc

Jože Artnak

Adolf Pristovšek

Vili Krašovec

Metka Kantušer

Karel Zajc

Gust Škoda

Jože Kosmatin

Kazimir Franc

Franc Fazarinc

Stane Mele

Poldica Čopar

Marjan Trontelj

Slavko Čoh

lant, zagotovili pa smo
akujemo izboljšanje po-
in s tem bodo osnovni
ernističnih bolnikov od-
tudi s povsem urejeno
akrbi, kako bo z nabavo
gahteva je, da bi jo uvozi-

in sicer ne bomo poveča-
tvočili boljše pogoje tako
v kliniki in s tem tudi večjo
edi dogovor z Zdravstve-
trokovnem sodelovanju
ljo. Našli smo področja,
tobe strani - rehabilitaci-
dovancev in srčnih bol-

tega komiteja Zveze ko-
v realni optimist. Mislim,
in da naša pričakovanja
je leto bo težje kot letoš-
do še zaostrovale, selek-
a še huja. Kdor se ne bo
a vrata ali prestrukturira-
družbenih dejavnostih. S
kovost življenja znižala.
se je že pričela izboljše-

akršne so, lahko živi-
esničnosti. Nasprotno
e, zlasti del upokojen-
družin. Kongresi v pri-
loga. Na njih bomo opre-
v da problemov znotraj
njevanja vključevanja in
vanguardnosti.

nos do razvojnih proble-
korak naprej, ne more-
nih prelomov. Ti bi celo
Jugoslaviji imamo. Mora-
w skupno z drugimi sub-
sar ni mir, lahko dela-
česar si v svetu najbolj

technolog v Elkoju: Vsi
e, ki ga sama vidim pred-
vanju naših stabilizacij-
le ponekod, kot se je v
tujem tudi več aktivnosti
id tistih v osnovnih orga-
nizaciji, se mora zavedati
di za delegate.

taciji je največja ta, da bi
oslovali. Mislim tudi, da
a malce slabše rezultate
šča smo namreč očistili
sar ni bilo predvidenih
tega naš start v novo leto

rista Nazarje: Upam, da
v naš delegatski sistem,
in drugačno kot je bilo v
prej mora to veljati tudi
nizacije, ki se praviloma
iso tam že bili, so največ-
Zato smo evidentiranju
i želimo, da bi se o turiz-
tini več govorilo kot do-
jem tudi od družbenopo-
d sindikata, ki naj ne bi

ne obeta nič dobrega,
pričakujemo nadalj-
spravljivo, kako bo na
nesnaževanje zraka in
daš zrak vse slabši, za-
protju. Mislim, da zato
naraščal tako kot smo
več narediti za izletniški

e v Steklarni Boris Ki-
reči uspeh je, da smo v
itevno investicijo, ki naj
boljše čase. Kako bo v
v glavnem vsi zaupamo
m, da se je trud splačal.

Nova, izvozno naravnana investicija za nas delavce, steklarje, pomeni več in boljše delati, zlasti natančno glede na stroge pogoje tujega tržišča. To so zahtevni artikli, ki terjajo veliko znanja. Kaj si steklarji želimo?

Da bi bilo steklo najboljše kakovosti, potem nam bo tudi prodaja dobro šla, in če bomo veliko prodali lahko pričakujemo tudi dobre plače. To je vse med sabo povezano. O našem delegatskem delu pa tole. Kot delegat za zbor združenega dela šmarske občinske skupščine upam, da smo evidentirali dobre delavce, pri tem pa moram povedati, da je pri nas zelo veliko vozačev in je to tudi eden od vzrokov, zakaj delegacije ne delajo najboljše.

Drago Kotnik, rudar iz velenjskega rudnika lignita:

»Ponosen sem nad našimi letošnjimi delovnimi zmaganji in želim, da bi tudi prihodnje leto nakopali 5 milijonov ton premoga. Rudarji se zavedamo, da v nasprotnem primeru ne bo dovolj elektrike, da vse več premoga potrebujejo tudi individualni uporabniki. Seveda pa to pomeni za nas rudarje dodatne težave, kajti globlje kot kopljejo premog, bolj se dviga, kar pomeni še več prahu oziroma težje delovne pogoje. Sicer pa bi morali v naši družbi bolj pomagati rudarju, ker je nesprejemljivo, da ob takšnih delovnih zmagah poslujemo z izgubo, kar se odraža pri plačah, ki so za tako težko delo prenizke. Ljudje, ki smo jih volili, poznamo kot dobre delavce, zato pričakujemo, da se bo prihodnje leto obrnilo na bolje. Komunisti bi morali narediti več kot drugi, s svojim delom bi morali biti za vzgled, predvsem pa bi morali verjeti v boljši jutri. Še vedno preveč govorijo, naredijo pa bolj malo. Zadnje čase tudi med komunisti prihaja do sprememb, zato upam, da prihodnje leto ne bodo ostali le pri besedah.

Ernat Borišič, prodajalec v blagovnici v Šentjurju: Velikih sprememb v prihodnjem letu ne pričakujem. Za veliko kongresov Zveze komunistov smo že rekli, da so prelomni, pa so njihovi sklepi ostali bolj na papirju. Tudi kar zadeva volitve novih delegatov in odgovornih ljudi menim, da prihajajo do funkcij takšni, ki so sposobni veliko povedati, pa malo narediti.

Po mojem mnenju bi bilo treba bolj upoštevati mlade na vseh področjih življenja. V naši delovni sredini se že premika na bolje, pa tudi med mladimi je dovolj takih, ki so pripravljeni delati. Spremeniti pa bi se moral odnos do dela. Pri nas smo že spoznali, da je zelo pomemben odnos do kupca, da se je treba potruditi in svoje delo čim boljše opraviti, da so ljudje zadovoljni. Vsi pa tega še ne upoštevajo in morda je krivo tudi to, da za dobro delo nismo najboljše stimulirani. Sedaj, ko sem še brez družine, večjih težav nimam, bojim pa se, kako bo, ko bom drugo leto iskal stanovanje.

Jože Zupanc, organizator AOP v Alposu: v Šentjurju: Mislim, da bo trajalo kar precej časa, da se bomo izkopal iz sedanjih težav. Rešitev vidim v večji produktivnosti, izvozu in zaposlovanju mladih strokovnjakov, ki bodo sposobni prispevati k razvoju naših delovnih sredin. Posebej v Šentjurju bi bilo treba produktivno zaposlovati mlade. Od kongresov pa ne pričakujem dosti, saj so po navadi samo zapovedne reči brez konkretnih rešitev. Več pričakujem od volitev, čeprav se ljudje branijo funkcije. Menim pa, da se pri evidentiranju obračajo preveč na tiste ljudi, za katere je že vnaprej znano, da bodo funkcijo sprejeli, novih kandidatov pa ne iščejo. Pri tem bi morali bolj upoštevati mlade. Mladinska organizacija pa se bo morala v prihodnje bolj posvečati temeljnemu problemom mladih, od zaposlovanja do stanovanjskih težav.

Jože Artnak, sekretar Centra za organizirano preživljanje prostega časa pri RK ZSMS: V prihodnjem letu čaka vse nosilce odgovornih funkcij pomembna preizkušnja na skupščinskih volitvah in kongresih. Vedno težja ekonomska in družbena situacija bi se morala odražati tudi v večji demokratičnosti pri izbiri novih kadrov. Vendar se bojim, da vsi, ki so dolžni voditi ta postopek, nanj niso pripravljeni. Veliko je namreč takšnih, ki so si politično kulturo pridobili v času, ko ni bilo toliko raznobarnih interesov ljudi. Ti so lahko sedaj ovira za nadaljnjo demokratizacijo, saj mnogi mislijo, da je vsakršno drugačno stališče že kontrarevolucionarno. Zato se lahko v sredinah, kjer tako razmišljajo, izniči vsa energija ljudi, namesto da bi jo znali izkoristiti za rušenje tistega, kar je zastarelo in nedemokratično in kar nas je pripeljal v sedanjo situacijo.

Od kongresov pričakujem, da bodo podprli vsa ta prizadevanja, predvsem pa nalogo, da se je treba nenehno boriti za večji vpliv ljudi na vseh ravneh življenja.

Adolf Pristovšek, skladiščnik v Konusu v Slovenskih Konjicah: Skoraj četrto stoletja sem že zaposlen v Konusu in v času, ko veliko govorimo o gospodarski stabilizaciji in se skušamo tako obnašati, si ne morem kaj, da ne bi pomislil na Konusovo razvojno pot. V našem kolektivu smo se vselej skušali gospodarno obnašati in če govorimo in pišemo, da bo prihodnje leto še stabilizacijsko naravnano, mislim, da bomo tej nalogi vendarle kos. Ravno lahko ne bo, tega se tudi sam zavedam. Ljudje smo pač takšni, da imamo vedno večje želje in potrebe, vendar pa preko svojih zmognosti ne moremo in ne smemo živeti.

Kaj naj si torej ometamo od prihodnjega leta? Pesimist ne bi rad bil, zato mislim, da se bomo držali dogovorjenega in če bomo dobro delali, rezerve so še vedno tu, bomo lahko kar zadovoljni.

Vili Krašovec, krajan Loč: Kaj nam bo prineslo prihodnje leto je skoraj težko napovedati in četudi bi se zvesto držali vseh kongresnih in drugih dokumentov in sklepov, bi nas vmes nenehno doletela presenečenja. Zdaj ta, zdaj oni zakon, zdaj to, zdaj drugo povišanje cen. Kako dolgo bomo kos takšnemu primeru, ne vem? To čutimo vsi: vsak na lastni koži. Če govorim kot krajan Loč, bi lahko rekel, da se kraj v okviru občine vendarle najde, da se je v zadnjih letih močno spremenil. Letos smo dobili prizidek k osnovni šoli, imamo lep kulturni dom. Žal pa je zadnja leta zavaladalo nekakšno kulturno mrtvilo, medtem ko so bile loške kulturne prireditve nekaj znane daleč naokoli. Ljudem primanjkuje volje in pripravljenosti do dela. V kraju pogrešamo bencinsko črpalko. Da bi jo kdaj dobili, pa skoraj ne upam pomisliti! Da bi bilo le nafte in bencina dovolj.

Metka Kantušer, urarka iz Celja: Z letošnjim letom niti nisem preveč zadovoljna kot obrtnica oziroma davkoplačevalka, saj še vedno prejemam obračune in poračune od občinske uprave za prihodke. Lani sem imela še status obrtnice, obdavčene po dejanskem dohodku, za letos pa sem šla med plačalce. Ta status je sicer bolj ugoden za nas iz storitvene obrti, a nimamo ravno velikega dohodka, zato si želim, da bi tašna možnost ostala v veljavi tudi v letu 1986.

Drugo, kar nas obrtnike in mehanike problem z materialom. Kljub veliko izrečenim besedam se moramo na koncu vendarli sami znajti kakor vemo in znamo. Ko sem se odločila za novosadski Zenit, da bom tudi njihov servis, pa od obljub za material spet ni bilo nič in morala sem odpovedati sodelovanje. Manj nesolidnih firm nam ne bi škodilo, pravim. Drugače pa mislim, da le ne bi bilo slabše.

Karel Zajc, valjar v železarni Štore: Saj, če ne bi dinar tako hitro padal, bi s plačami še šlo. Zase vem, da mi še nekako gre, saj sta oba otroka že pri kruhu-tudi oba v železarni - žena pa tudi kot snažilka v štorski šoli nekaj »potegne«. Svoj standard si popravljam še z nekaj fiziolo in krompirja iz ohišnice v Šentjanžu, pa gre.

Glede gospodarske krize je pa tako: kar smo si skušali, bomo morali tudi pojesti, pa če nam paše, ali pa ne. V Štoreh smo ukinili traktorsko proizvodnjo, ker ni šla. Po moje bi jo morali že pred leti in bi danes imeli manj dolgog.

Vprašate me, če delavec dosti zasluži? Ne, mislim, da ne, prav zaradi vedno višjih cen, ki plače preveč prehitujejo. Se posebno mislim, da so osnove prenizke. Z delom sem zadovoljen, v valjarni I. smo letos dobro izpolnjevali plan, še presegli ga bomo.

Jože Dimec, kmet iz Smartnega v Rožni dolini: Če naj bi znanje reševalo naše kmetijstvo, potem je nemogoče, da ima zadružni pospeševalec, ponavadi diplomirani kmetijski inženir 62.000 dinarjev plače, tisti s prvo stopnjo pa 48.000 dinarjev. Hkrati pa je pospeševalna služba tako pisarniško ograjena, da mora tretjino opravil opraviti namesto na njivi oziroma v hlevu, kar v pisarni.

Intervencijska sredstva kmetijstvo potrebuje, le skrbi me, če je ta denar pravilno porabljen, res za potrebe kmetijstva. Sedaj se govori, da je težko družbenemu kmetijstvu. Pravim, da je težko tudi nam kmetom, predvsem zaradi nemogočih cenovnih nesorazmerij med materialom, ki ga moramo vložiti v kmetijo, v zemljo ali hlev, in pridelkom. Pa inflacija je divja. Samo za primer: hektar koruze je lani pomenil 36 tisoč dinarjev, letos že 85.000 dinarjev.

Janko Turnšek, predsednik gasilskega društva Lorkrove: Predvsem si želim, da stanje na področju gasilstva ostane takšno kot letos, ko nismo imeli večjih težav.

Seveda pa bo to mogoče samo ob tem, da se bo povečala prispevna stopnja za našo dejavnost, saj se oprema izrablja in jo je treba vedno znova obnavljati. Sami tega ne zmoremo. Dobro opremo moramo imeti če hočemo biti uspešni. Seveda pa bo veliko časa posvečenega tudi izobraževanju, kajti brez njega bo tudi oprema prej propadla, kot bi sicer. Prostovoljni gasilci si tudi želimo, da bi se še utrnilo konkretno sodelovanje s poklicnimi gasilci. Glede volitev pa bi za se sposobni ljudje vse bolj izmikajo prevzemanju odgovornih funkcij, kar ni dobro. Tako ostajajo starejši, ki za to niso krivi, če drugih ni. Socialistična zveza ima glede tega velike probleme, kje in kako dobiti sposobne ljudi, da bodo v prihodnje uspešno vlekli voz naše sedanosti in predvsem mladi in seveda sposobni ljudje se ne bi smeli izogibati tudi dela izven rednega, kajti le tako bomo lahko uspešni. Ne smemo živeti na zgodovini in njenih pridobitvah, ampak to z lastnim delom ohranjati in oplemeniti.

Vlado Gobec, sekretar Telesno kulturne skupnosti Celje: Pričakujem, da bomo v prihodnjem letu končno domislili in tudi sprejeli nove kriterije za financiranje posameznih dejavnosti, ki bodo prilagojeni telesni kulturi v sedanjih razmerah tako glede tekmovalnih dosežkov, kvalitete kot tudi množičnosti. Upam, da bomo z novimi kriteriji resnično in seveda v možnostih, ki jih ima telesna kultura podprli predvsem tiste panoge, ki imajo vse pogoje za doseganje vrhunskih dosežkov v Jugoslaviji in tudi v mednarodnem merilu, na drugi strani pa lahko prispevajo k razvoju PRAVE športne rekreacije in množičnosti. Ker bo glede na gospodarsko situacijo potrebnih sredstev s katerimi razpolaga telesna kultura v celjski občini še vedno premalo za izpeljavo vseh nalog in programov, bomo morali zagotoviti še večje vključevanje združenega dela v sistem financiranja. Ob tem pa bo potrebno tudi več amaterskega dela po posameznih športnih organizacijah, več varčnosti s tistim, kar imamo. Če sem pred letom 1986 optimist ali pesimist? Upam, da se bodo tekmovalni dosežki naših ekip in posameznikov izboljšali, ne pričakujem pa nekih vrhunskih dosežkov pri ekipah, lahko pa se tako kot vedno pojavijo posamezniki, ki presenetijo.

Stane Hudales, krajevna skupnost Staro Velenje: Prihodnje leto bomo pridobili novo obvoznico, ki bo razbremenila promet v središču Starega Velenja, končana pa bo tudi toplifikacija krajevne skupnosti. Dosedanje in nove pridobitve nedvomno dokazujejo, da je mogoče s požrtvovalnim in udarniškim delom vseh krajanov veliko narediti za nadaljni razvoj, ne glede na trenutni kritični položaj našega gospodarstva, ki ga v velenjski občini še kako občutimo.

Z volitvami imamo pri nas nekaj težav, ker smo majhna krajevna skupnost, funkcij in dolžnosti pa je veliko. Kljub temu pričakujemo, da bomo uspešno izpeljali tudi kandidacijski postopek in da nas bodo naši delegati dobro zastopali.

Kar zadeva kongresno leto v Zvezi komunistov pričakujem, glede na priprave, ki so odkrite in kritične, da bo prineslo pozitivne spremembe v naše družbenopolitično delovanje, z drugimi besedami, da bodo vodilno vlogo v zvezi komunistov prevzeli resnično sposobni in mlajši ljudje.

Želim si, da bi se našel denar za obnovo središča Starega Velenja, ki je zibelka Titovega Velenja in da bi se z ostalimi krajevnimi skupnostmi v občini razumeli, tako kot smo se doslej.

Bojan Umek, igralec v SLG Celje, sekretar OO ZK: V celjskem ansamblu sem kratak čas, a z velikim zadovoljstvom ustvarjam na deskah celjskega gledališča. Prijeten občutek, zlasti za mladega igralca, je igrati v homogenem umetniškem zboru. Ne samo zato, da bi se počutil varnega, temveč predvsem zato, ker mislim, da je to model za uspeh tudi v katerikoli drugem kolektivu. Lahko vzamemo tudi izkušnje, ki presadimo to enotnost na politično polje. Kakor drugje, tudi pri nas težave in problemi. Skušamo jih reševati po najboljših močeh, na samoupravn način. Vedno je uspešnejši naš čas za razno razne sestanke. Tudi za to moramo priznati, da veliko raje igramo, dajemo. Hkrati pa se zavedamo, da bo kulturno osveščen delavec lažje prebrodil tegobe današnjega časa. Tako bomo tudi v prihodnje skušali naravnati našo repertoarno politiko, saj smo zdaj, pri Bolhi v ušesu videli, da se ljudje želijo zabavati. Čeprav se kulturi za prihodnje leto slabo piše, sem optimist.

Sreten Djesnić, načelnik doma JLA: »Pričakujem, da bomo z volitvami v naslednjem letu naredili še korak naprej h krepitvi vloge združenega dela in delavcev ter k utrjevanju samoupravljanja in naše neuvrščene pozicije v svetu. Pričakujem tudi, da bo mlada generacija prevzela na svoja ramena več odgovornosti za naš razvoj. Pretekli dve leti, še posebej pa to, sta minili v znamenju vsestranske kritične analize naše družbene prakse, k čemur je precej doprinesla tudi partijska kriticna odprava na predlogu sklepov 13. seje CK ZKJ. Ost kritike v teh razpravah je bila usmerjena proti nedoslednostim, pojavom neenotnosti in odporom pri uresničevanju programa ekonomske stabilizacije. Želim, da bomo vrnemo zgled zvezi komunistov v družbi. Koraki, ki jih je naredila ZK v zvezi s tem dajejo upanje na uspeh. Pričakujem in želim, da bo bližnji kongres utrdil resnično akcijsko enotnost ZKJ.

Želim tudi, da bi bilo sporazumevanje na ravni federacije v zvezi s pogoji gospodarjenja lažje in hitrejša, tako v naslednjem letu, kot v celem srednjeročnem obdobju.

Dimec

Janko Turnšek

Vlado Gobec

Stane Hudales

Bojan Umek

Sreten Djesnić

Prihod novega leta

Mojca ni še nikoli budna dočakala prihod novega leta. Bila je še majhna. Ves dan je veselo skakljala okrog novoletne jelke, cukala mamo za rokav, ko je iz pečice jemala sladke kolačke, odpirala darila, ki jih je prinesel Dedek Mraz, zvečer pa je bila od vsega veselega vrveža tako utrujena, da je zaspala mnogo prej, preden je ura odbila polnoč.

Tokrat pa se je odločila, da ne bo popustila spančkom, ki so ji začeli tako zgodaj lesti na oči. Zdaj je bila že šolarica – hodila je v prvi razred in poznala je že vse črke in številke. Samo tega, kako pride novo leto, še ni vedela.

Zvečer so prišli v hišo prijatelji in mamica je postregla s slavnostno večerjo. Očka je prinesel steklenico vina, Mojca pa je dobila velik kozarec borovničevega soka. Ko so povečerjali so odrasli pili še kavico, Metka pa je uživala, ko se je sladkala z imenitnimi kolački, ki jih je popoldan spekla mama. Odrasli so se smejali, si nazdravljali, peli in plesali, Metka pa je sestavljala hišico iz kock.

»Ali bo že kmalu prišlo?« je vprašala mamo, ko ji je pokazala svojo hišico.

»Kmalu,« je rekla mama in pobožala Metko.

Toda Metka je sestavila že drugo in tretjo hišico, novega leta pa še vedno ni bilo.

»Ali bo zdaj že kmalu tu?« je podrezala očka, ki je pravkar pogledal na uro.

»Kmalu,« je odgovoril očka. Metka pa je bila že tako utrujena, da bi najraje pozabila na svoj sklep in odšla v posteljo. Ko se je lotila že četrte hiši-

ce, pa je nenadoma postalo v sobi čisto tiho in vsi so postali čudno nestrpni.

»Pripravite kozarce,« je rekel očka. »Nazdravili bomo Novemu letu!«

»Ti, Metka, pa boš ugasnila luč, ko ti bom rekla Zdaj!«, je rekla mamica in prižgala svečo na mizi.

Metka je naenkrat začutila, kako je vznemirjena. Nenadoma ni bila čisto nič več zaspala. Nestrpno je čakala, kdaj ji bo mamica pomignila, da mora ugasniti luč, hkrati pa je budno pazila, da ne bi spregledala novega leta, ko bo prišlo.

Na televizijskem ekranu se je pokazala ura in droben kazalec je urno odšteval sekunde.

»Zdaj!« je rekla mamica in Metka je brž pritisnila na stikalo.

V tistem trenutku je počilo, kajti očka je odprl steklenico šampanjca. Potem so si vsi nazdravili in voščili eden drugemu srečo in veselje. Tudi Metki so vsi po vrsti zaželeli, da bi bila srečna, in da bi v šoli dobivala same petice. Ko je mamica prižgala luč, je Metka vprašala: »Ali je že tu?«

»Seveda,« se je nasmejala mamica.

»Kako pa veš?«

»Trapica moja! Ko ura odbije polnoč, je konec dneva. In danes je bilo konec zadnjega dne v letu: prišlo je novo leto.«

»O, tako preprosto je to!« je razočarano vzdihnila Metka.

Šele mnogo kasneje, ko je nekje prebrala misel: VSAK KONEC JE ZAČETEK NEČESA NOVEGA, je razumela, zakaj je zadnji dan v letu tako prazničen.

Dedek Mraz – Narisal PETER KVAS, 2. r., OŠ Stranice

Dan JLA

Sedim ob topli peči in mislim na prihajajoče praznične dni. Prvi je 22. december, to je praznik naše JLA.

V mestecu Rudu je bila 22. decembra 1941 ustanovljena Prva proletarska brigada. Njen ustanovitelj je bil tovariš Tito. V njej so bile žene, moške in mladinci – še skoraj otroci. Ti so prestajali nečloveške napore in bili so zgled vsem borcem. Borci, borke in otroci so v visokem snegu, brez toplih oblačil in obutve, hoteli čez visoko snežno planoto Igman. Tem in mnogim drugim našim borcem se moramo danes zahvaliti za svobodo, za srečno otroštvo.

Ponosna sem na svojo domovino, ki je neuvrščena država. Bori se za mir, z vsemi želi biti prijateljica.

Naša neodvisnost in samostojnost čuva JLA na kopnem, na morju in v zraku.

Fantje, stari 19 do 20 let odhajajo k vojakom. Zdaj gredo lahko tudi dekleta, seveda, prostovoljno. Tudi te bi, kakor fantje, v nenadnem sovražnikovem napadu branile domovino.

BOJANA TIMPRAN, 7. a
OŠ XIV. divizije
DOBRNA

Kakšna pa si!

»Jani pridi sem, nekaj ti moram pokazati,« sem zaklicala skozi vrata.

»Kaj pa imaš?« me je radovedno vprašal.

»Danes so mi poslali slike,« sem mu rekla in mu dala v roke zavoj, v katerem so bile. Stekel je iz sobe. Kmalu sem zaslišala glasen smeh. Stekla sem k njemu: »Le kaj je tako smešnega?«

»Veš, kako si grda na sliki!« je rekel smeje. »Sebe rajši pogledaj, kakšen si!« sem mu zabrusila. Začel se je prepri, ki se je končal s pretepom. Jani je začel jokati, ker sem ga preveč udarila po nosu, jaz pa sem se smejala. Tedaj je vstopila mama: »Kaj pa spet imata?«

»Jani se samo norčuje iz mojih slik,« sem ji rekla. Mama je pogledala slike in se tudi ona začela smejati. V smehu pa je rekla: »Malo lepše bi se pa res lahko držala!«

Jaz pa le mislim, da nisem tako grda na sliki.

ALENKA BREČKO, 8. r
OŠ Tončke Čeč
LEŠIČNO

DRAGI DEDEK MRAZ

ŽELIM SI ROMI BARVICE
IN DUDI ZVEZEK

NAPIŠEM TI ŠE PESMICO:

PRIDI H NAM
KER TE RADA IMAM
TI BOM PESMICO
ZAPELA
IN TE OBJELA.
JANČIČ POLONCA
1. R. STRANKE

Tudi jaz bom vojakinja

Zamislila sem se, kako bo, ko bom morala oditi v vojsko. Konec lenarjenja! Čaka me resno delo.

Nosila bom sivo zeleno uniformo. Vstajati bom morala zgodaj ter vedno pospraviti posteljo. Večkrat se mi bo tožilo po domu. Takrat bom premišljevala, kaj delajo doma. Pogrešala bom tudi ličenje. Upam, da si bom v vojski prislužila odlikovanje. Najlepše bo na dopustu.

BARBARA ŠPEGLJ, 5. b
OŠ 3. bataljona VDV
VITANJE

Inšpektorjev obisk

Čeprav nam je tovaršica že dolgo obljubljala inšpektorjev obisk, ji nismo verjeli, a v ponedeljek je s tovaršico prišlo v razred 12 učiteljev in inšpektor. Zastala nam je sapa.

Razdelili smo se v skupine in začeli z reševanjem učnih listov. Tovariši so spremljali naše delo. Naloge smo reševali s tašno tremo, da se nam je kar meglilo. A še huje je bilo, ko je inšpektor začel pregledovati zvezke. Kmalu je tovaršica začela spraševati, kako smo rešili naloge. Prejšnje ure smo odgovarjali kar drug preko drugega, toda to uro je v razredu vladala tišina. Le najbolj pogumni so s težavo spravili nekaj iz sebe.

Kmalu je zazvonilo in vsi smo si oddahnili.

MELITA VENKO, 6. b
OŠ 3. bataljona VDV
VITANJE

Kaj si želimo v novem letu?

– Da bi na svetu zavladala mir in sloga, da v Afriki ne bi bilo več suše in lakote, da bi bil naš razred uspešen v šoli. Zase pa si močno želim, da bi se vrnil naš muc, ki se je izgubil.

Mojca, 5. c

– Da ne bi bilo več preprirov in vojn. Zase si želim novo mizo in torbo.

Katja, 5. c

– Veliko snega in sreče na smučeh.

Andrej, 5. c

– Da bi Bojan in Rok zmagala na vseh tekmah.

Boštjan, Dejan, 5. b

– Da mamica ne bi bila več bolna, da bi imeli doma lepo novoletno jelko, da bi bil prav dober, da bi bila vedno svobodna.

Matjaž, 5. b

– Da bi dobila pudeljčka. Še zdaj žalujem za Pikijem, ki ga je lani povozil avtomobil.

Natalija, 5. b

– Da bi me bratec bolj ubogal.

Karmen, 5. a

– Leto 1985 je bilo zame lepo, zato upam, da bo 1986 prav takšno.

Alenka, 5. c
Učenci OŠ VOJNIK

Nada Kumer

Dragi dopisniki in mentorji!

Hvala za veliko lepih želja, ki ste mi jih poslali. Jaz vam želim veliko snega pozimi in veliko sonca poleti, vse leto pa mnogo dobre volje in sreče!

SREČNO 1986!

Vaša Nadja

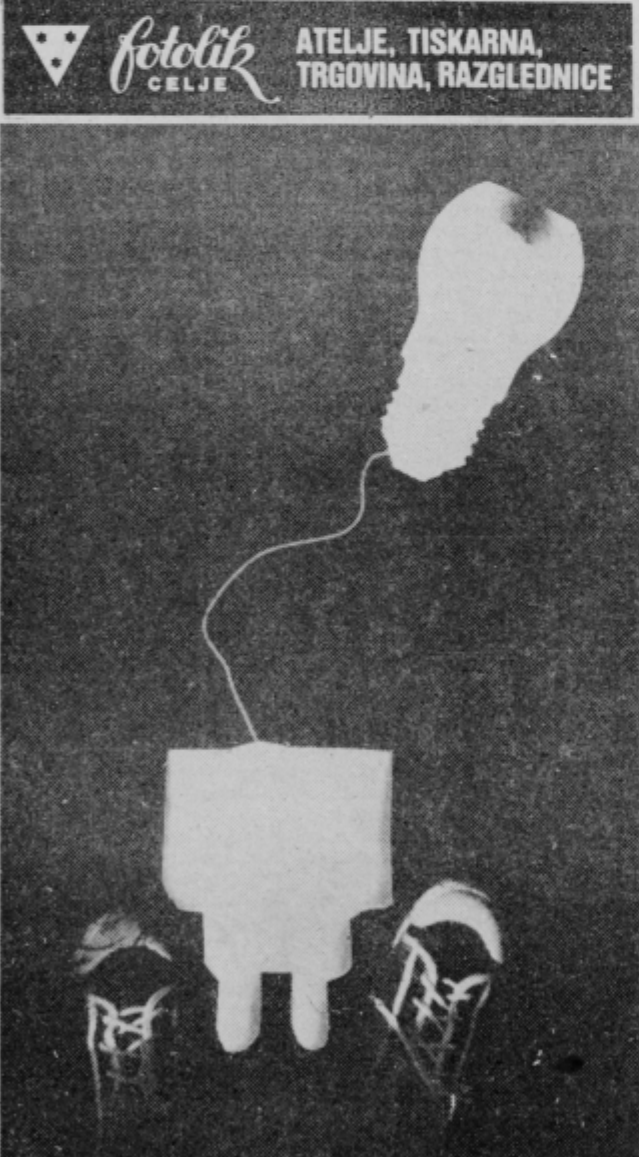
Moja pot v šolo

Stanujem v Šmartnem v Rožni dolini. V šolo hodim v Celje, v 5. a razred. Vozim se devet kilometrov daleč. Vstati moram ob šestih zjutraj, avtobus pa odpelje ob 6.20. Do avtobusne postaje imam samo dve minuti.

V Celju izstopim pri bolnišnici, od tam je najbliže do šole. V šolo pridem približno dvajset minut do sedmih.

Prej sem hodila v šolo v Šmartnem v Rožni dolini, kjer sem imela do šole samo pet minut. Zato sem se težko privadila te nove poti v šolo. V novi šoli se sedaj kar dobro počutim, tudi z novimi učenkami se že poznamo. Smo že prijateljice. Tovarišice na tej šoli so zelo prijazne, zato rada prihajam v to šolo.

BOJANA APOTEKAR
OŠ Ivanke Uranjek
CELJE

Pionirji fotografirajo

Robi Novosad nas je s svojim fotogramom, o kakršnem smo pisali v prejšnji številki, pustil malce razmišljati. Mi pa bomo ta izdelek kar na kratko komentirali, da bi bilo leto, ki prihaja, svetlejšje.

Želja nam verjetno ne zmanjka, osebno pa si želim, vsaj kar se vaše in naše rubrike tiče, da bi nas zasuli s svojimi izdelki. Za sedaj smo kar malce razočarani, ker smo prejeli zelo malo fotografij. Prav nam je, zakaj pa smo se tako pozno skupaj vzeli! Vendar za sedaj skupaj s Fotolikom resno delamo, pripravljamo nagrade in ob koncu šolskega leta bo lahko marsikomu žal, da ni sodeloval. Tudi novega sodelavca smo pridobili, takšnega, ki ima vsaj v Jugoslaviji nekaj več besede pri fotografiji. Vendar o tem nekaj več po novem letu, ko bodo znane vse podrobnosti.

Pa srečno!

Urednik fotografije

Sojenje za umor v Malgajevi

Na celjskem sodišču se je začelo sojenje 45-letnemu Ibrahimu Hadžiću iz Loga pri Hrastniku, ki je 5. avgusta letos na hodniku stanovanjskega bloka v Mangajevi ulici 20 v Celju s pištolo ustrelil Vero Klanšek.

Hadžić se zagovarja za tri kazniva dejanja; poleg umora še na nasilniško obnašanje in za goljufijo, ker si je pri Kompaspu sposodil avtomobil, se dlje časa vozil, račun pa ni poravnal.

Sodišče je prvi dan sojenja zaslišalo obtoženca, ki je med drugim dejal, da je imel pokojno Klanškovo zelo rad. Zaradi nekaterih osebnostnih napak pa naj bi se začela pripraviti in tudi do nasilniškega obnašanja naj bi prišlo. Posodil naj bi ji tudi 200.000 dinarjev, prav zaradi denarja pa naj bi se začela pripraviti in to naj bi bil tudi

vzrok za tragični dogodek 5. avgusta.

Hadžić je na sodišču povedal, da ni imel namena nikogar goljufati in je v avtomobilu, ki si ga je sposodil od Kompaspa, pustil sporočilo naj mu pošljejo račun; takoj namreč ni mogel plačati ravno zato, ker naj bi Klanškovi posodil denar.

Težave zaradi dolga in strah pred sodiščem naj bi bili med drugim vzroki za strelje v Mangajevi ulici. Hadžić naj bi prišel tisto jutro h Klanškovi domov. Srečala naj bi se na hodniku, zahtevanega denarja pa naj bi mu ne dala. Na sodišču je povedal, da je začela vpiti in ga udarjati s torbico, zaradi tega pa naj bi izgubil oblast nad sabo. Na sodišču je zatrjeval, da ne ve, kako je vzel pištolo in kolikokrat je streljal; zavedel naj bi se šele ob

Savinji, kjer ga je prijel miličnik.

Sodišče je zaslišalo tudi sodnega izvedenca psihiatra (Hadžić naj bi streljal v stanju bistveno zmanjšane prištevnosti) in nekatere priče, sojenje pa so prekinili zaradi novih dokaznih predlogov. Obravnava se bo nadaljevala čez približno mesec dni.

S. Š.

Ljubecna Celje

hlevit

Ilak za hleve

telefon: 33-421, 31-865

Drugi odsek magistrale sprva le za osebne avtomobile

Če bo šlo vse po sreči, bo v ponedeljek, 30. decembra odprt za promet še en del celjske zahodne magistrale. Po nekaj več kot 300 metrov dolgem odseku med Mariborsko cesto in Vrupčevo ulico bodo nekaj časa (dokler ne bo zgrajen še zadnji odsek zahodne magistrale do Čopove ulice) lahko vozili le osebni avtomobili (izjema bodo le tovornjaki Kuriva). Seveda odsek ne bo kaj prida razbremenil prometne gneče v središču mesta, zato si v Celju prizadevajo, da bi čimprej dogradili celotno zahodno magistralo od Mariborske ceste do Medloga.

S. Š. Foto: EDI MASNEC

NOČNE CVETKE

• V ulici Bratov Vošnjakov v Celju sta se pretepala Derviš O. in Vitomir G. Razdvojili so ju šele miličniki. Oba pretepača sta odnesla celo kožo, zato so jima miličniki napisali samo napotnici za sodnika za prekrške.

• Celjski diskomani so se spravili nad javno razsvetljavo; ukradli so štiri steklene kroglice, ki so jih potem opremili z ogledali, trakovi in drugim disko okrasjem. Miličniki so odkrili tri tatove, niso pa pokazali preveliko navdušenja za njihove disko klube, pač pa so jih ovadili javnemu tožilcu.

• Husein S. se je v ponedeljek zvečer na vsak način hotel z nekom spopasti. Izival je več občanov, a na Huseinovo žalost ni imel nihče pretepaških popadkov. Pač pa so prišli miličniki, Husein pa ni bil toliko korajžen, da bi povabil na pretep može postave.

S. Š.

PROMETNE NESREČE

Prehitro v oster ovinek

Po stari cesti skozi Medlog v smeri proti Levcu je vozil z osebnim avtomobilom BORUT MASLE, 19, iz Ljubljane. Po mokrem cestišču pa mu ni uspelo izpeljati ostrega ovinka pred zapornicami, temveč je zapeljal naravnost na travnik, kjer je obstal na strehi. Na kraju nesreče je umrl sopotnik BRANIMIR GRABELSEK, 39, iz Vrhnike, ki na sprednjem sedehu ni bil pripet z varnostnim pasom, huje pa se je poškodoval tudi sopotnik MILAN KUMP, 22, iz Vrhnike. Škode je za okoli 310.000 dinarjev.

Kolesar po levi strani

Po Tomšičevi ulici v Žalcu se je peljal povsem po levi strani kolesar BOŽO VOLAVSEK, 24, iz Gotovelj. Nasproti je pripeljala z osebnim avtomobilom METKA KRAŠOVIC, 28, iz Žalca, ki je prepozno zagledala kolesarja in ni uspela preprečiti trčenja. Pri padcu se je Volavšek huje poškodoval – ima pretres možganov.

Umri v bolnišnici

Na Polulah v Celju je bila prometna nesreča, v kateri se je hudo poškodoval 77-letni JOŽE TIFENGRABER, iz Zagreba. Tifengraberja je v križišču v cesto v Zagrad, po kateri se je Tifengraber pripeljal s kolesom, zbil voznik osebnega avtomobila PETER KOTNIK, 31, iz Celja, ki je vozil iz Celja proti Laškemu. Poškodbe so bile tako hude, da je Jože Tifengraber po šestih dneh v celjski bolnišnici umrl.

Kolesar je padel

Po Mariborski cesti v Celju se je iz Šmarjete proti mestu peljal s kolesom KAREL VELENSEK, 48, iz Zg. Hudičje. Na kolesarski stezi na nadvozu Slovenike pa je iz neznanega vzroka padel in se pri tem hudo ranil.

S. Š.

Na zdravje z Avio v Jugoslaviji!

Nenavadna zdravica, boste rekli. Pa niti ne. Gre za zdravico z vinom AVIO, ki ga Slovini že pet let izvažajo v Ameriko. In to nadvse uspešno. V Sloveniju smo ponosni na to.

Najbrž je res prijetno videti naše vino skupaj s francoskimi, italijanskimi ali pa recimo španskimi vini nekje na policah ameriških trgovin. Uspeli v taki konkurenci pa niso malenkosti. Laški rizling, Traminec, Rose, Cabernet-sauvignon.

To so sortna vina iz družine AVIO. Imena, ki sama govorijo. Govorijo o geografskem poreklu, izbornem okusu in strokovnem nadzoru nad kvaliteto.

In zakaj takšna zdravica? Zato, ker bomo odslej ta vina lahko pili tudi pri nas. Priložnost torej, da postrežemo doma s sortnimi vini AVIO, ki jih pijejo tudi Američani. AVIO – znamka vin z geografskim poreklom in izvozno kvaliteto.

SLOVIN – SLOVENIJAVINO
LJUBLJANA

Nasilniško obnašanje

Miličniki so ovadili javnemu tožilcu za nasilniško obnašanje Franca Žumra iz Celja, ki je prejšnji torek okoli poldneva napadel kar pet ljudi sredi Stanetove ulice v Celju. Ker je imel Franc Žumer že pred tem precej prekrškov zoper javni red in mir oziroma, ker kaže nagnjenost k takšnim dejanjem, so ga miličniki ovadili.

Sicer pa so Franca Žumra pred tem ovadili še za druga kazniva dejanja. Tako je osumljen posilstva in pa kaznivega dejanja poškodovanja tuje stvari, preiskovalni sodnik celjskega sodišča pa je 19. decembra zanj odredil pripor.

S. Š.

Informativni tednik
dela

TELEKS

sm delo

POD KOŠI

V 10. kolu moške republiške lige so košarkarji Libele v derbiju kola premagali ljubljansko Ilirijo z rezultatom 77:76.

V prvem polčasu so Celjani gostom ušli za 8 točk, vendar ne za dolgo. Polčas je Libela dobila za 6 točk (42:36). Drugi polčas pa je minil v znamenju gostujočega igralca Sivke, ki je dosegel v tem delu kar 24 točk in obeh sodnikov, ki sta srečanje pokvarila že prej, nato pa skoraj Libeli ukradla zmago. Koniec je bil zelo razburljiv. 9 sekund pred koncem tekme je vodila Ilirija za točko 76:75, Zoran Golc pa je stal pred ertu za izvajanje prostih metov. Najboljši Libelin igralec je oba meta zadel. Ilirija je hitro izvedla akcijo, vendar je tragični junak tekme Sivka 3 sekunde pred koncem zgrešil koš.

Koš za Libelo so dosegli: Govc 12, Golc 21, Pipan 26, Medved 8, Gajšek 4 in Kahvedžić 6.

Pri domačih velja omeniti tri igralce. Aleš Pipan je bil najboljši strellec tekme, saj je dosegel 26 točk, predvsem pa se je izkazal v polprodirnih, ki so njegova specialnost.

Kapetan ekipe Zoran Golc je zopet pokazal največ, v samem finišu tekme pa je rutinirano zadel prosta meta. Ko sta domača centra Medved in Kahvedžić morala zapustiti igro zaradi petih osebnih napak, je vanjo vstopil mladi Andrej Gajšek in prsntljivo, vendar odločilno z uspešnimi skoki v obrambi pripomogel k zmagi.

Tako je Libela premagala direktnega nasprotnika v boju za naslov. Libela ostaja tretja, prihodnje kolo, ki bo 4. januarja 1986, pa prinaša veliki derbi na Kodeljevem, kamor potuje Libela v gosteh ljubljanskemu Slovanu, ki še vedno vodi.

Konjiški Comet je gostil ekipo Kraškega Zidarja. Po sila visokem porazu v prejšnje kolu je tokrat zlahka zmagal. Gostje, ki so igrali brez poškodovanega Brezca, so zaostajali v polčasu samo za 7 točk, potem pa se je domačim odprlo in predvsem s pomočjo raspoložene Šmida, ki je dosegel 45 točk, premagali neugodnega nasprotnika, ki se podobno kot Comet bori za obstanek. Comet je deveti, v zadnjem kolu prvega dela prvenstva pa Konjičani potujejo v Koper, kjer bodo bili zelo pomembno bitko za obstanek z domačini, ki so na lestvici mesto za njimi.

Metka je v 8 kolu republiške lige doma pričakovano izgubila s Pomurjem 51:58.

Edina svetla točka pri domačih je bila Juršetova s 27. točkami. Metka je predzadnja z eno zmago. Drugo bo najbrž dosegla v naslednjem kolu, ko igra v Anhovu proti zadnjemu Salonitu.

Ekipe, Kors Rogške, ki uspešno igra v drugi zvezni ligi, se je dobro upirala v Splitu vodeči Jugoplastiki. Ob polčasu so Rogačanke zaostajale za 11 točk, v nadaljevanju pa so jim pošle moči, pa tudi domače so zaigrale resneje. Pešičeva je dosegla 24, Virantova pa 16 točk. Končni rezultat je bil 82:62.

V 1. kolu drugega dela v območni republiški ligi vzhod druga skupina je Šentjur doma premagal Rudarja iz Trbovelj 107:87 (58:42), strelci pa so bili Polutnik 25, Prezelj 23, Skorjanc 20, Zoran Martič 13, Zorko 9 in Zvezdan Marić 8. 2. kolo bo na sporedu 4. januarja, ko bo derbi za drugo mesto v Šoštanju med Elektro in Šentjurjem.

DEJAN ŠUSTER

Vodi Šempeter pred Libojami

V 3. kolu občinske strelaške lige Zalec je nastopilo osem ekip. Streljali so na strelišču v Šempetru. Zmagali so domačini pred Libojami, Grižami itd. Najboljši posamezniki: Vojko Skodnik, Drago Grešak, Jože Tkavc, Rudi Kotnik in Jani Pukmajster. Po treh kolid vodi Šempeter pred Libojami in Grižami, med posamezniki pa Skodnik pred Valantom in Pukmajstrom. 4. kolo bo 17. januarja 1986 na strelišču v Šempetru.

Športniki o sebi ob novem letu

Zveza telesnokulturnih organizacij Celje, Telesnokulturna skupnost Celje in predsednik skupščine občine Celje Edi Stepišnik so ob koncu leta pripravili sprejem za tiste celjske športnike in ekipe ali društva, ki so v letošnjem letu dosegli pomembne dosežke.

Pri športnih kolektivih so bili povabljeni: TVD Partizan Gaberje za drugo osvojitev najvišjega priznanja zastave Maršala Tita, AD Klavir kot najboljši atletski kolektiv v Sloveniji, ŽRK Aero Celje kot najboljši rokometni kolektiv v Sloveniji, sekcija za umetnostno drsanje in kotalkanje pri HDK Cinkarna Celje kot najboljša v Jugoslaviji in ženska ekipa kegljaškega kluba Celje za naslov republiških prvakov in 2. mesto na Donavskem pokalu. Med posamezniki pa so letos po svojih dosežkih izstopali: Mira Grobelnik (kegljanje), Stefan Cuk (judo), Franc Peperko (jadrnalno letalstvo), Matjaž Murgelj, Živa Cankar in David Žličar (kajak - kanu), Tanja Drezgic, Mojca Anderle, Saša Lavrič in Dejan Tešović (plavanje), Marko Urankar (dviganje uteži), Stane Rozman, Rok Kopitar, Breda Kampuš in Edi Kolar (atletika).

Predsednik ZTKO Celje Jože Geršak jim je za letošnje dosežke čestital ter zaželel, da si tudi v bodoče kljub težavam prizadevajo za ponoven dvig kvalitete športa v našem mestu. Čestitkam se je pridružil tudi predsednik skupščine občine Celje Edi Stepišnik, sam velik ljubitelj športa: »Vsi si želimo boljših rezultatov, garancija pa ste vi mladi športniki skupaj z vzgojitelji-trenerji, da boste ohranili ime Celja kot mesta športa tako v Sloveniji kot v Jugoslaviji.«

Dejan Tešović, eden najbolj obetavnih mladih celjskih plavalcev: »Dnevno preplavam poprečno po dvanajst kilometrov, kar počnem že šest let, kar sem tudi član PK Klina Neptun Celje. Obiskujem osmi razred OS S. Šlander, kjer imajo vsi od ravnatelja do sošolcev za moje plavanje veliko razumevanje. Največji uspeh je državni rekord na 1500 m za pionirje, želje v prihodnjem letu pa sodelovanje na mladinskem evropskem in balkanskem prvenstvu v Berlinu oz. Atenah.«

Marko Urankar, dvigalec uteži, kandidat za olimpijske igre v Seulu leta 1988: »V glavnem sem letos izpolnil vse, kar sem načrtoval. Lahko bi bil še boljši, če ne bi staknil poškodbe v Franciji. Plan za prihodnje leto: evropsko in svetovno prvenstvo za mladince maja v ZR Nemčiji ter nastop na članskem državnem prvenstvu, kjer bi moral biti prvi. Želim, da bi postopoma prišel do leta 1988 do stalnega dviga 330 kg v olimpijskem biatlonu. Treniram vsak dan po dve do tri ure, poleg ogrevanja

pa dvignem med 15 in 20 ton na vsakem treningu. Če bom hotel doseči olimpijski plan, bom moral trening še okrepiti, saj recimo najboljši bolgarski dvigalci uteži trenirajo kar po šest ur na dan. Vesel pa sem, da imam razumevanje v delovni organizaciji Aero, ki mi omogoča boljše pogoje za treniranje.«

Tone Goršič, trener rokometne Aera Celje: »Tako zdesetkani se nikoli nismo začeli sezone. Igralci kar odhajajo, novih pa ni, razen mladih, neizkušenih. Tako uvrstitev v jesenskem delu ocenjujem kot dobro! V spomladanskem delu nas čaka težka borba, kar še posebej pomeni, da ne bomo smeli »kiksni« na domačem igrišču. Rezervo bomo iskali v domačih igralcih, ki lahko z kvalitetnejšim treniranjem pokazejo še več, kot so. Vsi igralci imajo notranje rezerve in te je treba maksimalno izkoristiti! Pričakujemo Dobrška iz JLA, žal pa ne bo več zraven Bale in Tomiča. Upam, da bodo mladi Kapitler, Lesjak in Anžič uspešna zamenjava.«

Rok Kopitar, atlet: »Odslužil sem vojsko in zdaj bi rad še enkrat dosegel rezultate, kot sem jih! Zato sem se tudi odločil za operacijo obeh tetiv, kar so ob prisotnosti zdravnika Vengusta opravili zdravniki na Finskem. Rezultate bomo videli spomladi, sicer pa je težko karkoli napovedovati. Treniram dvakrat na dan in zaenkrat je vse v redu, vendar lahko se v trenutku zgodi kaj hujšega.«

Franc Peperko, Aero klub Celje, jadrnalni pilot: »Nikoli nisem zadovoljen! Kje so vzroki? Ni prave tehnike, na silo si sposojam pri Elanu. Vse skupaj je že skoraj pol privatno. Za nastop na svetovnem prvenstvu v Italiji sem si moral vse urediti sam! Klub pri tem ni nič kriv. Po drugi strani pa sem zelo zadovoljen, da sem tekmoval med svetovno elito. Tako sem ogromno spoznal, pridobil, se naučil... Ker je pot do uspehov težka, sem ob teh pogojih z doseženim kar zadovoljen. 10. januarja potujem v Avstralijo na neuradno svetovno prvenstvo. Potuje ista ekipa, kot je bila v Italiji. Elan mi je posodil letalo. Ostalo pa si moramo urediti sami. Še dobro da imamo prijatelje. V Avstraliji bom ostal dober mesec. Prihodnje leto me še čakata evropsko prvenstvo v ZR Nemčiji ter državno prvenstvo v Bitoli, ki bo tudi kvalifikacija za svetovno prvenstvo leta 1987 v Avstraliji.«

Tanja Gobec, odlična kegljarka Celja: »Letos me je pestilo zdravje, zato so bili tudi rezultati slabši kot lani. Prihodnje leto bo naporno, kajti že januarja se začnejo kvalifikacije za vstop v državno reprezentanco za svetovno prvenstvo maja v Münchnu v ZR Nemčiji. Največja želja mi je, da bi se ponovno uvrstila v reprezentanco. Težko bo, kajti

prihajajo mlade kegljavke. Želim si tudi, da bi po sedmih letih znova postale državne prvakinja. V kvalifikacijah bomo iz našega kluba sodelovale kar štiri - Tončka Pečovnik, Biserka Petak, Mira Grobelnik in jaz ter med moškimi Stanko Nareks.«

Ivo Prodan, predsednik sekcije za umetnostno drsanje in kotalkanje pri HDK Cinkarna Celje: »Trenutno imamo 35 tekmovalcev, najmočnejša pa je skupina mladinc. Člani državne reprezentance so Matej Pangerl, Mateja Aubrecht in Metka Hladin, mladinska državna reprezentantka pa je še Lea Vodušek. Vsi umetnostni drsalci vadijo vsak dan razen petka, to pomeni skupaj okoli trinajst ur na teden, kar pa seveda za večje uspehe ni dovolj. Trenerji so Mateja Jakop-Nendl, Mateja Štajner in Silvo Švajger, ki se vozi iz Ljubljane, žal pa to za kvalitetno delo še ni dovolj. Najboljša rešitev bi bila seveda v profesionalnem trenerju, vendar se takoj pojavi problem denarja. Poglejte uspehe plavalcev, ko so dobili profesionalne trenerje! S tekmovalji bomo začeli po Novem letu, že 5. januarja je republiško prvenstvo v Ljubljani. V Celju bomo imeli pokal za mladince, kar je v bistvu državno prvenstvo. Voduškova in Aubrehtova sta kandidatki za zimske olimpijske igre v Calgaryju v Kanadi. Smo prvi tovrstni klub v Jugoslaviji, kar kaže na neko množičnost in dobro delo.«

TONE VRABL

V Leskovcu najboljši Celjani

Strelci Celja so nastopili na tekmovalju v počastitev dneva JLA v Leskovcu pri Krškem. Med enajstimi ekipami so osvojili prvo mesto v postavi Darko Bohorč, Tone Jager in Jože Jeram. Drugi so bili strelci Zalcia v postavi Jani Pukmajster, Darko Paradiž in Mladen Melanšek. Med posamezniki je zmagal Celjan Jože Jeram, drugi pa je bil Zalcian Mladen Melanšek.

Uspešni kajakaši Nivoja Celje

Tudi letos so bili člani sekcije kajak - kanu pri DŠV Nivo Celje izredno uspešni, saj so dosegli več lepih uspehov na domačih pa tudi na tujih tekmovaljih.

Leto so začeli z urejevanjem in odstranjevanjem problemov, da bi lahko bolje delali. Tako so dobili svoj kombi za lažji in predvsem cenejši prevoz na tekmovalja, kupili precej čolnov, med njimi enega vrhunske kvalitete, poleg tega pa so poskrbeli tudi za boljše osebno opremo tekmovalcev. Z udarniškim delom so obnovili čolnarstvo, sanitarije in telovadnico. Maja so organizirali tradicionalni majski spust po Savinji, kjer je nastopilo 120 tekmovalcev in zaradi primerne težavnosti vode (Savinja 1-2) in odlične organizacije je bila to najbolje obiskana tovrstna prireditev v Sloveniji, poročal eden najbolj navdušenih in vztrajnih članov sekcije, Dušan Konda. Na domačih in tujih tekmovaljih je nastopilo 25 njihovih članov v različnih kategorijah, mnogi pa se s tem športom ukvarjajo zgolj ljubiteljsko in rekreativno, po svojih močeh pa tudi pomagajo v klubu.

Tudi letos je ZTKO Slovenije objavila spisek kategoriziranih športnikov, kjer je sekcija kajak - kanu zastopana s štiri člani. Matjaž Murgelj in Živa Cankar sta v zveznem razredu, David Žličar in Lučka Cankar pa med perspektivnimi. Med enaindvajsetimi tovrstnimi klubi so na odličnem četrtem mestu v Sloveniji za Soškimi elektrarnami iz Nove Gorice ter ljubljanskima kluboma Rašico in KK Ljubljana. Murgelj je bil član državne reprezentance na svetovnem prvenstvu, Ž. Cankar pa mladinske na evropskem prvenstvu.

Mali nogomet v Šentjurju

V zadnjih letih postaja tudi v šentjurski občini vse bolj popularen mali nogomet. Imajo dve redni ligi, v A nastopa deset in v B ligi 13 ekip s skupaj prijavljenimi 276 aktivnimi igralci s področja celotne šentjurske občine.

Končan je jesenski del prvenstva 85/86. A liga: vodijo Dramlje A 16 točk, sledijo Generacija 12, Blagovna 10, Prijatelj 10, Panterji 10, Vetrani 9, Cosmos 9, Magnum 6, Stopče 6 in Ponikva 2. V

NA KRATKO

Zmagala reprezentanca

Ob krajevnem prazniku Žalca sta TVD Partizan in ekipa za mali nogomet Manchester iz Zalcia pripravila turnir, kjer so nastopile štiri ekipe. Zmagala je reprezentanca Jugoslavije, ki je v finalu po lepi igri premagala Manchester 7:2. Tretja je bila ekipa Talcev iz Maribora, ki je premagala Kleparstvo Vukosavljevič iz Ljubljane 3:2. Strelci sta se tudi pionirski ekipi Zalcia in Ljubljane, boljši pa so bili slednji, saj so zmagali 3:1.

Pionirji izgubili

V pionirski republiški hokejski ligi so mladi Cinkarnarji doma izgubili z Bledom 1:8. Mladinci srečanja niso odigrali zaradi priprave mladinske državne reprezentance v kateri je tudi Celjan Rojšek.

Druge v Mariboru

V Mariboru so v počastitev dneva JLA pripravili večji kegljaški turnir. Ženska ekipa Celja je osvojila drugo mesto, med posameznicami pa je zmagala Celjanka Tanja Gobec. Jožica Šeško je bila tretja, Tončka Pečovnik pa peta.

Uspel novoletni turnir v judu

Judo sekcija pri ŠSD Golovec in COŠ Fran Roš je pripravila skupaj z judo klubom Ivo Reya 5. novoletni turnir, kjer se je zbralo kar 133 slovenskih pionirjev iz devetih judo klubov. Ekipno je zmagal Impol iz Slovenske Bistrice, drugi pa so bili s točko zaostanka domačini, ki so dosegli tudi dve zmagi - Boris Mihelič v kategoriji do 35 kg in Dušan Kačičnik do 52 kg. Razveseljivo je, da sta na poti do prvega mesta oba premagala tudi uradna republiška prvaka v svojih kategorijah. Tretje mesto so osvojili: Damjan Groznik, Aljoša Pecarski, Andrej Špiler, Miri Korosec in Ivan Knafelc. Celjani so bili zastopani z 37 tekmovalci, od tega jih je bilo osem iz sekcije juda v Štorah, 5 iz OS V. Vlahovič in 24 iz COŠ Fran Roš.

Zlatarna prva

Končna lestvica sindikalne hokejske lige za leto 1985; Zlatna 16, Kovinotehna 12, Ojarna 10, Grofija 7, Zelezarni točke. Tekme v letu 1986 se bo začele 12. januarja, ko se bo 1 tim ekipam pridružila še Libela.

Invalidi v kegljanju in namiznem tenisu

Društvi invalidov in upokojencev Zalec sta pripravili tekmovanje v kegljanju in namiznem tenisu, kjer je nastopilo več kot 200 tekmovalcev! V kegljanju je zmagala ekipa DIO Zlec pred DIO T. Velenje, isti vrni red pa je bil tudi v namiznem tenisu.

JOŽE GROBELNIK

Turnir ob prazniku JLA

V Športni dvorani Golovec je bil zelo kvaliteten turnir v mali nogometu, ki ga je priredil celjska Garnizija. Na turnirju sodelovalo osem ekip. Zmaga pa so igralci nogometne sekcije Klataži. V finalnem troboju so bili doseženi naslednji rezultati: Klataži - Skavti 5:3, Klataži JLA 6:0, JLA - Skavti 5:4.

Vrstni red je bil: Klataži, JLA Skavti, Penal, Kovinotehna, Gaberje - Aero, Zvezdaš, Aškečeva.

J. K

Žalčani ugnali Celjane

V 4. kolu republiške strelške lige je bil lokalni derbi na strelišču v Zalcu, kjer so domačini presenetljivo premagali favorizirane Celjane z dvema kroga na razliki, pri tem pa z rezultatom 1460 krogov postavili nov ekipni občinski rekord. Zalec Franc Kotnik, Justin Smrkolj Jože Česnik in Mladen Melanšek (odličnih 372 krogov), Celje: Barbara in Alenka Jager, Jože Jeram in Ervin Šeršen.

Strelci Kovinarja Štoro so nastopili v Rušah, kjer pa so doživeli hud poraz z domačo ekipo Za Kovinarja so nastopili Vili Dečman, Ivan Kočevar, Franc Hočevar in Branko Malec (najboljši z 372 krogi).

ZDRAVSTVENI CENTER CELJE
TOZD Center operativni oddelki z anestezijo Celje

objavlja po 126. čl. Zakona o zdravstvenem varstvu ter 83. čl. Samoupravnega sporazuma o usmerjenem izobraževanju in štipendiranju ZC Celje

Eno specializacijo iz anesteziologije in reanimacije

Pogoji:

- končana medicinska fakulteta - splošna smer
- opravljen strokovni izpit
- dve leti dela na področju osnovne zdravstvene dejavnosti.

Kandidati naj vložijo prošnjo z dokazili v 8. dneh po objavi na delavski svet TOZD.

Kandidate bomo o odločitvi obvestili v 30. dneh po opravljeni izbiri.

golov, sledijo Brečko (Juventus) 30, M. Mastnak (Aero Loka) 24 golov itd.

Pred začetkom spomladanskega dela bodo pripravili še tekmovalje za pokal Šentjurja, kjer pa lahko nastopi neomejeno število ekip. V sedanjem ciklusu sodeluje 24 ekip, ki so bile z žrebom razdeljene na igrišča v Slivnico, Dramlje in Šentjur. Prvo kolo bo odigrano pred začetkom spomladanskega dela občinske lige.

TV

Arahamia prva, Maričeva druga

Po skoraj štirinajstih dneh je na Dobrni v odlični organizaciji pokrovitelja SOZD-erx in vseh služb, ki so za prvenstvo potrebne, končalo drugo svetovno prvenstvo v šahu za mladinske do 20 let.

Po pričakovanju je zmagala mlada predstavnica Sovjetske zveze Ketevan Revazovna Arahamia, rojena 19. julija 1963, mednarodni mojster z rangom 2130. (Na sliki prejema nagrado iz rok Franca Bona). V šestih partijah je dvanajstkrat zmagala, pol točke pa je dobila v zadnjem kolu, ko je zmazala s predstavnico Poljske Lisowsko.

»Vesela sem uspeha, ki sem ga pošteno povedano tudi pričakovala,« je povedala po raz-

glasitvi najboljših. Nova svetovna prvakinja, kateri dobri poznavalci šaha obljublajo takšno pot tudi v prihodnosti, kot jo je doživel med moškimi Kasparov. Morda pa je bila prav na Dobrni rojena nova šahovska zvezda o kateri bomo tudi v prihodnje še veliko slišali in brali. Arahamia študira nemščino na univerzi v Tbilisiju, poleg šaha pa so ji konjički namizni tenis, branje knjig in jeziki.

Drugo mesto je osvojila Jugoslovanka Alisa Marić, ki je zbrala 8,5 točke, ostali dve jugoslovanski predstavnici Mirjana Marić in Slavica Markov pa sta si z drugimi šahistkami razdelili 6.-13. mesto.

TV - Foto: EDI MASNEC

18 ekip v spomin na Bufolina

Obnova je tudi letos priredila tradicionalni Bufolinov memorial v kegljanju na katerem je sodelovalo 18 šest članskih ekip v borbenih igrah. Zmagala je ekipa Pionirja iz Novega mesta 555 podrtimi keglji pred Veterani Celja 517 in Ingradom 501.

Obrtnikom Amanov memorial

V spominskem kegljaškem tekmovanju na Jožeta Amona, nekdanjega kegljača Celja, so imeli največ uspeha Obrtniki Celja, ki so z 341:338 keglji premagali obrtnike Šentjurja.

Cinkarni Skočajev memorial

Kovinotehna Celje je priredila Skočajev memorial v kegljanju v katerem je v četverboju zmagala Cinkarna pred Kovinotehno in LIK Savinjo.

J. K.

Zmagali strelci Zidanega mosta

V Rečici pri Laškem je bilo 3. kolo občinske lige v streljanju z zračno puško. Nastopilo je 10 ekip, zmagala pa je SD Tone Bostič iz Zidanega mosta pred SD Alojz Kerše Pivovarna Laško, SD Dušan Požnel Rečica itd. Med posamezniki pa so bili najboljši Boris Gorišek, Roman Matek, Toni Kožar, Janez Kašek in Andrej Brunšek.

Priznanja najboljšim strelcem

Ob zaključku sezone so najboljšim strelcem v laški občini podelili priznanja. Prejeli so jih: Vinko Lavrinc, Andrej Brunšek, Damjan Pader, Helena Lavrinc, Dušan Deželak, Dragan Brečko, Joža Kožar, Saša Videc, Tone Kožar, Roman Matek, Marina Pokleka, Gabriela Jeram, Leonida Gozdnikar, Dejan Matek in Peter Trebežnik.

FRAN SALEŠKI-FINŽGAR

Pod svobodnim soncem

Iztok je poiskal Hilbudija. Ležal je vznak v travi, v okoliščini držal Iztokovo strelco, ki si jo je bil potegnil iz enca - in umrl. Vrl junak je bil na Iztoku se je porodila skrena želja, da bi tudi on in njegovi tovariši jezdili tako boroženi, da bi ne bilo treba čakati v zasedi sovražnika, karveč bi ga zgrabili na široki poljani. O, drugačno bi bilo Iztokovo veselje, ko bi se sam, oborožen, takisto ešel s Hilbudijem na zelenem travniku. Pa bi se zaletela onja drug v drugega, dvojce kopij bi zakopalo in se olomilo, potem bi potegnili meče, pa udarec na udarec, da bi se iskre kresale. Obema bi curil pot po čelu, ba bi krvavela, a nazadnje bi mu Iztok preklal šlem in Hilbudij bi se zvrnil na zemljo. Da, to bi bila zmaga!

Skoraj žalosten mu je snel oklep in si ga nadel okrog rsi. Kaka moč v Hilbudiju! Jačje prsi od Iztokovih! In o je odpel oklep, je pogledal Hilbudiju pod prteno rjaco. Kake brazgotine, vse križem razsekana koža! Bil je velik junak!

Iztok si je nadel opravo z globokim spoštovanjem do britega sovražnika. Truplo je zavlekel potem v grmovje in ga pokril čez in čez. Takega junaka ne smejo trgati veri in ujede.

Ko se je vojska Slovenov prelevila, so opremili tudi rav toliko konj z bizantinskimi sedli in brzdami. Iztok je zasedel konja, vojska pa ga je veselo pozdravljala in se orčevala s Hilbudijem.

Ker je bilo za vse bojne oprave premalo, se je vzpostavila ostala četa v sredo. Tako se je glasilo povelje.

Svarun je ukazal, naj takoj odrinejo, ali kreniti morajo a desno, da jih zakrije hribec pred Donavo. Tam se dpočijejo in v mraku se napotijo čez most nad tabor.

V gradišče je poslal hitre sle, naj priženo za njimi vnov in govedi ter prineso mehove medu in pšenice, da i se dostojno gostili po zmagi.

Vojska je krenila po soteski. Smeh, krohot in divje le so jo spremljale. Nerodno so se gibali Slovenci v žki bojni opravi. Šlemi so jim viseli po strani. Niti žen ni bil gladak. Vsi so imeli vdrtine, razklane spona, otrgane jermene. Oklepi so kazali udarce, od kopij revrtane luknje, vsi umazani od krvi in prsti. Neoretno so se gugali Slovenci po ravnini. Ko bi jih bil tedaj lotil padli Hilbudij le z enim samim manipulom, bi ožl neokretno vojsko do zadnjega moža.

Iztoku se je zdelo, da je vklenjen. Bil je izvrsten jezec, toda težki ščit mu je prizadeval toliko neugodnosti,

da bi ga pri prvem navalu vrigel na tla, sam pa telebnil iz sedla, katerega ni bil vajen.

Preden je vojska pregazila ravnino, se je mnogih polotila nejevolja. Snemali so šleme, nekateri so jih skrivaj metali v jarke, drugi so odpenjali oklepe, ki so jih do krvi žulili na golih telesih. Samo da bi se drznili ugleden starešina zakričati, ustavili bi se bili, se uprli Svarunovemu povelju in pometali vso opravo v jarke in kaluže. Mnogi so se ozirali in zavidali lagodno hojo svobodnih vojakov, ki so se neprestano smejali omahujočim šlemom in godrnjajočim vojakom v oklepih.

Toda vselej so se ustrašili bliskovitega pogleda Svarunovega. Ponosno je jezdil v opravi konjika, poleg njega je nosil vojak Hilbudijev prapor, divjega merjasca na pozlačenem drogu. Ukrotili so divjo strast po svobodnih kretnjah, umolknil in teptali visoko travo, da bi čimprej dospeli do cilja in se osvobodili bremena. Zakaj vsi so bili prepričani, da je Svarun zaradi zmage od veselja ponorel, ker jih je tako obremenil. Dolga senca je ležala od griča po ravnini, ko je vojska dospela v podnožje. Brez reda, v divjih skokih so se bojevniki zagnali v grmovje in plegli v rumeno listje in suho travo. Šleme so metali z glav, oklepe so s truščem butali ob tla. Smeh in krik se je razlegal pod gričem po vsej gošči. Bila je neurejena in nebrzdana četa svobodnih ljudi, pijanih od zmage.

Tedaj pridrvi na konju med starce Svarun. Namrgodeno čelo, kakor jeznega Peruna, oči vse v ognju. »Na noge! Oblecite oklepe, šleme na glavo! Ali ste vojaki! Tolpa zdvijana! Poslušaj Svarunu, starosti, sicer me vrzite s konja in prebodite me in srce mi izpulite pa ga obesite na vejo za vašo volku in lisici! Bolje bo očetenemu srcu v črevesu zveri ko v prsih, ki naj vodijo vojske s takimi ljudmi. Na bese, sramota nad vas!«

Iztok je planil med mladce in govoril Svarunovo pove-

lje. Z dvignjeno roko je veleval, njegove besede so padale med Slovence kakor kladivo, pod katerim vse klone.

Vrvež je potihnil, trume so se dvigale. Zdelo se jim je, da jih davi sama Morana za glasne goltance. Svarun je bil kakor grozeči bog, ki utegne treščiti z ognjem mednje, in Iztok se jim je zdel za čevlji višji in njegova pleča so bila kakor hrib.

»Ko ugasne sonce - pogledajte, sence so že neizmerne - tedaj se dvignemo in gremo do mosta, pa čez in nad tabor. Preden bo polnoč, boste zahvalili Svetovitu, ki mi je navdahnul ukano!«

Vojščaki še zdaj niso razumeli, kaj misli. Mnogo upornih misli se je dvigalo, ko so povzeli šleme na glave in pripenjali oklepe. Z vprašujočimi očmi so buljili v starost, ki jih je uvrščal v red prave bizantinske vojske.

Sence so se iztegnile, zatrepetale in izginile. Sonce je utonilo.

»Naprej!«

Iztok je jezdil prvi.

Molče je korakala četa za četo. Sprejaj težko oboroženi, v sredini svobodni Slovenci, zadaj lokostrelci in pračarji. Bil je molk, pod nogami je hrumela stepla. V sivem mraku so zagledali Donavo, širok, gladek pas preko ravnine. Na pasu črna proga. Proti njej je obrnil Iztok konja.

»Pripravite kopja, sekire in meče!«

Iztok se je okrenil in sporočil povelje. Šlo je šepetaje od ust do ust. Jermeni so izpustili sekire, ročaji mečev so tičali v krčevito stisnjenih rokah, kopja so se povsila. V vojščakih se je zbudila strast, ukresal se je ogenj in želja po boju.

Za črno progo se je dvigal četverokot, iz katerega je puhtel dim. Iztok je zamahnil z mečem proti dimu. Vse oči so obvisle na taboru.

Zmračilo se je popolnoma. Siva megla, ko tančica, je priplula navzdol po Donavi. Sto korakov so bili še od mosta. Dve temni senci sta se premikali pred njim. »Straža,« pomisli Iztok. Sklone se na levo, sklone se na desno in šepetaje naroča. Hitreje je nato stopil konj, vojščaki so pritiskali za njim.

Dojezdil je tik pred most. Meseca še ni bilo. Straža se je dostojno umaknila na desno in levo in pozdravila »Hilbudija«. Ali že sta počila dva oklepa, mogočni sulici, zagnani z vso silo, sta predrl čuvajema prsi. Zgrudila sta se in kriknila. Toda krik je zaglušil hrup na mostu. Grmeli so plohi pod nogami vojske, ki je hitela čez reko.

**KOVINSKA
INDUSTRIJA
VRANSKO p. o.**

Proizvodni program: - kotli na lesne odpadke

- trajnožareče peči na trda goriva
- dozirne naprave za lesno industrijo
- etažne trajnožareče peči za gospodinjstvo
- kovinske konstrukcije
- odsesovalne in odpraševalne naprave
- oprema za ladje (hidroforji)

PREDNOVOLETTNA ZGODBICA | by BZZ...

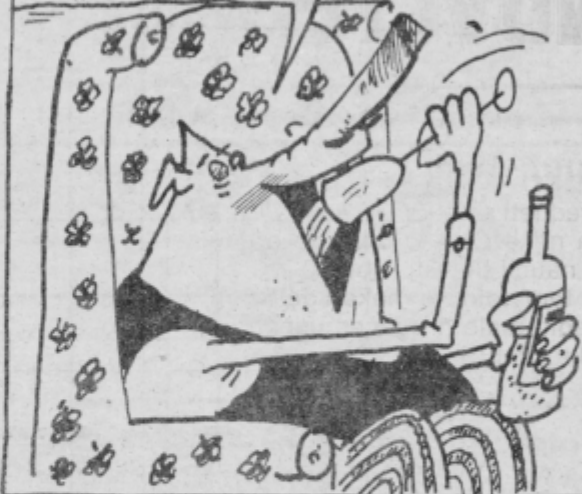
Z NOVIM LETOM BOM PRIČEL Z NOVIM ŽIVLJENJEM...

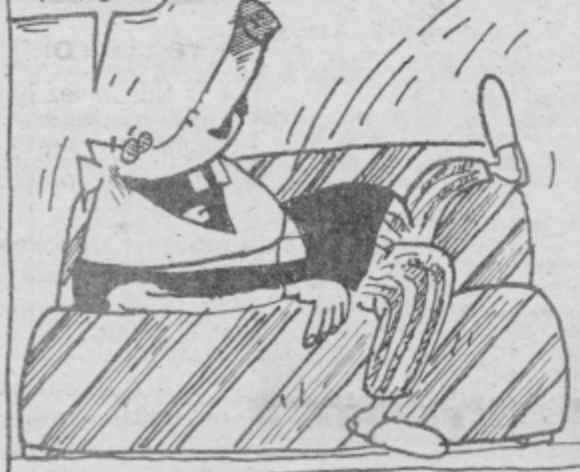
...NAJPREJ BOM PRENEHAL KADITI...

...POPOLNOMA BOM OPUSTIL ALKOHOL...

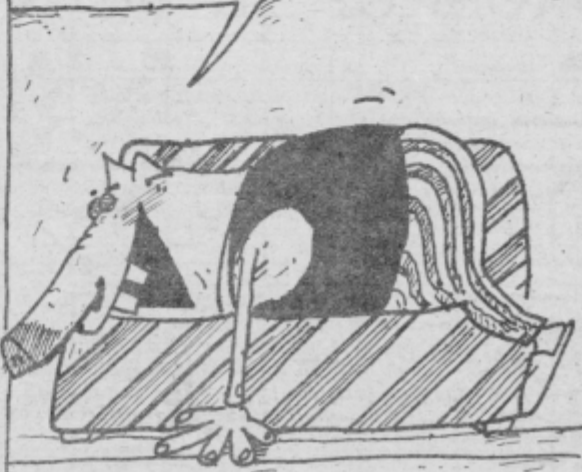
...ZAČEL BOM HODITI V NARAVO...

...AVTO BOM UPORABLJAL SAMO V NUJNIH PRIMERIH...

...IN RAJE VELIKO, OGROMNO KOLESARIL...

...JEDEL BOM SAMO TAKRAT, KO BOM ZARES LAČEN...

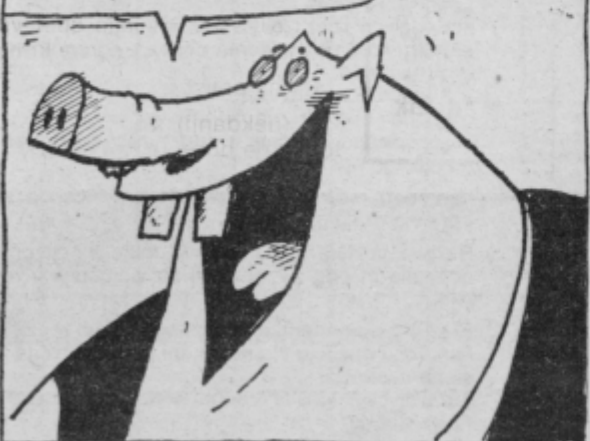
...IN TO MAJHNE OBROKE, PREDVSEM VEGETARIJANSKEGA IZVORA...

...PRIČEL BOM BRATI KNJIGE IN OBISKOVATI KULTURNE PRIREDITVE...

...POSTAL BOM POPOLNOMA NOV ČLOVEK, SAM SVOJE USODE KOVAČ...

...ENKRAT ZA VSELEJ BOM PREKINIL S TEM MOTIM NEKORISTNIM IN NIČEVIM ŽIVLJENJEM !!!

HUDIČA!! AMPAK VSE TO SEM SI VEDAR ZASTAVIL ŽE LANI IN PREDLANI!

Nauk: En ducat užitkov spravi še vola na razenj - kako ne bi državljanu?!

NOVI TEDNIK		VRHETJE GRLA	LITERARNI DETEKTIV	ROKOMETAS ARSLANADIC	SLOVENSKI PESNIK	INDO- STRUJSKA POKRAJINA OB RENU	NOVI TEDNIK RADIO CELJE		PRILA- TELJSKA AFRIKA DRŽAVA	SARLIJATA ANTILOPA	TRAVNATA RAVAN Y ZDA	EDVANO	INDO- STRUJSKA RASTLINA
	ŠVEDSKO IME GOSPE PROVINCE						LEVI PRITOK RENA TEN						
	ŠVEDSKI IZUMITELJ Alfred						VOJAŠKI MINIMO						
	SL. ARHITEKT Vinko						OLIVNO ZELEN MINERAL						
	SL. PISEC Valentin						SESTANEX						
NOVI TEDNIK	KOŠARKAR KNEGO	MUSLI- MANSKO SVETO PISMO	ALOU SLIČNA RASTLINA	NAKANA NAKANA	NOVI TEDNIK	DALMAT- ZENSKO IME ZMKAVT	KIS						
							VRSTA TROPSE PALME						
AFRIKA PLEMENSKA GRUPNOST							IVO JAH						
							PERZJA						
SPROBNA DEMOČINA													
PISEC DRAM													
FRANCOŠKI DRAMATIK Maurice													
OSEBA IZ SIRIJE													

Nagradni razpis

1. nagrada 700 din
5 nagrad po 300 din
Pri žrebu bomo upoštevali le pravilne rešitve, pošljite jih najkasneje do ponedeljka, 6. 1. 86. do 9. ure. Rešene križanke lahko prinesete tudi osebno, na vhodnih vratih je poštni nabiralnik. Na kuverto napišite NAGRADNA KRIŽANKA in svoj točni naslov.

Rešitev nagradne križanke

Vodoravno: ZAPIS, CANKAR, MIRZA, SKORJA, ANION, RENAN, LJUBLJANA, ONA, UC, RIESA, AVAR, OBALA, CERAR, ATOL, CU, VAR, IKONA, ANDROS, KRISTOF, BONBON, RABA, AMOK, PERI, SKOP, PILAV, ANO, RENTAR, ANODA.

Izid žrebanja

1. nagrado 700 din prejme: Natalija Bela, Na otoku 7, 63000 Celje
5 nagrad po 300 din prejmejo: Frančiška Bevc, Zagarjeva 8, 63000 Celje, Jože Hrastnik, Strmca 70, 63270 Laško, Bruno Šmajdek, Ljubljanska 25, 63000 Celje, Branko Jazbinšek, Tkalska 14, 63000 Celje, Karmen Štemberger, Čopova 25, 63000 Celje.
Nagrajencem iskreno čestitamo! Nagrade boste prejeli po pošti.

HOROSKOP ZA LETO 1986

• OVEN 21. 3.-20. 4.

Januar ne bo ugoden. Februarja se bodo vrstili poslovni stiki. Marec bo mesec ljubezni in sreče. Maja boste prejeli veliko vsoto denarja. Junija se boste sprijeli s partnerjem. Julija bodo težave zaradi dokumentov. Potovanja boste v inozemstvo. Septembra nastopi čustvena kriza. Oktobar si boste zapomnili po nepričakovani bolezni. Novembra vas čaka denarna nagrada. Decembra začnete vse znova.

• BIK 21. 4.-21. 5.

Januar je ugoden za osebe, rojene v tem znaku. Merkur in Pluton pomagata, da boste z novo energijo končali važne naloge. Februarja bo prišla čustvena kriza. Marec si boste zapomnili po sladki laži. Aprila pričakujte spremembo v službi. Junija bo nastopil problem doma. Avgusta se pripravite na streso in slovo. Septembra bodo nove skrbi. Oktobra pričakujte hud udarec usode. Novembra dobite, kar želite. Decembra vas čaka operacija.

• DVOJČKA 22. 5.-21. 6.

Zahvaljujoč Jupitru in Mesecu boste odlično opravili nalogo in prejeli nagrado. Februarja se boste sprijeli. Marca vas bo izdal dober prijatelj. Maja bo sreča v ljubezni. Julija boste, zaradi problemov s partnerjem, iskali pomoč prijateljev. Oseba v znamenju Kozoroga bo ovirala vaš načrt. Bodite diplomat. Septembra bo na vrsti nova simpatija. Oktobra se boste na hitro odločili. Novembra bodite oprezní s Škorpionom. Pazite se starejše osebe in čakajte na ugodnejši čas naslednje leto.

• RAK 22. 6.-22. 7.

Januarja boste še bolj nervozni. Leto bo ugodno za vse vodene znake. Februarja boste s pomočjo Merkurja in Jupitra premagali sovražnike. Marca nastopi čustvena kriza. Pazite se Ovnov in Škorpionov. April je mesec rakov. Maja se boste zaljubili. Junij prinaša nove poslovne stike. Avgusta se izognite letnih avantur in vročega sonca. Septembra bodo problemi s simpatijo. Oktobra boste mirni in polni novih moči. Novembra vas bo slabo vreme spravilo v slabo voljo. Decembra bo več denarja.

• LEV 23. 7.-23. 8.

Prisotnost sovražnega Marsa boste čutili še februarja. Pogumno ste zdržali, kot pravi Lev. Marec je mesec ljubezni in poslovnih uspehov. Aprila bodo spet težave. Dvojčki in Device vam niso naklonjeni, zato pozor v maju. Junija in julija boste presrečni in končno gospodar položaja. Avgusta in septembra nova poslovna izzivanja in nervoja. Bodite diplomat in vse bo v redu. Oktobra in Novembra nič novega. Decembra boste lepo preživeli v družini.

• DEVICA 24. 8.-23. 9.

Januar prinaša čustveni vihar, v katerem se boste razcveteli. Srečanje z zanimivo osebo vam bo vrnilo upanje v pravo ljubezen. Februar in marec zahtevata maksimalno delovno zagnanost. Aprila vam bo Venera ponudila možnost razmišljanja o življenju v dvoje. Maj prinaša ohladitev čustev. Junija in julija vas bo Venera postavila pred dejstvo. Avgust je mesec za zaljubljenost in to ste vi. Septembra boste potovali. Oktobar bo poln sladkih obljub in sanjarjenja. Ne vozite se s starimi avtomobili in s pijanimi vozniki.

• TEHTNICA 24. 9.-23. 10.

Vpliv Jupitra vas bo ščitil do konca februarja. Ne pripravajte se s šefi Dvojčki, Kozorogi ali Škorpion. Februar prinaša presenečenje v

čustvih. Marec in april bosta neugodna zaradi vpliva Marsa. Junij in julij bosta še pod vplivom Marsa. Avgusta vas bo Škorpion popolnoma omrežil. Ne obljublajte več, kot zmorete, škorpioni so maščevalni. Septembra boste potovali. Oktobra in Novembra nova znanstva. Decembra bo mirno.

• ŠKORPION 24. 10.-22. 11.

Januarja negativen vpliv Marsa, ki je prizadejal veliko gorja tudi Levu, Biku in Vodnarju. Februar prinaša umirjenje. Končno boste našli smisel življenja. Sprli se boste z osebami v znamenju Vodnarja. Marec je izreden mesec. Riba vas bo omrežila. April je ugoden za nova poznanstva in avanture. Maja se boste končno opredelili. Junija bo vaš ponos ranila stara simpatija, za tem pa bo stal vaš dober prijatelj. Zagotovite si stanovanje v avgustu in preverite vaše zdravstveno stanje. Septembra boste vložili denar v nepremičnine. Oktobra in novembra boste preveč zaposleni. Nepričakovana nesreča v decembru.

• STRELEC 23. 11.-21. 12.

Januar bo pod vplivom Merkurja, Saturna in Urana. Februarja se bo vaša ustvarjalna energija še povečala. V Marcu se boste sprijeli z Dvojčkom, Ribami in Devico. Tudi živce imate slabe. Maja opravi pri advokatu in sodniku. Junija se boste potolažili v naročju Leva. Avgusta vam bodo vse oprostili in stara veza se nadaljuje. Poroka prijateljev bo spraznila žep. Septembra novi poslovni uspehi, in nova avantura. Oktobra in novembra se boste odločali med dvema, decembra boste postavljeni pred dejstvo.

• KOZOROG 22. 12.-20. 1.

Januarja vas spremlja planet Sonce, ki omogoča sijajne poslovne zveze. Februar je za vas izredno ugoden mesec. Oddahnite si, oseba ki ste jo želeli, bo končno vaša. Marca boste ljubljene osebi ponudili življenje v dvoje. April in Maj boste preživeli v urejanju življenjskega ambianta. Junija vas čaka neprijetno presenečenje. Previdnost z Rakom in Bikom. Julija sprememba v službi. Oktobar prinaša bolečine v nogi in v ožilju. Mars in Jupiter bosta pomagala zaključiti odlične in zahtevne naloge novembra in decembra.

• VODNAR 21. 1.-19. 2.

Čeprav ste na ljubezen že pozabili, boste izgubili glavo in se noro zaljubili v Strelca ali Tehtnico. Celo leto 1985 vas je ščitil Jupiter, probleme pa je povzročal Pluton. Februarja ukrepajte hitro, ker vas marca čakajo že večji problemi, predvsem pa šok čustvenega značaja. Vaši živci niso močni, zato pazite, da jih ne izgubite. April prinaša žalostne noči. Maja bo stanje boljše. Dvojček bo stopil v naše življenje, hitro se ogrejte in počasi ohlajate, zato, pozor! Junija bo čustvena kriza dosegla vrh. Avgusta napetost popusti zato odpotujete z nekom, ki ga niti ne poznate dovolj. Septembru in oktobru vas bosta vrnila v realnost. Decembra boste zelo osamljeni.

• RIBI 20. 2. - 20. 3.

Po dobrih enajstih letih si lahko oddahnate. Jupiter, ki vam je naklonjen, bo vedril nad vami več kot leto dni. To boste čutili že okoli 21. februarja po težkem in turobnem januarju. Jupiter prinaša redne dohodke in tisto, kar vam že dolgo ni šlo iz rok. Februarja vas ščitita Venera in Merkur. Izkoristite ta mesec za poglobitev vaših čustev. Marec in april boste preživeli v veseli družbi. Maja boste imeli problem. Ne poslušajte drugih! Junija sreča v ljubezni. Septembra se več energije. Oktobra, novembra in decembra boste sijajno razpoloženi in srečni.

Rešitve iz 50 številke

NAGRADNO VPRAŠANJE

Pravilen odgovor, za vpis v kupon: DELFIN.
1. nagrado 500 dinarjev prejme: Albin Deučman, 63240 Šmajce pri Jelšah 176

5 nagrad po 300 dinarjev prejmejo: Ivanka Zorec, Podkraj 81, 61430 Hrastnik, Jani Melik, Prežihova 1a, 63000 Celje, Silvo Čvan, Sentjanž 29, 63220 Store, Majda Konda, Iršičeva 8, 63000 Celje, Jana Snoj, Samova 3, 63000 Celje.

MAGIČNI KVADRAT

PROČELJE, RUMENJAK, OMELA, HO, ČELO, TON, ENA, KARO, LJ, TARIM, JAHORINA, EKONOMAT.

MAGIČNI LIK

KARDELJ, TRGATEV, DARIJ, FETIŠAR, PLEJADE.

MAGIČNI LIK

KOPRIVA, OPRAVEK, RABAT, LIVARNA, SVETNIK.

SKLADIŠČNO TRANSPORTNI
CENTER CELJE

Delavski svet

objavlja
prosta dela in naloge

tajnice

Pogoji: srednja izobrazba ekonomske ali upravno administrativne smeri, 2 leti delovnih izkušenj, pasivno znanje enega tujega jezika.

Delo združujemo za nedoločen čas. Poskusno delo traja 3 mesece.

Pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev sprejema 8 dni po objavi Kadrovske splošni sektor delovne organizacije STC Celje, Kidričeva 36.

Zdravilišče Rogaška Slatina,
Delavski svet TOZD Vzdrževalna
dejavnost

RAZPISUJE

skladno s Statutom TOZD Vzdrževalna dejavnost ter v skladu z Družbenim dogovorom o oblikovanju in izvajanju kadrovske politike v občini Šmarje pri Jelšah naslednja dela in naloge

vodenje enote park in vrtnarija

Kandidati morajo poleg splošnih z zakonom določenih pogojev izpolnjevati še naslednje:
- višja izobrazba komercialne, agronomske ali gozdne smeri
- 3 leta delovnih izkušenj
- poznavanje tehnologije vrtnarstva
- sposobnost vodenja in organizacije dela ter ekonomskega poslovanja

Kandidati morajo imeti primeren odnos do samoupravnih družbe.

Razpisana dela in naloge vključujejo posebna pooblastila in odgovornosti in so vključena v reelekcijo.

Prijave z dokumentacijo o izpolnjevanju pogojev naj kandidati pošljejo v roku 15 dni po objavi tega razpisa na naslov:
Zdravilišče Rogaška Slatina, Kadrovskega sektorja, 63250 Rog. Slatina.

Kandidati bodo o odločitvi obveščeni v 15. dneh po opravljeni izbiri.

VIZ Slov. Konjice,
TOZD Glasbena šola Slov.
Konjice

objavlja
prosta dela in naloge

učitelja za harmoniko

za nedoločen čas.

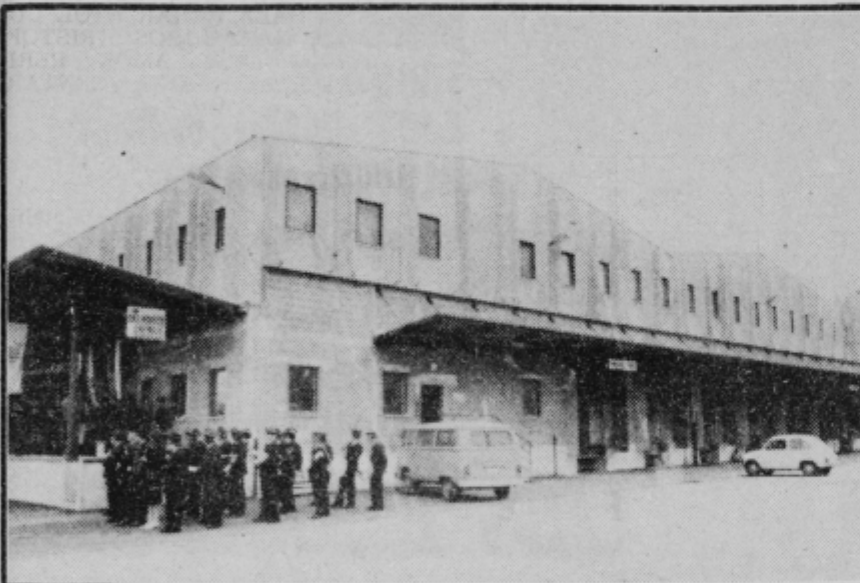
Kandidati morajo izpolnjevati pogoje predpisane z zakonom o glasbeni šoli.

Prijave pošljite v 15. dneh po objavi.

Akcijska
prodaja
vzorčnih
tkanin
in presežkov
izvoza
od 20. 12.
do 20. 1. 1986

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31	32

[illegible]

Vizija konjiškega Konusa

Po letu 1990 bistveno večji fizični obseg proizvodnje

Letošnje leto je bilo za Konus iz Slovenskih Konjic uspešno. Ob prazniku republike so odprli proizvodno linijo konita in predali namenu prenovljene energetske naprave in objekte. Obe naložbi sta bili načrtani že v srednjeročnem razvojnem programu, omogočata pa nadaljnji razvoj in uresničitev bodočih načrtov te konjiške delovne organizacije.

Načrtov, ki jih v Konusu tudi dosledno uresničujejo, pa ni malo tudi za prihodnje srednjeročno in dolgoročno obdobje.

Pred dnevi so začeli graditi osem nadstropno poslov-

no upravno zgradbo, pod katere streho bo tudi računalniški center. Novi objekt v neposredni bližini Konusa bodo gradili etapno, na površini 8500 kvadratnih metrov. Gradbena dela bodo predvidoma končana že v prvi polovici prihodnjega leta.

V naslednjem srednjeročnem obdobju so si za cilj postavili uresničiti tri naloge. Uvedli bodo integralni informacijski sistem, kadrovske se bodo okrepili in zaposlovali samo strokovnjake z višjo in visoko izobrazbo, ki jim jih zdaj primanjkuje in izvedli četrto reorganizacijo, tokrat samoupravno-poslov-

no. Vse to pa z namenom, da bodo po letu 1990 lahko bistveno povečali fizični obseg proizvodnje, ki naj bi nato rasla po deset odstotni letni stopnji.

V proizvodnem smislu pa imajo do leta 2000 pet razvojnih orientacij: še naprej bodo razvijali predelavo plastičnih mas, iskali nove proizvode za čevljarsko in galanterijsko industrijo in konfekcijo. Razvijali bodo proizvode za avtomobilsko industrijo in industrijo transportnih sredstev ter izdelke za vojno industrijo ter izdelke za zaščito človekovega okolja.

KONUS

Srečno in uspešno
Novo leto

KONUS

FINOMEHANIKA

CELJE, VODNIKOVA ULICA 9

POSLOVNE ENOTE:

- CELJE
- MURSKA SOBOTA
- TRBOVLJE
- LJUBLJANA I. in II.
- SLOVENJ GRADEC

35 LET

USPEŠNEGA DELA

Vsem uporabnikom njihovih uslug
želijo uspešno poslovno leto 1986!

Celjska Klima v načrtih razvoja živilske industrije Sovjetske zveze

KLIMA CELJE

Gre za velik posel, od katerega si v Klimi obetajo dolgoročno izvozno naročila in predvsem dober dohodek. Tudi sicer je 750-članski kolektiv Klime Celje letos dobro gospodaril, čeprav je na splošno naložbena dejavnost v Jugoslaviji v upadanju že nekaj let. Leto 1985 so prav zaradi tega začeli previdno, vedoč, da bodo morali v poslovnih pristopih na tržišču iskati povsem nove možnosti pri ponudbi svojih izdelkov in storitev.

Omejene naložbene dejavnosti so torej Klimi Celje »diktirale« organizacijske novosti v prodajnem in proizvodnem smislu. Odločili so se za naprave in izdelke, ki smo jih morali v Jugoslaviji pretežno do- slej uvažati.

V Klimi Celje ugotavljajo, da je veliko njihovih izdelkov in dela vgrajenih v napravah, in sicer v izvoznih kompletih.

Konkretno je četrtna proizvodnje tozda Industrijska proizvodnja povsem izvozno usmerjena. Za delovno organizacijo Klimi Celje je to sicer prodaja na domačem tržišču, vendar Klimi takšna udeležba v kompletiranju naprav za izvoz povečuje poslovne in dohodkovne možnosti ob siceršnjem zmanjševanju povpraševanja po investicijskem blagu.

V zadnjih mesecih tega leta so v Klimi kompletirali poslovno zahteven in zanimiv posel za potrebe razvoja sovjetske živilske industrije, saj so konec novembra odposlali tja hladilne centrale za hladilne sisteme 15 sovjetskih preskrbovalnih centrov. Pri tem so si nabrali veliko izkušenj in upajo na dolgoročne poslovne aranžmaje v tej državi, čeprav domača konkurenca podobnih proizvajalcev hladilne in klimatske tehnike ne počiva.

Klimin tozd Montažna proizvodnja je izdelal za sovjetsko zvezo kompletno tehnološko zasnovo hladnega dimljenja mes-

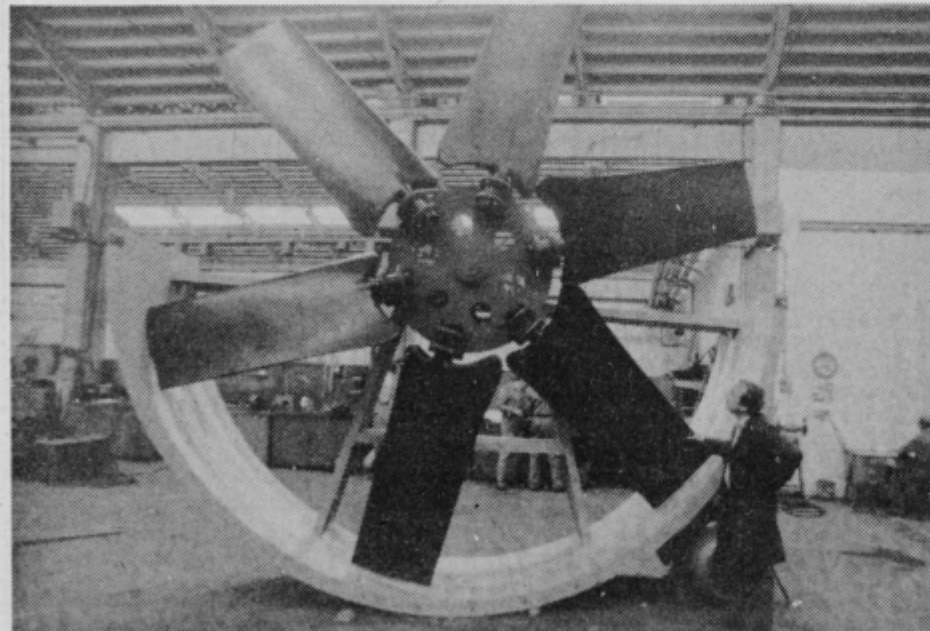
Za letos s podatki o realizaciji že razpolagajo. Celotni prihodek je porasel za več kot 80 odstotkov in je tako presegel letošnjo inflacijo, zato je to dejanski porast proizvodnje.

Izvozna realizacija na klirinškem trgu Klimi stopnjo rasti splošne realizacije v primerjavi z lani povečuje za več kot dvakrat. To so v letošnjih razmerah gospodarjenja vsekakor zelo dobri rezultati

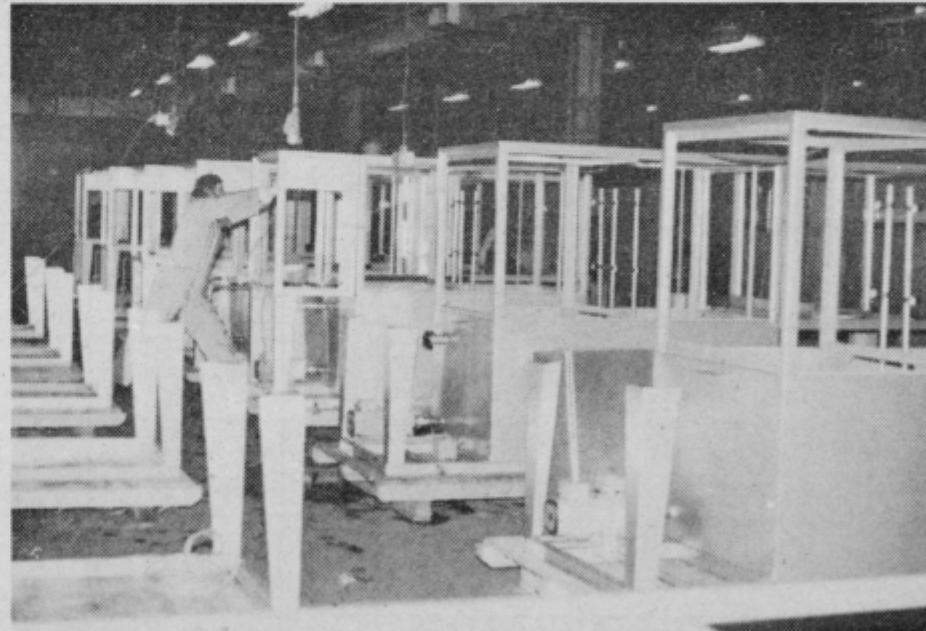
nih izdelkov. Strokovnjaki iz Klime vedo povedati, da so zasnovo za projekte Sovjetom izrisali kar v Moskvi in jih na ta način

pridobili za pomemben posel, to je bilo julija letos in že čez štiri mesece je bila narejena vsa oprema, pri čemer sta si oba tozda v Klimi razdelila posel, izdelali pa so še 1.500 vozičkov za prevoz mesnih izdelkov. Povsem gotovo je, da so na blagovni listi menjave med Jugoslavijo in Sovjetsko zvezo še oskrbovalni centri in v Klimi upajo, da so si pridobili že toliko referenc z dosedanjimi izdelki in storitvami, da bodo ostali še naprej v »veliki poslovni igri«.

Kar kaže posebej poudariti, je dejstvo, da so za tako velike poslovne zalogaje Klime zaslužni vsi delavci, da je bilo delo dobro in predvsem pravočasno opravljeno. Končno v opisanem poslu ne gre zgolj za blagovni izvoz, ampak za prodajo tehnologije, kar daje izvoznemu podvigu Klime posebno, dodatno težo.

Aksialni ventilator, premera 4,5 metra, za hlajenje v hladilnem sistemu tovarne sladkornja Tuzla.

Serijske klimatske centrale v fazi proizvodnje. Centrale so namenjene večjemu izvoznemu poslu za Sovjetsko zvezo.

gorenje

Tudi letos smo delavci Gorenja z opiranjem na lastne moči, ob podpori širše družbene skupnosti in delavcem drugih organizacij združenega dela pokazali in dokazali, da moremo in zmoremo premagati mnogokatero oviro, razrešiti marsikateri problem. Toda, bitka za sanacijo še ni izbojevana, začnemo bitko za razvojno sanacijo.

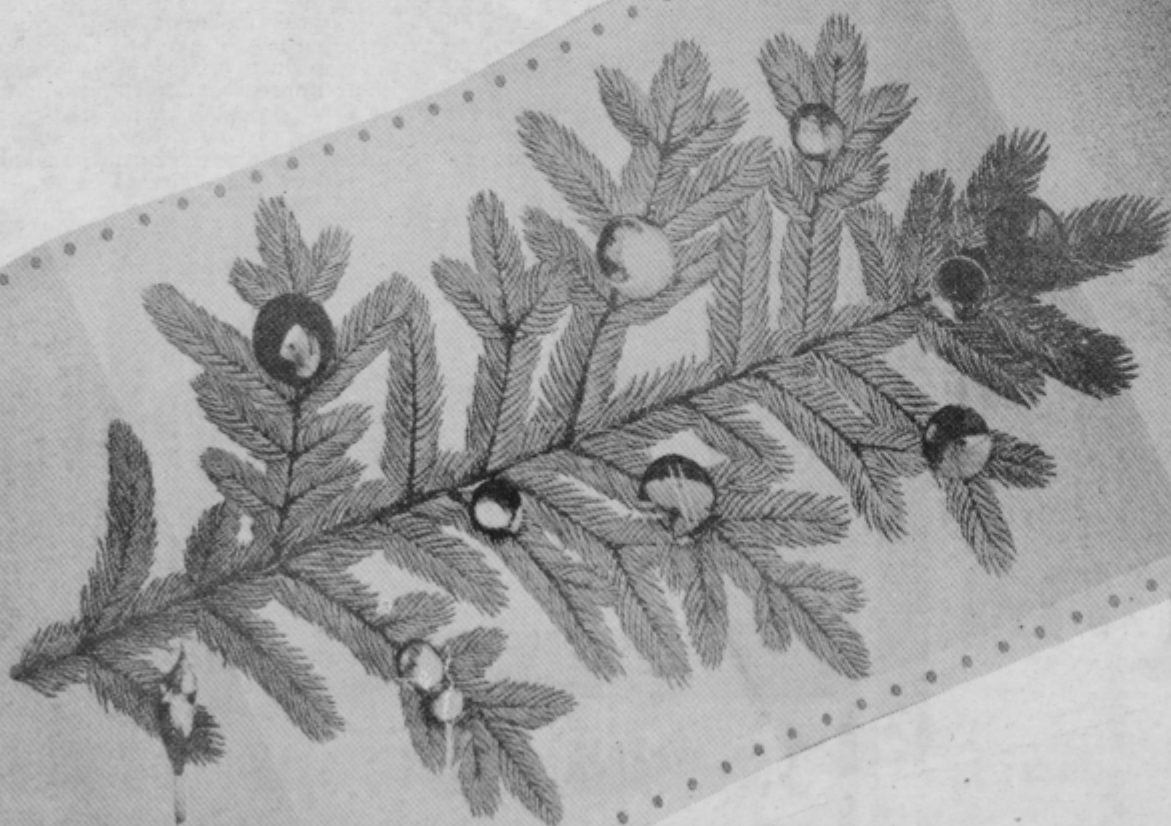

Tudi v novem letu nas čaka še veliko trdega dela, odrekanj in prizadevanj.

Z mnogo delovnega poleta in medsebojnega spoštovanja bomo lahko srečni in zadovoljni ustvarjali in gradili našo sedanost in prihodnost!

Delavke in delavci Gorenja

Srečno Novo leto 1986

aero

kemična, grafična in papirna industrija celje

Komunala Celje bogatejša za novo vodarno

Letos je Komunalni Celje uspelo dokončati dve pomembni naložbi na področju oskrbe z vodo in pokopališke dejavnosti. Tako je sedaj bogatejša za novo vodarno in dva vodnjaka v Medlogu, ki dajeta približno 80 sekundnih litrov kakovostne pitne vode, in za toliko so manjše tudi zadrege ob pomanjkanju vode v sušnih obdobjih. V Komunalni pa so ponosni tudi na nove poslovne prostore Pokopališke službe, saj je le-ta prej poslovala v sedanjih prostorih Krajevne skupnosti Aljažev hrib.

Vendar pa slika načrtovanih naložbenih programov v ostalih dejavnostih ni tako razveseljujoča. Pri odvajanju in čiščenju odpadnih voda ter odvozu odpadkov so zbrana sredstva, namenjena za razvoj dejavnosti, zadoščala le za odplačilo glavnice in v prejšnjih letih najetih kreditov. Podobno je tudi pri oskrbi s plinom, kjer so naložbe izpeljale le v okviru najetih kreditnih sredstev.

Trenutno stanje razvoja komunalnih dejavnosti se tudi v prihodnjih letih ne bo bistveno izboljšalo, če se seveda ne bodo uredili pogoji za poslovanje delovne organizacije na področju enostavne reprodukcije. Zaenkrat namreč prihodka Komune Celje ne pokriva niti vseh stroškov poslovanja, amortizacijski sklad in sredstva za razširjeno reprodukcijo pa so prav zato prisiljeni nenamensko porabljati prav za pokrivanje stroškov. Cene komunalnih storitev, ki se v zadnjih letih nikakor niso oblikovale na ekonomski osnovi, namreč ne zadoščajo niti za pokrivanje stroškov enostavne reprodukcije.

Težave finančne narave, s katerimi se otepajo v Komunalni Celje, pa se kažejo tudi v kadrovski

V letošnjem letu so v Komunalni Celje pridobili tudi novo vodarno v Medlogu. Skupaj s še dvema novozgrajenima vodnjakoma pomeni to približno 80 sekundnih litrov več v celjskem vodovodnem omrežju.

strukturi zaposlenih. Kvalifikacijska struktura zaposlenih je v primerjavi z ostalim združenim delom še vedno izredno nizka, glede na to, da razvoj tehnologije na komunalnem področju in snovanje izobraževalnih programov za komunalne delavce na nižjih zahtevnostnih stopnjah ne gresta v ko-

še vedno premalo. Velika fluktuacija zaposlenih pa je v dobršni meri tudi posledica nizkih osebnih dohodkov, ki nikakor niso sorazmerni težavnosti del pri opravljanju komunalnih dejavnosti.

Toplotna oskrba poslej v Komunalni

Koncem junija so na pobudo občinskega izvršnega sveta v Komunalno Celje vključili še šesti tozd – Toplotno oskrbo. Primarna naloga te temeljne organizacije je vsekakor oskrba občanov s toplotno energijo, vendar imajo pri tem velike težave z rednimi dobavami kurilnega olja. Piko na i dodajajo še majhne rezervoarske zmogljivosti, saj lahko v rezervoarje spravijo le toliko kurilnega olja, ki zadošča za nekaj več kot 20 ogrevalnih dni.

Ob pričetku letošnje kurilne sezone pa so v Toplotni oskrbi uvedli tudi nekaj novosti. Tako so pri-

čeli z merjenjem toplote na odjemnih mestih družbene porabe; v poslovnih prostorih, šolah in industrijskih objektih. »Toplotne kontrole« zaenkrat še ne morejo uvesti v stanovanjske objekte, saj je v Celju le en stanovanjski objekt opremljen tudi z takoiimenovanimi delitelji toplote oziroma isparilniki, ki merijo porabo po stanovanjih. Rezultati teh meritev pa bodo delavcem Toplotne oskrbe vodilo za delo v prihodnje.

Pa si ob koncu še na hitro pogledimo, kako je s komunalno oskrbo na drugih področjih. Čeprav predstavljata tržnica in sejmiščna dejavnost pomemben člen preskrbe, pa v Celju z njima še ne moremo biti zadovoljni. Nekaj več kot 3000 m² tržnice in 800 m² sejmišnega prostora namreč še vedno ni zadovoljivo sanitarno-tehnično urejenih. Delavci Komune Celje odvažajo odpadke približno 93 odstotkom prebivalcev občine Celje, deponija v Bukovžlaku pa bo predvidoma zadoščala še za nadaljnih sedem do deset let. Plinarna oskrbuje porabnike s tekočim naftnim plinom in tehničnimi plini v jeklenkah ter z mešanim in zemeljskim plinom po plinovodnem omrežju.

Že v letošnjem letu je Pokopališka služba z izgradnjo novih poslovnih prostorov rešila nekaj svojih težav, v prihodnjem letu pa načrtujejo ureditev nekaj več kot tristo novih žarnih grobov.

Prav tako nekaj več kot 90 odstotkov občanov Celja se oskrbuje s pitno vodo iz javnih vodovodov. Poraba vode se iz leta v leto večja in zato je največja težava v tej komunalni dejavnosti prav zagotovitev zadostnih količin pitne vode. Trend porabe namreč izkazuje, da bo poraba narasla iz sedanjih 320 sekundnih litrov na 540 sekundnih litrov v letu 2000.

Delovna organizacija Komuna Celje praznuje letos 10-letnico obstoja, po priključitvi Toplotne oskrbe v juniju, pa jo sestavlja še temeljnih organizacij združenej dela in delovna skupnost skupnih služb. V delovni organizaciji je zaposlenih 606 delavcev, ki bodo letošnjem letu predvidoma ustvarili 3,06 milijarde dinarjev prihodka.

Tozd Ceste-kanalizacija:

- odvajanje odpadnih in padavinskih voda iz naselij,
- urejanje ulic, trgov in cest naselij,
- urejanje stavbnega zemljišča

Tozd Javne naprave:

- vzdrževanje čistoče v naseljih
- odstranjevanje odpadkov iz zgradb in naselij ter vzdrževanje javnih sanitarij
- vzdrževanje javnih tržnic, sejmišč in parkirišč

Tozd Plinarna:

- oskrba naselij s plinom

Tozd Vodovod:

- oskrba naselij z vodo

Tozd Pokopališka služba:

- urejanje pokopališč ter pokopališka in pogrebna dejavnost

Tozd Toplotna oskrba:

- oskrba naselij s toplotno energijo

Delovna skupnost skupnih služb:

- opravljanje del skupnega pomena za vse temeljne organizacije,
- izvajanje nalog tehničnega in ekonomskega razvoja komunalnih dejavnosti individualne komunalne rabe

Delovni kolektiv Komune Celje želi vsem občanom in delovnim ljudem srečno in uspešno leto 1986!

rak z razvojem ostalih področij, pa je jasno, da kvalifikacijska struktura zaposlenih tudi v prihodnje ne bo veliko boljša. V Komunalni se sicer trudijo, da bi to vsaj delno spremenili, saj imajo trenutno sedem študentov na srednjih ter višjih in visokih šolah, a vse to je

srečno
1986
vam želi
kovinotehna
vaš
poslovni partner
doma
in
v tujini

SREČNO
1986

Savinja **Savinja** **Savinja**
LESNOINDUSTRIJSKI KOMBINAT CELJE LESNOINDUSTRIJSKI KOMBINAT CELJE LESNOINDUSTRIJSKI KOMBINAT CELJE

zavarovalna skupnost triglav

OBMOČNA SKUPNOST CELJE

**zavarovalna
skupnost
triglav**

**Zavarovalna skupnost Triglav,
območna skupnost Celje**
*želi vsem svojim zavarovancem zdravo
in uspešno Novo leto 1986.*
*Posebej naj velja še vsem voznikom v
letu 1986: srečno vožnjo!*
**srečno
novo
leto**
vam želi

40

Skladiščno pretovorna dejavnost STC Celje je posodobljena z regali in transportno opremo.

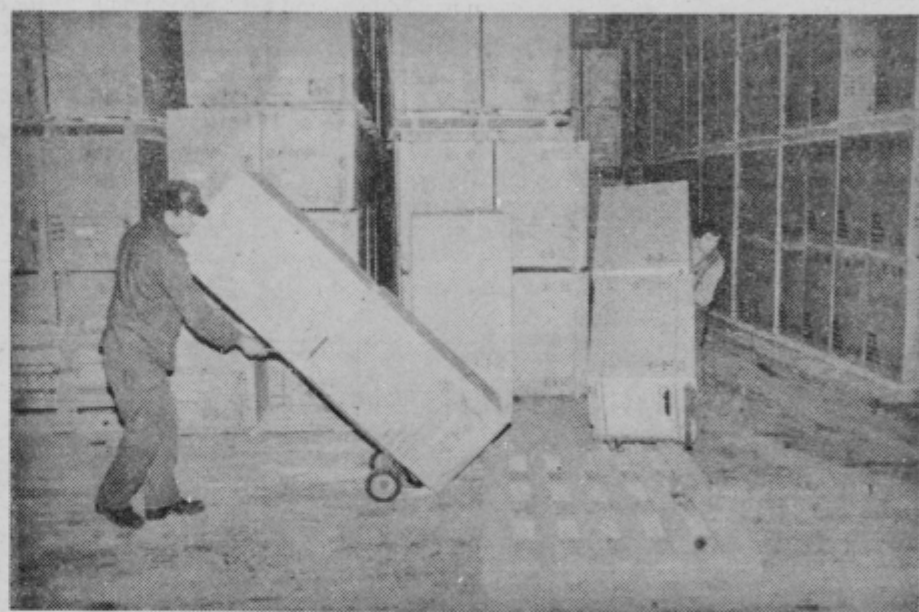
STC
SKLADIŠČNO TRANSPORTNI CENTER CELJE

skladiščenje • razkladanje, nakladanje in pretovor • cestni prevoz hlaga • sortiranje, tehtanje, prepakiranje • jemanje vzorcev • vse administrativne storitve v zvezi z dejavnostjo

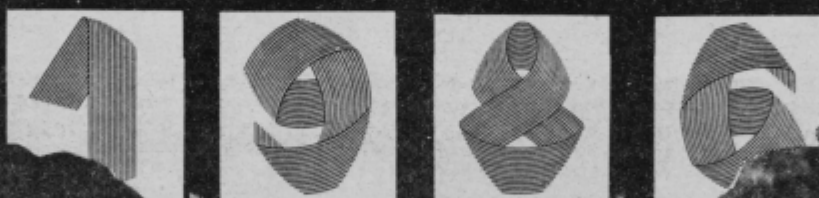
SKLADIŠČNO TRANSPORTNI CENTER CELJE

želi vsem svojim sedanjim in prihodnjim poslovnim prijateljem in sodelavcem uspešno Novo leto 1986

Včasih pa je treba kaj premakniti tudi bolj ročno, vendar skoraj izjemoma.

Srečno novo leto

TKANINA CELJE

- VELEBLAGOVNICA TKANINA/CELJE IN PRODAJALNE

- DEKOR - VERONIKA - CICIBAN - GREGOR

- TINA - IGOR - TRIM - VSE V CELJU

- DONAT V ROGAŠKI SLATINI - STILES V SEVNICI

- MOJCA V TILOVEM VELENJU - PRI POŠTI V PODČETRTKU

- TKANINA V VIRJU SR HRVAŠKA

TAMI zaključuje poslovno leto bolje kot so načrtovali

Tapetništvo-mizarstvo, ena izmed celjskih delovnih organizacij drobne gospodarstva, zaključuje letošnje poslovno leto bolje, kot so načrtovali. 86 zaposlenih je že v prvih devetih mesecih delovni plan doseglo več kot 90-odstotno, ob koncu leta pa pričakujejo, da bo vrednost opravljenih del znašala približno 260 tisoč dinarjev.

Pri svojem delu sodelujejo s skoraj vsemi večjimi delovnimi organizacijami te panoge v Sloveniji, še posebej dobro pa je sodelovanje z Lesnino. Za Lesnino so v TAMI-ju že pred meseci pričeli izdelovati preobleke za oblaganje pohištva, naročil je veliko, saj so kupci možnost, da sami izberejo blago

za svoje pohištvo, z zadovoljstvom sprejeli. Poleg tega pa so v TAMI-ju mislili tudi na sodelovanje z obrtniki, saj že nekaj časa dobro sodelujejo s sedmimi kooperanti, ki delajo zanje.

Sicer pa v TAMI-ju ne poznajo serijske proizvodnje. Pravijo, da jih je premalo, da bi se takšno delo izplačalo. Vso svojo proizvodnjo imajo vezano na naročila. Ker opravljajo hkrati proizvodno in uslužnostno dejavnost, niso preveč zadovoljni z obstoječo zakonodajo, ki jih obravnava povsem enakovredno z velikimi gospodarskimi sistemi. Trenutno pa v TAMI-ju zaključujejo z opremljanjem in urejanjem mariborske Metalne, lekarne v Osijeku in v sodelovanju z delovno organizacijo Brodcomerce opremljajo tudi

pri nas izdelane ladje.

V TAMI-ju opravljajo mizarstva in tapetniška dela. Tako v obratu mizarstva izdelujejo vse vrste mizarstvih izdelkov in opremljajo trgovske, gostinske ter druge lokale.

Kavči, fotelji, sedežne in druge garniture, otomane, vzmetnice, šlarije, tapetirani stoli, žimnice, kamionske cerade, probleke za avtosedeže, potvalke in aktovke – to so najpomembnejši izdelki TAMI-jeve tapetniške delavnice. Seveda pa tukaj izdelujejo in montirajo tudi zatemnitvene, sončne in dekorativne zavese, oblagajo tla z vsemi plastičnimi in drugimi materiali ter oblagajo stene z raznimi stenskiimi tapetami.

tami

tapetništvo-mizarstvo celje

*Delavci TAMI-ja
želiyo vsem občanom
in delovnim ljudem
srečno in uspešno
leto 1986!*

MERX

KMETIJSKA ZADRUGA
SLOVENSKE KONJICE

obvešča kupce vseh vrst in sort drevesnih in trsnih cepljenk, da lahko te kupijo vsak dan (razen sobote in nedelje) od 7. do 15. ure v prostorih vinske kleti, Kletna ul. 5, Slov. Konjice.

Dodatne informacije dobite po telefonu (063) 751-115 ali 751-411.

Se priporoča.

tovarna izolacijskega materiala r. o., laško

tim

Po sklepu kadrovske komisije in v skladu z določili pravilnika o delovnih razmerjih objavljamo prosta dela in naloge

v TOZD Termoizolacije in embalaža

1. Vodja kotlarne

1 delavec

Pogoji:

- uspešno končana šola strojne smeri – strojni tehnik, strojni delovodja ali KV ključavničar
- opravljen izpit za kurjača visokotlačnih kotlov
- 2 oz. 3 leta delovnih izkušenj na podobnih delih in nalogah
- delo je izmensko

v TOZD Tovarna elektrostrojne opreme in transport

1. Kovinar III.

2 delavca

2. Monter III.

2 delavca

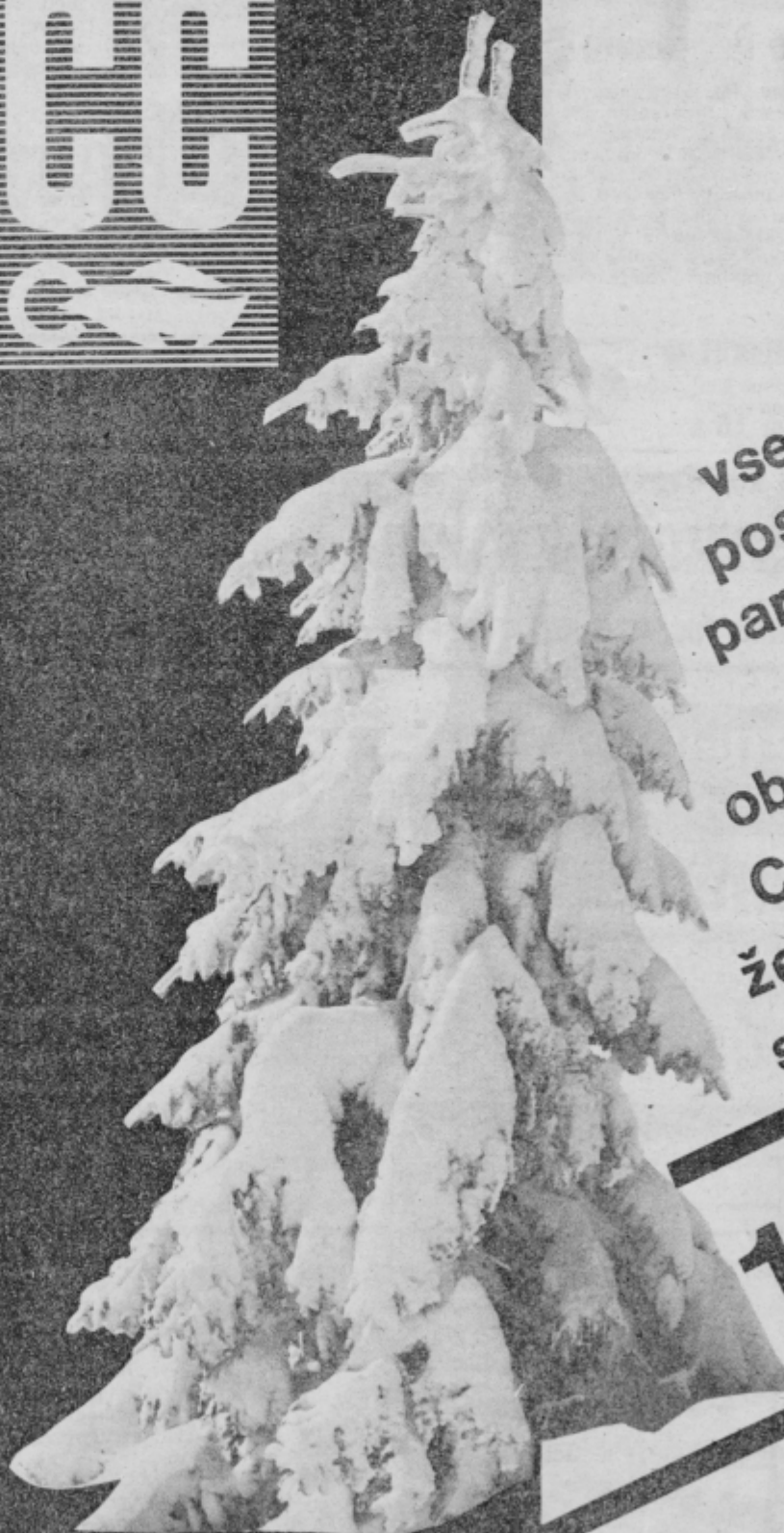
Pogoji:

- pod 1.
 - končana poklicna šola kovinske smeri ali dosežena IV. stopnja strokovne izobrazbe, VIP za oblikovalca kovin
 - najmanj 1 leto delovnih izkušenj na podobnih delih in nalogah
- pod 2.
 - končana poklicna šola kovinske smeri ali dosežena IV. stopnja strokovne izobrazbe, VIP za monterja in upravljalca energetskih naprav
 - najmanj 1 leto delovnih izkušenj na podobnih delih in nalogah

Kandidati, ki izpolnjujejo navedene pogoje, naj pošljejo pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev v kadrovsko socialno službo TIM Laško, Sp. Rečica 95.

Rok za prijavo je 15 dni.

Kandidati bodo o izbiri obveščeni v 15. dneh po končanem zbiranju prijav.

vsem
poslovnim
partnerjem
in
občanom
Celja
želimo
srečno

1986

CINKARNA

METALURŠKO KEMIČNA INDUSTRIJA

HORTIKULTURNI KOTICEK

O vrtnih poteh vemo vse premalo

- Rastline, ki so primerne za zasaditev v fuge poti:
- Plazeči jetičnik (*Veronica repens*), višina 5 cm, cvete svetlo modre barve v maju in juniju, zahteva vlažna tla.
 - Plazeča zvončnica (*Campanula cochlaerifolia*) dosega do 10 cm višine, cvete v beli in modri barvi junija in avgusta, zahteva vlažna tla.
 - Smiljka (*Cerastium*), zraste do 10 cm visoko, cvete v zlato rumeni barvi v aprilu in maju, zahteva suha tla.
 - Brezstebelna lepnica (*Silene acaulis*), le 5 cm visoka, cvete v roza barvi aprila ali maja, zahteva suha tla.
 - Homulica (*Sedum*), 10 cm visoka tranica, ki cvete v zlato rumeni barvi ali karminasto rdeči aprila ali maja, zahteva suha tla.
 - Pritlehna plamenica (*Phlox subulata*), zraste 10 cm visoko, cvete rožnato in belo v aprilu in septembru, zahteva suha tla.
 - Pitomec (*Sagina*), dosega le 5 cm višine in cvete belo v juliju ali avgustu. Zahteva vlažna tla.
 - Timijan, materina dušica (*Thymus serpyllum*), 5 cm visok cvete v raznih barvah aprila - maja. Zahteva suha tla.

HORTIKULTURNO DRUŠTVO CELJE

RECEPT TEDNA

Testenine s cvetačo in grahamom

Potrebujemo: eno veliko cvetačo, slan krop, en zavitek špagetov, žlico olivnega olja, nekaj rezin suhe slanine, eno kranjsko klobaso, pol litra graha, sol, peteršilj in zabelo.

Cvetačo in špagete kuhamo vsako zase v slanem kropu. Kuhane špagete odcedimo in jih prepražimo s sesekljano suho slanino in klobaso. Vodo, v kateri smo kuhali cvetačo, porabimo za juho. Zelen grah dušimo na olju do mehkega. Proti koncu ga osolimo in mu primešamo še sesekljan peteršilj. V večjo plitvo posodo damo nprej cvetačo, jo obložimo izmenoma s prepraženimi špageti in zelenim dušenim grahamom. Cvetačo zabelimo s prepraženimi drobtinicami.

OPEKARNA MARIBOR •
RADVANJE
Maribor, Strelška 16 a

GRADITELJI

PO ZNIŽANIH CENAH IN Z BREZPLAČNIM PREVOZOM DO 150 km

MONTAŽNI STROPI »NORMA«

S POPUSTOM PRODAJAMO TUDI TRAJNOŽARNE PEČI

PRIHRANEN DO
50.000 din

Telefon
(062) 39-911

ARHITEKT SVETUJE

piše: dipl. inž. arh. META ŠIRCELJ

Kombiniranje barv

Barva je najbolj razburiljivi, najhvaležnejši, obenem pa najcenejši element notranje dekoracije. S premišljeno izbiro lahko polepšamo vsak dom, zloraba pa iznakaži še tako lep interier.

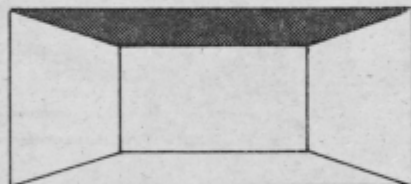
Načeloma uporabljamo tri načine kombiniranja barv:

- usklajevanje različnih odtenkov iste barve (npr. kombinacija polne rumene barve z njenimi temnejšimi in svetlejšimi odtenki),
- kombinacija osnovne barve s sosednjimi barvami v barvnem krogu (npr. rumena z rdečo ali zeleno),
- sestavljanje komplementarnih barv (npr. modra z rumeno, rdeča z zeleno).

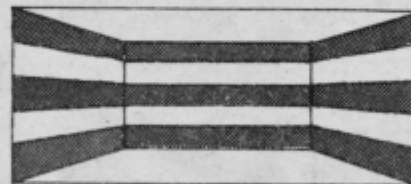
Pri zadnjih dveh načinih pride do precej bolj razburiljivega oziroma dramatičnega vtisa, lahko pa tudi do nezaželenih rezultatov. Zato je pri ljudeh, ki v kombiniranju barv nimajo pravih izkušenj, priporočljivo uporabljati prvega načina - sozvočja tona v tonu.

Da pridejo barve do izraza, je potrebna pravilna svetloba. To pomeni, da moramo pri izbiri barve za določen prostor poznati množino svetlobe, ki pada vanj. V zelo svetlih prostorih lahko upo-

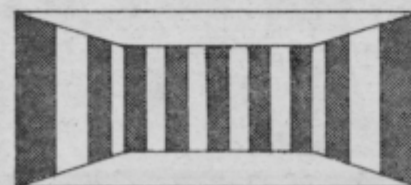
rabljamo hladne barve (modrozelene svetli toni), mračnejši prostori pa zahtevajo tople barve (rumeni in rdečkasti toni).

Močna barva stropa naredi prostor nižji kot je v resnici.

Vodoravne proge naredijo prostor večji, hkrati pa tudi nižji.

Navpične proge naredijo vtis, da je prostor višji, a hkrati manjši.

RAZGIBAJMO TELO

Notranja stran beder

1. Postavimo se na roke in pri tem stegnemo noge čim bolj narazen. Počasi se v tem položaju spuščamo na tla.

2. Na tleh noge tako stegnemo, da kolena prilepimo na tla.

3. Telo spuščamo med nogami počasi naprej, pri tem poskušamo imeti ravno hrbtenico.

4. Ko pridemo s telesom do tal, rahlo pozibavamo 16-krat in se počasi vrnemo v začetni položaj.

GORDANA
STEFANOVIČ

TRGOVSKA DELOVNA ORGANIZACIJA

MERX

TEKO

Lestvici Radia Celje

Zabavne melodije:

1. CHERIE CHERIE LADY - MODERN TALKING
2. DEČKO, AJDE OLADI - POSLEDNJA IGRA LEPTIRA
3. FRANČEK PIROMANČEK - AGROPOP
4. WOODY BOOGIE - BALTIMORA
5. MARIJA MAGDALENA - SANDRA
6. SHOT IN THE NIGHT - SAPHIR
7. PIŠI, PIŠI MI - MAGAZIN
8. DANCING IN THE STREET - MICK JAGGER-DAVID BOWIE
9. BOLJE BITI PIJAN NEGO STAR - PLAVI ORKESTER
10. JA SAM LAŽLJIVA - DENIS-DENIS

Lestvica zabavnih melodij je na sporedu Radia Celje vsako soboto ob 17.15 uri.

Domače melodije:

1. LJUBIM TE SLOVENIJA - ALPSKI KVINTET
2. NA ZDRAVJE - SLOVENIJA
3. DIDL BOOGIE-WOOGIE - HENČEK
4. ZDRAVICA OB VRNITVI - RŽ
5. NA ŠTAJERSKEM - SAVINJSKIH 7
6. SREČE SI VSAK ŽELI - STARE
7. NAPITNICA - RUPAR
8. KADAR SLOVENEK ZAPOJE - PETRIČ
9. V KRALJESTVU ZLATOROGA - AVSENIK
10. MAMA, PRIHAJAM DOMOV - SLAK

Lestvica domačih melodij je na sporedu Radia Celje vsak ponedeljek ob 17.15 uri.

KUPON

lestvica zabavnih melodij _____

izvajalec _____

lestvica domačih melodij _____

izvajalec _____

ime in priimek _____

naslov _____

Nagrajenca: Saša Pasar, Pot v Konjsko 24, Vojnik
Mitja Ursek, Migojnice 81, Griže

Pišite na naslov: Novi tednik - Radio Celje,
Trg V. kongresa 3a, Celje

Vsakič nagrada - velika plošča, ki jo izžrebanci izberejo v prodajalni MELODIJA v Celju.

RADIO CELJE

ČETRTEK, 26. 12.: 8.00 poročila, 8.10 Dopoldne z vami, vmes 8.30 obvestila, 9.00 druga poročila, 9.30 oddaja v esperantu, 10.00 Zaključek. 15.00 Poročila, 15.10 obvestila, 15.30 Dogodki in odmevi, 16.00 Čestitke in pozdravi, 16.30 Kronika, 17.00 V živo, 18.00 Zaključek.

PETEK, 27. 12.: 8.00 Poročila, 8.10 Petkov mozaik, vmes 8.30 obvestila, 9.00 druga poročila, 9.30 Žveplometer, 10.00 zaključek. 15.00 Poročila, 15.10 Obvestila, 15.30 Dogodki in odmevi, 16.00 Čestitke in pozdravi, 16.30 Šport ob koncu tedna, 17.00 Kronika, 17.15 Glasbo vam izbira, 17.45 Turistična oddaja, 18.00 Zaključek.

SOBOTA, 28. 12.: 8.00 Poročila, 8.10 Dopoldne z vami, vmes 8.30 obvestila, 9.00 druga poročila, 9.15 Koledar prireditvev, 9.30 Filmski sprehodi, 10.00 Zaključek. 15.00 Poročila, Obvestila, 16.00 Čestitke in pozdravi, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica zabavnih melodij 17.45 Kulturni feljton, 18.00 Zaključek.

NEDELJA, 29. 12.: 10.00 Poročila, 10.10 Obvestila, 10.30 Onkraj srebrne črte, 11.00 Žveplometer (ponovitev), 11.30 Kmetijska oddaja, 12.30 Iz domačih logov, 13.00 Čestitke in pozdravi poslušalcev, 15.00 Zaključek.

PONEDELJEK, 30. 12.: 8.00 Poročila, 8.10 Športno dopoldne, vmes 8.30 obvestila, 9.00 druga poročila, 10.00 zaključek. 15.00 Poročila, 15.10 Obvestila, 16.00 Čestitke in pozdravi poslušalcev, 16.30 Ponedeljkova reportaža, 16.45 Nove plošče, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica domačih melodij, 17.45 Športni pregled, 18.00 zaključek.

TOREK, 31. 12.: 8.00 SILVESTROVO NA RADIU CELJE - Celodnevni spored do 18.00.

SREDA, 1. 1.: NI SPOREDA!

ČETRTEK, 2. 1.: NI SPOREDA!

PETEK, 3. 1.: 8.00 Poročila, 8.10 Petkov mozaik, vmes 8.30 obvestila, 9.00 druga poročila, 9.30 Žveplometer, 10.00 zaključek. 15.00 Poročila, 15.10 Obvestila, 16.00 Čestitke in pozdravi, 16.30 Šport ob koncu tedna, 17.00 Kronika, 17.15 Mladi mladim, 18.00 zaključek.

SOBOTA, 4. 1.: 8.00 Poročila, 8.10 Dopoldne z vami, vmes 8.30 obvestila, 9.00 druga poročila, 9.30 koledar prireditvev, 10.00 Filmski sprehodi, 11.30 Zaključek. 15.00 Poročila, 15.10 obvestila, 16.00 Čestitke in pozdravi, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica zabavne glasbe, 18.00 zaključek.

NEDELJA, 5. 1.: 10.00 Poročila, 10.10 obvestila, 10.30 Kekčevi prijatelji, 10.45 Vedno lepe melodije, 11.30 Kmetijska oddaja, 12.00 Poročila, 12.15 Iz domačih logov, 13.00 Čestitke in pozdravi poslušalcev, 15.00 zaključek.

PONEDELJEK, 6. 1.: 8.00 Poročila, 8.10 Športno dopoldne, vmes 8.30 obvestila, 9.00 druga poročila, 10.00 Zaključek. 15.00 Poročila, 15.10 Obvestila, 16.00 Iz zakladnice zborovske glasbe 16.30 Ponedeljkova reportaža, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica domačih viž, 17.45 Športni pregled, 18.00 zaključek.

TOREK, 7. 1.: 8.00 poročila, 8.10 Iz sveta glasbe, vmes 8.30 obvestila, 9.00 druga poročila, 10.00 zaključek. 15.00 Poročila, 15.10 Obvestila, 16.00 Čestitke in pozdravi, 16.30 Rezerviran čas, 17.00 Kronika, 17.15 Iz arhiva resne glasbe, 17.45 Iz krajevnih skupnosti, 18.00 zaključek.

SREDA, 8. 1.: 8.00 Poročila, 8.10 Pokličite in vprašajte, 9.00 druga poročila, 9.30 obvestila, 9.40 Koledar prireditvev, 10.00 zaključek. 15.00 Poročila, 15.10 obvestila, 16.00 Čestitke in pozdravi, 16.30 Rezerviran čas, 17.00 Kronika, 17.15 Glasbene vzporednice, 17.45 Kulturni feljton, 18.00 zaključek.

ZAHVALA

Iskrena hvala vsem, ki ste nam ob nenadomestljivi izgubi naše nadvse ljube

ANTONETE
SODIN

tako nesebično stali ob strani. Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so sočustvovali z nami, nam izrekli ustna in pisna sožalja, darovali vence in cvetje in jo tako številno spremili na njeni zadnji poti. Hvala zdravnikom in zdravstvenemu osebju Internega intenzivnega oddelka Zdravstvenega centra Celje. Posebno se zahvaljujemo obema župnikoma za pogrebni obred, pevcem in govorniku za poslovilne besede ter vsem ostalim, ki so nam v teh najtežjih trenutkih kakorkoli pomagali.

Z žalostjo vsi njeni

ZAHVALA

Ob izgubi očeta in starega očeta

JURIJA
LONČARJA

se zahvaljujemo vsem, ki ste ga v tako lepem številu pospremili na zadnji poti, darovali vence ter za izrečena sožalja. Posebna zahvala župniku Rozmanu za lepo opravljen cerkveni obred in poslovilne besede. Vsem še enkrat hvala.

VSI NJEGOVI

Ogorevc, 23. decembra 1985

Pomlad bo na naš vrt prišla
in čakala, da prideš ti
in sedla bo na rožna tla
in jokala, ker tebe ni.
(S. Gregorčič)

V SPOMIN

23. decembra 1985 mineva leto, kar je ugasnilo tvoje življenje, in 26. decembra, kar je naš dom tako zelo prazen, tih, poln bridke bolečine in žalosti, ker si odšel za vedno od nas, ti, naš ljubljeni mož, ati, dedek in brat

IVAN JEZERNIK, st.

iz Strmca 22

Nadvse boleče je spoznanje, da te nikoli več ne bo med nas. Pogrešam tvoj nasmeh, toplino, vedrino, prijazne besede. V naših srcih boš ostal večno. Hvala še enkrat vsem, ki ste ga tako številno pospremili v njegov zadnji dom ter vsem, ki mu prižigate svečke in prinašate cvetje na njegov prerani grob.

Neutolažljivi: žena Marija, hčerka Silva z Boštjanom, sinovi Slavko in Ivan z družinama, Branko ter sestra Rozika

ZAHVALA

Mnogo prezgodaj smo se z globoko bolečino poslovili od našega dragega očeta

IVANA
ZUPANCA

iz Tevč

Ob nenadomestljivi izgubi dragega očeta se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem za podarjeno cvetje in izrečeno sožalje. Zahvaljujemo se župniku, pevcem iz Vrha in rudniku Laško. Hvala govornikom ZB Laško, tov. Mačku in družinama Centrih in Šuster. Posebej pa se zahvaljujem Knezu Francu.

Žalujoča:
hči Janica

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mame, babice in prababice

JOŽEFE ČATER

iz Kalobja 4

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem, SO Slovenske Konjice, GD Zreče, Alpos Šentjur in Remont Celje, ki ste jo v tako velikem številu spremljali na njeni zadnji poti, darovali vence in cvetje, izrekli ustna in pisna sožalja. Hvala govorniku Marku Draču, pevskemu zboru za zapete žalostinke in duhovniku za opravljen obred. Posebna hvala Evici Firant za pomoč pri negi v zadnjem času njene bolezni. Vsem iskrena hvala!

VSI NJENI!

V SPOMIN

27. decembra mineva leto odkar je naš dom prazen in tih in smo ostali brez tebe, naš najdražji mož, ate in stari ate

ŠTEFAN
KOBAL

iz Drapšinove 5a

Tvoja prerana smrt je v naših srcih povzročila hudo bolečino, še vedno ne moremo verjeti, da se ne boš nikoli vrnil. Večkrat nemo stojimo ob tvojem grobu, nosimo cvetje, ti prižigamo sveče, v sebi čutimo veliko bolečino z mislijo – zakaj odšel si ate?

Žalujoči:

žena Anica, Cveta, Mato ter Marica in Nada z družino

DO EMONA HOTELI LJUBLJANA,
TOZD HOTEL EVROPA CELJE,

Titov trg 4

Komisija za delovna razmerja

objavlja
prosta dela in naloge

receptorja

(2 delavca)

Pogoji:

- srednja strokovna izobrazba hotelske ali turistične smeri
- eno leto delovnih izkušenj
- pogovorno znanje dveh tujih jezikov
- odslužen vojaški rok

Delo je za nedoločen čas s polnim delovnim časom in enomesečnim poskusnim delom.

Pisne prijave z dokazili o izpolnjenih pogojih pošljite na gornji naslov v 8. dneh od dneva objave.

Kandidate bomo o izbiri obvestili v 15. dneh po sklepu o izbiri.

Izvršni odbor predsedstva
Občinske konference SZDL Žalec

razpisuje prosta dela in naloge

sekretarja svetov in koordinacijskih
odborov

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev predpisanih z zakonom za sklenitev delovnega razmerja izpolnjevati še naslednje pogoje:

- višja šolska izobrazba ustrezne smeri
- dve leti delovnih izkušenj
- družbenopolitična aktivnost

Kandidat bo izbran za 4 leta.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite v roku 8 dni po objavi razpisa na naslov: Občinska konferenca SZDL Žalec, Ivanke Uranjek 2, 63310 Žalec.

O izbiri bodo kandidati obveščeni v 15. dneh po poteku časa za prijavo.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža in očeta

RUDOLFA
GERŠAKA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom za izrečena sožalja, darovano cvetje in pomoč. Zahvaljujemo se tudi vsem, ki so ga spremili na zadnji poti, govornikom za poslovilne besede, duhovniku za opravljen obred, pevcem in gasilcem.

Žalujoči:

žena Marija, sinovi in hčerke

Brezno, 19. 12. 1985

ZAHVALA

Ob smrti našega očeta

MIHAELA
CEROVŠKA

iz Bodreža

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za darovano cvetje in vence, ter za številno spremstvo ob slovesu. Zahvala pevskemu društvu Šentvid pri Grobelnem in župniku za opravljen pogrebni obred. Vsem iskrena hvala!

Sin Zdravko, bratje in sestra

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega očeta

ANTONA
KOVAČA

Glazarjevega ata
iz Vrbja pri Žalcu

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, še prav posebno za pomoč sosedom, ki so bili z nami v težkih trenutkih. Zahvaljujemo se vsem za ustna in pisna sožalja in vsem, ki so darovali cvetje in vence ali za druge namene. Iskrena hvala govornikom za ganljive besede slovesa, gasilcem ter Društvu invalidov občine Žalec za lepo slovo. Zahvala tudi duhovniku za opravljen pogrebni obred in besede tolažbe. Srčna hvala vsem, ki ste našega dragega očeta pospremili na zadnji poti.

VSI NJEGOVI

ZAHVALA

Mnogo prezgodaj smo se z globoko bolečino poslovili od našega dragega moža, očeta in starega očeta

FRANCA
KOŠČA

iz Grobelnega 17

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so z nami delili žalost in bolečino. Hvala vsem, ki ste nam tako številno izrazili pisna in ustna sožalja, ga tako številno pospremili na zadnji poti in zasuli grob s cvetjem. Hvala govornikom, lovcem, gasilcem, duhovniku, sosedom in vsem, ki ste nam stali ob strani ob naši neizmerni bolečini. Vsem še enkrat hvala.

V globoki žalosti – VSI NJEGOVI

PRODAM

PARCELO na sončni legi z gradbenim dovoljenjem, elektriko, vodo in cesto, prodam. Slavko Sluga, Razbor 12, Dramlje.

KOMBINIRAN boiler, štedilnik na drva – skoraj novo, prodam. Ogled popoldan. Franc Podkrižnik, Ostrožno 142.

TELEVIZOR GORENJE – barvni, ugodno prodam. Informacije telefon 713-973, po 16. uri.

Z 101, letnik 77, registrirana 6. 86, potrebna kleparskega dela, prodam. Telefon 35-009.

FIAT 126 P, letnik 80/4, prodam za 29 M. Informacije (063) 21-697 ali 28-283.

TELICO težko, brejo 7 mesecev, prodam. Ivan Konušek, Gornja vas 23, Grobelno.

JUGO 45 v garanciji menjam za Golfa diesel. Telefon 35-078.

OKNA 140 x 140, dva komada, nezastekljena, enokrilna, prodam 30% ceneje. Tel. 770-010, dopoldan, Verbič ali na naslov Aškerčeva 11, Zalec.

ČB televizor Gorenje 107, ekran 60 cm, nov, z garancijo, nujno prodam 25% ceneje. Telefon 770-010, Arzenšek, dopoldan.

DVA PRAŠIČA 100 kg, telico brejo in sladko seno, prodam. Peček, Završe 21, Grobelno.

MOTORNO ŠKROPILO Holder, molzni stroj Vitreks, zamrzovalno skrinjo Gorenje 340 l, vse v brezhibnem stanju, prodam. Marija Kajba, Pustike 23, Pristava 63253.

Z 101, letnik 1977, prevoženih 75.000 km, ugodno prodam. Informacije dopoldan, telefon 33-233. Ogled možen na Milčinskega 14 – Horvat.

TOVORNI AVTO TAM 6500 z dvigalom za les »Hisp«, reg. do julija 86, prodam. Telefon 842-148.

NOVO PEČ Küppersbusch 10% ceneje prodam. Anton Vodeb, Dramlje 9 b, Novi blok, 63222 Dramlje.

TAM 5000, kason 5,20 m, neregistriran, vozen, cena 15 M in stroj za traktor Fiat Štore 402-404, novo z manjšo okvaro, poceni prodam. Ogled, Bukovžlak 86, Teharje.

OPEL kadett, letnik 1970, cena 11 M, ugodno prodam. Branko Brecl, Brdce 2 nad Dobrno, Dobrna.

TELEVIZOR Gorenje – barvni, ugodno prodam. Informacije telefon 713-973, po 16. uri.

TRAKTOR DEUTZ 45 KS s čelnim nakladalцем prodam. Jovan, Arja vas 59, Petrovče.

GRADBENO PARCELO prodam ali zamenjam za osebni avto, star največ dve leti ali traktor. Ponudbe pošljite pod šifro: ZAMENJAVA.

HIŠO pri Rimskih Toplicah, prodam. Voduškova 14, Ljubljana.

STAREJŠO hišo z dvoriščem in vrtom prodam. Informacije na telefon 714-891, od 18. do 20. ure.

RUSKI DŽIP z diesel motorjem prodam. Telefon 35-029, zvečer.

PEČ EMO CENTRAL 23, novo in aval plošče, nove, 200 x 100, 14

komadov, modre, prodam. Babno 20, Celje.

KRAVO SIMENTALKO, drugo tele in znova pripuščena, prodam. Tel: 821-093.

ZASTAVA 750, letnik 78, školjka 82, prodam. Pavlinč, telefon 21-755, int. 32, dopoldan.

MOPED APN 6, nov, prodam. Telefon 26-628.

LEŽIŠČE z jogi vložkom prodam. Telefon 36-492, popoldan.

LEP VIKEND (2834 m²), zlahtna trta, sadovnjak, Ponikva pri Sentjurju, ugodno prodam. Telefon 31-020.

DOBRO OHRANJEN pralni stroj Gorenje prodam ter agregat za zamrzovalno skrinjo. Anton Novak, Dobrova 87 a, Celje.

TRISOBNO komfortno stanovanje 63 m² v Celju prodam za gotovino. Informacije po telefonu 722-130, proti večeru.

HIŠO V OKOLICI Celja prodam najugodnejšemu ponudniku. Informacije na telefon 27-510, po 18. uri.

ZASTAVA 101, letnik 1974, prodam. Pelko, Na lipico 4, Šentjur.

GRADBENI KOMPRESOR, močna montaža na traktor in komplet podvozja za traktorsko prikolico, enoosno, prodam. Telefon (063) 741-736, popoldan.

TRAKTOR FERGUSON s kabino, rabljeno kuhinjo Gorenje in nov štedilnik – dva elektrika in štiri plin, ugodno prodam. Lah Frido, Šmarje 140.

WARTBURG karavan, letnik 79, dobro ohranjen, prodam. Cena 41 M. Telefon 33-146.

PRALNI stroj Gorenje PS 663 za 3 M in kavč za 2,5 M, prodam. Telefon 25-770.

AUDI 80 GL z barvnimi stekli pod nujno prodam za 80 SM. Telefon 32-772.

DVOREDNI pletilni stroj »Super« standard 72 prodam. Telefon 25-287.

MOTOR APN 4 prodam. Hlupič, Drapšinova 15, Celje. Ogled do 15. ure.

SPREDNJI most od traktorja 402 prodam. Pavel Hrovat, Hlomec 10, Strmec pri Vojniku.

VEČJO količino otave, kvalitetno posušene, prodam. Cena 20 din za kg. Oskar Pasarič, Podgorje 21, Šentjur.

FIAT 750 na novo obnovljen prodam. Telefon 24-074, po 15. uri.

ZASTAVO 101, neregistrirano, poceni prodam. Telefon 745-155, dopoldan.

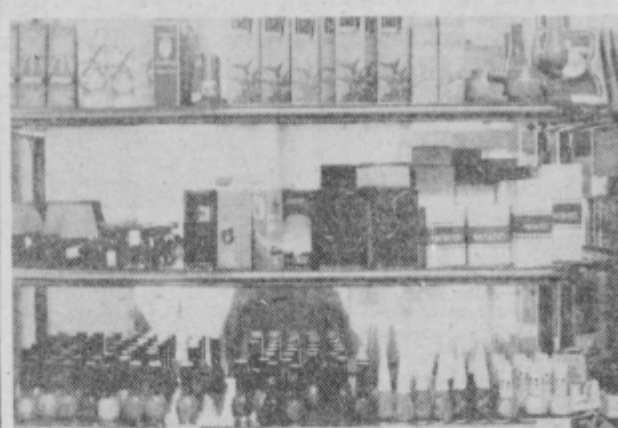
TOVORNI avto »MAN« v rezervnih delih ali komplet prodam. Informacije na telefon 33-476, Ingrad, Samski dom, soba 55, Pohorska 2, Celje, Muhič.

ENODRUŽINSKO hišo – nedokončano, s 1300 m² zemlje, primerne za vikend, prodam ali zamenjam za stanovanje v Celju. Šifra: Liboje.

GRAMOFON Tosca 403 z račijem 2 x 30 W in Tomos Automatic 3, star sedem mesecev, ugodno prodam. Ogled od 14. do 16. ure. Robert Dobrotinšek, Trubarjeva 46, Celje.

KOMBINIRAN štedilnik prodam.

POIŠČITE V... MAVRICI

kovinotehna tozd tehnična trgovina

Telefon 22-469, od 10. do 12. ure.

HIŠO, adaptirano, z manjšim gospodarskim poslopijem in nekaj zemlje v Levcu, prodam. Informacije na telefon 23-485 zvečer ali jutraj.

STROJ za izdelovanje opaža prodam. Lakner Rozika, Cerovec 27, Šmarje pri Jelšah.

DIATONIČNO harmoniko B-Es-As-Des za 18 SM prodam ali menjam za osebni avto v voznem stanju. Brane, Oblakova 32 a, Celje.

NSU 1200 (1972), registriran do 8. 1986, dobro ohranjen in več delov, ugodno prodam. Franc Rožanc, Brezovje 15, Šentjur.

SUHE SMREKOVE plohe 5 cm ter suhe hrastove 3/5 cm, vsakega po 2 m², prodam. Jože Tomplak, Zg. Tinsko 29, p. Loka pri Žusmu.

NOVO SKRINJO 410 l ter dober jabolčnik, prodam. Vinko Podgoršek, Završ, Šmartno v Rožni dolini.

DELE ZA ZASTAVO 125 PZ, dele za Tomos 15 SLC in motorno kolo Horeks Regina 400, prodam. Rafko Kolman, Vrhe 7, 63221 Teharje.

SPALNICO, starejši tip, hladilnik in trajno žarečo peč, ugodno prodam. Ogled možen od 15. ure naprej. Telefon (062) 34-354.

STROJ za izdelavo betonskih zidakov za 13 M prodam. Telefon (063) 35-637.

DVOOBNO STANOVANJE s 53 m² prodam. Vseljivo takoj, cena 100.000 din po m². Poklicati na telefon (063) 25-338 dne 27., 28., 29. decembra 1985.

OJAČEVALEC za kitaro 50 W FBT prodam. Kunej, Zagrad 130, Celje.

RENAULT 4, letnik 77, reg. do junija 86, prodam. Telefon 721-122 int. 220 ali int. 283.

NOVEJŠO HIŠO z gospodarskim poslopijem in precej zemlje ugodno prodam, 200 m od asfalta in avtobusne postaje. Slavko

Klančnik, Spodnje Lože, Podpeč 9, Loče pri Poljčanah.

POCENI PRODAM APM 3 Tomos avtomatik, nov. Kalan, Ljubecna 26, Škofja vas.

HIŠO z gostinskim lokalom v Kozjem prodam. Informacije (063) 781-046 ali 34-596, po 20. uri.

40 VREČ perla prodam. Tone Repnik, Parížlje 41, telefon 721-372.

OKNA in vrata, kopalno kad, prodam. Ogled vsak dan od 15. ure dalje. Milan Murko, Loka pri Žusmu 1.

PONY EXPRESS avtomatik malo rabljen, prodam. Evgen Glešič, Zadobrova 103, Škofja vas.

RABLJENO kuhinjo, Küppersbusch peč, kuhinjsko napo in dva črna bela televizorja prodam. Ela Komel, Moše Pijade 5, blizu Klavdivarja.

ZADNJI LEŽAJ v ohišju za Zastavo 750, novi tip, prodam. Telefon 34-760.

ROČNA vrtna stroja 550 W in 450 W ugodno prodam. Vinko Lapornik, Sedraž 17 a, 63270 Laško.

R 4 po delih, Husqarno 125 cross in BSA 500, letnik 1936, prodam. Sajovic, Slance 16 a, Teharje.

TRAKTOR FIAT 402, malo rabljen, odlično ohranjen in avto Furgon PZ 1500 letnik 1980, prodam. Ivan Gobec, Završe 11 a, pošta Grobelno.

OHRANJENO smučarsko opremo, smuči 180 cm, čevlji 41, prodam. Smode, Prvomajska 4, Celje.

PIANINO oddam v najem ali prodam. Telefon 28-547.

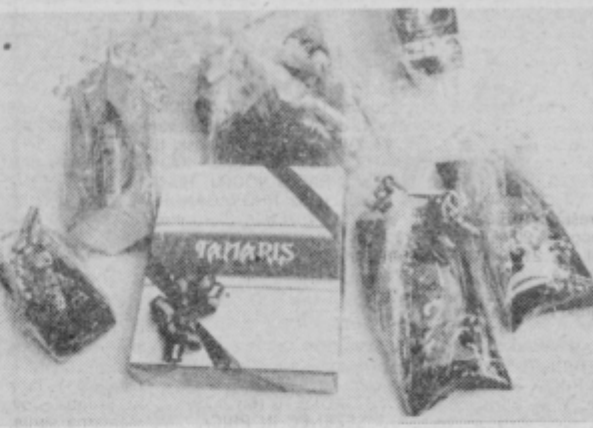
ZDOMCI POZOR! Prodám novo hišo z elektriko in dva ha zemlje na lepem sončnem kraju, blizu Viratnja. Informacije: Franc Jager, Tratna 14, Grobelno 63231.

AVTO 125 P, letnik 78, prodam. Registracija do oktobra 86, brezhiben. Telefon od četrta po 15. uri 35-285.

R 4, letnik 78, v nevoznem stanju (rezervni deli), prodam. Telefon 26-057 od 6.30 do 8. ure.

TV GORENJE color prodam. Pa-

Ko izbirate novoletno darilo, se vsekakor prej oglašite na oddelo kozmetike v prodajalni Mavrice, kjer vam bodo prijazni prodajalci pomagali iz zadrege.

KMETIJSKI KOMBINAT
SENTJUR

prodajalna gradbenega materiala
»ANDERBURG«

GRADITELJI POZOR!

Po konkurenčnih cenah vam nudimo vse vrste gradbenega materiala.

Kupljeno blago vam dostavimo na dom.

Informacije na tel.: 741-515 ali v prodajalni grabenega materiala »ANDERBURG« v Šentjurju pri Celju.

dežnik, Delavska 5, Sl. Konjice, tel. 761-391, dopoldan.

DVA RAZTEGLJIVA kavča, klubsko mizo, dva fotelja, prodam. Telefon 26-171, popoldan.

ŠTEDILNIK na trdo gorivo Gorenje, levi, nov, nerabljen, zelo ugodno prodam. Telefon 778-042, Dobrna 13 a.

MERCEDES 220 D, letnik 1973, prodam ali zamenjam za kadet ali lado caravan. Telefon (063) 36-953.

TRAKTOR IMT 533, dobro ohranjen, prodam. Ivan Javornik, Okrog 28, 63232 Ponikva.

HIŠO s 25 a zemlje blizu Rogaske Slatine in Atomskih toplic, prodam ali zamenjam. Ponudbe: Novi tednik, Celje, šifra: 250 M.

V NAJEM dam skupaj s poslopijem 3 ha zemljišča vseh kultur. Pozneje dedovanje. Jernej Lužnik, Landek 4 p. Strmec.

MLATILNICO navadno in nov cirkular prodam. Miha Knez, Breze 25, Celje.

DVOOBNO stanovanje in italijanski otroški voziček-dežnik, prodam. Telefon 36-470.

KÜPPERSBUSCH štedilnik ugodno prodam. Petriček, Žalec, Celjska 5.

2 m² suhih smrekovih plohov, dve ovci, prodam. Telefon 772-135.

TV prodam. Informacije telefon 26-232.

KRMILNO KORENJE prodam. Ivan Gračner, Kostričnica 38, Kalobje. Cesta proti Planini pri Mravljak.

ČRNO BELI TV prodam. Čretnik, Pucova 12, Celje.

3 m² razžaganega hrastovega lesa prodam. Informacije: Franc Lojen, Hrastje 25, Bistrica ob Sotli.

KUPIM

NAKLADALCO 15-16 kub. kupim. Opis in ceno pošljite na naslov Žličar, Sp. Mestnje 63253, Pristava ali telefon 741-839.

ENOSOBNO stanovanje v centru mesta kupim. Telefon (062) 34-354.

MANJŠO hišo ali parcelo v bližini Celja kupim. Telefon 35-567.

KNJIGO Dekanija Gornjegrajska kupim. Janez Mavrič, Gornji grad 111.

STANOVANJA

ENOSOBNO stanovanje s sanitarijama, brez centralne, v Celju, oddam za predplačilo. Šifra: Navedite ceno.

MLAD fant najame garsonjero ali enosobno stanovanje. Možnost predplačila. Šifra: Dogovor.

ŽENSKI oddam ogrevano sobo s souporabo kuhinje. Šifra: Poštena.

ZAMENJAM enosobno družbeno stanovanje 40 m² Na zelenici v Celju za večje v ožjem delu mesta Celja. Šifra: Zamenjava.

SOBO oddam fantu. Šifra: Takoj.

ZAPOSLITEV

ŠOFERJA C in E kategorije s špedicijsko prakso zaposlim. OD po dogovoru. Šifra: Januar.

DVA Kovinostugarja zaposlim. Marjan Anžiovar, Šentrupert 12 a, pošta Gomilsko ali telefon (063) 701-652.

VESTNEGA avtomehanika sprejememo v delovno razmerje – urejeni delovni pogoji. Šarlah, Zadobrova 39 c.

TAKOJ zaposlim kovinostugarja. OD po dogovoru. Ocvirk Adi, Polzela 85.

ORODJARJA in rezkalca z nekajletno prakso, zaposlimo. Javoršek, Celje, Ipavčeva 28.

RAZNO

PREVZAMEM gradnjo stanovanjskih hiš in ostalih objektov z materialom. Telefon 36-867.

IŠČEMO varstvo za 7 mesecev staro punčko od 15. januarja v Šentjurju ali centru mesta Celje. Pogelšek Jolanda, Cesta Kozjanskega odreda 13, Šentjur pri Celju.

V NAJEM vzamem okoli 150 m² dobre zemlje. Telefon 888-114.

ŽELIM se učiti klavirsko ali diatonično harmoniko. Telefon 888-114.

IŠČEMO mlajšo upokojenko za varstvo enoletnega otroka v dopoldanskem času. Ostalo po dogovoru. Telefon 21-072, od 8. do 12. ure.

INŠTRUKCIJE za matematiko in elektrotehniko srednje tehniške šole, potrebujem. Telefon 33-132.

MATEMATIKO z uspehom inštriram. Telefon 36-948.

NOVI TEDNIK

NAROČILNICA

Podpisani _____

kraj _____ ulica _____ št. _____

pošta _____ naročam časopis »NOVI TEDNIK«

Začnite mi ga pošiljati dne _____

Obvezujem se, da bom redno plačeval naročnino.

V _____ dne _____

NOVI TEDNIK
63000 CELJE
Trg V. kongresa 3a

podpis naročnika

Cenjene stranke obveščam, da imam zopet na zalogi

1. naravno jelkino eterično olje za zdravljenje astme, bronhitisa, sinusov, pljučnih bolezni in prehladov,
2. mazi'lo proti revmi,
3. mazi'lo proti sklepni revmi in ožilju,
4. mazi'lo proti glivičnim ekcemom,
5. šentjanžvevo olivno olje za zdravljenje ran, zlomov, opeklin, in hemoroidov in
6. čaje zoper živčne, črevesne, želodčne, ledvične in jetrne bolezni. Pošiljam po povzetju. Navodila priložena. Erjavec Stanislav, član društva zeliščarjev Ljubljana. Poklukarjeva 57/a, 61111 Ljubljana, tel. (61) 264-900

TV SPORED

NEDELJA, 29. 12.

13.30–13.05 in 13.40–22.05 TELETEKST RTV LJUBLJANA; 8.45 POROČILA; OTROŠKA MATINEJA: 8.50 ŽIV ZAV: Risanke, Smrkci II; 9.45 SOKOLI, ponovitev 9. dela angleške nadaljevanke; 10.10 M. de Cervantes: CERVANTES, 8. del španske nadaljevanke; 11.00 16. FESTIVAL NARODNE GLASBE – PTUJ 85, 6. oddaja; 11.30 625, oddaja za stik z gledalci; 11.55 PROPAGANDNA ODDAJA; 12.00 KMETUŠKA ODDAJA; 13.00 POROČILA (do 13.05); 13.55 PRISLUHNI MOJŠINI, oddaja za slušno prizadete; 14.00 PROPAGANDNA ODDAJA; 14.45 J. Knittel: VIA MALA, ponovitev 1. dela nemške nadaljevanke; 16.20 POROČILA; 16.25 SREČALA SE BOVA ZVEČER, jugoslovanski film (ČB); 17.45 TV KVIJ – 7. oddaja; 18.45 PRISEL V GOSTE ZIMSKI ČAS – KAJ NAM NOSI DEDEK MRAZ?; 19.15 CIK CAK; 19.24 TV IN RADIO NOČOJ; 19.26 ZRNO DO ZRNA; 19.30 TV DNEVNIK; 19.50 VREME; 19.52 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.00 D. Ugrišić: ŠTEFICA CVEK V ŽRELU ŽIVLJENJA, 3. – zadnji del nadaljevanke TV Beograd; 20.45 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.50 PREMOR; 21.00 ŠPORTNI PREGLED; 21.30 FOLKART KUBAN; 21.55 PROPAGANDNA ODDAJA; 22.00 POROČILA

Oddajniki II. TV mreže:

2.00 ARTHUR RUBINSTEIN V PARIZU, 4. – zadnji del nanizanke; 12.45 AKTUALNI TRENUTEK JUGOSLAVIJE – mozaično informativna oddaja; 14.30 GLASBENO POPOLDNE; 16.00 BOKS ZA JEKLENO ROKAVICO, posnetek finala iz Zenice; 17.00 Banja Luka: PJ V ROKOMETU (M) BORAC: CZ, prenos (slov. kom.), v odmoru...; 18.25 UDELEŽENEC IN PRIČA, dokumentarna serija; 19.10 PROMETNI KROG; 19.30 TV DNEVNIK; 20.00 SPOMINI, jugoslovanska dokumentarna serija; 20.45 VČERAJ, DANES, JUTRI; 21.05 FESTOVE USPEŠNICE: 20. STOLETJE, 1. del italijanskega filma (do 23.05); OPOMBA: Ljubljana emitira ob 14.00 TV Plošča MARJAN SMODE za JRT 1

PONEDELJEK, 30. 12.

DOPOLDANSKI SPORED ZA OTROKE: 9.45 REPUBLIŠKA REVILJA – ZAGORJE 84 – narodne; 10.15 ZGODBA O BOBENČKU; 10.35 3 SKLADBE ZA KITARO; 10.40 HANCA, JANKO IN LUCIJA – otroška folklorna ČSSR; 11.10 MALI LORD FAUNTLEROY, ameriški film (ČB); 12.50 PROPAGANDNA ODDAJA; 12.55 Obersdorf: SVETOVNI POKAL V SMUČARSKIH SKOKIH, prenos (do 15.15/30); 16.25 POROČILA; 16.10–22.45 TELETEKST RTV LJUBLJANA; 16.30 PROPAGANDNA ODDAJA; 16.35 SVETOVNI POKAL V SMUČARSKIH SKOKIH, posnetek iz Obersdorfa; SPORED ZA OTROKE: 17.35 ŠALIČA ALI MALA SALA, zabavna oddaja; 17.50 VSAK PETEK NOV ZACETEK, 6. – zadnji del nanizanke TV Sarajevo; 18.20 PROPAGANDNA ODDAJA; 18.25 PODRAVSKI OBZORNIK; 18.45 PRISEL V GOSTE ZIMSKI ČAS – KAJ NAM NOSI DEDEK MRAZ?; 19.15 RISANKA; 19.20 CIK CAK; 19.24 TV IN RADIO NOČOJ; 19.26 ZRNO DO ZRNA; 19.30 TV DNEVNIK I; 19.55 VREME; 19.59 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.05 J. C. Grumberg: TEREZA HUMBERT, 2. del francoske nadaljevanke; 21.00 PROPAGANDNA ODDAJA; 21.15 AKTUALNO; 21.45 FORMULA I, zabavnoglasbena oddaja TV Beograd; 22.25 PROPAGANDNA ODDAJA; 22.30 TV DNEVNIK II; OPOMBA: Ob 18.45 JAZZ NA EKRANU: Ansambel Quatebriga za JRT 1 in 22.15 IZBRANI TRENUTEK – C. Debussy: MESEČINA, balet

TOREK, 31. 12.

DOPOLDANSKI SPORED ZA OTROKE: GLASBA ZA CIBIBANE: 10.00 IZ ANDERSENОВИH PRAVLJIC; 10.20 HODIL SEM; 10.40 NAŠE IGRACE; 10.55 PREPIR MED UDI, plesna oddaja; 11.15 DOGODIVŠČINE TOMA SAWYERJA, ameriški film (do 12.30); 13.50–00.30 TELETEKST RTV LJUBLJANA; 14.05 POROČILA; SPORED ZA OTROKE: 14.10 2 + 2 = 4; 14.20 VIDEOŠPOT: PEPELKA NA OBISKU; 14.25 LE PO KOM SE JE VRGEL TA OTROK, musical v izvedbi DPD Svoboda Griže; 15.10 OTROŠKI SPORED VSEH TV STUDIOV; 16.40 R. Gobec: KRESNICEK, glasbena oddaja; 17.10 DIVJE ŽIVALI NA CESTAH, ameriški mladinski film; 18.45 PROPAGANDNA ODDAJA; 18.48 TV NOČOJ; 18.50 PRISEL V GOSTE ZIMSKI ČAS, KAJ NAM NOSI DEDEK MRAZ?; 19.20 CIK CAK; 19.26 ZRNO DO ZRNA; 19.30 TV DNEVNIK in VREME; 19.50 PROPAGANDNA ODDAJA; 19.55 TV NOČOJ; 20.00 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.05 PERISKOP; 20.30 GOSTILNA KOŠNIK; 22.00 POPEK MOJE DEŽELE; 22.30 «LOJTRICA DOMAČIH»; 23.20 V PLESNEM RITMU – BIG BAND RTV LJUBLJANA; 23.55 Z AVSENIKI V NOVO LETO; 00.50 UBIJALSKA RIBE, italijansko-brazilski film; 02.25 NOVO LETO SKORAJ ZA... «WITZ», silvestrski spored TV Koper (do 03.40)

Oddajniki II. TV mreže:

14.30 J. Strauss: NETOPIR, opereta; 17.30 BEOGRAJSKI TV PROGRAM; 19.30 TV DNEVNIK; 19.55 TV NOČOJ; 20.00 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.05 AGROPOP SHOW; 20.55 PRINC IN IGRALKA, angleški film; 22.50 NA GORI DAJ-DAM, kabaret; 23.45 PETER'S POP SHOW; 01.15 IZ SILVESTRSKEGA SPOREDA JRT 2: DOBRE VIBRACIJE; HIT MESECA; STEREOVIZIJA (do 04.05)

SREDA, 1. 1. 1986

8.05–00.50 TELETEKST RTV LJUBLJANA; 8.20 POROČILA; OTROŠKA MATINEJA: 8.25 NOVOLETNI ŽIV ZAV; 9.20 ČAROBNA PIŠČAL, avstrijska glasbena risanka; 10.10 Boris A. Novak: VELIKA IN MALA LUNA, priredba gledališke predstave SNG-Drama; 11.05 SAMSON IN SALLY, danski risani film; 12.05 POROČILA; 12.10 PROPAGANDNA ODDAJA; 12.15 Dunaj: NOVOLETNI KONCERT, prenos (stereo RA...); PROPAGANDNA ODDAJA; 13.30/45 Garmisch-Partenkirchen: SVETOVNI POKAL V SMUČARSKIH SKOKIH, vključitev v prenos; 15.30/45 IZ SILVESTRSKEGA SPOREDA JRT: IZ SILVESTRSKEGA SPOREDA TV Ljubljana: 16.00 VIDEOGODA; 16.25 Z AVSENIKI V NOVO LETO; 17.15 ANSAMBEL «HEARTBREAKERS», nemški glasbeni film; 19.05 PROPAGANDNA ODDAJA; 19.10 RISANKA; 19.20 CIK CAK; 19.24 TV IN RADIO NOČOJ; 19.26 ZRNO DO ZRNA; 19.30 TV DNEVNIK (tudi za JRT 2); 19.55 VREME; 19.57 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.00 ENI IN DRUGI, francoski film; 22.50 PROPAGANDNA ODDAJA; 22.55 POROČILA; 23.05 PETER'S POP SHOW – stereo RA 2 (do 00.05)

Oddajniki II. TV mreže:

9.45 IGRANI FILM – ponovitev silvestrskega; 11.55 PREMOR; 12.00 SILVESTRSKI SPORED JRT 1 – ponovitev; 18.35 KRČMA JAMAJKA, 1. del angleške nadaljevanke; 19.30 TV DNEVNIK; 20.00 LJUBITELJI NARAVE, dokumentarna oddaja; 20.30 VELIKA PUSTOLOVŠČINA FILMA; 22.00 20 LET «LINDŽA»; 23.00 «LOJTRICA DOMAČIH» (tudi za JRT 2) (do 23.50)

ČETRTEK, 2. 1.

1.10–23.35 TELETEKST RTV LJUBLJANA; 8.25 POROČILA; OTROŠKA MATINEJA: 8.30 ŽIV ZAV: Smrkci II, Risanke; 9.25 D. Dolamič: OSKAR IN MORSKA DEKLICA, priredba gledališke predstave SLG Celje; 10.10 NORA ČAJANKA, kratki igrani film Tomaža Kralja; 10.25 TA ČUDOVITA BITJA, ameriški dokumentarni film; 12.05 IZ SILVESTRSKEGA SPOREDA JRT 1 – 1. del; 15.30 UPOR NA LADJI BOUNTY, ameriški film; 18.20 PROPAGANDNA ODDAJA; 18.26 POD LIPO 85; 19.10 RISANKA; 19.20 CIK CAK; 19.24 TV IN RADIO NOČOJ; 19.26 ZRNO DO ZRNA; 19.30 TV DNEVNIK; 19.55 VREME; 19.57 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.00 C. P. Snow: TUJCI IN BRATJE, 10. del angleške nadaljevanke; 20.05 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.55 IZ SILVESTRSKEGA SPOREDA JRT 1 – 2. del; 23.30 POROČILA; OPOMBA: 16.00–16.55 LJ predvaja za JRT 1; Z AVSENIKI V NOVO LETO (s sh podnaslovi)

Oddajniki II. TV mreže:

12.00 IZ SILVESTRSKEGA SPOREDA JRT 2; 18.35 KRČMA JAMAJKA, 2. del angleške nadaljevanke; 19.30 TV DNEVNIK; 20.00 LJUBITELJI NARAVE, 2. del dokumentarne serije; 20.30 DVANAJST OŽIGOSANIH, ameriški film; 22.50 SHOW EXPRESS, nemška zabavnoglasbena oddaja; 23.20 IZSELJENIKOVA IZPOVED – poezija (do 23.50)

PETEK, 3. 1.

DOPOLDANSKI SPORED ZA OTROKE: 10.00 GLASBA ZA CIBIBANE: Pojmo s ptički; 10.15 RINGARAJA; 10.30 UTRINEK S KONCERTA GLASBENE MLADINE SLOVENIJE; 10.45 STRIBOR – VOKALNO INSTRUMENTALNA SKUPINA IZ NOVE GORICE; 11.15 SREČA NA VRVICI, slovenski film (do 12.45); 14.05–00.15 TELETEKST RTV LJUBLJANA; 14.20 POROČILA; SPORED ZA OTROKE: 14.25 OŽIVELE STRANI, 1. del nanizanke TV Skopje; 14.40 PETELIN NA DRSAKAH, sovjetski film; 15.30 L. Suhodolčan: NAOČNIK IN OČALNIK: Babičine rože, 10. – zadnji del nadaljevanke; 16.05 SOKOLI, 10. del angleške nadaljevanke; 16.30 PROPAGANDNA ODDAJA; 16.35 IZ SILVESTRSKEGA SPOREDA TV Ljubljana: GOSTILNA KOŠNIK; 18.15 ŠPORT V LETU 1985; 19.15 RISANKA; 19.20 CIK CAK; 19.24 TV IN RADIO NOČOJ; 19.26 ZRNO DO ZRNA; 19.30 TV DNEVNIK I (tudi za JRT II); 19.55 VREME; 19.57 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.00 NAPOVED ZA VIA MALA; 20.05 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.10 J. P. Knittel: VIA MALA, 3. – zadnji del nemške nad.; 21.40 PROPAGANDNA ODDAJA; 21.45 POROČILA; 21.50 PETER'S POP SHOW; 22.50 USPAVANEC, ameriški film

Oddajniki II. TV mreže:

12.00 SILVESTRSKI SPORED TV PRIŠTINA; 14.00 IZ SILVESTRSKEGA SPOREDA TV LJUBLJANA: NOVO LETO SKORAJ ZA... «WITZ», oddaja TV Koper; 15.15 AGROPOP SHOW; 16.05 IZ SILVESTRSKEGA SPOREDA TV SKOPJE; 18.00 DOLGA POT DO RESNICE, dokumentarna oddaja; 18.35 KRČMA JAMAJKA, 3. – zadnji del angl. nadaljevanke; 19.30 TV DNEVNIK; 20.00 LJUBITELJI NARAVE, 3. del dokumentarne serije; 20.30 JAZ FRANÇOIS, resna glasba; 21.15 VIDIKI; dokumentarna oddaja; 22.00 MAYERLING, igrani film (23.20)

SOBOTA, 4. 1.

7.45–00.25 TELETEKST RTV LJUBLJANA; 8.00 POROČILA; OTROŠKA MATINEJA – ponovitev oddaj; 8.05 PRIGIŠČE PRILJUBLJENIH PRAVLJIC: Cesarjev slavček, 2. del; 8.25 OŽIVELE STRANI, 1. del nanizanke TV Skopje; 8.40 VSAK PETEK NOV ZACETEK, 5. del nanizanke TV Sarajevo; 9.10 2 + 2 = 4; 9.20 VIDEOŠPOT: Pepelka na obisku; 9.25 L. Suhodolčan: NAOČNIK IN OČALNIK – Babičine rože, 10. – zadnji del nadaljevanke; 10.00 PERISKOP – ponovitev silvestrske oddaje; 10.25 SLOVENSKI LJUDSKI PLES: Gorenjska, 1. del; 10.55 ŠČEPEC ŠIRNEGA SVETA: Žafran, ponovitev 4. dela angleške serije; 11.20 OBISKUJEMO SLOVENSKE MUZEJE IN GALERIJE: ČEBELARSKI MUZEJ RADOVLJICA, ponovitev; 11.50 KONCERT ZA UNICEF V POČASTITEV 40. LETNICE OZN, posnetek; 12.53 PROPAGANDNA ODDAJA; 12.55 Innsbruck: SVETOVNI POKAL V SMUČARSKIH SKOKIH, prenos; 15.00/15 IZ SILVESTRSKEGA SPOREDA TV...; 16.15 POROČILA; 16.20 MALA ČAROVNICA, češko-slovaški mladinski film; 17.50 PROPAGANDNA ODDAJA; 17.55 ZGODBE IZ ŽIVLJENJA RASTLIN: Zaščita matere in otroka, 10. del francoskega poljudnoznanstvenega niza; 18.25 T. Peršak: PODNAJEMNIKI, ponovitev izvirne TV igre; 19.10 RISANKA; 19.20 CIK CAK; 19.24 TV IN RADIO NOČOJ; 19.26 ZRNO DO ZRNA; 19.30 TV DNEVNIK; 19.50 VREME; 19.52 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.00 SATIRIČNI KABARET (Milos Mikel): RIBA BREZ GLAVE NE SMRDI; 20.50 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.55 ZRCALO TEDNA; 21.15 DUCAT UMAZANCEV, ameriški film; 23.35 IZ SILVESTRSKEGA SPOREDA TV Ljubljana: AGROPOP SHOW

Oddajniki II. TV mreže:

12.30 ADA, dokumentarni film; 13.00 ŠKRATEK IN MALA VILA, finski mladinski film; 14.30 OTROŠKA PREDSTAVA; 15.30 VALČEK, argentinski film; 17.00 Beograd: PJ V HOKEJU – PARTIZAN: CZ, prenos, v odmorih...; 19.30 TV DNEVNIK; 20.00 ZABAVA VAS LJUPKA DIMITROVSKA; 20.20 DOKUMENTARNA ODDAJA; 20.55 ZABAVA VAS ALMA EKMEČIĆ; 21.20 ŠPORTNA SOBOTA; 21.50 PRIČA OBTŽBE, igrani film (do 23. 25)

GREMO V KINO

KINO UNION CELJE

Do 2. 1.: HOJA V SENCI – francoski film
Do 5. 1.: ZA SINOVO LJUBEZEN – ameriški film
Od 6. do 13. 1.: ŠKRILATNI DEŽ – ameriški film

MALI UNION

Do 28. 12.: HEROJI GVALDANKANALA – ameriški film
Od 6. do 11. 1.: JEKLENI MOŽ – poljski film

KINO METROPOL

26. in 27. 12.: NEDELJSKI ZAPELJIVCI – ameriški film

28. in 29. 12.: SALON ZA MASAZO – nemški film
30. 12. do 2. 1.: VIDŽILANTE – ameriški film
Od 3. do 5. 1.: KRISTINA – ameriški film

Od 6. do 8. 1.: DOVOLJENJE ZA VIKEND – ameriški film

MATINEJA – KINO METROPOL

28. 12.: LOPOV – francoski film
4. 1.: ŠTIRI PESTI PROTI RIU – italijanski film

KINO DOM

Od 26. do 29. 12.: MALA VILLIE VINKY – mladinski film

Od 26. do 29. 12.: SMARAGDNI LED – ameriški film
30. 12. do 5. 1.: NEVARNI POSEL – ameriški film
Do 2. 1.: RIKI-TIKI-TAVI – sovjetsko-indijski film

Od 3. do 5. 1.: ŽIVALI GOVORE – ameriški film
Od 6. 1. dalje: ŠTIRI PESTI PROTI RIU – italijanski film

KINO VOJNIK

29. 12.: ROPARJI ATLAN-TIDE – italijanski film
5. 1.: DOVOLJENJE ZA VIKEND – ameriški film

KINO ZALEC

26. 12.: ZADARSKI MEMENTO – jugoslovanski film
27. in 29. 12.: ŠTIRJE GA-

DJE – ameriški film

28. 12.: DEKLE Z REGRA-TOM – nemški film
31. 12.: PODZEMLJE MONTREALA – kanadski film

2. 1.: HOKUS POKUS – ameriški film

4. 1.: NORA PETDESETA LETA – ameriški film
7. 1.: VOLKOVI – ameriški film

KINO PREBOLD

26. 12.: MEGLA – ameriški film
27. 12.: ZADARSKI MEMENTO – jugoslovanski film

29. 12.: ZADNJA AMERIŠKA DEVICA – ameriški film

1. 1.: ŠTIRJE GADJE – ameriški film
2. 1.: PODZEMLJE MONTREALA – kanadski film

3. 1.: NORA PETDESETA LETA – ameriški film
5. 1.: DEKLE Z REGRA-TOM – nemški film

7. 1.: HOKUS POKUS – ameriški film

KINO POLZELA

26. 12.: ZADNJA AMERIŠKA DEVICA – ameriški film

28. 12.: MEGLA – ameriški film

29. 12.: DON JE MRTEV – ameriški film
31. 12.: DEKLE Z REGRA-TOM – nemški film

1. 1.: PODZEMLJE MONTREALA – kanadski film
2. 1.: ŠTIRJE GADJE – ameriški film

4. 1.: HOKUS POKUS – ameriški film
5. 1.: NORA PETDESETA LETA – ameriški film

7. 1.: GUNAN – KRALJ BARBAROV – ameriški film

KINO VRANSKO

28. 12.: ZADNJA AMERIŠKA DEVICA – ameriški film

29. 12.: ZADARSKI MEMENTO – jugoslovanski film
1. 1.: NORA PETDESETA

LETA – ameriški film

4. 1.: PODZEMLJE MONTREALA – kanadski film

5. 1.: ŠTIRJE GADJE – ameriški film

8. 1.: VOLKOVI – ameriški film

KINO GRIŽE

29. 12.: PODZEMLJE MONTREALA – kanadski film

1. 1.: NORA PETDESETA LETA – ameriški film

5. 1.: GUNAN – KRALJ BARBAROV – ameriški film

KINO BRASLOVČE

29. 12.: HEIDI – ameriška risanka

29. 12.: LJUBEZEN V OGLEDALU – francoski film

KINO TITVO VELENJE

26. in 27. 12.: LJUBEZEN V OGLEDALU – francoski film

27. 12.: MOŽ, ŽENA IN OTROK – ameriški film

28. in 29. 12.: BOTER – ameriški film

30. 12.: HEIDI – ameriška risanka

2. in 3. 1.: RDEČELASKA IN PECOS KID – ameriški film

KINO DOM KULTURE

26. 12.: BOTER – ameriški film

29. 12.: HEIDI – ameriški film

30. 12.: MOŽ, ŽENA IN OTROK – ameriški film

2. 1.: SRCA IN OKLEP – italijanski film

KINO ŠOSTANJ

28. 12.: HEIDI – ameriški film

29. 12.: MOŽ, ŽENA IN OTROK – ameriški film

30. 12.: BOTER – ameriški film

KINO MOZIRJE

26. 12.: KLINIKA ZA SEKS – nemški film

28. in 29. 12.: PIRATI AVTOCESTE – ameriški film

31. 12. in 1. 1.: OBRACUN PRI BLAGOVNICI – francoski film

1. in 2. 1.: NAJBOLJŠI MALI BORDEL V TEKSASU – ameriški film

4. 5.: DESET MINUT DO POLNOČI – ameriški film

7. 1.: CATHERINE CHE-RIE – francoski film

KINO DOM GORNJI GRAD

28. in 29. 12.: SPOZNAVANJE V MEGLI – jugoslovanski film

4. 5. 1.: ZMAJ BRUCE LEE – hongkonški film

KINO NAZARJE

26. 12.: NEUSTRAŠNI MO-

RITZ – nemški film

28. in 29. 12.: XANADU – angleški film

1. 1.: LEPA BRENA – jugoslovanski film

4. in 5. 1.: RAMBO – ameriški film

8. 1.: PAZI KAJ DELAŠ – jugoslovanski film

KINO LJUBNO

4. in 5. 1.: NINJA MAŠČE-VALEC – ameriški film

KINO LAŠKO

28. in 29. 12.: BRILJANTINA – ameriški film

4. in 5. 1.: BOGOVI SO PADLI NA GLAVO – bovcovski film

KINO VCMR RIMSKE TOPLICE

28. 12.: KJE SE BOMO LJUBILI – nemški film

4. 1.: HOKUS POKUS – ameriški film

8. 1.: ZAKLAD V IZGUBLJENEM LETALU – ameriški film

KINO RADEČE

29. 12.: ZAKLAD V IZGUBLJENEM LETALU – ameriški film

KINO ŠENTJUR

28. in 29. 12.: DESET ZAPOVEDI – 2. del – ameriški film

KINO ŠMARJE

26. 12.: KAČJE PLEME – ameriški film

27. 12.: CHATERINE CHE-RIE – francosko-nemški film

28. in 29. 12.: SAHARA – ameriški film

2. 1.: OGNJENA DAMA – ameriški film

3. 1.: MRAČNI ODMEVI – ameriški film

4. in 5. 1.: IZGUBLJENI ARTHUR – ameriški film

KINO ROGAŠKA SLATINA

26. in 27. 12.: PROFESORICA FRANCOŠČINE – ameriški film

26. 27. 28. 12.: ZVEZDICA ZASPANKA – slovenski lutkovni film

28. in 29. 12.: GOLI V SEDLU – ameriški film

KINO SLOVENSKE KONJICE

26. 12.: POGREŠANI – ameriški film

27. 12.: SEXI KOMEDIJA LETNE NOČI – ameriški film

28. 12.: UBIJALEC IZ METROJA – angleški film

29. 12.: RJOVENJE – ameriški film

KINO ZREČE

28. in 29. 12.: DOLINA SMRTI – ameriški film

29. 12.: PLEMENITI TOM – angleški film

ROJSTVA

Celje
Rojenih je bilo 29 dečkov in 32 deklic.

Slovenske Konjice
Rojenih je bilo

Edi Mesnec

TISOČINKA PREDNOVOLETNEGA RAZPOLOŽENJA

